

Evangeliū

scipio rum tpi scripta fuerat sicut pleni⁹ dcm est in plogo
biero. ⁊ h⁹ est qd̄ dī a Qmquidc.i.certe. b Mul
ti conati sunt oodia.narra. rerū.i.gestoꝝ euāgelicōꝝ;qz si
cūt dcm est aliq⁹ scrips̄erat vere: sed tñ aliq⁹ omittendo: ali
sc̄.i.in euāgeliōd a
nob̄ scripto:qz cō
plēuit dicta eoꝝ q̄
vera scrips̄erant: et
exclusit dicta eoꝝ
q̄ falsa inferuerat.
d Sicut tra.no
bis q̄ ab mi. ipi vis.
.s.ipi apli a qb⁹ di
vitatē cuāgeliū.
e Uisuz est
z mibi assēcuto. s.
veritatē cuāgeliū
mō pdicto. f
Qia a prn.vili. ex
or.tibi scribere. q̄a
incipit euāgeliū
sui a pceptioꝝ pre
cursoris z saluato
ris. Qr autēz dicit
omnia nō est intel
ligend⁹ q̄ oia acta
tpi scrips̄erit:qz to
tus mūndus nō cos
set cape tantā scri
ptura: vt bz.iobā.
xij.sed sc̄ripit d̄ oī
b⁹ necessari⁹ q̄n
narratiōes que ī nobis cō
plete s̄t rey⁹ sicut tradidēt
nob̄ q̄ ab initio ipſi vider̄t
et ministri fuerūt sermonis
visū ē et mīhi assēcuto oīa
a pncipio diligēt ex ordīe
tibiscrib⁹ optie theophi
le: vt cognoscas eoru⁹ ver
borum' d̄ quibus eruditus
es veritatem
Incipit euāgeliū fz lucā.
L a. j.
Elid i di
ebus he
rodis res
gis iudee
sacēdos
quidam nomine zachari.

noticia erat necessaria ad salutē g Optimetheophi.
Et hoc verbo dixerūt alij q̄ iste theophil⁹ fuit vir potēs
et princeps in aciba:qz paulus tali mō loquēd̄ vñit ad
festū Actuū. xxi. Nō insano optimē feste. Sz illud mo-
tuū nullum vñ: qz talis modus loquend⁹ p̄prus ē ad p̄-
latos q̄ alios dnt excellē i bonitate vite. Itēnō ē verisile
q̄ tant⁹ euāgelistā omīssis epis ad qz officiū spectat euā-
gelii scire z te loca lōgoz scriberet p̄ncipi scelari euā-
gelii. Et iō melius vñ dīcedū q̄ fuit eps vt dīcm e. s. et h
vñ boc qd̄ subdit. Quibus erudit⁹ es t̄c dicit q̄ Opti-
mē theophile. nō q̄ p̄ ipo solo scribēt: sed qz scripturā ci-
dirigebat p̄ ipiū z om̄ fideliū salute. h Ut cognio.
s. plen⁹. k Venerat̄ eoz verbor̄. ad fidē catholicam
p̄tinent. i De quib⁹ erudit⁹ es t̄c. nō tñ ita p̄fecte
sicut post lectionē huius scripture.

Postilla nicolai de lyra sup euāgeliū bti luce incipit.

Dicitur in dieb⁹. **H**ic incipit lucas narratio euangeli: **T**u dividitur in quatuor partes: qz p[ro]prio describit saluatoris in gressu in mūndū p[er] suā incarnationē: s[ed]o cius p[ro]gressus p[er] suā p[re]dicationē .i[n] c[on]cilio t[ri]n[u]m c[on]q[ui]sto ei[us] egressus de mōdo p[er] suā passionē. **X**xiij. c[on]q[ui]sto ei[us] egressus ad p[er] trē p[er] suā resurrectionē & ascensionē. **X**xvij. c[on]q[ui]sto in duas: qz p[ro]prio describit p[re]cursoris & saluatoris cōceptu: s[ed]o utr[um] usq[ue] ortus circa mediū b[ea]tū ca[usa] ibi. **E**ccl[esiast]ur autem in prima ad huc in duas: qz primo describit p[re]cepit p[re]cursoris: s[ed]o ip[s]o saluatoris ibi. **I**n mēse autem vj. **C**irca primum p[re]cepit p[re]cursoris ondū mirabilis ex tribus: primo ex p[ar]entē p[re]ditō nescio et angelica nuntiatiōne ibi. **F**ecit ē at cū sacer. tercio ex p[ri]mis increduli p[un]itiōne ibi. **E**t dixit iacob. **C**irca p[er] mūndū in describendo cōditionē p[ar]entū b[ea]ti ioh[ann]e p[un]itiōne t[ri]p[art]ite regis sub q[uod] fuit: cū redicet. **S**icut in dieb⁹ terocis regi uiude te. qz iacob priuarcha sp[irit]u p[er]betico dixit Ben. xlit. **S**i gñu adiuveris t[ri]p[art]ite. qz regni iudee estet trāslati ad alienigenā sūmū p[er] ibidē. **M**o auferet sceptrū de iudea & dux de

as te vice abia et yxor illius de filiis aaron: et nomen eius elizabeth. Erant autem iusti ambo ante deum incedentes in omnibus mandatis et iustificationibus domini sine querela: et non erat illis filius: eo quod esset elizabeth sterilis et ambo processissent in diebus suis. Factum est autem cum sacerdotio fungeretur zacharias in ordine vicos sue ante deum: secundum consuetudinem sacerdotij sorite exiit ut incensum poneret ingressus in templum domini. Et omnis multitudo po-

deū hoc de ad excludendū hypocritis fictionem. **S**i incidentes in oībus mandatis: quod ad obseruantia moralium preceptorum. **b** Etiū iustificati denicotumusu denicotumusu ad obseruantiam ceremonialiū. **i** Sine querela: quod ad obseruantia iudicitaliū: quod pacifice ad primos seba
bebat. **k** Quod non erat co filius. **c** duplex ca subditur: vna specialis mulieri. sed sterilitas: alia cois vitro et mulic
ri. sed senectus: hoc est quod deforumus. **l** Hoque coet elisa. ste. et ambo pecculi in die suis. ita quod transfierat tuos generandi
in piez et pecipiendi in mure humuris cursum coem nature. Et
quo apparet peceptuo pecursois miraculosa: quod non fuit quod
natura tmu: sed pu natura graa divina adiutua. **m** Fa
ctuu est autem. Hic describit peceptuo pecursois mirabilis
et denunciatio angelica: et primo describit loci pectitio:
scd denunciatio angelici. Apparuit autem. Circa pmu de
m Facti est autem co sacer. sun. tuc priu. ex*tit* loca sat
co. sed tueplo et diuino officio occupato: facta est deniia de
nunciatio de plebida ad tenetuad scitare futura pro
n Sorte exiit. quod distributiones hebdomodaz in quod
successive rebabant. xxiij. sacerdotes ministrare et pec
dictuu est fuerint distribute pu sorte exiit bu. **j** Paral. xxiiij.
o Ut incensum ponent te. **E**t hoc loco dixerunt alio
quod zacharias fuit pontifex vel sumius sacerdos: quod incen
sum ponere semel in anno intra secessantez. sed in festo
expiatiois soli summo sacerdoti erat licitum: hoc ver di
cere ambrosi et beda sup locuu istru: et tups peceptuo pecur
sois ver recordare: quod festuu expiatiois celebraz decima
die septembri: tupu illud fuit peceptuo bti iohis circa si
euis eiusdem mensis reuerso zacharias ad domum suuu post co
pletione officii sui: et sic ab illo tupe usque ad nativitatez
bti iohis fluxerunt. ix. menses quod pecter pecto*ri* a peceptu
pueri usque ad nativitatez. **T**ed qualis ille zacharias fue
rit summus sacerdos non legituo ad declaracione buil
dixerunt alio. xxiij. sacerdotes pecdicti erant equales
in ordine et indignitate: non tmu simul sed successive: quod il
le in cuius hebdomoda festuu expiatiois cedebat erat
summus sacerdos toto illo anno. **F**et ad hoc pecfirmadu
inducit illud quod de ioh. x. quod cayphas erat pontifex an
m illi. **D**icitur quod zacharias fuit summuu sacerdos quo

Luce

illo: eo q̄ p̄dictū festū cecidit in hebdomada ipsius: sed qz nulla scriptura autētica neq; ioseph⁹ incō alijs bistrographi describētes sacerdotiū iudeor⁹ aliquā mentionē faciūt de summo sacerdotio būi⁹ zacbarie: ideo saluo meliori iudicio videſ meli⁹ dicendū cū fuisse sum plice sacerdote.

Hic ex his q̄ inducta sūt oñdē fuisse summ⁹ sa cerdos: s̄ magl opositu vt vi dicit: tuz q̄ dicit bic q̄ ingressus fuit templu ad ponendū incen sum tm̄. hoc autē licet erat mino ribus sacerdoti bus sm̄ q̄ dicit bebre. ix. In pri mo quide taber naclō quotidie intrabat sacer dotes sacrifici ūi misteria cōs mātēl. qz pacto

sacrificio altari holocausto: qd̄ erat in atrio vbi mīni strabant minorēs sacerdotes: sacerdos qui ibi mīnistraverat lotis prius manib⁹ t̄ pedibus accipiebat pru nas te altari holocausto: t̄ intrans primā pte templi q̄ vocabat sanctū vel sancta cōcremabat in illa sup al tare incēsi thymiamā: t̄ tūc erat sacrificiū summātū. In illā vō pte templi q̄ dicebat sanctus sanctor⁹ solus summ⁹ sacerdos intrabat cū sanguine birc⁹ t̄ vituli im molati: p̄ peccato populi: vt ex illo asperget s̄ p̄cita torum: q̄ aut zacbarias intrauerat cū sanguine tali nō dicit hic: sed soli ad ponendū incēsū. Si em̄ intrass templū ad inferendū sanguinē intra sanctūsanctor⁹ nō est verisile q̄ euāgelistā tacuisset: cū hoc sit maximū inter oia que ad officiū summi sacerdotiū p̄tinebāt: ve babet bebre. ix. t̄ leui. xv. t̄ ideo nō videt q̄ intrae rit sanctūsanctor⁹ qd̄ erat de officio summi sacerdotis sed solā primā pte templi ad quā simplices sacerdo tes poterāt ingredi vt dictū est. Itēz angel⁹ aparuit ip̄i occupato in solēmōri parte officiū ppter solenitatē mīci⁹ qd̄ nūciare venerat. hic aut dicitur q̄ apparuit ei stans a dext̄is altaris incēsi: illud autē altare non erat int̄a sanctūsanctor⁹ sm̄ q̄ dicit bieronym⁹ et omnes doctores hebrei t̄ catholicī: excepto augustinū: cui⁹ di cū nō videt in hoc tenendū: tu qz stranat dicit oīm alioz: quoz aliqui fuerint valde expti in scriptura vete ris testamēti: tu qz textus sacre scripture videſ stranatū dicere. Exo. viii. et. xxx. vt ibidē pleniū declarauit. Qd̄ autē dicit soli summo sacerdoti licetū esse ponere incēsum intra sanctūsanctor⁹ in die expiatiois: dicendum q̄ verū est: sed illud incēsum nō ponebat ad offe rendū: sed vt nebulā inde plurigen⁹ opiret oracula: qn̄ pontifex aspergebāt sanguinē birc⁹ t̄ vituli p̄tra oracula: vt babet Leui. xv. nō aut babet er boc loco q̄ zacbarias posuerit incēsum hoc mō vt pat̄ ex dictis: sed solū q̄ posuerit incēsum offerens iōm sup altare incensi ad summationē sacrificij. Qd̄ aut dicit q̄ expiatiois dies cecidit in hebdomada sua: hoc nō probat: vt pa ter ex dictis: et dato q̄ verū fuerit nō tm̄ ex hoc studiū q̄ intrauerit sanctūsanctor⁹ ad ponendū incēsum: qz ppter illū ingressū q̄ p̄tinebat ad summi pontificē tm̄ quotidie intrabat sacerdotes minorēs ad offerendū incēsum in altari incensi: vt p̄ficiū est: t̄ hoc modo ingressus est zacbarias in hebdomada sui ministerij. Qd̄ aut vterius dicit q̄ de vigintiquatuor sacerdoti bus ille erat summ⁹ sacerdos vel pontifex p̄ annū in cui⁹ hebdomada cadebat expiatiois festū: videſ esse fiticū: tum qz hoc in nulla scriptura autētica habetur

tum qz vt h̄z in libris Regū t̄ pal. p̄st ordinationē. xxiij. sacerdotū vñ̄ crat summ⁹ sacerdos sup eos: nō solū vno anno s̄ p̄ totā vitā suā: t̄ ita coiter factū ē vñ̄: ad t̄ps ma chaeorū: in q̄ greci sup iudeos obtinuerūt dominū: t̄ tūc ex cupiditate grecor⁹ t̄ ambitōne iudeor⁹: aliqui se amotū de sacerdotio an te mortē: t̄ alijs insti tuti sicut patet. ij. mach. iii. ca. de ia sone et menclao: et lissimacho. et. xiiij. ca. de alchimo: et codem mō postea factū est qn̄ roma ni ceperunt iudeis dñari: qz tunc erat venale sacerdotiū. vñ̄ dicit iosephus q̄ cayphas em̄ sa cerdotiū vñ̄ anni potuit etiaz esse q̄ iudei inter se ordinauerūt: ppter istas cōtentioes t̄ ambi tioes q̄ sacerdotiū vñ̄ duraret tm̄ p

annū. Ad dictū vō Ambro. t̄ Hede dicendū q̄ non lo quītūr assertiu. p̄ Et omnis multitudiū populi erat orans foris hora incensi qz non erat licetū p̄lo ingredi tē plū sed tm̄ atriū. q̄ Aparuit. Hic cōsequēter deserbitur angel⁹ denunciatio: t̄ p̄mittitur zacbarie stupefactio: cū dicitur: r̄ Et zacbarias turbatus est. s̄ ex vñ̄ō an gelī in solita t̄ ex fragilitate humana iurta angelicā potestate: sicut de danielē legiſ: Hān. x. ppter qd̄ angelus cōsolatus fuit euz. d. s̄ Ut timcas zacbaria. q. d. xvi ad cōsolationē tuā: ideo subdit: t̄ Om̄ exaudiret est dep catio tua: frequēter em̄ tē deprecatus fuerat te adiutu messic: t̄ de habenda prole. Et ideo angelus vtrunc⁹ sibi denunciat dicens: v̄ Et exor tua elisabeth pariet ti bi filium. t̄ dicit: x̄ Tibi hoc est ex te. tamē cū virtute nature fuit ibi virtus gratiae: vt p̄dictum est. Ancl⁹ autē loquēs ioseph⁹ te partu marie nō dixit pariet tibi: sed pariet absolute: qz ioseph mībil coopatus est tibi. ȳ Et vñ̄ōcabis nomen eius iobannez. pnominaſ ab angelo ppter sanctitatē eius futurā: t̄ officiū p̄petratē. Iobannes em̄ interpetatur in quo gratia: qz Iobannes chris̄tū manifestauit ppter q̄ē gratia et veritas facta est: vt babet Iobanis. j. z̄ Et erit tibi gaudiū in mēte interius. ā Et exulta cōterius: dicūt cū exultatio quasi extra saltatio: t̄ hoc est: p̄zic qn̄ gaudiū est tm̄ interi⁹ q̄ nō potest bñ̄ cōtineri q̄ū apparet exteri⁹. b̄ Et multi in nativitate eius gau debit: sm̄ q̄ dicit infra q̄ in oru eis p̄gratulabāt vici ni: t̄ nē etiaz videm̄ impletū q̄ dies sue nativitatis non solum festiūtūt ab omnibus christianis sed etiā a saracenis t̄ aliquib⁹ alijs. c̄ Erat em̄ magnus corā dño. Un dicit saluato: Math. xj. ca. Inter natos mulierū nō sur rexit maior Iobanne baptista. d̄ Et vñ̄ō t̄ siceram idest quēcūq̄ potū inebriatiū. ē Non bibet. erat em̄ nazarcus. i. p̄scrutatus dño q̄ totā vitā suā. t̄ ideo ab om̄ inebriatiū abstinuit: sicut nazarcī in veteri lege tempore separatiōis sue vñ̄ō babet Numeri. vj. ca. f̄ Et sp̄sancto repelbit: q̄tū ad purgationē originalis peccati: t̄ ad opa tionē boni meritōrū. ḡ Et multis si. isrl̄ cōuertet ad dñm. i. ad tpm̄ p̄ sua p̄dications. b̄ Et ip̄e p̄ce. ante illū in spi. t̄ vir. belye. Primo ppter similitudinē vite quia vterz viri in austerritate vici⁹ t̄ restitus. Secundo ppter similitudinē in veritate doctrine: qz vñ̄ō p̄stātē vicia redar gūt etiā p̄sonaz magnaz. Tercio ppter similitudinē officij qz sicut belyas p̄cedet aduentū christi scđm̄: ita iobannes primū p̄cessit. ī Et cōuertat corda patrū in filios. sc̄z patrum veteris testamēti ad discipulos cb̄isti: qz plures de sacerdotib⁹ t̄ senioribus iudeor⁹ qui dicovalē patres p̄pli: cōuersi fuerūt q̄ ap̄los ad fidē christi. k̄ Et incre

Evangeliū

duos. s. illos q̄ p̄s fuerāt increduli. l Ad prudētiā iustor. q̄ prudētiā nō possit in opib⁹ legis ex q̄bus nō iuſſicat b̄: vt b̄ iRo. in. sed in opib⁹ fidēi charitate forma te et deuotiois. m Parare dō. plc. pfc. p euāgeliū suscep̄tione: q̄z nemine ad pfectū adduxerat lex: vt b̄ tēb. vii.

z ppter hoc illa lex

dr̄ lex timoris: q̄z

imp̄fectioꝝ ē motiꝝ. n

re pene retrabi a malis. Lēt acuā gelica d̄ lex amo-

ris: q̄z pfectoꝝ est

retrabi a malis a-

mōrē boni.

n Et dixit zach.

Dic oñdī concep̄tio ꝑ curlois mi-

rabilis ex puniōe

incredulitatis i pa-

tre: et p̄mo ponit

dīcta punitio. se-

cūdo seques cōfo-

latoabi. Et factū

est. Cīca p̄mū sc̄i-

diū q̄ zacharias

zbi angeli nō cre-

dīdit quod oñdīt

verba eiꝝ: cū dicit:

o Un hōc sc̄iam

z causa increduli-

tatis subdit: p Ego sum senex tē. q. d. Tempus ge-

nerandi in me trāsijt: t̄ in ea temp⁹ cōcipiēdī. q

Ere-

spondēs angel⁹. arguēdō eius incredulitatēz.

r Ego

sum gabriel. angel⁹ sanct⁹ zelans p̄ salutē isrl: vt b̄ dān.

ir. s Qui asto ante deū. licet em angeli mittant i mi-

nisterio p̄ salutē homī: vt habeſt Hebre. i. t̄ non recedūt

a cōtemplationē diuina: t̄ sic dicunt deo astare p̄ iugem cō

templationēz.

t Et missus sum loqui ad te: t̄ hec tibi

euāgelizare. ex pte dei cui⁹ veritas non potest imp̄ediri.

v Et ecce eris tacens: ppter incredulitatē tuam: tamē

q̄ angelus dedit sibi signum respectu futuri implendi: et

pēna ratione incredulitatis p̄terite: tot enim signa veri-

tatis cōcurrēbat q̄ zacharias nō potuit discredere absq̄

peccato: q̄z angelus apparuit ei in sacro loco: t̄ existent in

ministerio diuino. nūciabat etiam ea que ptinebant ad

omnīū hominū salutē: t̄ ad deī gloriā: ex quib⁹ debebat

zacharie p̄stare q̄ erat bonus angelus: t̄ per p̄sequēs q̄

erat verū dictum eiusū mentiri non possit: t̄ in hoc rec-

auit zac̄harias: q̄z credens ipm̄ bonū angelū p̄dictis

dictis circūstantiis: quib⁹ cōcurrētibus non p̄mititur an-

gelo s̄athane et transfigurēt se in angelū lucis: t̄ t̄ non

credidit verbo eius: t̄ in hoc peccauit ppter q̄d punit⁹ fuit

x Et erat plebs expectās: q̄z nō erat eis līcītu mītra tem-

plū sed atriu mī. y Et mirabant q̄ traderat. q̄z obla-

tio incētu nō requirebat tm̄ tempus.

z Et cognoue-

rent q̄ visione vidiſſet. tamē nūciebāt quale: ex hoc em

q̄ videbant faciē eiusū mirabiliter mutatā ex collo cutone

cuī angelor. i p̄m̄ loqui non potēt: cōiecturāt ipsū

babuītē visionē: a Et ip̄e erat illis impuens. s. signis

visibilib⁹ q̄z audibilib⁹ non poterat.

b Et factū

est. Hic consequētē p̄m̄ zacharie cōsolatio nō q̄tūm

ad loquēle restitutioꝝ: fed q̄tūm ad filiū sibi. pmissi con-

ceptionē: cōm̄ dicit: Et fac. est vt imple. sunt dies offi. c̄

abūt in dō. suā. quia tota hebdomada qua in templo mi-

nistrabat sacerdos ad hoc deputatus in templo manebat

t̄ nō exbat ad propria negocia: intētus ad diuina. Et ex

hoc inolucit coluerendo apud aliquos religiosos sancta et

honestā. s. q̄ ille qui est hebdomadar⁹ per totā hebdomā-

dām manet intra clauſtrū non exiens ad exteriora nego-

cia: intentus ad diuina: quia illo tempore medius est t̄ se

queſter inter cōuentū t̄ deū.

c Coceptit elisabet vror

eiꝝ t̄ occultabat se mensibus q̄nq̄. duplia de causa. Una

quia licet de cocepta prole gaudeceret: tamē verecūda-

batur aliquātū: eo q̄ iam transferat tempus vacan-

di amplexb⁹ cauſa plis generande: sicut Sara dicit

Bēn. xvii. ca. Postq̄ sc̄enū t̄ dñs meus r̄tulus ē vo-

luptati opam dabo: quasi diceret nō decet: Alia cā est:

q̄z magis volunt certian de euētu rei anteq̄ p̄alaret

d In mēte āt

vi. Dēcepto cō-

cepto p̄cursori:

bic p̄sequēter de-

scribit̄ cōceptus

saluatoris. Lī-

ca q̄d p̄io poni-

tur angelica sa-

lutatio: secūdo

marie p̄solatio:

ibi. Que cū au-

dissit. tercio fili⁹

p̄ceperiozbi. Di-

git autē maria.

Cīca p̄mū pre-

metitū temp⁹

salutatiōis: cuī

dicit: d In

mēte aut. vi. l.

a cōcepto p̄cur-

sori: q̄z fuit cō-

ceptus in septē-

bi circa fine mē-

sis: saluator: aut

cīca finez mar-

cīj: e Missus est angelus gabriel. Q̄ autē bic po-

nuit tot nomia. p̄pria. s. angelī missi: virgins ad quaī

mittebat: sponsi lui: t̄ loci: hoc fuit ad ostēdēndū certi-

tudinez histōrie. f Qui nōmen nazareth: hoc fuit

vt adimperieſt. p̄phetia. Q̄sa. x. vbi dicit: Egredies vir-

te radice yes̄s: flos d̄ radice eius ascēderet. vbi fīm

veritatem hebraicam batetur: Et nazareus de radice

eius ascēdet.

g Ad virginē deponsata. t̄ hoc di-

uina ordinationē multiplici ratiōe factum est: vt despo-

saretur ante q̄ impregnaret. Et accipit̄ aliquē cau-

ſe ex pte puerilique ex parte matris: t̄ aliquid ex par-

te nostra. Ex parte autē pueri fuit cōueniens ipm̄ de

virgine deponsata nasci: ne ab infidelib⁹ tanḡ ille

gittū natus abūceret. vnde dicit Ambro. sup lucā

Quid berodi: qd iudeis posset ascribi: si natū ex adul-

terio viderent p̄sequi: Secūdo vt mō p̄fuctudo scri-

peutarū genealogia christi describeret per virū. Lī-

cio vt partus virginis dyabolo celaretur. Quarto vt

p̄ueris a ioseph nutrit̄: vnde t̄ pater eius dicit

est: quia nutrit̄ cūs fuit. Ex parte dō matris acci-

pint̄ aliquē cause. Primo q̄z per deponsationē fuit

imunis a pena lapidatiōis ne tanḡ adultera calū-

retur a iudeis. Secūdo vt per hoc ab infamia libera-

retur. vnde dicit Ambro. super Lucam q̄ deponsata

est ne temerare virginitatis adureretur infamia: cui

gravis aliud corrupteles videretur insignie preferre.

Līcio vt virginī a ioseph exhiberetur ministruz

vt dicit Hiero. Item ex parte nostra accipit̄ q̄nq̄

cause. Primo: quia ex testimonio ioseph cōprobatu

est certius cōfūctum ex virgine natū. vnde dicit Am-

bro. super Lucam. Locupletior testis pudoris marit⁹

adhibet qui possit dolere iniuria et vindicare obpro-

biūm si non aguisceret sacramenti.

Secūdo q̄z per

hoc verba virginis virginitatē suā asserēt̄ magis cre-

dibilitia reddunt̄. vnde dicit Ambro. sup Lucā: Fides

marie verbis magis ascribit̄ et mendaci causa remo-

uer: culpa cū obumbrare voluisse mēdaci videt̄ in-

mp̄ta p̄regnās. Līcam autē mentiēdi deponsata non

babyūt̄: cū cōm̄gu p̄mū: et gratia nuptiarū: part̄ sit fe-

minaz: q̄ quide duo p̄tinet ad nostre fidei firmitatē.

Līcio vt tolleret excusatio viginib⁹ q̄z ppter incautelā

suā incurrit infamia. vñ Ambro. sup lucā. Mō decuit

viginib⁹ sinistra opinione viuetib⁹. Namē excusatiōis

Luce

relinquuntur infamata quoque mater domini videtur. Quarum hoc designat ecclesia quod cum sit virgo: desponsata tamen est vni viro: ut dicit Augustinus libro de sca dignitate. Quia ergo et mater domini fuit despousata et ergo in persona ipsius sicut virginitas et matrimonium honorant contra hereticos alteri istorum detrahentes.

b De domo dauid. hoc ex parte misericordie ad ostendit quod Christus descendit de semine dauid: sicut fuerat per prophetas predictas: licet enim Ioseph non fuerit prius saluatoris: tamen ergo maria de qua Christus carnes assumpsit: fuit de eadē tribu cum Ioseph: quod probatur per hoc quod mulieres iudee redicente paterna successione non poterat detraherē.

matrimonium nisi cum viris sue tribus ne fieret confusio sororium: ut habeat ex domini sententia: Numeri. xxxvii. Beata virgo maria fuit unica iacobum patri suo: succedens ei in hereditate. Ex quo sequitur quod Ioseph cuius despousata fuit erat de eadē tribu. s. dauid. i Et ingressus angelus ad eam dixit: Ave gratia plena dominus tecum: benedic tu in misericordia. Que cum audisset: turbata est in sermone eius et cogitabat quis esset ista salvatio. Et ait angelus ei: De timeas maria: invenisti enim gratiam apud deum. Ecce concipiens in utero paries filium: et vocabis nomine eius Iesum.

cabit tibi nomen nouum quod os domini nominavit. sed istud nomine fuit diuulgatum per angelum ipsius marie et Ioseph: et per eos alios. Nomen etiam inpositum est eis: proprietate futurā: quod salutibū generis futura erat per ipsum: hoc est quod dixit angelus Ioseph: Matth. i. Et vocabis nomen eius Iesum: Propterea enim sal-

uum faciet propter suū a peccatis cor. Jesus enim salutis interpretatur. v Hic erit magnus. semper enim fuit magnus deus sed futurus erat magnus homo et magnus propheta: secundum quod dicitur in libro vii. capitulo. Prophetā magnus surrexit in nobis. x Ecclius altissimus vocabitur. i. ipius dei quod solus est altissimus. homo enim altus est in creaturas corporales: sed angelus altior: deus autem sol altissimus.

Ista etiā filiatione

dei accipit hic quod natura: in omnibus autem alijs quatuor sancti sunt filiatione dei per adoptionem. y Et dabit illi dominus deus sedē dauid. Contrarium videtur per hoc quod habet Hier. xxii. de iacobia regi iuda: Scribe virum istum sterilem: nec erit de semine eius qui sedeat sup thronum dauid. Beata autem virgo maria de qua nazarens est iesus descendit de iacobia: ut patet Matth. i. quia ponit in christi genealogia. dicendum quod biremis loquitur de regno temporali ipsius dauid in quo nullus postea regnauit de semine iacobiae: quod habet hincā: et aliqui alii qui resumuntur regnum nō in iudea aī herode a caloniam non fuerunt de tribu regia sed de tribu sacerdotali: Christus etiam qui descendit de iacobia secundum carnem per virginem mariam: non sedet super thronum dauid loquendo de tempore regno: immo istud negavit coraz Mylato dicens: Regnum meum non est de hoc mundo: Job. xvii. tamen in resurrectione sua accepit potestatem etiam iniquitatem hominem super omnem creaturam: secundum quod ipse dicit Matth. xxvii. Data est mihi omnis potestas in celo et in terra. inquit enim deus non accepit aliquam potestatem de uno sive in tunc. Angelus autem bie loquitur de regno spirituali et celestiali: quod figuratur fuit regnum dauid temporale: sicut et celestis bierum per temporale. vñ et subdit: z Et regnabit in deo. iacob internum. i. sup electos: de domo enim abraham et ysaac alicuius fuerunt reprobati sicut yisrael et zefan. sed in domo iacob oīs eius filii a sanctis doctorebus inter electos sunt operati quia etiā aliqui peccaverunt penitentiā egerunt. a Et regnum eius non erit finis. christus enim non solum iniquitatem deus sed etiā iniquitatem hominum regnabit in eternum: non solum super homines: sed etiā super angelos. b Dixit autem maria ad angelum. pte pseque te ponitur consolatio marie ad modum cōcipiens: licet enim crederet firmiter verbū angelī implendū de conceptione filii promissi: quod tamen angelus ad plenū non expisserat modum cōcipiēdū de hoc quoniam beatam ergo dicens: c Quoniam fuit istud. canō enim certa de facto: querit te mō fiendū: cuius causa subdit: d Omnis virum non cognoscere. i. non cognoscere. ppono: secundum quod dicitur doctores catholicī beatam ergo antequam desponsaretur Ioseph habuit observantiam castitatis virginis in desiderio: non tamen voulit expissere sed cum postea deo ordinante esset ei despousata quod erat in sili posito simul emiserunt votū. e Et respondens angelus: ad declinandum modum cōcipiens. f Dixit ei: spiritus sanctus in te. i. non concipies humano modo sed divino quod non virtute seminis virilis: sed virtute spiritualiter. Et bene dixit: supueniet in te: quod venerat spiritualiter super virginem adhuc in utero matris extitit: ea ab originali purgatione: ut cōius dicitur secundum alios a peccato originali preservando: sed in conceptione filii dei supuenit spiritualiter. i. iterum venit ad cōfrendū maiorem gratiam plenitudinem: quod non solum sanctificavit

Evangeliū

mentē sed etiā ventrē. f Et vōtus altissimi. i. dei filii q̄ est dei patris sapientia & virtus: vt dicit. l. ad Co. l. ca.

g Obumbrabit tibi. q̄ i beata vōgne sub vmbra carnis latuit vōtus deitatis. b Ideoq; t̄ q̄d nascet ex te sem. dicit sanctū absolute absq; determinatio: q̄ si dixisset sc̄us deus: vel sanct̄ bo vel aliqd. silēnon exp̄sisset sanctitaē eius & plect̄: q̄i eo est sanctitas diuina & būana: t̄ q̄c quid sanctitat̄ pot cogitari in quacūq; creatura eminētis est in christo: idēc dicit sanctus abſq; determinatio: sicut etiā dñs dixit moysi Ero. in. Ego sum qui sum: sic dices filii isrl: Qui est misit me ad vos. vt q̄ hōstē dixeret q̄ plenitudo effendi in infinitas est p̄ tua ip̄o de. l Vocatur fili⁹ dei. nō ad optiū sicut alij: s naturalis. Et ad maiore assertionē

declarat angelus dictū suū p̄ exemplū cū subdi: k Et ecce elisabet cognata tua & ipa cōcepti filiū in senectute sua. vt qui supra naturā cōceptuz dederat sterili: daturū credere & virginī. l Et hic mēsis est sextus illi. s. mēsim quo ipa cocepit. m Que vocat sterilis. eī enīm sterilitas a tanto tpe iam erat nota q̄ sic vocabat: verūn q̄ istud exemplū nō est v̄sq; quaq; pfectum: q̄ maius est virginē cōcipe q̄ sterile. idēc angel⁹ inducit rōnis efficacia ex tei omnipotētia cum dicit: n Quia nō erit impossibile apud teū omne verbū. i. factū: q̄ dicere dei est facere: s̄m illud p̄l. clyvii. Dicit & facta sunt. quicq; dñi cōtradictionē nō implicat rotū est deo possibile: cuiusmodi est virginē cōcipe. o Dicit aut̄ maria. Hic p̄nterponit fili⁹ dei cōceptio: q̄ maria certificata ex facto & de mōficii assensit fide & deuotōne dices būiliter: p Ecce ancilla dñi. sup q̄d verbū dicit Hern. Que est tam sublimis humilitas q̄ cedere nescit honoibus: in sole scere gloria nescit: mater dei eligit & ancillā se nominat. q Fiat m̄bi s̄m verbū tuū qd statim factū est: q̄ virtute diuina cōcepit filiū. r Et discessit ab illa angel⁹: pacto nūcio & filio dei cōcepto. t In dieb⁹ illis. Post q̄d descript⁹ est p̄cursoris & saluatoris cōcept⁹: hic p̄sequēter describitur vtriusq; ortus: t̄ p̄mo p̄cursoris: secundo saluatoris sequēt̄ ca. Circa ortū p̄cursoris p̄mitutū aliquā p̄cedentia: secundo aliqua ortū cōcomitātia: ibi. Manit aut̄. tercio quedā ortū p̄sequēt̄: ibi. Et factū est die octaua. Circa primitū tria ponuntur. Primitū est exultatio nascituri infantis. secundū est inspiratio matris: ibi. Et repleta ē. tertiu decatātō dñinis: ibi. Et ait maria. Mirabilis autem exultatio pueri nascituri fuit: p̄ter plenitā dñi sui in vtero virginali: t̄ ideo p̄mittitur adiutus marie cum dicitur: s Exurgens aut̄ maria. a quiete oratiōis & deuotiōis q̄ erat previa omnibus opibus suis. v Abiit in mōtana q̄ locū vbi manebit zācharias crat altior: galilea a qua recessit maria. x Cū festinatiō. vt ostēderet q̄ virgo non debet morari in loco publico: necibi contrabere colloquia. y Et salutavit Elisabet. tum quia erat humiliatūm q̄ erat iūnior: ideo prius eam salutavit: et quia ad eam obsequiū venerat. z Et factū est vt audiuit salutationē marie elisabet exultavit infans in vtero eius. cōgaudens ad p̄sentia dñi: hoc aut̄ duob⁹ modis p̄tuit fieri s̄m: q̄ dicit Aug⁹. Unq; mō sic q̄ iohānes nō q̄

natus cognoscet p̄ spiritū sanctū dominiū p̄sentem in vtero virginis: t̄ v̄m hoc oportet dicere q̄ in eo fuit acceleratus v̄sus ratōnis. Alio mō sic q̄ iohānes non cognoscet p̄sentia saluatoris: sed mater eius que habebat v̄sum rationis. Illa tamen motio pueri & exul-

tatio facta est a deo: ad declaratōnez sanctatis v̄ginis & prolis in ea existentis: sic de b̄o Francisco legit q̄ a ues ratione carentes predicationē eius attinge audiebant ac si verba eius intelligerent: qd factum est a deo ad approbatōe p̄dications v̄ri sancti: nev̄z tamen modū determinate asse. n̄ Aug⁹. sed v̄c̄it q̄ s̄ue h̄mō s̄ue illo facta fu erat dicta exultatio attributa tamē est diuino miraculo: et

ē vt audiuit salutatiōis marie elisabet: exultavit infans in vtero ei⁹. 3 Et p̄pleta ē spūscō elisabet: et exclamauit voce magna & dixit: Bene dicta tu int̄ mulieres: & bñdict⁹ fruct⁹ vētris tui. Et vñdō h̄ mihi: vt veniat mat̄ dñi mei ad me. Ecce em vt sc̄a ē vox salutatiōis tue in aurib⁹ meis: exultauit ī gaudiō infans ī vtero meo. Et beata q̄ credidisti: q̄m p̄ficiēt ea q̄ dicta sunt tibi a dño. Et ait maria: Ma gnificat s̄ia mea dñm. Et

hoc satis patet: quia non poterat fieri p̄ naturā. Alii qui autem alij expositores dicunt determinate: q̄ facta fuit dicta exultatio primo modo: vnde dicit grec⁹ expositor: Propheta parente acutius videt: et audit saluta tq̄ sp̄betatum. Et subditur ibidem: Et insinuat grā q̄ nature ignota extiterat: reclusus v̄tre miles agnouit dominum ac regem oīturum: ventris tegmine non obstante mystice visione: insperit enim nō palpbris sed spiritu. 3 Et repleta est. Hic conseque ter describitur inspiratio matris que ostendit: cuī subditur: a Et exclamauit voce magna. ista magnitudo magis intelligenda est ratione deuotionis interiores: q̄ soni exterioris. b Benedicēt tu inter mulieres: id est super omnes mulieres. cuius ratio subditur c Et benedictus fructus ventris tui. per hoc enim q̄ conceperat dei filium contrarerat quodamō infinitate tonitatis in q̄tū m̄r̄ est fili⁹ bonitat̄ infinite. Angelus aut̄ salutis v̄ginē supra: nō dixit bñdict⁹ fruct⁹ ventris tui: q̄ virgo nō dū cōperat filiū tui: sed postea cū p̄sens tunc dcepit: vt supra dictū est. d Et vnde hoc m̄bi. Ista em non poterat scire elisabet nisi p̄ revelationē spiritū sancti. e Exultauit in gaudiō infans tē. Ipa em elisabet per spiritū sanctū cognovit q̄ illa exultatio p̄ propter p̄sentiam domini in vtero virginali. f Et beata que credidisti: quia per ascensionem fidei concepit. g Perficiēt in te tē. per angelum nūciantem et etiam per spiritū sanctū mentem virginis illustrantem: et eam imēdiate docētē. h Et ait maria. Hic conseque ter describitur decantatio virginis: et p̄mittit titulus cantici: cum dicatur: h Et ait maria. Hoc enim canticum sic intitulatur: quia canticum marie nominatur: et subditur ipsum canticum. i Magnificat tē. quasi diceret maria: O elisabet tu me magnificas sed ego totum deo attribuens ipsum magnifico i hoc cantico: vbi p̄imo ponit modus cantici: secundo subdit causa cantandi: ibi. Quia respexit. Circa p̄mū declaratur laus virginis tanq; magna: cum dicitur: Magnificat. Secundo vt deuota: ibi. k Anima mea. non tm̄ labia mea. Tercio vt debita: cum dicitur: l Dominum. cui debetur laus & honor. Quarto vt iocunda: ibi. Et exultauit spiritus meus. Quinto vt recta: ibi. In deo

Luce

salutari meo. r dicit: m In deo. ratione creatiois.
 n Salutaris rone recreationis. o Mero. rone assu
 pte humanitatis: qd sic fuit ipius virginis tñ alterius
 p Quia respexit. Hic pñter describit causa cantadi.
 scz diuina bñficia collata: z pñmo virgo recolit bñficia
 sibi collata singularis: scdō be
 neficia toti mñ
 do generaliter:
 sibi. Et misericordia ei. tercio be
 neficia collata
 ipso iudeorū spe
 cialiter. Sicut
 pñt isrl. Circa p
 munum dicitur:
 p Quia respe
 rit te. q. d. virgo
 beata bñ debo
 magnificare et
 laudare dñm.
 Quia respe
 rit bñlitate ancil
 le sue. Quia licet
 ex omibñ bñtu
 bus fuerit dispo
 sita ad cõcepti
 onē filii dei: spe
 cialiē tñ hoc fuit
 r: bñmitate.
 q Ecce em ex hoc beatā medi. om. gene. i. iudei r gen
 tiles. Ex omnibus generatiois aliqui sunt couerti ad
 fidē qui cōfident istā virginē beata: hoc etiā patrī in sa
 racenis: vnde in alchorano machometi dicit: de maria
 virginē dixerunt angeli: O maria de annūciat tibi ver
 bu ex ipso t erit nōmē eius iesus filius marie. Et alibi
 eodē libro dixerunt angeli: O maria deus vñqz elegit
 te: r purificauit te: r elegit te clarā sup mulieres secu
 lorū. r multa alia ibi dicitur ad laudem virginis.
 r Quia fecit mibi magna in sanctificatiōe sed maxi
 ma in filij dei cõceptiōe. s Qui potens est virtute
 em potētē dei infinite facta sunt bec. t Et sanctū
 nōmē eius. qd quicqz sanctitatis pōt cogitari totum
 eminētūs est in eo. v Et misericordia ei. Hic re
 colit beata virgo bñficia exhibita toti mñdo: cū dicit:
 v Et misericordia eius. i. beneficio in carnatiōe qd
 ex misericordia dei factū est. vñ petebat dauid: Onde
 nobis dñe misericordia tuā. q. d. ostēdisti potētā tuā
 in creatōe mñdi de miblo: r sapientia tuā in mñdi gu
 bernatōe sic ordinata: r iustitia tuā in peccatorū puniti
 onē: sicut in diluvio r subuersiōe sodome r gomorrah
 ideo ostendit nobis dñe misericordia tuā in filij tñ in
 carnatiōe. r A. pgenes. s. iudeorū: qd sicut dicit Jo
 hannes. iii. Salus ex iudeis est: qd incarnatio facta est
 in virginē iudea natōe. sed qd beneficiū incarnatiōis
 ad totū mñdū diffundit: o subdit: y In pgenes
 scz omnū gentiū. Venerūt licet cōficiū incarnatiōis
 se extendat ad omnes qstū ad sufficiētā: nō tñ
 qstū ad efficaciam: sed tñ ad iustos: ideo subditur:
 z Timētibz eu. s. timore filiali r casto. a Fecit
 potētā in brachio suo. i. in filio suo qui vocat brachium
 domini: Esa. lii. Brachium domini cui reuelatum est.
 b Dispergit superbos: idest legisperitos r phariseos q
 fuerunt superbi. c Mente cordis sui. spemētos co
 silium dei: vt dicit. j. vii. ca. Et ipi cū ceteris iudeis. xlj.
 anno a passiōe crux fuit capiti r captiuati p Lyti
 z Elespasiānū: r p orbē dispsi. Et loqui hic nōgo de fu
 turo p modū pñcriti. pter certitudinē euctus sue pro
 phetic. d Depoluit potentes de sede: idest iudeos
 qui erant potentes in lege r pñbhetis: dimittens eos
 ex suo temerito in profundū erroris: vñ qd dicit Ro. xj.
 Licitas ex parte contingit in israel. e Et exaltavit
 bñmiles: idest gentiles bñmilititer r devote pñdicacionē

apostolorū suscipientes: r ideo subdit: f Elurientes
 impletū bonis: quia gentiles cū magno desiderio quod
 per elurientē designatur verbum dei receperunt. g Et
 diuities dimisit inanes: idest legisperitos diuitiis scriptu
 raru pñpis repletos: dimisit inanes per exēcationē eo
 rum et falsū intel
 lectū scripture
 rum. b Suscep
 pit israel puerum
 suum. Hic recolit
 beata virgo bene
 ficia exhibita po
 pulo iudeorū spe
 cialiter cum dicit:
 Suscepit israel pu
 erum suū: quia de
 accepit carnē pue
 rile de populo isra
 el quod fuit bene
 ficiū illi populo
 collatum maxime
 cōtum ad creden
 tes de populo illo

pñez suū: recordat miseris
 corde sue. h Sic locut⁹ ē ad
 pñes nōrō abraā r semī ei⁹ i
 "secula." Adūit aut̄ maria
 "qslī mēlibo trib⁹: r reuersa ē
 in domū suā. i Elisabet aut̄
 ipletū est tēp⁹ pñedi: r pepit
 filiū. k Et audierūt vicini r
 cogti ei⁹: qd magnificauit
 dñs misericordia suā cū illa:
 r et gratulabāt ei⁹. l Et sc̄m
 ē in die octauo venerūt cir
 cūcidere puerū: r vocabat
 eū nomine patris sui zacha
 riā. m Et mñdēs mñ ei⁹ dicit:

i Recordatus misericordie sue. Ad modum em̄ recor
 dantis se habuit quādo filium suum patribus antiquis
 pñmissum in carmē misit: ideo subditur. k Sicut lo
 cutus est ad patres nostros: idest ad patriarchas et pro
 petas. l Abraam r semini eius. km q dicitur Ben
 itū. In semine tuo benedicent omnes gentes terre.
 m In secula: quia caro humana permanebit eternaliter
 dedita vñta. n Mansit autē maria. Hic cōsequētē
 describunt cōcomitantia ortū pñcursoris: quorū primū
 respicit virginē: quod notatur cum dicit: n Mansit
 autē maria cum illa. i. cum Elisabet pñ cuius consolatiōe
 et obsequio venerat: o Quasi tribus mensibus: et sic
 patet q mansit vñtā ad tempus partus Elisabet: quia in
 in fine sexti mensis nūcianit sibi angelus conceptionem
 elisabet. p Et reuersa est in domū suā: completo tñ
 pñius ortū pñcursoris: vt comunitē dicitur. vnde dicunt
 aliqui q ipsa recepit pñcursorē r tenuit. Aliqui tamē do
 ctores p̄ Theophilus r Eusebius dicit: q immixtē par
 tu elisabet recessit: tum qd virgines in partu mulieri nō
 solent adesse: tum qd aliae mulieres iam venerat ad partū
 elisabet: ideo obsequiū marie nō erat vñtra sibi necessā
 riū: qd per alias mulieres poterat fieri. secundū respicie
 matē pñcursoris: qd notat cum dicit: q Elisabet im
 plētū est tēm. pa. s. nouē mensū. r Et pepit filiū: sicut
 p̄ angelum fuerat pñdictum. s Et audierūt vicini. i.
 illi qui erant cobabitantes. t Et cognati. qui erāt ex
 eī sanguinitate r affinitate. v Quia magnificauit
 dñs mis. suā cū illa. i. magna misericordia eī fecit auferē
 do sterilitatē obprobriū: r dādo tātū ac tāle filiū sic nūci
 atū mirabiliter r pñceptū sup̄naturalitē. r Et cōgra. ei
 sim q dixerat angelus zacharie: Multū in nativitate ei⁹
 gaudebūt. y Et factū est. Hic ponit pñ sequētā or
 tu pñcursoris: quorū primū est puer nati noīatio: secundū
 populi admiratio: ibi. Et mirati sunt vñi. terciū pñis inspi
 ratio: ibi. Et zacha. Circa pñmū dicit: z Die octauo. s.
 a nativitate pñcursoris. a Venerūt circū pue. sicut p
 cipit Ben. xvij. de rōne buū pñcepti: r modo intelligendi
 dictū fuit ibi: Et qd in circūcisionē imponebāt tūc nōmē
 puer sicut modo imponit in baptismo: ideo subditur:
 b Et vocabat eū no. pa. sui zacha. qd istud antiqū fuit sat
 cōter obseruatū r adhuc obseruat̄ frēquēt̄: maxime in
 magnis psonis: qd omogenitus filiū nominat̄ noī patr̄.
 c Et respon. mater eius di. nequaqz. scz vocabit zacha.

Euangelium

Sed vocabit iobānes. hoc em̄ fuit sibi a deo reuelatū: quia marito nō dicit: cū esset factū quā anteçē rediret ad eā de templo: vt p̄z ex p̄dictis. a Nemo ē in cognatiōe tua q̄ rō. hoc no. nō est intelligendū q̄ nullū iudeū vocat fūissim̄ iobes: q̄ralij iudei fuerūt an. sic noīati: vt p̄z. l. mach. u. ca. te iobāne fratre iudee machabē et te iobāne eupole mū: s cognatiō bic accepit p̄missas generis: q̄ nullus fuerat sic vocatus de cognatiōe elisabetb aut mariti ei⁹ b. Innuēbat aut p̄c̄: q̄ signavisi bilia: ex q̄ p̄z q̄ nō tñ erat mut⁹: s ec̄ sure⁹. Si cīm̄ potuisset intelligere verba q̄ meli⁹ t̄brei⁹ exprimit in cītis cōceptum q̄sūfūcīt ab eo p̄ verba et nō per talia signa.

c. Jobānes ē nō mē eius. i. boconiū nō impono s̄ unipositiū est a deo.

d. Et mirati sūt. Hie cōsequēter de scribū sp̄l̄ admiratio et mirabilibus que videbāt circa puerū natū et parētes eius: videlz ex mirabilib⁹ puenientia p̄is et matr̄ in nomiē pueri: et i loquela redditā p̄tū s̄bdit: e.

Aptū autē ē illi os ei⁹: q̄ cōfessionē em̄ fiduciā in scripto quā verbo sa cere nō poterat meruit libera ri: sicut propter verbum dubitatiōis tem̄ eruerat ligari.

f. Et factus est timor magn⁹ sup̄ omnes vicinos eoz t̄c̄. i. admiratio magna vel timor dñi qui sic mirabiliter puerat zacharias t̄liberauerat. g. Et sup̄ oia mon. iu. diuulgabāt omnia v̄ba hec: q̄ facta insolita et mirabilia libertius narrant̄. h. Et posuerunt omnes qui audiūt cor. suo. q̄ talia magis memoze p̄mendant̄. i. Dicētes q̄spūtas puer iste erit: qualis dicerēt valde magnus erit: cui⁹ causa subdit: k.

Eccē ma. dñi erat cū illo. i. virtus dei opatiā miraculorū in eius annūciatiōne cōceptiōe et natūitate oīsoꝝ: ex q̄bus rōnabiliter p̄l̄ndebat magnitudo pueri futura coraꝝ teo: sicut fuerat p̄dictum zacharie: Erit em̄ magn⁹ coraꝝ dño. l.

Et zacharias. hic cōsequēter describit patris inspiratio cū dicit: Et zac̄harias p̄r ei⁹ implet⁹ est sp̄sancto. t̄ subdit eius p̄bētia q̄ modū cantici seu diuine laudis exp̄ssa cum dicitur: m. Bñdictus t̄c̄. in quo cantico p̄io p̄mittit p̄tinentia ad redēptōē. secōdū p̄tinentia ad ipius p̄cursorē: ibi. Et tu puer. Circa prīmū dicit: m. Bñdictus dñs. oīm̄ p̄ generalē gubernatiōne. n. Oīo. p̄ creationē. o. Igit̄ p̄ spālem cultū et deuotionē: t̄bñficiōr specialiū ipso isti exhibitionē. p. Quia visi. i. visitabit: loquit̄ em̄ de futuro p̄ modū p̄terit. p̄bētē certitudinē. l. Hec autē visitatio facta est in r̄pi natūitate q̄ erat adhuc futura: et cōuersatiōe: q̄ visitauit nos sicut medicus infirmū: sicut dicit Luce. vi. Virtus de illo exbat et sanabat omnes.

q. Et fecit redē. in sua bñdicta passiōe p̄ quā redēpti sumus. r. Et erexit nobis cor. salu. i. virtutē p̄sequendi salutē eternā: et hoc fecit in sua resurrectōe qua resurrexit ad vitā imortālē educēs patres scōs de limbo inferni de terosibi: et sua ascensiōe qua illos ad cōfessiōnē introduxit.

s. In domo da. pue. sui. q̄ ista adimplenit t̄p̄s i carne affumpta de domo dñi. t. Sicut locū est per os sanctoꝝ p̄bētē. qui a se. sunt. hoc est a mūdi principio q̄ ista p̄dixerit: fīm̄ p̄dictiū Act. x. Huius oīs p̄bētē testimoniū q̄bilet t̄c̄. Et sicut p̄misserat p̄. p̄bas ita fide liter adimplenit.

v. Salutē ex inimicis nostrī. sup̄le: consecuti sum⁹ p̄ xp̄m vi delice de mūdo: carne: dyabolo. r. Ad faciēdā misericordiā cū patrib⁹ nostris. q̄ mysteriū in carnatiōnē implevit nō. p̄ter nostrā iusticiā: sed propter suā misericordiā ad implendā: quā patrib⁹ p̄misit. y. Et memora ri testa. sui san. i. p̄acti firmissimi quod habuīt cū patrib⁹. v. teris testamēti: de t̄p̄o venturo: de quo testamēti ad modū rememorāt̄ se recordāt̄ se habuit quādō pacrum implevit. z. Juslurādū quod iurauit ad abraā patrē nostrū. de quo diciatur Gen. xxvii. Permetet ipsum iurauit t̄c̄. quod iurauit deus pater mittendo filiū. a. Durum se nobis. quia deus pater dedit etiam senobis i filio: qui est eiusdē substantia cū patre. b. Et sine timore t̄c̄. quia per hoc euacuat timor servilis: qui non est in charitate. c. Et tu puer. Hic cōsequēter exp̄nit in cantico que p̄tinent ad p̄cursorē: dirigens ad ipsum sermonē. Si autem queratur quare ad ipsū sermonē dirigeret: cum puer adhuc non intelligeret. dicunt aliqui q̄ virtute supernaturali intelligeret patrem loquēt̄: sicut intelligit christū in utero matris existentem: vt predictū est. Alij autem dicunt q̄ sic loquebāt puer: non propter eius intellectionem sed p̄ peer aliorū instructionē de mysterio incarnationis qui habebant vīsum rationis. d. Propheta altissim̄ vocabat̄. Contra hoc videt̄ ilud Job. l. ca. q̄ Jobānes baptista negauit se esse p̄bētaz. Ad q̄d dicens: q̄ verū respōdit fīm̄ intentionē querentī: q̄ querebant si esset vīn⁹ de antiquis p̄bētis vt helyas belis̄ vel h̄mōi vt pat̄z ibidem: t̄ fīm̄ veritātē nō erat vīnus de illis. Alter etiā dicit: q̄ negauit se esse p̄bētām̄: q̄ fuit p̄bēta et plus p̄bēta fīm̄ testimoniuſ saluatoris Math. x. e. Preibis em̄ an faciē dñi. i. an filiū dei q̄ est similitudo vel facies dei patris. per faciē em̄ designatur noticia: fīm̄ Grego. super Eccl. Et autē que ad noticiā p̄tinent in diuinis filio appropianē. f. Parare vias ei⁹: p̄ predicationē t̄p̄m̄ annūciando: t̄ p̄ba p̄tīm̄ assūtē faciēdo: q̄ homines per baptismū iobānis disponebāt ad facilē recipiēdū baptismū christi. g. Ad dandā sci. fa. ple. eins. i. ad p̄dicandū salutem fiendam p̄ christū. b. Per viscera mī. dei nostri. i. per intima et occultā dei misericordiā facta sunt hec. Quās ex al. i. ex suū p̄ūs i mūdo. k. Illumiare

Luce

bis qui in tenebris patribus in lumbis extintibus: quos Christus illuminavit: quod per passionem suam ad illos descendit. *l.* Et umbra mortis: i. vii. et ibidem adhuc in hoc mundo: qui est quedam umbra mortis: quos illuminavit Christus per seipsum predicando et apostolos per orbem ad predicandum mittendo: ut baptizet Iohannes. v. l.

m. Puer autem crescebat.

Hic pater describit

percursori nati p-

fectus et uersa-

tio cui dicitur:

Puer

autem cre-

xit ad

augmentum cor-

poris. *n.* Et

affortabat spiritum.

quod ad augmen-

tum grei et virtutum

o. Eterat in desertis: et ibi ad perfectionem peruersationis ibi enim habitavit versus ad tempus sue predicationis: ut contemplatio liberius vacaret diuinam sapientiam hauriendo quam postea effudito predicando: et ut vienes in desertis vietam austera duceret: et ne ex cohabitatione cum peccatoribus in tumultu soli macula aliquia in fama vel vita straberet.

p. Tunc in die ostendit sue ad Israel quod factum est anno. xv. imperii Cyberni cesaris: Tunc enim erexit de

desertis ad predicandam populus: ut ibi. i. in. ca.

Luce in capitulo. vbi dicitur in postilla: Ideo saluus meiori iudicio videtur melius dicendum cum fuisse simpliciter sacerdotem.

Additio.

*D*icitur Ambrosius et Bede videbatur probabilior: non obstantibus his que per postillatorem obviuntur. Ex his enim quod ab euangelista traduntur in hoc loco satis ostendit Zacharia fuisse summum sacerdotem. Ad cuius evidenter sciendum: quod incensum de quo euangelista hic facit mentionem: non debet intelligi de cõincenso: quod in qualibet die his cõcremabatur in altari incensi: ut habeatur. *Ego. xxx.* quod quidem incensum etiam per simpliciter sacerdotem administrabatur: sed intelligendum est de incenso illo quod semel in anno. s. in festo expiationis tunc per summum sacerdotem in sancta sanctorum administrabatur: quod quidem incensum licet esset eiusdem speciei cum alio cõt. tunc quod ibi ad eius administrationem in templo a cõincenso differebat in multis: et specialiter in tribus. Primo. s. in hoc quod quoniam summus sacerdos in predicta die illud in cõsumo ministrabat: nullus erat licet esse in tabernaculo. donec summus sacerdos inde egredieret: ut habeat expissum Leuit. xvij. Vbi tractat quod summus sacerdos intrare debebat in sancta: et exponere super ignem aromata: et aspergere sanguinem et hunc modi: subdit: nullus homin sit in tabernaculo: quoniam potifex ingreditur sanctuarium tecum. donec egredias. quod te alio incenso quotidiano minime legitur. *E*t ideo euangelista non tanter dicit: quod ois multitudine populi erat orans foris hora incensi: In quo ostendit quod hora ista incensu ois multitudine debebat esse foris. s. extra tabernaculum seu templum: quod pertinebat in incenso diei expiationis tunc. Secundo quod in incenso burius festivitas erat singulare: quod nullus administraret rite nisi cum igne ab altari holocausti accepto: alioquin pontifex erat rebus mortis tristis: putum filii aaron Madab et Abi: Leuit. x. legitur: tunc est quod leui. ca. prie allegato: vbi de solenitate festi expiationis agit pmi. ibidem: Locutus est dominus ad moysen post mortem duorum filiorum aaron quoniam offerentes ignem alienum interfecerunt: tunc quasi diceret dominatorum quod illa quod ibi principiebat operabatur seruari ne contingent ipse aaron sicut et filii suis supradictis in administratore incensi: et infra declarans quod istud piculum specialiter erat referendum ad officium propinquum in cõsumo illius festi subiungit: Assumptio et thuribulo quod de primis altaris impleuerat et hauriens manu symphonia in incensum tecum. vapor operat oraculum

quod est super testimonium. id est super archam: et non moriat. Ex quo pater quod summus sacerdos in officio burius incensum in die expiationis erat maxime astrictus ac ceremonialia eius nre celebrabat: sub pena subite mortis tristis: sicut de nre ad abiu. Et ideo hora in qua illud incensum administrabat populus attente aspiciebat orando teum per summo sacerdotem ne predictaret in illo officio: ut et ipsi cum eis expiareretur. unde notanter dicit euangelista: Et ois multitudine populi erat orans foris hora incensi. Non enim in certis diebus quando bis in die incensum cõcremabatur per simpliciter sacerdotem: credendum est quod omnis multitudo populi conuenisset ad orandum: effectus enim valde onerosum. Similiter notanter dicit euangelista: hora incensum non faciens mentionem de immolationibus distillationibus et ceteris officiis in illo celebrandis: propter rationem predictam: quod in illo officio incensi principie coelestebat predictum periculum sacerdotale. Hoc idem patet ex eo quod dicitur infra codem ea. Et erat plebs spectans zachariam et mirabantur quod tardaret. Non enim verisimile videtur quod plebs spectasset simpliciter sacerdotem in officio incensi quotidiani: quod bis qualibet die administrabatur. Tercio quod sicut dicit postillator: hoc incensum scilicet festi expiationis non exponebatur per modum oblationis seu ad adolendum sicut quotidianum: sed solum ut nebula consurgens operaret oraculum: ut patet Leuitica. all. quod denotat euangelista cum dicit: Ut incensum ponere non enim dicitur incensum offerret: sicut. s. eo. ca. Sacerdotes dei incensum offerrent. nec etiam dixit: ut adoleret: sicut Ego. xxx. loquens de quotidiano incenso dicit: Et adolebit incensum super eum: aaron sua flagrans tecum: sed tunc dixit: ut incensum ponere: et denotaret quod hoc incensum non ad ministrabatur per modum oblationis seu ad adolendum: sed tunc ponebat ratione predicta. Item notanter dixit euangelista ut incensum ponere ingressus in templum domini tecum: in quo ostenditur quod positio burius incensum erat sibi debita ex ingressu templi domini non ratione cõsumptio misericordie: sed ad tuitionem sacerdotis sanguinem intra sanctis auctorum aspergenter hoc incensum ponebatur: quod est singulare in summo sacerdotio et in festo expiationis: ut dictum est. Et quibus manifeste patet: quod officium burius incensi: de quo euangelista loquitur: pertinebat tunc ad summum sacerdotem: ad quem solum officium festi expiationis pertinebat ut Leuit. capi. allegato. Item pater per hoc quod habetur eodem capitulo. vbi sic: Et factum est ut impleti sunt dies officii eius ab initio in tempore suum. singulare enim erat in summis sacerdotibus: ut per septem dies ante festum expiationis separarent a propriis domibus et habitarent in certis cenaculis templi: ut deo deuotius mäciparent: et habetur expressum in Lalmud in libro qui intitulatur: Zoraa id est dies expiationis. s. vbi tractatur prius paliter de hoc festo: quicquidem separatio finis habet fundatum Leuit. xx. vbi de summo sacerdotio ad litteram tractans dicit: Et non egrediatur de sanctis. vbi hebreæ ritas habet: de sanctuario: quod intelligitur de tempore celebrationis huius festi. *E*ceteris autem sacerdotibus non legitur simile: et sic manifeste patet quod zacharias erat summus sacerdos: eo quod incensum ponebat in festo expiationis: que positio soli summo sacerdoti pertinebat: et sic sententia sanctorum: scilicet Ambrosius et Bede sunt validae: cui concordat magister historiarum: et nullus sacerdotum doctorum oppositum asserere videtur. Item et in ecclesiis burius regionis in officio matutinali nativitatis beati Iohannis baptiste expresse legitur: quod hec positio incensi fuit in die expiationis. Est etiam matime consumum rationis: quod conceptione precursorum christi qui ad damnam scientiam salutis plebi in remissionem peccatorum venerant: in die expiationis qui in memoriam remissiois peccati vituli agebatur fuisse annuntiatus: et consequenter conceptio christi die immolationis agni paschalis: quod ad etiam christus passus est annuntiata fuisse: Cum enim annuntiatio precursoris fuit in die expiationis scilicet et luna mensis septimi: cuius conceptio fuit per aliquos paucos dies post: quando scilicet zacharias reuersus fuit ad domum

Evangeliū

suā sequit q̄ sextus mēsis a dicta cōceptiōe finiretur in
xiiij. luna p̄mū mēsis fere qn agn⁹ imolabat. Ut rū em̄ tec
xiij. luna cōcurrisset cū. viij. kalendas ap̄rilis; put̄ magi
ster historiar̄ dicit vel nō est multū curandum. Nā op̄u
tatio festiuitati in lege antiqua solum respicbat mēses
lunares. Ad illud aut̄ quod ob̄icit postillator̄ de hoc q̄ nō
fuit facta mēcio q̄ ingressus esset zacbarias nisi ad impo
nendū tm̄ incēlum tē. dicendū q̄ q̄ in administratione
incensi p̄cipue cōsistebat p̄culū summi sacerdotis in illo
festo: qua ratiōe et multitudine pli in illa hora sp̄aliter ora
bat vt dictū est. Ecce de illo officio tm̄modo fecit men
tionē: nō aut̄ de asp̄sione sanguinis in qua nō cōsistebat
codem mō p̄culū tale: licet etiā credendū est q̄ celebras
se asp̄sione sanguis et fecit oia alia ad b̄ mō officiū perti
nentia: que tñ euāgelistā p̄termisit nō curas tractare ni
si de incenso: in quo tpe ipli orabat: et angelus appariuit
Ad aliud quod ob̄icit de hoc quod dicit: Apparuit ei an
gelus stans a dext̄is altaris incensi tē. dicendum q̄ pos
to q̄ illud altare non sit intra sancta sanctor̄: s̄ intra san
cta tñ: ex hoc nō sequit q̄ zacbarias nō intrasset sancta
sanctor̄: sed q̄ angel⁹ appariuit ei intra sc̄a. Ad aliud autē
q̄ dicit: q̄ illud incēlum. s̄. festi expiatiois non ponebat
ad offerendū: sed vt nebula cōsurgens op̄iret oraculū tē.
dicendū q̄ hoc est verū sed magis facit p̄tra cū: vt dictū ē
Ad hoc aut̄ qd̄ dicit v̄terius q̄ p̄ter illi ingressum qd̄ per
tinebat ad summū sacerdotē tñ quotidie intrabat sacer
dotes mūiores tē. dicendū q̄ verū est: sed zacbarias in
travit vt summū sacerdos ad ponendū incēlum: p̄tinens
ad diem ex p̄iatōni vt iam dictū est. Ad aliud qd̄ dicit q̄
videt esse fictiū vt summū sacerdos esset ille in cui⁹ heb
domada cadebat expiatiois festū tē. dicendū q̄ verū est
hoc nō esse autenticū: sed veritas būi nō requiriēt ad veri
tatem s̄nī Ambrosi⁹ et Hede supradicte: sed tñ requiriēt
q̄ essent plures sacerdotes simul et nō vn⁹ tñ: qd̄ etiā in
templo p̄mo possit cōcēdi. Nā in illa ordinatioē quā fe
cit dauid te sacerdotibus: vt videt. i. Paral. xxiij. fatis
p̄. Qd̄ sacerd̄ erat summū sacerdos inter filios eleazar:
et achimelech inter filios itahamor: et sic erant duo summi
sacerdotes et pontifices licet postillator̄ videt dissentire
buic. Sed quicqđ sit de templo p̄mo saltē in templo secū
do p̄tiū verius s̄ne manifeste pat̄: q̄ crāt plures sum
mi sacerdotes simul. Nā in passione xp̄i marci. ca. xiiij. dī
q̄ illi qui venerāt ad capiendū christū fuerat missa sum
mis sacerdotib⁹: et sic pater q̄ simul p̄currebat plures sa
cerdotes in vnū: quoꝝ quilibet poterat celebrare i festo
expiatiois. Sed ad eligendū q̄s eoz ministraret p̄uide
bat p̄ sorte: q̄ forte q̄libet retrahebat se a celebratioē illi⁹
dici timore p̄culū supradicte. Vñ euāgelistā dicit: Sorte
erat vt incēlum poneret. Nō enim dixit vt sacrificaret vel
b̄ mō: licet essent principaliū in illo officio: sed positionē
incensi cōmemoraret: vt innueret p̄culū quo ab officio re
trahebant̄: possit etiā illud verū: Sorte erat: vt quidaꝝ
dicunt referri ad primā electionē zacbarie in pontificatuꝝ
que forte p̄ sorte fuerat tē.

In codem ca. vbi dicit in postilla: q̄r fuit cōcept⁹ in se
ptēbus mēse. Additio.

Dictū est in p̄cedenti additione p̄ cursor conce
pit⁹ fuit circa mediū mēsis septimi: et p̄ cōsequēs
saluator̄ circa mediū mēsis p̄mi loquēdo de mē
sibus lunari⁹ quibus tñ festa regulabant̄.

In codem ca. vbi dicit in postilla: Licit cñ ioseph nō
fuerit saluatoris pater.

Additio.

Pebac materia fuit large tractatū suprā i additioē
mathei p̄mo: vbi agit de genealogia xp̄i: vide ibi.
In codem ca. vbi dicitur in postilla. Nāulieres bene
dicens in te. Additio.

Alius videt dicit fm̄ Gregorii in glo. vbi sic. Utrī
q̄ in vtrīsq̄ benedicunt̄: velut em̄ p̄ vñū et vñā fe
minā et matrē peccatiū simul et tristitia: sic et nūc p̄
vñā et vñū benedictio revocata est: leticia ad singulos ē
profusa.

In codem capitulo vbi dicitur in postilla: Quoniam vñā

rum non cognoscō.

Dicit cñ q̄ nūt doctores tradūt de p̄posito beate
vñis circa d̄ginitatēs tñ et de eius voto sunt te
meda tanq̄ vera vba tñ beate vñis dicentis:
Qm̄ virū nō cognoscō: nō vident̄ hoc dicere nec ex eis
dem verbis videt̄ hoc sequi: possibile em̄ cl̄ q̄ alio vir
go nō cognoscat virū cōiter loquēdo seu intelligendo
de viri cognitioē: que tñ nō babeat p̄positū nec votū
d̄ginitatis. Sed p̄dicta vñis verba p̄ ampli⁹ vident̄
enunciāda. Ad qd̄ sciendū q̄ fm̄ Aug. in li. de morib⁹
ecclie: etiā antiquos phos virtutes multipliciter
p̄siderant̄: vno. s. mō p̄t sunt exemplares: et sic perti
nent ad tñ in quo p̄sistit omnū rerum rōnes. Alio
mō p̄t sunt politice: et sic p̄tinent ad hominē in quātū
recte se habet in rebus hūani gerēdis: de quibus vir
tutibus. s. politicas et exemplares: quedam in die interpo
nūt. s. virtutes purgatoricæ: que p̄tinēt ad illos q̄ vir
tutes politicas trāscendentēs in diuinā similitudine co
nānt̄ tendere. Sūt etiā sup̄ hoc virtutes purgati animi
que dicunt̄ virtutes iāz quodāmō assequētū diuinā
similitudinē quātū in hac vita possibile est: que a pho
in. vii. ethic. virtutes heroyca dicunt̄. i. diuinē: fm̄ quaꝝ
p̄siderationē dicunt̄ q̄ temptantia purgati animi attin
git: cū iāz tñ assequit̄ diuinā similitudinē vt terre
nas cupiditates nesciat. Et fm̄ hūc modū vñginitas
videt̄ attribuenda beate vñis: sic. s. vt terrenas cu
piditates cōcupiscētis nedū nō babeat seu p̄ponat vel
roueat nō habere sed etiā vt eas penit̄ nesciat. qd̄ est
alt̄ et p̄fect̄ q̄ vñginitatē p̄positū habere seu vñcere
et bā sentiā p̄sonā ipius vba cū dicit: Virū nō
cognoscō: que p̄tinet ad vñginitatē purgati animi
sc̄ heroyca que quidez distinctio virtutū quadrip̄tita
tractat ad plenū in p̄ma secūde. q. lxx. art. v. in co: po
re questionis.

In codem ca. vbi dicit in postilla: Tertū q̄r istud
exemplū non est vñginitas.

Additio.

Dicit exemplū est satis p̄fectū interrogatioē vñ
nis marie: ip̄a cñ vt dictū est non querebat te
facto: sed de mō fiendi. s̄. vtrū ordine naturali
cōceptura erat vel supernaturali. et ideo cum angelus ei
inducit exemplū de cōceptiōe sterilis que est supernatu
ralis: sufficiēt erat virgo edocita de modo fiendi qd̄
erat. s. miraculosum p̄ omnipotētiā diuinā. et ideo sub
dit: qd̄ nō est im̄ possibile tē.

In codem ca. vbi dicit in postilla: Sed postea cum
assensit tūc cōcepit: vt supra dictū est.

Additio.

Dicit postillator̄ sentire q̄ cōceptio filiū dei fuit
facta statim cū beata virgo dixit: Fiat mibi fm̄
verbū tuū tñ anteā: et est vera et cōmuni⁹ op̄i
nio doctoz. Unā magister in. iii. di. iii. dicit: Post cōcef
sum seu cōsensum virginis sanc̄e sp̄uſanc̄tus p̄mit
in ipam fm̄ verbū dñi. et infra: potentia dei vbi recepti
um p̄paras simul aut̄ et generatiā. Sūt sanct⁹ ibo.
in. iii. p̄tc. q. xxx. art. p̄mo in corpe. q̄ inter alias rōnes
quas assignat̄ quare fuit cōueniēt vñginitē annūciari p̄
angelū. Una est vt ostēderet esse quoddā sp̄uale ma
trimoniū inter filiū dei et humānatā naturā. vnde p̄ an
nūciatiōe spectabat̄ osensus vñginitis quē ex̄p̄sit dicit
do: Ecce ancilla dñi tē. que requirebat ad illud sp̄ua
lematrimoniū. s. incarnationis inter filiū dei et būanāz
naturā. Hern. etiā sup̄missus est homel. iii. oñdēs q̄
osensus vñginitis reçrebaf̄ ex diuina ordinatiōe ad in car
nationē vbi diuum. q̄s alloquēt̄ vñginitē in p̄sonā būani
generis sic ait: Stati liberabit̄ si p̄sent̄. et i. cā allo
quēs dicit: Rñde itaq̄ citi⁹ angelo amo p̄ angelū dñi
rñde. vbi p̄fertū et p̄cip̄e diuum: emitte trāitorū: et
amplectere sempiterū. Et quo p̄z q̄ ex mente bernar
di est q̄ dum beata virgo protulit̄ verbū suum vel fal
tem in ultimo instanti prolationis cōcepit̄ verbū eter
nū. Sed fuerunt quidaꝝ ab būani veritate deuiaeſt̄ qui

Luce

vident afferuisse & incarnatō ubi diuini precessit salutationē euāgelica. Unū in cibūdā ecclīsē etē cathedra lib⁹ & alijs no modice auctoritatis in qđā lectōe te an inicatioē vñnis bec vba otineret. Missus fuit gabriel ad vñginē & tñq ad vñginē puenis et inuenit deū vñgi nis illapsū vñscerib⁹: & dñmā maiestatē vñginal' ventris breuitate clausa: t. i. p⁹ pauca subdit. Deniqz & archā gel⁹ n̄ ait. Quæ grā replenda s̄ plena: nec veniet in te s̄ dñs tecū. Hec in p̄cedenti lectōe qđ assertio vñtati euāgelice manifeste repugnat. Testat. n. euāgelistā angelū p⁹ salutationē vñginē dixisse: Ecce accipies i vñtero. et q̄ p⁹ q̄ceptio xp̄i vñtero et p⁹ salutationē fuit futura: nō ergo an p̄dictā salutationē i vñtero concepit cū tal' p̄ceptio nō fuit nisi s̄. Legit etiā. l. lue. n. d. xp̄o: q̄ vocatū est nomē eius iesus qd̄ vocatū est ab āgelo pri usq; in vñtero p̄cipere. Et q̄ p⁹ manifeste q̄ qn̄ angel⁹ dixit beate virginī: Vocabis nomē eā: ieiūnūdū cōcep̄. p̄pus erat in vñtero xp̄s: p̄stat q̄ saluatoē p̄cessit p̄dictā vocationē: ergo qn̄ vñgo fuit salutata nō dñi p̄cept⁹ erat xp̄s in vñtero: qd̄ manifeste euacuat p̄dicta assertione. Probatioē aut̄ quas p̄dicta lectio inducit: n̄ibil faciūt ad p̄positū suū ondēdū: q̄ cū dīc. H̄a plēa. itel ligit de graūstificatioē seu sc̄ificatioē q̄ s̄ fuit in vir gine. s̄līt cū dicit dñs tecū. s̄. cū hoc p̄stat q̄ erat replēda p̄ conceptionē vñbi in carnati: t̄ id angel⁹ ad ea post salutationē q̄rētē quo fiet isto ait: Spūssance! supueni et in te. qd̄ sonat d̄ futuro. s̄līt. Et virt⁹ altissimi obum brabit tibi. qd̄ s̄līt d̄ futuro sonat. vñ si i dictis antiquis doctoꝝ inueniāt verba q̄ prima facie sonat q̄ dñs erat cū bñtā vñgine an missione āgeli seu an salutationē: et bñtā intelligenda fuit bñm gram hituale seu sc̄ificatio nē mentis virginis nō aut bñm verbi diuini in carnatio nē: alt̄. n̄. otradicenter euāgelice veritatē ut dictū est. quā quidēctionē tanq̄ erroneam et euāgelice verita ti in consonā in ecclia Burg. cui ad p̄ns indignus t̄ im meritus diuina tñ p̄missione p̄fumū corerit: t̄ ad p̄for mitatem euāgelice veritatis t̄ s̄ne s̄ctor̄ doctoꝝ sub verbis ad hoc p̄tentibus reduci: submittes tñ me et quecūq; mea sacro sancte sedis aplice determinatioē et correctioni: t̄ cuiuscūq; verius sentientis t̄.

In codem ca. l. vbi dī in postilla. Quia licet ex omnibus fuerit disposita ad p̄ceptionē filij dei: sp̄al tamē hoc fuit ex humilitate.

Additio.
Ratio q̄re virt⁹ bñlūtatis magis fuit dispositiua qd̄ p̄ceptionē q̄ alie virtutes beda declarat. d. Dicēbat. n. vt sicur p̄ supbiaꝝ p̄rie parēt moris intravit in mūndū: ita p̄ bñlūtate marie vite introit⁹ p̄deret. Et nota fin Greg. sup illud. Beata me dicet: n̄ aut beatā se appellat inani vñtā gloria: sed sacro tra cta spiritu que futura sunt. p̄betauit t̄.

In co.ca. vbi dī in postilla. Ulter etiā dī q̄ negauit se esse p̄phetam tantum.

Additio.

Aliter etiā posset dici q̄ negauit se esse p̄phetaz s̄. illum de quo Deut. xviii. c. legi. Prophetaz suscitabo eis t̄. quod intelligit ad l̄ram de xpo de quo principaliter querētāt sacerdotes et leuite: vt Iohannis. 1. potest haberit t̄.

Replica.

Illio. c. euāgelij luce postillator dicit quorū dā etiā sanctoꝝ s̄niām cē q̄ zacharias p̄ iobā. n̄s fuit sumimus sacerdos: cui s̄ue adhēret burg. otr̄a postillatoreū q̄ tenet p̄tarū: t̄ q̄uis bec veritas opinioñ de sacerdotō zacharie nō vñ multū facere ad sensum l̄re: q̄ s̄ue charitas posuerit incensuꝝ vt sumimus sacerdos: s̄ue vt simplex: sufficiat hora in ce si fuisse iohāne annūciati p̄ angeli: tñ vñsile ē zacha ria nō fuisse sumimū sacerdotē: an t̄ q̄ t̄pē dñi gr̄.

coꝝ t̄ romanorū sup̄ in deos: summum sacerdotium vñde baturideo dicit Josephus cap̄bam sumnum sacerdo tiū emisse: nō ac est verisile q̄ zacharias cū esset iustus bis iusmodi contractus symoniacos fecerit vñlprobauerit. Ea autem que burg. p̄ p̄firmatioē sue opinionis narrat videntur facta: q̄z ex scriptura fundamentū nō bñnt. pri mun quod dicit q̄ t̄pē incensi in die expiationis tñ ipsi foris orabat: non p̄bat: q̄z poterant singulis dieb⁹ t̄pē incensi foras orare nec sc̄im dñm burg. fundat in l̄ra p̄ euz allegata: dicit. n. q̄ filii aaron fuerunt puniti. ppter exces sum factū p̄ eos i festo expiationis: na ex l̄ra pot̄ bri oppo situm q̄ peccatū illoꝝ nō fuit factū in die expiationis q̄a ponere incensum illa die ferius pertinebat ad summa sacerdotē: q̄z solus illo die intravit in sanctas sanctoꝝ: s̄liū aut̄ aaro nō fuerunt summi sacerdotes: s̄ simplices: vt patet ex eoz p̄secatioē t̄ restitūt̄ leui. vñ. iō mībil ad eos de positione incensi illius: fuit igit̄ error eoz i quotidianā po sitione incensi p̄ simplices sacerdotes fideli: in qua quia p̄ceptū dñi fuerunt ebr̄i t̄ vñ igne alieno p̄hibitō puni ti sunt: vt colligat Levi. p̄. nec illud p̄culū mortis cōmina tum ē i p̄i aaron t̄ filiis eius residuū t̄ eoz successoriib⁹: s̄ p̄ solo festo expiationis: sed in omni ministerio qd̄ eoz dñ facere debuerunt: iō dī p̄i vbi. s̄. hoc est q̄ locut⁹ est dñs. Sc̄ificabor in his q̄ apropinquant mībi. i. q̄ in tabernaculo faciūt aliquod officiū sacerdotale. ad obiurgā dū aut̄ vicia punitoꝝ: subdit̄ p̄i. Vñm et oē qd̄ inebria re pōt nō biberis tu t̄ filiū tui qn̄ intrabitis tabernaculū testimonij: ne forte moriamū subintelligēt̄ sicut filii tui pū nti sit op̄ ebrietate et ignē alienū: iō sequit̄. Et hēat̄ sci entia discernendi inē sanctū t̄ prophānum. Signē offerē dū. Cōstat igit̄ illū ingressum tabernaculi nō solū fieri in die expiationis nec sc̄iam discernēt̄ eē necessariāz solū die illo p̄i igit̄ q̄ ea q̄ burg. p̄ sua opinione adducit ex planā l̄ra nō habent: s̄ potius opositū. Et q̄ dicit burg. plures simul fuisse summos sacerdotes nō bri t̄ l̄ra p̄ euz allegata: sed potius opositū: nec valet quod allegat ex euāgelio plures fuisse summos sacerdotes: q̄z put̄ dñm est hoc processit ex auaricia romanoꝝ t̄ iudeoꝝ ambitio ne qui cimerunt sumimū sacerdotiū a romanis: t̄ roma ni ut amplius recipere plures t̄ plurib⁹ vendiderūt: q̄ contractus in zacharia nō putatur verisimilis.

In capi. codem vbi p̄ceptio virginis ponitur exemplū p̄ceptio steriliis non vñsp̄quaꝝ simile: vt inquit po stillator. Burgens. aut̄ dicit ipm̄ exemplū sufficere ad virginis interrogacionem: que nō de facto: sed de mō siēdi que siue iūt̄ hoc tñ non videtur veruꝝ: quia virgo prius d̄ factō et de modo fuit sufficenter instructa quado ange lis dixit. Spiritus sanctus superueniet in te t̄. Exemplū igit̄ non fuit positū ad docendum virginem de aliquo: nec virgo sumpsit exemplū illud pro doctrina: sed pro solatioꝝ: quia alias se quereret q̄ virgo vñlitans elisabetb̄ iūset ad probandum exempli dati veritatem: qd̄ falsum est t̄ otr̄a beatuꝝ ambrosi. sup Lucam qui dicit. Virginē vitasse non quasi incertā de nūncio: nec quasi dubitante de exemplo: sed quasi letaz pro voto: religiosam pro offi cio nec vt verbuꝝ angeli mulieris in attestatione pbaret.

In eo. c. vbi dī de iohanne. Tu puer p̄pha t̄. Postillator obicit: q̄z iobes dixit se non esse p̄phetam. i. procul fante: sicut antiquitus: quia quod dixit dīgito mōstra uitvēt̄ alt̄ negauit se p̄pheta tñ: q̄z fuit plurib⁹ p̄pha. Bur gen aut̄ alt̄ soluit dicens q̄ negauit se illum p̄pheta t̄ dī. Deutro. xviii. quod ad l̄ram de christo exponitur. S̄z videtur q̄ iuxta burg. solutionem nō satisficeret querentiib⁹ neq̄ questioni: q̄z cum prius dixisset. Non fūz ego christus. vt quo vt dicit burgen. exponitur illud Deutro. allegatum: de hoc nō quiserunt amplius: sed cum audi rent q̄ non esset christus neq̄ belias quiserunt quid ergo saltē p̄pheta es tu: non igit̄ quiserunt de prop̄b̄ta promissio in Deutro. prout Burgensis vult,

Capitulum. ii.

Evangeliū

Actū est aut̄. Descripto ortu p̄cursoris: hic p̄nter describit̄ or̄ saluatoris. et p̄mo describit̄ saluatoris ort̄. secundo debet ritus abi. Et postq; p̄sumā sunt. cito pueri pfect̄ ibi. Quer ait crescebat. Circa ortu saluatoris p̄mo describit̄ t̄pus. scđo loc̄ abi. Et ibat oēs. et rōo virginis partus: ibi. Factū est aut̄. quarto angelorum cantus: ibi. Et pastores erāt. Circa primū dicitur: b Ex̄t edictū a cesare augusto. h ostēdū t̄pus natuitatis t̄pī qui natus est anno. clii. Augusti cesaris q̄ nominat̄ fuerat augustinus ab augendo q̄r notabilit̄ aurit imperiū romanū: et p̄ter hoc in diebus suis alijs gentibus imperio romano s̄biectis fuit in ore par vniuer salisadō mādauit c Ut describeret vniuersus orbis. vt ō hoc sc̄ret̄ q̄li ter terre diuise essent plāte: et quāta tributa singule posse reddere: et sic tributis indebitis nō grauarent et scīret̄ q̄ quē modū singule terre sub imperio romano melius regerent. Et hoc etiā p̄z q̄r̄s nat̄ fuit t̄pe maxime pac̄ sicut fuerat p̄niciatum a p̄b̄eti p̄. lxx. Q̄r̄et̄ in diebus eius iusticia et abundanciā pacis. Item. Es. ii. Non leua bit gens cōtra gentē gladiū. Et. ii. Vocabilis nomen eius admirabilis: consiliarius: deus fortis: pater futuri seculi: princeps pacis. c Hec descriptio p̄ma. Dicāt aut̄ prima q̄tū ad generales descriptōes orbis: q̄r̄an istā bñ fuerūt alie descriptōes partiales: sicut p̄z. ii. Reg. xxiiij. et. i. Paral. xxi. de numeratiōe ipsi et descriptōe quā facit soab de mādato dauid. Dicāt etiā p̄ma bñ alias q̄tū ad alias p̄tes eiusdem descriptōis: q̄r̄ syria ē in medio terre habitabilis: et id ibi fuit inchoata ista descriptio: ut inde denū ciaret fieri alia p̄uicijs circularis. d A p̄side syrie cyrino. bñ. n. cyrinn̄ cesar augustinus p̄fecerat syrie ad ip̄az regendā. e Et ibat singuli: hic describit̄ natuitatis saluatoris q̄tū ad locū: q̄r̄ ista descriptio p̄cepta erat fieri in principaliō ciuitatib;: et ibi cōueniebat qui ibi babuāt originē: et sic descriptio fieret nō solū bñ numerū p̄sonarū: sed etiā bñ determinationē genealogiā: vt sc̄ret̄ numerū determinat̄ nobilium dignobilit̄: et hoc est q̄d dicit e. Et ibat omnes vt. p̄f. singuli in ciuitatē suā: p̄sitebātur aut̄ duplicitate se esse subiectos romano imp̄io. f. scripto: q̄r̄ eoꝝ nomia scribebantur te mādato imp̄atoris. et etiā facto: q̄r̄ soluebant censum imp̄atoris: ppter q̄d in numeris censūs erat imago imp̄atoris: vt habeat math. xxiij. ca. f Ascendit aut̄ et ioseph a galilea. in qua manebat. g In iudea ciuitatē dauid. Judea hic accipit adiectiū: q̄r̄ betheleem est quedā ciuitas in regno iudee: et v̄c̄at ciuitas dauid: q̄r̄ in de orūndus fuit: vt br. i. Reg. xvi. b Qoꝝ eset te domo et familia dauid. vt pat̄ per genealogiā descriptā ca. se. et mathei. i. i Ut p̄fitere cum maria sibi desposata vroze pregnate. ipsa em erat de eadez tribu c̄i ioseph et successerat in hereditate paternā ideo iuit ad p̄fitendū cum eo līc̄ eset partui: p̄p̄inqua: hoc etiā diuina dispensatione factum est: vt sic christus nasce retur in betheleem sicut erat p̄dictum Mich. v. Et tu betheleem effreta parvulus es in misib; iuda: ex te em eriet dux qui regat populū meū israel et egressus eius ab initio a diebus eccl̄atatis. k Factū est autem. Dic̄ p̄sequēter describit̄ virginis partus: cum dicit̄: l Et p̄p̄it si-

lū sūm̄ primogenitū. et dī p̄mogenitū nō q̄r̄ post illū māria alios filios habuerit: vt dicit beluidius hereticus: sed q̄r̄ an̄ illū alii nō habuit. Unū et i legē filiū vñigenitū oferebat dño et redimebat tanq; p̄mogenitū: q̄r̄ ab uno mēse redimebat: vt b̄. llii. iii. c. et tūc p̄mogenitū dicebat dato q̄ nūl lus sequeret.

m Et p̄amis en̄ iuoluit: p̄se ip̄am. Et hoc p̄z falsitas q̄ scribatur. d infantia saluatoris. f. ip̄az obsterices baubuisse in partu: q̄ non requirunt nisi ppter afficiōis mīris i partu q̄nō hauit lo cū in virgine: q̄r̄ p̄p̄it sine dolore imo cū maximo gaudio et telecratōne: tido p̄ seip̄az puerū natū recipit iuoluit et reclinavit: vt hic dicitur: n. Et reclinavit eum in p̄fēcio. p̄s. bñ translatione. lxx. quam sequitur officium ecclesiasticum: Domine audiū audītū tuū et timui: considerāt opera tua et expauī in medio duū animaliū. Fuit enim p̄b̄ete admiratiōis pauo: q̄ in loco tam humili reclinaret saluatoris de subditur: o Quia non erat ei locus in diuerozio. Est enim diuerozio hospitalaria ad quam diuertit venientes ab extra ad hospitandum: ciuitas autem betheleem tunc erat plena populo qui venerat ad predictā p̄fessionē et illi qui erant potentiores occupauerat loca maiora: et ideo iosephlicet esset de nobili genere et predictum est non tamē erat de ditionib;: et ideo ita parvū locū habuit et saluator natus in p̄fēcio reclinatus fuit ad implorionē p̄b̄etie predicte. et ad dandum exemplum humilitatis perfecte a qua saluator incepit a natūitate: et eam cōtinuit vñq; ad mortem qua humiliavit semetipsum factus obediens vñq; ad mortem: mortē autem crucis. bñ q̄ dicitur phi. ii. ca. p. Et pastores. Hic p̄sequēter describit̄ angelos: cantus extollantium in natuitate saluatoris: vbi p̄mo describit̄ natuitatis bñ: denuo: secundo anælozū erulatō ibi: Et facta ē c̄i angelo. tertio pasto et deuotio. ibi. Et factū est. Cīra p̄mū p̄mittit quib; facta ē dicta denuo: cū dicit̄: p. Et pasto. erāt in re. eadē vigilantes. Erāt em̄ simplices et absq; cauteles malicie: et occupati i officio sanctorū patriarcharū qui dicunt suis p̄stōes: H̄c. xl vii. talibus aut̄ solēt fieri diuine illuminatiōes et cōsolatiōes et nō homib; in sapientia bñ: mū dī q̄ stultitia est apud deū occupatis: bñ q̄ dicit saluator math. xii. Confiteor tibi pater celi et terre q̄r̄ abfō disti tec a sapientib; et prudētib; et reuelasti ei parvulis. ideo subdit̄: q. Ecce angelus dñi ste. iuxta illos parat̄ ad reuelandū eis diuina. r. Et cl. dei circūfūsūt eos: nō tm̄ exterrit̄ in cope: sed etiā interī in mēre s. Et timuerunt. et in solita visione sed angelus eos solat̄ dices: No. ti. cui? cā subdit̄: cū dī: t. Ecce em̄ chā. w. gau. ma. qd̄ ē qm̄ p̄. nō solū in deoꝝ sed etiā

pio. Joseph em̄ in illo itinere addureraūt secum alius ad portandum vrorem pregnantē et bouem ad vendēdū in betheleem vbi erat congregatio populi magna et te p̄recio solueret expensas in via et illis onobus ani malibus fecit p̄septum iuxta se in quo beata virgo reclinavit filium natum bñ q̄ fuerat predictum Abacob. iii. capi. bñ translatione. lxx. quam sequitur officium ecclesiasticum: Domine audiū audītū tuū et timui: considerāt opera tua et expauī in medio duū animaliū. Fuit enim p̄b̄ete admiratiōis pauo: q̄ in loco tam humili reclinaret saluatoris de subditur: o Quia non erat ei locus in diuerozio. Est enim diuerozio hospitalaria ad quam diuertit venientes ab extra ad hospitandum: ciuitas autem betheleem tunc erat plena populo qui venerat ad predictā p̄fessionē et illi qui erant potentiores occupauerat loca maiora: et ideo iosephlicet esset de nobili genere et predictum est non tamē erat de ditionib;: et ideo ita parvū locū habuit et saluator natus in p̄fēcio reclinatus fuit ad implorionē p̄b̄etie predicte. et ad dandum exemplum humilitatis perfecte a qua saluator incepit a natūitate: et eam cōtinuit vñq; ad mortem qua humiliavit semetipsum factus obediens vñq; ad mortem: mortē autem crucis. bñ q̄ dicitur phi. ii. ca. p. Et pastores. Hic p̄sequēter describit̄ angelos: cantus extollantium in natuitate saluatoris: vbi p̄mo describit̄ natuitatis bñ: denuo: secundo anælozū erulatō ibi: Et facta ē c̄i angelo. tertio pasto et deuotio. ibi. Et factū est. Cīra p̄mū p̄mittit quib; facta ē dicta denuo: cū dicit̄: p. Et pasto. erāt in re. eadē vigilantes. Erāt em̄ simplices et absq; cauteles malicie: et occupati i officio sanctorū patriarcharū qui dicunt suis p̄stōes: H̄c. xl vii. talibus aut̄ solēt fieri diuine illuminatiōes et cōsolatiōes et nō homib; in sapientia bñ: mū dī q̄ stultitia est apud deū occupatis: bñ q̄ dicit saluator math. xii. Confiteor tibi pater celi et terre q̄r̄ abfō disti tec a sapientib; et prudētib; et reuelasti ei parvulis. ideo subdit̄: q. Ecce angelus dñi ste. iuxta illos parat̄ ad reuelandū eis diuina. r. Et cl. dei circūfūsūt eos: nō tm̄ exterrit̄ in cope: sed etiā interī in mēre s. Et timuerunt. et in solita visione sed angelus eos solat̄ dices: No. ti. cui? cā subdit̄: cū dī: t. Ecce em̄ chā. w. gau. ma. qd̄ ē qm̄ p̄. nō solū in deoꝝ sed etiā

Luce

gentilis. v Quia natus est vero deo. et dicit hodie: quod quis esset non erat nisi p̄s duci naturalis. vel alioz t̄ melius ut videat: quod non illa ex claritate domini predicta fuit ita illuminata: ac si esset dies clarissima: sed quod fuerat predictum p̄s. cxxvii. Et non sicut dies illuminabitur.

a Qui est Christus dominus. Christus grece idem est quod vincere latine. Antiquitatem in re. le. vgebatur tunc reges et potifices. Christus autem rex est postuler: et ideo bene dicatur Christus. i. vincere non vincere humana: sed divina: quod in humanitate, pro nobis assumpta fuit vincere a deo p̄cimo a tota trinitate plenitudine grecorum quod dicunt p̄s. xlvi. Unum te deus tuus oleo leticie p̄ confortibus tuis. propter quod dicitur Jobus. iii. capi.

Quod datus est ei spiritus non ad mensuram. sed aliorum hominum: sed sicut oēm plenitudinem non solum sufficiens: sed etiam redudans in omnes alios q̄rum ad sufficienciam: sicut quod dicitur Jobus. i. Et de plenitudine eius omnes nos accepimus. b Et hunc signum tecum p̄ hoc enim quod angelus dedit eis signum magne et humilitati et pauperrim significatum fuit pastorum quod non venerat ad regnandum tempore alter: ut scriberet iudeorum credentes christum venturum. Postea autem alter dicit quod illud fuit p̄sum signum saluatoris nati. Id cuius intellectus considerandus quod illa que fuerit in re test. fuerunt figure novi: ut dicitur. I. Cor. x. Et veteri auctoribus testamēto duo saluatores iudeorum imperfecti tamē precesserat tanq̄ figure saluatoris pfecti iusti christi. primus fuit moyses qui liberavit eos de servitute egypcia: ut habetur Ex. xii. secundus fuit cyrus qui liberauit eos de captivitate babylonica: ut habetur. I. Esdras. i. capi. et veteris de novo natus fuit inueniens in magna paupertate sicut pater de moysi Ex. ii. quem inueniens filia pharaonis posuit in lumine in fiscella iudea. Si milititer de cyro dicitur in ecclesiastica historia super danieli: quod strages rex medoz et psariorum vidit in somnis vitē nascente de vetero filie sue totam asiam occupantem: et a coiectoibus fuit sibi refutatum: quod visio ista significabat et ea puerum nascentem: qui occuparet regnum medoz et psariorum: propter quod timens ne ipse vel filius suis p̄ hoc regno priuaret: dedit filiam suam militi pauperi: et cu hoc etiam cum filia sua facta fuissest pregnans fecit tempus partus sui explorari et puerum natum sibi aportari quem tradidit cuidam militi: ut secreto interficeret: quod compatis puerum ipsum non interfecit: sed in quodam nemo rem puerum fortunę dimisit: ad quē quedam canicula patorum regis que erat iuxta nemus frequenter veniebat: et ipso lactabat: et pastor predictus volens scire ubi canicula declinabat. inuenit puerum ita in paupertate iacentem: quem accepit et tradidit vroam suam nutritiū: et postea factus est rex psariorum atque medoz ad liberationem iudeorum. Cum igitur figura et figuratum debeat habere correspondientia et predicti duo quod fuerint figure Christi in maria paupertate inuenient furent in sua nativitate: signum conueniens et correspondens figurae dedit angelus pastorum de christinatu iuxticā di. c Inuenientis infantē pauperrim inuolutū et p̄ eo in p̄sepio. Et credendum est quod pasto-

res hoc intellexerūt illuminatio deo. v Et subito facta est. Hic p̄ nos ponit angelorum exultatio: cu dicitur. Et subito facta est cu angelo. quod tanquam principalis infat alios inuenient rati nativitatē. e Multitudine militie celestis. i. angelorum quod noī militie designat: quod p̄ salute domini cu demonib⁹ p̄liantur sicut quod dicitur Apoc. viii. Michael et angelus eius p̄liabantur cu dracōne tecum. f Laudatū deum de rati nativitatē: eo quod ipm sciebat deducit hoīes ad salutē quā desiderat et ruina angelorum p̄ hoc reparandam. g Eccl. i. gloria et excelsis teo. quod licet eius gloria ubique relueat: marie in celo empyreorbi est angelorum et beatorum habitat.

b Et in terra parvo. to. v. i. bonis. p̄ bonitatem em voluntatis dicuntur. Et simpliciter bonus magis p̄ bonitatem alias poterat aīe quod voluntas inuenit nobis. "Et venerunt festinantes: et inuenient mariam et iosephum et infantem positum in p̄sepio. Cognoverunt de verbo quod dictum erat illis de puerō hoc. p̄ Et omnes qui audierunt mirati sunt: et de his quae dicta erat a pastorebus ad ipsos. Maria autem seruabat oīam ubi hec p̄ferebat in corde suo. Et reuersi sunt pastores glorificantes et laudantes deum in omnibus quod audierat et viderat sic dictum est ad illos. Et postquam plenum sunt dies octo

alias potentias ad actus suos: et ideo bonitas eius vel maiestas in omnibus alias potentias redundat. sicut influentia cause mouentis in motis ab ipsa: malis autem hominibus non est pars: sicut quod dicitur Isa. xlvi. Non est pars impensis dicitur deus. Et hoc etiam verbo angelorum quod ista pax que principaliter per prophetas predicta fuit futura in adventu christi: erat pax interior bone voluntatis: quod sicut dicit Prover. xii. ca. Non contribuit iustus quicquid ei accidentit. pars autem temporalis que fuit in adventu christi pacatis omnibus gentibus sub imperio romano fuit figura huius pacis principaliter intende. i Et factum est. Hic sequenter describit pastorem deuotio: et factum post visionem istam dimisso grege inuenit ad videndū puerum natum dicit: k Raseam vobis bethleem et videamus hoc verbum. i. puerum natum p̄ verba angelii nobis significatum. l Quid fecit deus. hoc non est de textu greci enim et antiqui non habent fecit: sed tunc quod deus ostendit nobis. m Et venerunt festinantes et desiderio videndi christus principaliter secundum dancētum citius rediret ad gregem quem sine custodia dimiserat. n Inuenient ut sicut angelus eis dixerat. o Videntes autem cognoverunt de vobis quod non solus fuerat illuminatus exterius sed etiam interius de cognitione verbi incarnatus ut predictum est. p Et omnes qui audierunt mirati sunt: et marcia admiratio subdit cu dicitur: q Et de his accipit heret p̄dicit. i. de his. r Que dicta erat a pastorebus ad ipsos. sicut superius est expressum. s Maria autem conservabat omnia verba tecum: quod prudenter attēdebat quoniam prophetie implebantur in puerō nato: et ista collatione erat et valde delectabilis: et toti ecclesie valde utilis: quod sicut dicit hiero. in sermone dicitur assumptio beate virginis: ipsa post ascensionem filii sui remansit ad Christum in terris cu apostolis: ut eos plenus instrueret te vobis incarnationis quo erat plenus edocta p̄ spiritu sanctū: et oīam familiarius viderat et tractauerat: propter quod melius exprimeret poterat: sicut quod dicit hiero. Quod melius nouum? melius? et p̄ferimus. t Et reuersi sunt pastores rediendo ad gregem suum. v Gloriificantes et laudantes deum de beneficio toti mundo collato generaliter: et eis ostēo specialiter: ideo subditur: In omnibus que audierant et viderant. x Et postea hic ponitur debitus ritus circa puerum natum: quod sicut ritus legis debebant circumcidere et in templo offerre: et ideo primo agitur de eius circumcisione: secundo de oblatione eabi. Et postquam pleni sunt dies. Circa primum dicitur: p Et postquam

Evangeliū

summati sunt dies octo. hoc erat t̄p̄us determinatiū cīcū cīsionī p̄t b̄ Ben. xvii. T̄luit autē xp̄s cīcūcīdī: q̄uis nō es̄t legi subiec̄t. p̄mo vt on̄deret i se veritātē carnis būane ī manicēbū: q̄ dicit ip̄m deū habuisse corp̄ s̄tantificū: t̄ valentinū dicente xp̄m corp̄ de celo attulisse. sc̄endo vt approba-
ret cīcūcīdīem quā deū olim in-
st̄uerat. tercio vt
on̄deret se esse de
generē abrae: qui
cīcūcīdīis mada-
tū acceptīt. Bene.
xvii. Et facta ēre
promissio de xp̄o.
quarto vt iudeis
excusationē tolle-
ret de nō recipien-
do cum si esset in-
circūcisus. quinto
vt obediētē vētē
nobis suo cōmen-
daret exemplō: p̄-
ceptū legis obser-
uās: cui nō erat
subiectus. sexto vt
qui in silitudinē carnis peccati vēnērat remēdiū quo caro
peccati plūcūrāt mūdarī non renueret. septimo vt legis
omnis in se fūstīs alios a legi onere liberaret. hī illud
Gal. iii. Misit deū filiū suū factū sub lege: vt eos q̄
sub lege erant remēdiēt. y Vocatū est nomen eius
iēsus. non dicit impositū: q̄r a deo fuit impositū hoc nōmē
sed p̄ angelū tenūciātū marie t̄ ioseph: t̄ per ip̄os alios di-
ulgātū. Et q̄r aliquis infidelis potissime indeus q̄ hoc
nomen non fūsset cōuenienter impositū posset arguere
tum q̄r Esa. lxiij. dicit: Vocabū tibi nomen nouū q̄d os
dī nominātūt. hēc autē nomen iēsus non erat nouū tunc
q̄r ante alij fuerāt nomīt hoc nōmē: vt p̄z te iēsu filio io-
scēchēt: d̄ ihū naue: t̄ in genealogia xp̄i q̄ describit̄ ca. se.
vbi idē b̄. Itē q̄r Esa. viij. d̄: Vocabū nōmē ci Emanuel
t̄ viij. d̄: Vocabū nōmē ci acceīera spolia x̄trabē t̄. et. ix.
Vocabū nōmē ci admirabilis: p̄siliari: d̄: fortis. q̄noia
sue alia a nōmē iēsu. t̄ similia p̄t induci de alijs loc̄ scri-
pture: ideo dicendū q̄ hoc nōmē fuit ip̄e impositū ci.
Nomina cīm si bñ imponātū imponi debent a p̄rietib⁹
rēfū: t̄ hoc pat̄z de nōmībus generē t̄ speciē: de quib⁹ dī-
uij. meta. Ratio quā signat nōmē est diffīlūtio: que des-
ignat propriaū rei naturā. Nōmina autē singulārū bo-
num si bene imponātū imponi debent ab aliqua p̄rieta-
te cius: cui imponit nōmē: aliquādō a tempore: sicut no-
mina aliquorū sanctoū imponuntur pueris natis in festis
eorū: vel a cognatiōe: sicut cum filio imponit nōmē pa-
tris: vel alicuiū de cognatiōe eius. Aliquādō ab euentu si-
cut moyses vocauit filios suos: vt habetur Ero. iiij. Aliqñ
autē ex aliqua qualitate q̄r cui nōmē imponit sicut Ben.
xv. Primogenitus ysaac vocatus est Esau q̄d interpa-
tū rubeus vel rufus: q̄r de vtero matris exiuit rufus t̄ to-
tus in morē pellis bipidus. Aliquādō ex aliquo dono dei
gratuitō sicut math. xviij. dictū est petro: Tu es petrus et
super hanc t̄. t̄ Jobis. i. Tu vocaberis cephas. igitur q̄r
homini christo hoc munus grātī collatū erat: vt per ip̄as
omnes saluārēt: ideo vocatū est cōuenienter nōmē ei⁹
iēsus. i. saluator: vel salus. t̄ banc rōnē assignauit ange-
lus ioseph. math. i. d. Vocabū nōmē eius iēsum: ip̄e cīm
salutē faciet populuū suū a peccatis eoz. Ad p̄mū dicendū
q̄ hoc nōmē fuit nouū in christo in q̄ntū fuit ei impositū
ab hac p̄rietary: quia est omnīs saluator: que non fuit in
aliquo precedētū: licet fecerint salutē in aliquo facto par-
ticulari: sicut iēsus naue saluāit populuū israel hostes eius
detellando: vt legīt̄ in libro Jobis: et ita p̄t dici de alijs.
Ratio autē hī nōmē emanuel q̄d interpa- nobiscū p-
sum includit in nōmē iēsu. Per hoc cīm q̄ fuit nobiscū p-
sum incarnationē fecit nobis salutē: t̄ eodēz modo

potest vici de alio: quia saluāit nos īfernū spoliādo:
t̄ sic de tercio t̄ cōlūmib⁹. 3 Et postq̄ implēti sunt
hīc consequēter agit de pueri oblationē: vbi primo
describit̄ hīc oblationis p̄sentatio: secūdo p̄sentati
receptionē: vbi. Et ecce homo. tercio recepti comēdatio:
ibi. Et erat an-
na. Circa primū
sciendi q̄r ille
veteri circa pue-
ros natos duo
fiebat ī templo:
vnuū erat gene-
rale omib⁹: q̄r
filio iato vel fi-
lia cōpletis die-
bus purificatio-
nis matris offe-
rabat sacrificiū:
vt b̄ Leuit. xij.
Ulid erat specia-
le circa p̄mō ge-
nitōs: quia crāt
p̄sacerdōtō co-
q̄ p̄cessit p̄mō
genitos egypti
orū filios israel

saluans: t̄ ideo offerebant ī templo et redimebant̄:
vt habeat Ero. xij. Christus autē fuit primogenitū: vt
dictum est supra: t̄ ideo etrūq̄ fuit factū circa eū:
vt hic dicit̄: primo q̄tū ad id q̄d erat speciale p̄
mō genitōs: cum dicit̄: a Tulerūt illum ī hieru-
sali. eūm. i. offereat. domino. cuī causa subdit̄:
b Quia omne masculinū adaperiēt vluā. i. primo
nascēns cuīmodi erant primogeniti. secūdo q̄tū
ad illud q̄d erat generalē: quod notaēt cum dicit̄:
c Et vt darent hostiā t̄. par turturi: aut duos pul-
los columbari. ista erat oblati pauperū: fin q̄ batet̄
Leuit. xij. et quo patet q̄ supradictum est de paupertate
Marie et Ioseph. Scindū autē circa hoc q̄ tra-
ta virgo non tenebatur ad ista que dicta sunt de pur-
gationē: quia Leuit. xij. scribit̄: Mulier si suscep̄to se
mine peperit masculinū t̄. t̄ ideo lex illa ligabat̄ in mu-
lieres de viri semine cōcipientes: quod non habuit lo-
cum ī virgine. hoc etiam pat̄z per hoc quod hic dicit̄:
t̄ accipitur de Ero. t̄ Leuit. Omne masculinū adape-
riēt vluā t̄. Et quo pat̄z q̄ loquit̄ de masculino
concepto et nato per actionem claustrī virginalis: q̄d
non habuit locum ī beata virgine que fuit būnillima v-
luit obseruare. d Et ecce homo. Hīc describit̄ chri-
sti p̄sentati receptionē: vbi primo describit̄ recipientis
conditio: cum dicit̄: Et ecce homo erat ī bierutalem.
in lo co solēnē t̄ sacro: t̄ q̄r ibi erat diuinus cultus: tuz
q̄r ibi erat studiū legis t̄ ap̄bz. e Cui nōmē sym-
on. et hoc p̄z eius fama: q̄r sancta vita: cī dī: f Et
hīc iste iustus. recte se bñdo ad primū. g Et ti-
morat̄. quo ad teū. h Expectāt̄ p̄solatiōnē israel.
q̄tū ad fidei rectitudinē. i Et spirituſtātē erat
in eo. q̄tū ad gratiē plenitudinē: q̄r nō solū habuit
grāz iustificante: put̄ b̄r cōiter a iustis: b̄ etiā q̄tū ad
illuminatiōes t̄ p̄solatiōes diuinās speciales: id s̄b dīt
k Et resōsum accepit a sp̄us sancto. in orōnibus suis
deuotis ad deum: tuz cīm erat opinio cōmūnis apud
intelligentes q̄ iminebat aduenīt xp̄i fin signa a p̄ri-
archis t̄ p̄phetis data: et ideo symeon de hoc feruēt̄
orabat deum: t̄ in orōne rīsum accepit at q̄ xp̄m natū
videret ante q̄ vitā p̄ficiēt̄ fūiret. l Et venit ī sp̄ū
in templū. i. per revelationē sp̄us sancti vt videret chri-
stū sicut erat cī p̄missum. m Et cī induceret p̄ue-
iēsum. ad faciēdū q̄ p̄dicta sunt fin legē. a Et ip̄e

Luce

Accipit eū in vlnas suas cu^z maximo cordis gaudio:
Fm q^z d^r Prouer. xiiij. Desideriū si p^zleat delectat aia^z
scō ponit gratiactio cu^z d^r: b Et bñdixit deū. gra-
tias agēdo p^z tāto bñficio. c Et dixit: Nūc dimitt^r
tc. i. tecetero dimittes me de hac vita trāsire in cordis
quiete.

d Quia vide.
ocu. mei sa. tui.
letanē em̄ vole-
bat descendere
ad lumbū patrū
exq sciebat sal-
uacorē natum.
e Quod passi
ante fa. oīm po-
tidez coraz oib^z
yplis quib^z my-
steriū incarnati-
onis z redépti-
onis p^zdicatum
est p^z apostolos
Fm q^z d^r ps.
xviii. In omnē
terrā exiuit so-
nus eorum.
f Lumē ad re-
uelationē gen-
tiū. q^zprius erro-
rum tenebris te-
nebant. g Et
glaz plebis tue
israel. magna ē
em̄ gloria iudeis
ad fidem christi
cōuersis: q^zps
fm carnēnat^r ē
dipis. tercio po-
nit parentū bñ-
dictio: cum dici-
tur. h Et erat
pater eius. i. io-
seph qui meruit
vocari pater xp̄i
eo q^z nutritius eūs fuit. i Et mater. s. maria q^z fuit
mater eius vera. k Mirantes super his q^z dice. de
illo. tūc a symone: t^r p^zbus a magis z pastoreb^z z zacha-
ria z elisabeth. l Et bñdixit illis symone q^zvis. n.
maria z ioseph essent maiores symone in sanctitate:
ille tamē erat maior q^ztuz ad sacerdotū officiū: ad quē
spectabat bñdicerē populu: z non solum tenebitur: sed
etiam futura dixit: m Ecce positus est hic in ru-
nam tc. q^z in passione christi que futura erat: multi in
dei fuerat exēcata veritate cadentes: z multi fuerint
illuminati qui prius erant simplices z ignorantes: vt
patz de apostolus qui post passionē xp̄i data est intelli-
gentia scripturarū: fm q^z d^r Luc. viii. Et tūc aperuit
illis sensum vt intelligerent scripturas. n Et in si-
gnuz. s. fedris inter homines z deū. o Qui cōtradic-
ctetur. a sacerdotib^z z legispitiz z multis alijs. p Et
tuā ipsius aiaz pertransibit gladius. i. dolor passiois ei^r
pertransibit aiaz tuā p^z cōpassionem: z hoc dicit biero. in
sermone de assumptione beate vñguis: q^z q^z in parte im-
passibili passa est plusq^z martyr fuit. q Ut reuelē-
re multis cordib^z cogitationēs. li ut non teneb^r hic cau-
saliter: sed aſſectiue ſeu cōcomitatiue. Licet eſi beata
virgo ex passione filii maxime afflita fuerit tñ in fide
imobilis z firmiter ſtetit: alij autē diſcipuli quaſtūq^z
ſolidi dicuntur dubitare: z circa hoc mutatiois diueria-
ruz cogitationē habuisse quoſez viderēt ipm a mor-
tuis reſurrexisſe. Alier exponit Origenes de reuelatione
occultorū peccatorū in confeſſione que per eſſe-
ctum paſſionis in ſacramēto penitentie opantis ianantē
r Et erat anna. **Mic** p^zsequenter deſcribit xp̄i recepiſſi

confefſio ſeu cōmendatio: vbi primo deſcribit pſona con-
fitens ex nomine: cu^z dicit: Et erat anna. ſecundo ex mentis
eleuatiōe: cu^z dicit: Proptetissa. z ex cognatiōe: cu^z dicit:
Filia phanuel de tribu aſer. z exprimitur pater z tribus:
ad declarandū certitudinē historie: z forte ad diſtinctorēz

bui^r ame ab alijſ
q^z vocabant hnoie
deſcribit etiam ab
etatis maturitate
cum dicit: Ille p^z
ceſſerat in diebus
multis z a caſtitate
i matrimoniū et
ante et post. Et vi-
xerat cu^z viro tc. cō
mēdaſ etiā ab oia-
tiōis ſedulitate: cu^z
dicit: s Quenō
diſcedebat de tem-
plo. nō q^z ibi ſemp
eſſet: ſed frequēter
ſicut de homine bene
frequentante ecclē-
ſia dicit cō modo
loquēdū: talis ſem-
per eſt in ecclēſia.
t Jeuuijs. qui
bus inſentiu car-
nis reprimitur.
v Et obſecratō-
bus. i. ſacris orōni-
bus quib^z mēs in
deum cleuatur.

x Serviēs nocte
et die. i. valde fre-
quentēr: vel quia nō
erat ibi interrupcio
p^z peccati morale
auferēs meriti p^z
dictiorū.

y Et bñpā hora ſupueniēs. nō a caſu vel humana diſpo-
ſitio: ſed ſpūſanti reuelatiōe: ſicut dictū eſt d^r Symone
a Confitebāt d^r o. gratias agens de tanto beneficio ad
implete. b Eloquebat de illo omib^z qui expectabat
redemptionē ifrael. annūciāt eis natū eſſe redemptorē.
c Et vt pſecurit omnia fm legē domini. s. marie et Ioseph
nihil omittentes: q^zvis non tenerent. d Reuer-
ſi ſunt in galileam ciuitatē ſuam nazareth. hic accipit ga-
lilea adiectiue: quia nazareth eſt in terra galilee: ſicut lu-
pia dictum eſt de bethleem que vocatur ciuitas iudea.
e Puer autem creſcebat. Hic conſequēter deſcribitur
pueri oblati profectus q^ztum ad corpus: cum dicit: Cre-
ſcebat. q^ztum ad animā cum dicitur. Et confortabatur.
Aduertendū tamē q^z in corpore xp̄i fuit augmentū realē
quātitatis: ſed in animā eius non fuit augmentū realē
gratia z virtutis: q^z tota plentudinē grē habuit ab iusta-
ti ſue p^zceptiois: ſed q^ztum ad oſtentationē in effectu mag-
apparebat fm q^z ille creſcebat: et fm q^z volebat. f Et
iabant parētes cuſtantib^z deuoti z religiosi. g In die
ſolēni pasche. L in anno debabant omnes masculi appa-
rere in bieruſalem coaz domino: fm q^z habebat Erodi
xxiiij. ſeſtis in pascha pentecoste z festo tabernaculozum:
ſed cu^z illis qui erant longe a bieruſale ſuuiſmodi erane
galilei diſpenſabat de duob^z ultimis festis. h Remā-
ſit puer iſcus in bieruſalem non a caſu vel obliuione: ſed
ſua voluntate z ordinatiōne: ſer a pueritia oſtenderet zelū
ſuū circa ſpūalia. i Et nō cognouerūt parētes tc. Id
ſolēnitate nō pasche viri ibat ſeozū a milicrib^z i uno comi-
ratu z mulieres i alio: z ſilr reuertebanē ſt mag religioſe
ſolēniarēt festū ab yrorib^z p^zinentes: ſicut et in datione

Euangelium

legis pceptū fuit q̄ cōtinēt p̄ tres dies ab vñorib⁹ suis p̄it hact̄ Exo. xix. Veneri autē indiferēter poterāt ire in comitatu vñorū aut mulierū: t̄ idco q̄n ioseph non vidit puerib⁹ ibm i comitatu vñorū existimauit eū esse cū maria i comitatu mulierū: t̄ eodem mō maria credidit eū esse in comitatu vñorū.

k. Venerū iter dici t̄ cū die sequēti q̄rere in ista comitatu i in illa nō inuenērūt: ideo tercia die redierūt in bierlin a qua recesserāt p̄ vñā dieā: t̄ sic quarta die inuenērūt eū: t̄ h̄ est quod subdit:

l. Post tridū in

venerū illū in tē-

plo. non in teatro

vel in foro vel in lu-

do sicut solent pu-

eri inueniri: sed in

loco oīoni t̄ doctri-

ne sacre deputato.

k. Venerū iter dici: et requi-
rebāt eū inter cognatos et
notos. Et nō inueniētes re-
gressi sunt in hierlin: req̄rē-
tes eū. Et factū est post tri-
duū inuenērūt illū in tēplo
sedentē "in medio tēplo
audientē illos: t̄ interrogatē
eos." Stupebat autē omnes
qui cum audiebat sup̄ pru-
dētia t̄ responsis eius. Et
vidētes admirati sunt. Et
dixit mater eius ad illū:

ties. Si autē considerēt sapientia christi q̄tum ad ostē-
sionēm in effectu sic fuit ibi profectus quodāmodo i-
quātum sapientiā suam non tñ humāna sed etiam di-
uinam magis ostendebat fin suum beneplacitum: t̄ p-
ut nostre saluti expediebat: sicut dictum est supra de p-
fectu ip̄o in gra-
tia et virtute.

Sili quid fecisti nobis sic?
Ecce pater tuus t̄ ego w-
lētes q̄rebam te. Et ait ad
illos: Quid ē q̄ me q̄rebatis?
Mescebatis q̄ i his q̄ pa-
tri mei s̄t oport̄ me eē? Et
ip̄i nō intellexerāt vñbū q̄ lo-
cut̄ ē ad eos. Et descendit
cum eis t̄ venit nazareth: t̄
erat subdit ill. Et mat̄ ei
p̄seruabat oīa vñba h̄ in cor-
de suo. Et iesus p̄fitiebat
etate t̄ sapientia apud deū

In ca. ii. vbi
dicit in postilla:
Quia duo habi-
tus ciuidem ra-
tionis non pos-
sent esse simul t̄
cetera.

Additio.

D. Abitus scientie infuse nō est idem specie, habi-
tui scientie acquisite licet sint in eodem t̄ circa
idem obiectū: cuius ratio est. Nam habitus non
solum distinguuntur fin naturā aut obiecta: sed etiam
fin p̄incipia actiua talium habituum seu dispositionū: put
habet in huma scđe. q. līm. arti. ii. in corpore questiōis. Et
inde est q̄ habitus scientiarū diversificantur non solum
fin diversitatē obiectorum: sed etiā fin diversa media
quibus demonstrantur conclusiōes ipsarū scientiarū: sicut
habitus scientie astrologie de rotunditate terre: qui de
monstrat per media mathematica est aliud ab habitu
scientie naturalis t̄ de eadem rotunditate terre qui de
monstrat p̄ medium naturale. Unde licet conclusio de
mostrata p̄ vñraq̄ p̄dictarum scientiarum circa hoc
sit eadem: habitus tamē scientie talis conclusiōis di-
versificantur fin diversitatē barū scientiarū: put
habet pte. ii. q. allegata. Cū igit̄ p̄cipiū actiū habi-
tus scientie acquisitae sit lumen naturale intellectus agen-
tis: p̄cipiū vero actiū habitus scientie infuse sit lumen
supernaturale: lequivit q̄ tales duo habitus sunt diversa
rationē: t̄ sic possunt esse simul in eodem intellectu.
Hec est simile de oculo miraculose facto rc̄. put dicit
postillator. Illas res naturales distinguuntur specie fin
p̄incipia intrinseca tñ p̄cipue fin formā non autem
fin p̄incipia extrinseca: sicut est p̄cipiū efficiens.
Ignis enim generatus ex alio igne idē est specie igni
generato ex reflectione solarium radiorum: eo q̄ for-
ma specifica vñiusq; ignis est eadem specie: licet causa
efficiēt sit diversa. In habitibus autē diversitas spe-
cifica accipit etiā fin p̄incipiū extrinsecū: ut est p̄ci-
piū efficiens sicut etiā diversificantur fin obiectū q̄d est
extrinsecū: unde credendum ē q̄ christus p̄fecit in sci-
entia acquisita. Experimentatio soli q̄tum ad actū: sed
etiā q̄tum ad habitū: t̄ hec ē opinio quā sanc̄ tho. ve-
riōe esse assertit in bac mā tercia pte. q. iii. arti. ii. in cor-
po. q. Quae quidē opinio magis p̄sonal littere: testa-
tur em cū gelista q̄ christus p̄fecit in sapientia. Cū igit̄ q̄
libet sapientia p̄rie dicta est habitus sequit̄ q̄ p̄fecit in
bitu sapientiali. Silt p̄dicta opinio est magis p̄sona rōm
illa no solū est inconuenies dicere q̄ intellectus agens in
rōm esset oīolus: s̄ etiā si rōm deest aliqua naturalis
actio intelligibilis huāne nature primis: sicut est actio
abstractio intellectualis q̄ marie pertinet ad humānū
intellectū rc̄. Sequit̄.

Réplica.

II. In ca. ii. vbi iesus dī p̄fecisse sapientia postul. exclu-

Luce

dit ynam opinione dicente q̄ non p̄ficit s̄m habituꝝ
infusū ꝑ experimentalē ꝑ acquisitionē. Et arguit postilla.
q̄ habitus vterq; ē eiusdē rōnis circa idē obiectū: dū at
accidēta eiusdē specie in vno subiecto eē nō p̄t: qua
liter igit̄ illi habitus cēnt in eodē intellectu. Dicburg. su-
nit certamē p̄
sancto tho. di-
cens q̄ illi habi-
tus no s̄t eius-
dem specie: q̄a-
bitū n̄ solū disti-
guuntur per ob-
iecta: s̄ etiā s̄m
principia actiua
talū habituꝝ.
S̄zbec burgē
inuolutio ē con-
tra cōdem philo-
sophorꝝ schola:

secanꝝ cōm scientie quēadmodū secanꝝ ꝑ tres: vt b. iiii.
de aia. M̄bil cōm p̄tinens ad cām effectuam ponit di-
stinctionē in scientiis: quia als scientia a diuersis pre-
ceptoribus tradita capet distinctionēm qd̄ falsum est:
nec valet qd̄ de sancto. L̄bo adducit q̄ habitus diuer-
sificant diuersitate mediiorum. nam hoc improbat a-
risto. j. poste. Nam demonstratio non variat per me-
dia: s̄ in post vel latus subsumēdo: vt dī ibidem in cap.
augent autem demonstratiōes. Nec valet quod ad-
ducit de mediis mathematico ꝑ naturali: nam si eadē
coclusio p̄batur ꝑ diuersa media ex hoc non variat
scientia: qd̄ manet eadem coclusio: q̄uis diuersimode
probata sicut si eadē coclusio. f. deus est unus proba-
retur rōne ꝑ auctoritate. f. sacre scripture: unum esse
principiū creditum aliud autem ratio cinatiū: eadē
tm̄ eset scia illius coclusionis q̄uis non idē principiū
id̄ in talibus bene diversificat intellectus: sed non
scia: quia intellectus ē habitus principiow: scia hō co-
clusioniū: ex p̄mo posterior: principiū em̄ extitibꝝ plu-
ribus manet via coclusio: p̄ dñs vna sc̄ientia. Nec verū
est quod Burg. adducit q̄ principiū actiū sc̄ie acqui-
site est lumen naturale intellectus agentis: et scientie
infuse lumen supnaturale: qd̄ b̄mō lumen ꝑ si sunt prin-
cipia manuductia actiū non tm̄ habituꝝ: vñ et si ha-
bitus acquisiti sunt ab actibus frequentiis hoc soluz
est materialē non efficienter: id aristo. circulo quando
genus cause materialis dicit habitum ex actibus non
ab actibus: qd̄ actiū respectu actus ꝑ habitus est po-
tentia cum obiecto tanq; due cause partiales concur-
rentes ad actū elicendū ex cuius actus multiplicati-
onē habitus fit non tanq; a principio actiū sed ma-
teriali: qd̄ actus non mouet potentiam: s̄ p̄ducit a po-
tentia ꝑ obiecto cōcurrentibus s̄m burg. igit̄ fieret cir-
culatio in causis eiusdem generis prohibita philo-
sophis. lumina igit̄ dicta concurrunt in p̄ductōne actu-
um: non vt principia actiua: sed vt obiecti ostensiua: si
cūlumna concurrunt ad visionem coloris: visionem tm̄
non efficit: s̄ solū visibile in potentia: vt visio fiat ostē-
dit: z si pertinet ad actum sequā causalitatem habet:
Ex quo igit̄ actus non h̄z causalitatem actiūam s̄ ma-
terialē respectu habitus: vt dictum est: nec lumina
illa efficiunt habitum. Nec valet quod Burg. ad p̄
bandū inducit: q̄ videlz principiū effectū extrinsecū
aliquō faciat ad specificandū habitū: q̄ve dicit obiectū
distinguit ꝑ specificat habitū: z tm̄ est principiū habi-
tus extrinsecū. Id hoc dico q̄ obiectū se solo non
est principiū actiū respectu habitus: sed est materia-
le: quia materia circa quam habitus versatur: z sic di-
stinguit et specificat: sed actiū et motiū est non respe-
ctu habitus sed potentie: z cum concursu potentie est
actiūum respectu actus elicendi. Ex istis igit̄ dicti fal-
sis non bene infert Burgensis: q̄ habitus infusus et ac-
quisitus circa idē obiectum sint diuersi prop̄ agēs
naturale et supernaturale. Nam supernaturaliter illu-

minatus naturaliter videt: ita ꝑ supernaturaliter instru-
ctus nāliter intelligit. Hoc aut opinio Burg. ꝑ sancti tho-
me ē p̄tra b̄m Aug. in. de trinitate. c. ix. z b̄m ambrosiuꝝ
de incarnatione verbi: quoꝝ s̄ma ē: q̄ dñs originis non di-
versificat sp̄m: z ponit exemplū de hoīe creato ꝑ generato

q̄sunt eiusdē sp̄i.
Eloēs videre b̄uiꝝ
opinionis pulchra
reductōem videat
Scotū circa. iii. vi.
vii. vbi solutū oia
argumēta opinio-
nis p̄trarie.

rgiōis: ꝑ lysania abiline te
trarcha: sub principiis
sacerdotum Anna et cay-
pha: factum est verbū dñi
sup Johannez zcharie fi-
lium in deserto. Et veit in
omneꝝ regionem iordanis

A uno autē quintodecimo. Postq; descriptus ē sal-
uatoris or̄ per suā incarnationēm: hic cōsequētes
describit̄ eius p̄gressus ꝑ suā p̄dicationēm. z cir-
ca hoc primo describit̄ p̄dicatioꝝ p̄cursoris: secūdo ipius
saluatoris sequenti capitulo. Circa primum premittitur
p̄dicatioꝝ Johannis tps: scđo subdit̄ p̄dicatioꝝ
actus: ibi. Et venit in omnem regionem. tercio p̄dicatioꝝ
fructus: ibi. Et interrogabat eum. Circa primum conside-
randum q̄ tps p̄dicatioꝝ iohannis describit̄ q̄ noia
z tempus imperatoris tunc regnantis: z p̄sidis iudee te
trarchaz: z sacerdotum ad ostendum certitudineꝝ bysto-
rie z auctoritatē p̄dicatioꝝ iohannis baptiste: sic i
scriptis auctenticiis solet fieri cum dicitur: a Unno
autem decimoquinto imp̄ tyberij cesaris. Iste tyberius
succedit octauiano augusto sub quo natus est christus. f
quadragesimo secūdo anno imperiū eius: z similiter ioba-
nes baptista p̄ dimidiū anni ante. Augustus autē impera-
vit. lviij. annis. Ex quo patet q̄ anno decimoquinto tyberij
iohannes fuit. xxx. annoꝝ: z hoc est tempus de b̄tiū pre-
dicatiōni: quia tunc viget etas virilis. Unde Joseph. xxx.
annoꝝ erat quando stetit coram pharao. Gen. xl. Et
ezekiel quando incepit prophetare: Ezech. i. b Pro-
curante pontio pylato iudeam. Pylatus iste non fuit iudeo-
rus sed gentilis de territoꝝ Lugdunensi oriundus s̄m
Josephum: z a romano imperatore fuit missus ad regen-
dam iudeam tunc romanis subiectam. c Tetrarcha
autem galilee berodē. romani volentes frangere iudeo-
rum superbiam et auferre ab eis rebellandi occasionem:
abstulerunt ab eis nomen regium diuidentes regnum in
plures p̄tes: que tetrarchie dicebantur. d Elysania
abiline tetrarcha. Gloria Ede dicit: q̄ isti tres bīcnoiati
scilicet berodes philippus z Lysanias fuerūt filii berodis
sub quo natus est christus: z ipso mortuo archelaus eius
filius et frater p̄dicatorum succedit ei in regno decc annis:
quo accusato apud cesarem z missō in exilium apud vien-
nam: impator regnum tribus fratribus p̄dictis diuisit p̄
tetrarchias. Sed q̄ istelysanias fuerit filius berodis ex
bystorīis auctenticiis non habetur: quia nec Joseph. nec
scholastica bystoria ponunt eum inter filios berodis
sed magis dicunt ipm fuisse filium prolemei mannei: qui
sub libano habitabat et alexandre filie Aristoboli qui de
macabēis descendat. e Sub principiis sacerdo-
tum anna et caypha. Em̄ q̄ dicit Josephus z scholastica
bystoria. sacerdotium tūc non p̄cedebat s̄m genealogiā
z dignitatē generie put in lege fuerat statutū sed passim a
romanis vendebat: ita q̄ n̄ solū singul' annis mutaba-
tur summū sacerdos: s̄ etiā aliquā in eodē anno: z id a quin-
todecimo anno tyberij q̄ incepit p̄dicatio Johis usq; ad
viii. annū tyberij in q̄ passus ē iesus plures fuerunt sumi
sacerdotes. q̄ isti duo: s̄ q̄ annas erat s̄m sacerdos q̄ ioh-
annes incepit p̄dicare: z cayphas q̄n passus fuit tps: id
lucas de istis duobꝝ tm̄ mētōne facit. f Fa. ē ver. dñi
sup iobannem: q̄ reuelationem diuinā ꝑ qua habuit mē-

Evangeliū

datum d̄ predicatione exequenda. g. Et venit. Hic cō sequēter ponit p̄dicatōnis actus: t p̄ q̄stum ad arguōem mali: ibi. Dicēbat g. Cīca primū dī: g. Et venit in oīm regionē iordanis. q̄z eruit de desertorbi paucibatabant: t venit ad loca ma gis h̄bitata v̄t plures posse vere ad eī p̄ dicatōnē baptizā ri ab eo in iordanē. b. Preba. pnic. h. expōsītū est Marci .j.c. v̄sq; ibi.

i. Ois val. in. h auctoritas q̄batur esa. t. exponit a iudeis de reditu ap̄tiūtatis bablyonice: de qua p̄dicit esa. vias tūc cōplānari: per hoc q̄ val les eleuare n̄ fad eq̄ lītātē planicie r̄ col les deprimere n̄t̄ sic iudei de bablyonia reuertētes iudeam possent defaci transire p̄ vias. s. q̄r nec in scriptura sacra: neq; in alīq; bystoria auctētīca inuenit ē ī implētū ideo illa scriptura sacra reducēta est ad alīu intellectū ī aduentū xp̄i ī ī plētū p̄ que bñi les qui p̄ valles intelligunt̄ repleti sunt bonis sp̄nibus t̄ supbi qui q̄ colles intelligunt̄ humiliati sunt sicut supra expositū ē ca. i. in cantico beate virginis. Alter etiā expōnit hoc: quia sicut via corporalis reddit difficultis ad ambulandum: ppter p̄fundatētē vallū t̄ elevationētē col lum: ita via sp̄nialis qua deus gradit̄ sup corda fideliū impedit p̄ deſſionētē terrene cupiditatis: t̄p̄ elevationētē mūdane vanitatis: t̄ vtrīq; impedimentum fuit amotus p̄ aduentū xp̄i ī multis. Primū patuit in Zacheo qui dicit dñs: Ecce dimidius bonor̄ meorū t̄ paupib; t̄. ve bf. j. xix. et in Matheo qui dimisso teloneo securus est xp̄i p̄ legē Matheo. i. Pater scdm ī mūdi p̄ncipib; quorū colla subiecta sūt christo. k. Et erit prava ī di recta. i. corda distorta p̄ iniusticiā: p̄ equitatem iusticie rectificabunt̄. l. Et aspa ī vias planas. i. corda p̄ xp̄m indurata mollificabunt̄: sicut p̄z p̄ paulo qui xp̄m perse quens p̄ xp̄ illustratus: statim ad māfuetudinē obediētie fuit puerus. d. dñs q̄d vis me facē. act. ix. m. Et videtis ois caro sa. dei. i. xp̄m. t̄ accipit̄ hic ois caro. iois bō: q̄z aliqui de oib; hoib; viderunt̄ ī inter hoies conuer santei. Diuidēbat em̄ tūc cōitas hoim ī duas partes. s. ī iudeos t̄ gentiles: t̄ multi de istis t̄ te illis viderunt̄ eum ī mūdo querantem. Potest etiā hoc verbum intelligi de vīlū sp̄niali quo vident̄ eum pueri ad fidem catholicā et oib; gentilis totius mūdi: videbunt etiam eū generaliter oes ī forma bñana ī die iudicii. n. Dicēbat g. Hic p̄nter describit̄ actus p̄dicatōnis q̄stum ad reprehēsionē mali. t̄ p̄z m̄ia ex dictis matheo. iii. exceptis q̄ sequit̄ur. o. Dicēbat ergo ad tur. Hic accipit̄ rotum. p̄ p̄t: q̄z illud quod sequitur non dixit nisi p̄bariseis t̄ saduceis qui cū alīs veniebant ad Johanne ī ex deuotōne s̄ magz et malignitate. vñ subdit̄: o. Beni. v̄peraz. geniūmen ēneutri generis: t̄ dī a gigno is. t̄ iō filii nati ab aliquo dīcūtur eius geniūna. vñ matheo. iii. dī: Progenies v̄perarum. p̄. Et interrogabant̄. Hic cōsequēter ponit p̄dicatōnis iohannis fructus. Erat em̄ predicatione iohannis ordinata ad hoc q̄ populus ad susceptionē xp̄i p̄par-

re: t̄ vt xp̄s manifestaret̄. Primo ergo p̄tis fructus p̄dicatōnis eius q̄stum ad primū: scđo q̄stum ad secū dum: ibi. Existimante aut̄ p̄plo. Circa primū sciendū q̄ populus p̄parabat̄ ad christi susceptionē p̄ veraz p̄niā: que apparet̄ quādō homo paratus est corrīgē vitam suā: et h̄ ostendit̄ hic ēē factū ad p̄dicatōnē iohannis primo ī vulga ribus boī cuī dicit̄: p̄. Et inter. eu. tur. d. Quid ergo fa. q. d. vīta n̄fam corrigē, para tīsum. g.

em̄ securis ad radicē arbo ris posita ē. Ois ergo arbor n̄ faciēt fructū bonū exci det̄: t̄ in ignē mitteſ. p̄. Et in terro gabat̄ eū ēbe dicētes: Quid ergo faciem? R̄t̄ dens autē dicebat illi: Qui h̄z duas tunicas t̄t̄ n̄ hñti t̄ q̄ h̄z escas silt faciat̄. Genēt̄ at̄ t̄ publicāt̄ vt baptizarent̄: t̄ dixerit ad illū: Ada gister q̄d faciem? Et ille dixit ad eos: Nihil apli q̄d p̄stitutū ē vobis faciat̄. p̄. Interrogabat̄ at̄ eū t̄ milites dicētes: Quid faciem? t̄ nos? Et ait illi: Nemine p̄cutiatis̄ neq; calūniā fa ciatis̄ t̄ p̄tēt̄ estote stipendijs yr̄is. Existimāte autē

status et persone. Secundo hoc ostendit̄ ī pedagogiū t̄ tributorū collectorib;: cum dicit̄. s. Cenerūt̄ autē t̄ publicani: tales em̄ dicuntur publicani: quia intromittunt̄ se de negotiis p̄tinētib; ad publicū. t̄. Ille dixit ad eos: m̄ib; amplius t̄. hoc aut̄ dixit q̄r collectorēs talium solēt̄ esse prōp̄ni ad plus colligendū q̄ sit eis mandatū: vt quod est amplius eis remaneat. Tercio ostendit̄ ī militib; cum dicit̄: v. Interrogabat̄ eum t̄ milites. parati consilio eius vti. x. Et ait illis. neminem concutiat̄. sc̄licet op̄rimendo pauperes et eos despiciendo. y. Neq; calūniā faciat̄. id est non imponatis falsum crimen dūtib; et potentib;: vt occasioēs extorquendi bona eoz habeatis: quia p̄ aliam vias a t̄ribus bona rapere non possunt. z. Contenti effore stipendijs yr̄is. que dabāt̄ eis ab imperatorib; pro labore militum quen habent sustinere in defensioē pa trie: redditus aut̄ quos habent multi milites sup homines sibi subditos habent locū stipendiōrum: t̄ ideo tebent̄ eis ēse contenti. Id tria autē dicta inducebāt̄ beatus iohannes milites: q̄z solent̄ eis prōp̄ni ad vīcīa p̄traria. a. Existimante aut̄ populo. Hic describit̄ fructus p̄dicatōnis iohannis q̄stum ad christi manifēstationē. Et primo manifestat̄ iohannis testimoio secundo dei patris signo: ibi. Factus est aut̄. tercē euā geliste scripto: ibi. Et ip̄e iesus erat incipiens. Circa p̄mū ondit̄ ī iohanne doctrine vītas in xp̄i manifēstationē: scđo mentis stabilitas in herodis reprehēsione: ibi. llero. autē tērarcha. Sīnia prime p̄tis p̄z ex dictis mathei. iii. exceptis que sequunt̄. a. Existimautem populo. q̄z alīqui eoz viderat̄ t̄ alī fama publīca audierat̄ mirabilem eius conceptū ortum: t̄ vite sancte meritiū que supiū sunt declarata: t̄ ex his op̄habant̄ ip̄m ēse xp̄m. b. Et cogitantib; omnib; t̄. non solum cogitauerunt̄ sed etiam d̄bierūsalē que erat metropolis miserunt̄ iudei nūcios solemnes ad iohannēm vt quererent̄ ab eo si ip̄e esset christus ve

Luce

babet Job. i. c Multa quidem et alia tē. ex q̄ p̄t̄
q̄ non oīa facta et dīcta Jobānis scripta sunt s̄ pauca
respectiue: sicut et de r̄p̄ dīct̄ Job. viii. Multa quidē
et alia tē. d Herodes aut̄. Hic describit̄ stabilitas
mentis in Jobanne qui non timuit facinus Herodis

tetrarche arguē
et sua huius p̄z
ex dictis matb.
xiiij. et Mar. vi.
b vbi factio isto
pleni⁹ p̄tinetur
e Fm̄ ē aut̄.
Hic describitur
manifestatio r̄p̄
q̄ signū datū de
celo a deo patre
cuz baptizaref
a Jobanne: Et
p̄ sua ex dictis
mathei. iiiij. g. et
marci. i. b. exce-
pto quod bad-
dit. f Et or-
ante in quo de-
dit r̄p̄ exēpluz
quod in recepti-
one sacramēto-
rum debet mēs
bois eleuari i de-
um.

g Et ip̄e iesus
Dic consequē
describit mani-
festatio r̄p̄ euā
geliste scripto:
q̄ h̄b describit ei⁹
genealogiā: vt
sicut nativitas
eius eterna fue-
rat manifesta-
ra verbo patris
dicens: Qu es
filius meus. sc̄s
naturalita na-
tuatas eius te-
poralis manife-
stare et descri-
ptionem genea-
logie. In q̄ de-
scriptione consi-
derandum q̄ si-
cut supra dictū
est in p̄logo math. ostendit qualiter r̄p̄s venit ad nos
ideo describit genealogiam descendendo: Lucas vō q̄
liter q̄ r̄pm̄ reducimur in deūdeo eā describit ascēden-
do: p̄ter qd̄ eā determinat in ip̄o deo. dicit ergo. g
Et ip̄e bielus erat incipiens q̄s annoꝝ. xxx. fm̄ agu. et
chry. r̄p̄s tunc hébat. xxr. annos op̄letos et incep̄at
xxxi. et fm̄ hoc sic intelligenda ē bec lsa: Erat iesus an-
noꝝ. xxx. incipiens. i. incep̄at. xxr. et fm̄ h̄ ip̄s predi-
camit duobus annis cu dimidio. fm̄ alios vō doctores
quoꝝ opinio cōuis tenet. iesus tunc hébat. xxr. annos
op̄letos et incep̄at. xxr. et fm̄ hoc est sic intelligenda bec
lra: Erat iesus incipiens annoꝝ. xxx. i. tricesimū annū
de quo hébat. viij. dies. et fm̄ hoc r̄p̄s p̄dicauit. iij. annis
et dimidio usq; ad passiōem suā. xviii. anno tyberi.
h Ut putabat fili⁹ ioseph: q̄ erat sponsus marie cui⁹
cāe. s̄. exp̄ssae sunt. c. j. h Qui fuit beli. In matheo
dī q̄ ioseph fuit filius iacob: et ibi ista cōtrouersia fo-
luta est. i Qui fuit ner. matb. i. dicit q̄ ille salathiel
fuit fili⁹ iechonie. Ab quod dicendum: q̄ verum est

q̄ salathiel fuit filius naturalis iechonie: sed fuit fili⁹ ner
adoptiuus q̄ mortuo iechonie nerus adoptauit eū in fi-
lium: et iō matheus qui describit genealogiam r̄p̄ carnale
posuit iechoniam: Lucas qui magis describit genealogiā
spūalem ponit istū hen. k Qui fuit nathan: q̄ fuit dd.
d isto nathā dicit
aliqui: q̄ fuit filius
david naturalis de-
berabee: vt videb
dici. i. parali. iii. sed
hoc v̄z esse cōtra il-
lud qd̄ dicit Salo.
puer. iii. Ego fui
vnigenitus et tenel
lus corā m̄rēma.
Ille em̄ filius quē
babuit berabeet de
david an̄ salomo-
nem non compu-
tāt: q̄ fuit mortu⁹
incircumcisus. per
hoc ergo q̄ Salo-
mon. d. se vnigeni-
tum matris sue vi-
det q̄ nathan n̄ fu-
it natus de Berabe-
ee et dauid: t̄ deo
dicit aliqui: q̄ iste
nathan fuit nathā
propta: quē p̄e e-
minētia sc̄ritatis
dd̄ adoptauit in fi-
liū mortuo ei⁹ p̄e
naturali: et fūm hoc
pōt dici: q̄ fuit fili⁹
adoptiuus Berabe-
ec vroris dauid:
et fm̄ hoc cōnume-
rat inter filios ber-
abeet. i. parali. iii.
de alijs autē tribus
ibidē noīatis dicci-
dum: q̄ fuerunt fi-
lii vrie naturales et
adoptiuus filii dd̄:
qñ accepit matres
eoz: et sic salomon
fuit vnigenitus ma-
tri sue respectu dd̄:
vt dī. puer. iii. Lā
aut̄ quare lucas de-
scribit r̄pm̄ descen-
dere a dauid p na-
than vna fuit: quia

l omnes sapientes hebreorū concorditer tenerent r̄pm̄
debere descendere de dauid: aliqui tamen eoz opinabant
ip̄m̄ descendere ab eo per nathan. p̄ter excellentiam sue
sanctitatis et p̄petet. Alij vō per salomonem. p̄ter digni-
tatem regiam et sue excellentiam sapientie. fm̄ veritatem
aut̄ descendit p̄ vtrūq; aliter tamen q̄ per salomonē de-
scendit fm̄ lineam naturalis generatiōis: per nathan vō
fm̄ lineam legalis generatiōis: q̄ nathan fuit filius da-
uid adoptiuus et p̄dem est: et ioseph qui ponit imme-
diata post r̄pm̄ ascendendo fuit filius heli adoptiu⁹ fe-
legalis: p̄t plenius fuit declaratum inath. i. Elia causa
est quia lucas describit r̄p̄i genealogiam. p̄t in deū redu-
cimur et p̄dictum ē. Reducimur aut̄ in deū p̄ r̄pm̄ inq̄
tum efficiamur filii dei adoptiu⁹. I Qui fuit booz. tres
fuerū immediate se sequentes huius noīis. s. filius: pater
et avus: et plenius declaratū fuit matb. i. m Qui fuit
chayna. fm̄ hiero. et fm̄ translatoem q̄ utimur nō p̄m̄ alii
q̄s medi⁹ int̄ sale et arphaxat: vt p̄z Ben. r. Septuaginta
aut̄ interptes ponut istū chayna medi⁹. Et ad cōcordiaz

Euangelium

buius potest dici q̄ iste chaynan fuit pater sale legalis si-
ue adoptivus: iropharat vō pater nālis ipsius: t̄ vterq; p̄
bic ponit: t̄ mariane q̄r lucas in describendo sequit̄ transla-
tionē. lxx. que suo tpe erat valde aucterica. u. Qui fu-
it dei: non p̄ generatōnem sicut alii: sed p̄ formationem te-
limo terre t̄ infusi-
onem aie: vt habeat
Genes. primo.

Tua. iii. **E**lus autē.
Descripta p̄dicati-
one precursoris:
hic om̄i describitur
p̄dicatio salvatoris
t̄ p̄mo describit c̄
p̄dicatio p̄ modū
amoris miracula fa-
ciendo: t̄ beneficia
p̄ferendo: scđo per
viam timoris tro-
rez futuri iudicij in
cūtēdo caplo. xx.
Adbuc circa p̄mū
describit p̄mo p̄di-
catio salvatoris p̄
seipm̄ tm̄: scđo eūz
hoc omissione di-
scipulor. ir. ca. cir-
caprimus p̄mitit
tp̄i p̄dicatio: scđo
ex hoc sequēs aliqui-
ruin auersio: ca. se-
quenti. Prima ad-
duc in duas: q̄r pri-
mo describit idone-
itas p̄dicatoris: se-
cundo exēcūtio p̄-
dications: ibi. Et
egressus ē biesus.
Idonea vō dispo-
sitio p̄dicatoris est
maceratio carnis
p̄ ieum̄: p̄ qđ car-
nis incentiuū reprimit: fm̄ q̄ dicit Paulus. s. ad Cor. ix.
Lastigo corpus meū t̄ seruitutē redigo: ne forte cū alijs
p̄dicauerim ip̄e reprobus efficiar. t̄ scđo seruor orōni in
loco solitudinis: vbi diuina sapia haurit̄ que postea p̄ pre-
dicatiōnē effundit. vñ Paulus anteq; mittebat ad p̄di-
candū in orōne fuit illustratus: fm̄ q̄r habet̄ actu. ir. Ecce
enī orat: t̄ postea subdit: Vnas electois est mihi iste: vt por-
ter nōmen meū t̄c. terciū est vīctoria tentatiōnē: non enī
est ad p̄dicandū idoneus qui succūbit tentatiōibus. Ista
aut̄ tria ondūnt̄ de xp̄o p̄ hoc q̄ ante p̄dicatiōnē intra-
vit in desertū orōni solitarie aptum: t̄ q̄r ibi ieumauit: t̄ tri-
plicē demonis tentatiōnē deuicit: non q̄r̄istis indigeret
p̄ se sed p̄ nobis ad daudū exemplū p̄dicatoribus alijs:
et p̄ suā predictor ex dicitis math. iii. a. vbi ista fuit ex-
posita: ceceptis paucis que sequitur. b. Et nibil man-
in die illis. Hic accipit̄ dies naturales: q̄r nibil mandu-
cauit̄ de die nec de nocte. c. Dic lapidi huic ut panis
fiat. Hic accipit̄ singulare pro plurali eo mōloquēdū quo
dicit̄ Cro. viii. Teneit multa grauissima. i. multitudi mu-
scar. vñ Math. iii. d: Dic ut lapides isti panes fiant.
d. Edūrit̄ illum dyabolus t̄c. Ista tētatio que comit̄ h̄
scđa: matb. iii. ponit̄ tercia: que istaz fuit scđa t̄ q̄ tercia
certū nobis non est: vt dicit̄ aug. neḡ refert̄ ad veritatem
q̄r̄ oī q̄r̄ scđa sḡ codē ordine rēferat̄ q̄r̄ scđa sē: vt frequē dām̄
ē: s̄ p̄ duo euāgeliste varie narrat̄ ordinē p̄t̄ ro assigna-
ri: quia vna tentatio ē de cupiditate principaliter: alia de
elatione. Et frequēt̄ contingit q̄r̄ vnum vicū et alio na-
scit̄ et econverso: t̄ ideo Mathēus vnam̄ p̄ponit: lucas
vō aliam. e. Quia mihi tradita sunt t̄ cui volo do illa.
Dicit̄ tū bic dyabolus: nec mirum: quia mendax ē r̄p̄i-

mendaciū: vt habeat Job. viii. Non enī potestate habet
super creaturas ad libitum suū: sed solum inqntū de-
mittit sīm̄ occultum iudicij suū ad exercitiū patiē-
electorū: sicut data est ei potestas affligendi Job i va-
statione bonor̄ suor̄ t̄ in morte pr̄ oī: t̄ in infirmita-
te suī corporis: vt
habet Job. i.

f. Et consum-
omni ten. dyā-
recf. ab illo cā-
q̄ victus.

g. Usq; ad tē-
pus: q̄r̄ aprop-
quātē tpe passi-
onis suscitati-
ci p̄secutiōnē
p̄ principes sa-
cerdotum.

h. Et egressus
ē biesus. Descri-
pta idoneitate
p̄dicatoris: dic-
consequēt̄ re-
scribit̄ executiō
p̄dicatiōnis: t̄ p̄
q̄tū ad eī do-
ctrinam: secun-
do q̄tū ad doc-
ne confirmatiō-
nem: ibi. Et sy-
nagogā erat hō
babēs demonū
Prima in duas:
q̄r̄ primo descri-
bit̄ vocūlē ga-
lilea generali:
secundo in ciuita-
te sua nazareth
specialit̄ ibi. Et
venit̄ nazareth
Līra. primū dī-
citur:

b. Et egressus est biesus. scilicet a deferro quod intra-
uerat post baptiſtūm̄ ut doceret populu. i. In
virtute spiritū. idest in virtute signa t̄ miracula faci-
endi: de quo sp̄i dicit̄. iii. regum. ii. ca. Sp̄i bely re-
quicuit sup̄ belisēm̄: quando dūs̄t̄ aquas t̄ miraculo-
se: veruntāre virtus faciendi miracula nor̄ erat in be-
liseo: sed in deo qui faciebat miracula ad preces belisei
s̄ ista virtus erat in xp̄o cum sit tens et homo.

k. In galileam̄ ibi enī primo p̄dicauit̄ implere p̄-
p̄bēta. Esiae. ii. Primo tpe alleuata est terra zabulō
t̄ terra neptalim̄ t̄c. ut habeat Math. iii. l. Dicit̄ igit̄
l. Et magnificabat ab oībus p̄pter erētētiam do-
ctrinē t̄ miraculi. m. Et venit̄ nazare. th. Hic conse-
quēt̄ describit̄ eius doctrinā i nazare. b. cūtate sua:
circa quod eius doctrinā premittit̄: s̄. cōtra cūt-
emulatio excitatur ibi. Et dicebant̄: nonne hic est t̄c.
Circa primū dicit̄. Et venit̄ nazare. o. vbi erat nutrit̄:
hoc aut̄ dicit̄ ad delignandum q̄r̄ libi fuerat natus. l.
in bethleem̄: vt. s̄. dicit̄ est ca. n. n. Et intravit̄
fm̄ conuentūdinem̄ suā die sab̄. ati in synagogā: que
erat locus orationis t̄ doctrine legis quibus iudei vñ
p̄ceptum legis vacare debet. ant̄ in die sabbati. : p̄s̄ ac
lege obfūare voluit: vt dicit̄. e. s̄. ca. n. o. Et surre-
xit̄ legere vt non p̄dicar et seipm̄ verbo suo tm̄: sed eti-
am testimoniō facere scripture. p. Inuenit̄ locum̄
vbi scriptum erat. noui a casu: sed a p̄posito: quia scie-
bat passus scripture loquentis de eo: q. Spiritus
domini super me ē t̄c. Hoc scribit̄ Esiae. lx. sed tamen̄
in translationē et nostra mutantur aliqualiter verba licet
sit eadem sent̄entia. lucas aut̄ hic allegat̄ scripturā p̄te-

Luce

dabetur in translatione. lxx. Circa qd sciendi qd iudei expectant illa que promittitur eis: Isa. ca. p dico imple ri p messiam quem exspectat futurz r dominaturz toti mundo ternaliter eductur iudeos de captivitate: r positurz eos in maxima gloria r honore sup oes gentes: sed qd tps adueret xpi iam transiit: id eo tps bnc locum conuenientem de seipo exposuit.

dices: q

Spus domini super me tc. i. me deducens: qd bona nitas xpi organum est ipsius diuinitatis coniunctum: tio in oibus mouebat sibi diuinitatis instinctum.

Proprius qd vinxit me ab instanti concepti onis plenitudine grec. Et hoc cim qd humanitas xpi deitati sum grec plenitudine grec replete: sicut et dicit Job. i. ca. Videlicet cu[m] qd viuenter a p[re] plenam grec et veritatis.

Euangeliza repalupib[us] misit me: huius quibus sua do ctrina p[ro]ficit no

sup his. t Sanare p[ro]tritos corde. contritis p[ro]pnias datur gratia sanans vulnera peccatorum. v Et p[ro]dicare captiuus remissionem. i. detinetis in limbo: ad qd descendit et eos inde eripuit. r Ecce enim vobis id est gentilibus exercitatus per errorem: vera tei cognitio nemini qd dixit symeon ca. ii. de ipso: Lunem ad revelationem gentium tc. y Dimittere p[ro]fractos tc. a pondere legis relaxando: de quo dicit act. xv. Lurgetatis imponere iugum super cervices discipulorum: qd neque nos nec patres nostri poterat potuimus. z Predicare annuntiū dñi accepti: iste est annus passionis xpi quo te placebat est humano generi soluta emenda primi peccati. a Et diem retribuonis: i. diem iudicii: in quo vinciq[ue] retribuens sibi opera sua. b Et cum pluviasset librum. Hoc fecit ad ostendendum qd libri sacre scripture sunt reverenter tractandi: unde et iudei hanc reverentiam faciunt libris veteris testamenti: qd nullo modo fuderet iurta illos: sedendo ita alte sicut illi sunt positi. Et quo p[ro]p[ter] illi xpi amorem sive valde reprehendendi qui non solum libros vete. te. s etiam noui: etiam sacra euangelia ita irreuerenter tractant: irreuerentius qd libros gentilium damnator. Aliqui etiam theologi dicta cor[us]cu[m] maiori pondere et certiori quotatione allegant in sermonib[us] suis: t in scholis qd dicta xpi r aplo[r]. c Quid sedet. ut exponeat mature qd stando legerat reverenter et deuote. d Et omnes in syna. o. erant intedeni. in cuius quia in facie eius quidam fulgor diuine gratie relucebat: qd animos intencionem attrahebat. e Quid autem dicit ad il. quia bo. impletus est hec scri. tc. sciz in ipso: vt p[ro]p[ter] ex predictis. f Et omnes testi illi da. videlicet qd illa scriptura in eo esset impleta. g Et mirabantur verbis grec. i. gratiosis. h Et dicebant. Hic consequenter describit emulatio contra eum. Licet enim illi de Maza-

reth primo receperint verba eius reverenter et gratiose ut dictum est: postea moti sunt contra eum ex inuidia: despicientes eum: propter paupertate parentum: qd licet essent nobiles ut supra dictum est: ca. ii. tamen erant pauperes: unde dicebatur despectu[m]. i Nonne hic est filius ioseph: vt p[ro]p[ter] matth.

xiiij. 5. et mar. vi. a.

propter quod pauca miracula fecit ibi: qd ex ante indigni: ve ibi dicitur. tunc et eorum inuidia intemperie p[ro]cessit: qd miracula eius dicebant esse falsa: r hoc est qd subditur. k Tunc dimidiabitur. h[ab]et. i. obiectio[n]em a similitudine sumptam. l

Medice cu. teipm sicut enim medicus vero citius liberius scipim curat et alios ad se primum facit qd extraneos: ita dicebant ei: si tu faceres vera miracula citius faceres ea inter prius tuos et in civitate tua qd inter extra-neos. Sed ipse consequenter respondit qd non dimittet inter eos facere miracula et impotencia vel falsitate aliquatenus ex eorum malitia: r ad hoc inducit sacre scripture exempla cum sub-

ditur: m In veritate dico vobis: multe vidue erant in diebus helye in israel quando clausum est celum. orationibus helye: vt habeat in regu. xvj. vbi ista historia diffusa se tractatur que hic breviter ponit. n Et ad nullam illarum missus est helyas: quia non erant ita deuotes: sicut illa mulier gentilis fareptana: t quia helyas persecutione patiebatur in terra israel que debuisset sibi esse grata.

o Et multi leprosi erant in israel: t nemo illorum mundatus est: propter eorum ingratitudinem erga deum: qd regnum israel declinauerat ad idolatria colendo vitulos aureos quos fecerat hieroboam. p Missus Naaman syrus: cuius historia ponitur. iii. Reg. v. ubi describitur bonitas eius ante curationem cum dicit: Per illum enim erit deus salutis syrie: t post curationem fuit a deo melior et valde gratius deo et helice: vt habetur ibidem. q Et repleti sunt oes in synagoga ira: quia preponeret eis gentiles qd abominabantur sicut canes. r Et eicerunt illi extra civitatem: tanquam digni morte vel illum interficerent: vt p[ro]p[ter] infra. s Prope autem transiens per medium illos ibat: virtute diuinatris qua poterat sic seruare illesum: qd solebat. Dicit autem beda: qd cum dominus de manibus eorum elapsus a vertice montis descendere: t sub rupe latere vellet: subito ad tactum dominice vestis saxum illud subterfugit: t in instar cere solutum quendam sinum efficit. i. concavitatem: in quo dominicum corpus recipere: in quo loco omnia lineamenta et rugae vestis et vestigia pedum in rupe apparent adhuc sicut restantur qui videt.

t Et descendit in capbarium: vt impenderet aliis doctrinam sacram qua illi de nazareth erant indigni. v Et stupebant in doctrina eius: quia in potestate erat sermo ipsius: scilicet miracula faciendi: vt patet ex sequentibus. x Et in synagoga tc. Hic consequenter describitur doctrine christi confirmatio per miracula christi: si-

Evangeliū

cut em̄ illa quōz cognitio subest naturali facultati intellec-
tus confirmantur esse vera p̄ reductōnem ad prima p̄n-
cipia: sic veritas illorum que transcendunt naturalem fa-
cilitatem intellectus de quibus erat vōctrina christi cōfir-
matur per operationem miraculorum: que a solo deo p̄nit
fieri: t̄d̄ cum indu-
citur ad confirmationem alicui⁹ do-
ctrine ostendit esse
vera: cum de⁹ testis
eēnon possit alicui⁹ falsitas: i gr̄ ad
hoc inducitur hic
duo miracula i spe-
ciali: p̄mū ē d̄ d̄mo-
niaco curato: secu-
dū de socru petri a
febris⁹ curata: ibi.
Surgens aut̄ d̄ sy-
nagoga: tercio m̄l-
ta ponunt̄ in gene-
rali: ibi. Lū ei sol oc-
cubuerit oēs q̄ ba-
bebant ifirmos: t̄.
Et p̄sua istarum
pt̄ium v̄sq̄ ad fine
ca. ex dictis mar.].
d̄ te. vbi ista posita
sunt eodem ordine
quo hic et posita.

C. v
Eccl̄ est ac
Descripta
p̄dicacione
xpi ⁊ c̄ p̄firma-
tione hic consequēt
describit conuersio
aliquoꝝ ad ip̄m: et
primo describit eo
rum vocatio ad di-
scipulatum xpi: scđo
eoz p̄motio ad a-
postolatum sequenti-
ca. b. ibi. Factū est
aut̄ in diebus illis.
Prima in duas q̄z
primo describit vo-
cacio petri cū alijs
adūctis sibi: secun-
do vocatio mathei
ibi. Et post hec ex-
uit ⁊ vidit iesus pu-
blicanū. Circa pri-
mum primo descri-
bit discipulorum vo-
cacio seu conuersio:
secundo p̄uersorū
cōfirmatio: ibi. Et
factū est cū esset in
vna ciuitate. Cir-
ca primū dicit sic:
a. Factū est autē
cū turbe irruerent
in eum, pre nūmia
deuotio: audiendi
ipsum. b. Et ipse stebat. secus stagnū gene. lacus ma-
gi⁹ est per quem transit iordanis fluvius ⁊ quia ibi exten-
duntur aque in latitudine magna: aliquando vocat sta-
gnum: aliquando lacus: et aliquando mare fin modum
loquendi hebraicum quo omnis congregatio magna aqua-
rum vocatur mare fin illud Genesis p̄io: Congregatio
nesci⁹ aquarum appellavit maria.

c. Piscatores autē descendit. ⁊ lara. rhetia sua. amo-
uentes immundicias vt r̄beta plicarent: quia nūlos
pisces ceperant vt patet ex sequentibus. d. Ascen-
dens autem in vnam nauim. vt populi plausum dedi-
carent: ⁊ de naui populum sedicitem in litore conueni-
entius voceret.

e. Dic in altū
hoc est ad locū
aque magis p̄-
fundum. qui est
conuenientior
ad piscandum.

f. Preceptor
p̄ totā noctē la-
borat̄ nūlī ce-
pimus. Quis di-
ligentia magnā
adhibuius.

g. In vbo aut̄
tuo laxabo rhe-
te. i. confidē in
virtute vbi tui.

h. Rumpeba-
tur aut̄ rheo eo
rum. Ex quo p̄
duplex miracu-
lum quia nō so-
lu m̄ cepant ma-
gnam multitu-
dinem p̄scum
supra modū fo-
litum ⁊ possibi-
lem p̄vīa būa
nām. sed etiam
illa multitudo
tenebatur i rhe-
te rupe: sō sub-
ditur:

i. Quod cum
vī. sy. pe. p̄o. ca.
ad genua iesu.
pter predicta
miracula faceta
dicens:

k. Exia me to
mine: q̄z homo
peccator sū. re-
putabat enī se
indignum pre-
sentia tam sacer-
tissime.

l. Stupor enī
circūd. eum. i.
admiratio ma-
gna p̄ter facta
xpi insolita.

m. Et ait ad
symonem iesu:
ipsum consola-
to. n. Molt
timere ex hoc. i.
decero

Ectū ē aut̄ cū turbe
irruerent in eū vt au-
dirent verbum dei: et ipse
stebat secus stagnū gene-
zaret. Et vidit duas nauis
stātes secus stagnū p̄isca-
tores autem descendit
⁊ lauabant rhetia. Ascen-
dens autem in vnam nauim
que erat symonis: roganit
eum a terra reducere pusil-
lum. Et sedens dcebat de
nauicula turbas. Et cessa-
uit at loqui: dixit ad symo-
nē: Dic in altū: ⁊ laxate rhe-
tia vīa in capturā. Et rū-
tens symō dixit illi: Prece-
ptor p̄ totā noctē laboran-
tes nihil cepim⁹. In vbo aut̄
tuo laxabo rhetē: Et cuꝝ h̄
fecissent: p̄cluserit pilcū m̄
titudinē copiosā. Rūpeba-
tur at rhetē eoz. Et anue-
rūt socijs q̄ erāt i alia naui
vt veniret ⁊ adiuvarēt eos.
Et veniret et ipse uerēt abas
nauiculas: ita vt penemer-
gerēt. Qd̄ cuꝝ yiderit symō
petr⁹ p̄cidit ad genua iesu:
dices: Exia me dñe: qz hō
peccator sum. Stupor enī
circūdederat eum et omes
q̄ cuꝝ illo erāt: in captura pi-
scium quam ceperant. Si-
militer autem Jacobum ⁊
ioannem filios zebedei:
q̄ erant socij symonis. Et
ait ad symonē iesus: Noli
timere: ex hoc iam homi-
nes eris capiēs. Et subdu-
ctis ad terram nauibus: re-
licitis oībus secutis eum.

o. Jam eris homines capiens. per satanā doctrināz
trabendo ad vitam beatam. Verbum enim dei hamo
piscatoris comparatus: quia sicut hamus non capie
piscem nisi ab ipso capiat: sic nec verbum dei capite
hominem ad vitam eternam: nisi ipsum verbum mente
ipsius capiatur. p. Et subductis ad terram nauibus:
reli. omni. secuti sunt eum. scilicet symon petr⁹ et alijs

Luce

qui erant cū eo.
Et h̄s Andreas
hic nō noīc: tñ
intelligib⁹ si fu-
isse: bñ q̄ dicit
aug⁹. vt babet
ex verbis math.
vii. t mar. i. Di-
cunt tñ alio: q̄
isti nō secuti fu-
erūt xp̄m tñ: et
totaliter interre-
to: sed cā reue-
rentie aliquātu-
lum secuti se cū
associādo ad p-
pria tñ reueren-
ti: s̄ postea vo-
cati sūt non re-
uersuri ampli⁹
ad p̄pia: q̄ qua
vocatōne loqui
tur matheus et
Maro. Alij̄o
dicit q̄ ista vo-
catiō de qua hic
loquīt̄ lucas est
eadē cū illa q̄
loquīt̄ mathe⁹
t marcus. quia
vocati sunt sim-
pliciter ad socie-
tatem christi: t
hoc v̄i ver⁹: q̄a
hic dī: relict⁹ oī-
bus secuti sunt
eum: qui mod⁹
loquēd̄ p̄pē n̄
cōuenit nisi ad
terentibus xp̄o
totaliter. Item
q̄ bic dī p̄p̄o a
xp̄o: Et hoc iaz
crishōes capi-
ens. i. decetero
vacabis p̄dica-
tioni. et tali mō
loquēd̄ vēntur
matheus t mar-
cus: q̄ bñ alias
describit̄ wa-
cōez eoz sumpli-
adherendo xp̄o
absq̄ reuerstioe
ad p̄pia.

q̄. Et factū est
Hic p̄sequēter
describit̄ voca-
tor⁹ confirmatio
p̄ opa miraclo-
rum: t describū
tūr hic duom̄i-
racula. Primū
est de leproso fa-
nato: secunduz
dī paralytico cu-
rator⁹ ibi. Et fa-
ctū est in vna
dier. Sentētia
prime p̄tis p̄z
ex dictis math.
vii. a. et mar. i.
g. excepto q̄ se
quitur:

Et factum ē cū esset in vna
ciuitatū: t ecce vir plenus
lepra videns iesum: et p̄ci-
tens in faciem suam: roga-
uit eum dicens: Domine si
vis potes me mundare. Et
extendens manū tetigit eū
dicens: Volo: mūdare. Et
p̄festim lepra discessit ab il-
lo. Et ip̄e precepit illi vt ne
mini diceret: sed vade ostē-
te sacerdoti: et offer p̄ e-
mundatōne tua sicut prece-
pit moyses in testimonium
illis. Perambulabat autē
magis sermo de illo: et con-
ueniebant turbemulte: vt
audirent: et curarentur ab
infirmitatib⁹ suis. Ip̄e au-
tem secedebat ī tēsētūm t
orabat. Et factū ē in vna
dierum: t ip̄e sedebat vōcēs
Et erant pharisei sedētes
legis doctores q̄ venerāt ex
omni castello galilee et iu-
dei t īrl̄m: t virtus domini
erat ad sanādūz eos. Et ec-
ce viři portātes in lecto ho-
minem q̄ erat palytic⁹: t q̄
rebāt eū in ferre: t pōne an
eū. Et nō inueniētes q̄ pte
illū in ferre p̄ turba: ascen-
terūt supra tectū t p̄ tegu-
las submisérūt eū cū lecto ī
mediū ante iesum. Quorū
fidez vt vidiit dixit: Hō re-
mittūt̄ tibi peccata tua.
Et ceperūt cogitare scribe
t pharisei dicētes: Qūis ē
hic q̄ loquīt̄ blasphemias?
Qūis p̄t dimittere pecca-
ta nisi sol⁹ te? Et cognit
aut̄ ihs cogitatōnes eorū
rūndēs dixit ad illos: Quid
cogitat̄ mala ī cordib⁹ ve-
stris? Quid ē facili⁹: dicē
dimittūt̄ tibi p̄ctā: an dice
surge t ambula? Et autē
sciatis q̄ fili⁹ hoīs h̄z p̄tātē
ī terra dimittendi peccata:
ait paralytico: Tibi dico:
surge: tolle lectum tuum: t
vade in domū tuam. Et cō-
festim consurgens corā ill̄
tulit lectum in quo iace-
bat: et abiit in domum suā

magnificās deum. Et stu-
por apprehendit oēs: t ma-
gnificabant teum. Et re-
peli sunt timore dicentes:
quia vidim⁹ mirabilia ho-
die. Et post hec exiit et vi-
dit hiesus publicanum no-
mine Léui sedentem ad te-
loneum: et ait illi: Seque-
reme. Et relictis omnib⁹:
surgens secutus est eū. Et
fecit ei conuīnū magnum
Léui in domo sua: et erat
turba multa publicanorūz
et aliorū: qui cum illis e-
rant discubētes. Et mur-
murabant pharisei et scri-
be eorum: dicentes ad di-
scipulos eius: Quare cum
publicanis et peccatorib⁹
manducatis t bibitis? Et
respondens hiesus dixit ad
illos: Non egent qui sani
sunt medico: sed qui male
habent: Non enim veniyo
care iustos: sed peccatores
ad penitentiam. At illi di-
ixerunt ad eum: Quare di-
scipuli Johannis ieūnat
frequenter et obsecratioes
faciunt. Similiter et pha-
riseorum tui autem edunt
et bibunt? Quibus ip̄e ait
Numquid potestis filios
sponsi dū cum illis ē spōs⁹
facē ieūnare? Venient at
dies et cum ablatus fuerit
ab illis sponsus: tunc ieū-
nabunt in illis diebus. Bi-
cebat autem et similitudi-
nem ad illos: Quia nemo
commissuram a nouo ve-
stimento mittit in vestimē-
tum vetus: alioquin et no-
num rumpit: et veteri non
conuenit commissura a no-
vo. Et nemo mittit vinū
nouum in v̄tres veteres: a-
lioquin rumpet vinum no-
num v̄tres: et vinum effun-
detur et v̄tres peribūt. Et
vinum nouum in v̄tres no-
nos mittendum est: et v̄tra
q̄ cōseruant̄. Et nemo bi-
bēs vetus: statim vult no-
nuz: dicit em̄: vet⁹ meli⁹ ē:

Ip̄e autē sece-
tebat in desertū lo-
cū ad oīndendū: q̄
p̄dicator verbi diui-
ni debet fugere po-
puli aplauſū: t re-
trabere aliquando
se a multitudine: vt
vacet orōni.

q̄. Et factū ē. Hic
describit̄ de galiti-
co curato miracu-
lū q̄d factū fuit i ca-
pharisaū: et babet
Mar. ii. Et p̄z leis
tentia hui⁹ p̄tis q̄z
cum ad curatiōem
palytici ex dictis ma-
tēb̄. ir. a. t q̄tū ad
p̄nitaōne dicēt pa-
lytici Mar. q̄. a.
que obmittitur in
math. t. a. mar. sup-
plef. Et post
hee exiuit. Hic p̄n
describit̄ vocatio
mathi: t p̄ desribit̄
ista vocatio: secūdo
describit̄ murmurā
cum cōfutatio ibi
Et murmurabant
Sentētia p̄tis p̄z
p̄z ex dictis math.
ir. b. t. c.

s. Et murmur-
bat. Hic p̄n descri-
bit̄ malignantium
ofutatio: t hoc i tri-
bus casib⁹: scds po-
nit̄ ibi. At illi dire-
terius in principio
sequentis ca. Pri-
mus casus ē: quia
pharisei murmurā-
bat de cōicatōe xp̄i
cū peccatorib⁹ i ci-
bo t in potu: quaz
murmurat̄es xp̄s
ondit̄ irrōnialez:
t p̄z ex dictis math.
ir. b. Scds casus ē
q̄ arguebat disci-
pulos xp̄i: eo q̄ nō
ieūnabat sic phari-
sei t Johāns disci-
puli: s̄ xp̄s eos ex-
cusabat rōnabilis.
t p̄z sinia ex dictis
math. ir. ca. hoc ex-
cepto. t Nemo
omissurā aveti. no
uo t. omissura idē
q̄d inctura: t v̄t a
con q̄d ē s̄l t mitto
is. q̄ siml̄ mitte. M
la em̄ que cōiungit
simil mitte.

v. Et nemo bi-
tus vinū. s̄. suetū
dinarie. t Sta-
tim vult nouū. i. re-
pēre. v. Di. em̄
vet⁹ meli⁹ ē q̄ ma-
gis sapit sibi. p̄ter

Evangeliū

consuetudinem bibēdi eo q̄ cōsuetudo est q̄dām nā: sed paulatine assuefactio ad bibendū nouū tādē efficitur sibi sapidū: et eo mō hoib⁹ cōuersis de nouo ad vitā perfections opa incōsueta sūt eis difficilis & paulatine assuefactio efficitur eis faciliā et delectabiliā.

EActū ē autē. **A**ctū ē autē. **D**ic pōnitē tercius casus: quia scribe & pharisei arguerat p̄p̄m & discipulos ei⁹ de violātione sabbati: et h̄ in dupliči casu: se cūd⁹ ponitib⁹. **F**actū ē autē in alio sabbato. Sentiēta autē istar duar p̄ti um p̄z ex dict⁹ mathei. v. vbi iſi duo cas⁹ ponit̄ eodē or dīne quo hic: & exponunt̄ eodes mo: excepte qđ sequit̄: b. Et ait hoc q̄ ha manū arida t̄c. hoc aut̄ fecit ip̄s vt mi raculū cēt evidētius & ut manifesti us argueretur cecitas malignantiū. c. Ipi⁹ aut̄ repleti sūt insipiētia. irro nabilis iracūdia: cū magis deberet esse grāti de bñficio di uino. d. Et col adinuicē quidnam face. d̄ ihu. iam. n. tractabat d̄ morte ip̄ius: & ip̄s noluit mori an ip̄s p̄fini tum a p̄c: vt ipl rentur scripture. p̄phetaz de ignomi nia eī⁹ morte.

e. Factū ē autē diebus illis. Post q̄ descripta ē wōcātio plurim ad chri sti discipulatū: hic consequēter describit̄ p̄motio aliquorū ex illis ac apostolatum. & primo describitur dicā p̄romo tio: scđo p̄motio instruc̄tio: ibi. Et descendens b̄iſus de monte. Circa primū dicitur: e. Factū est autē t̄c. p̄ hoc ostendit christus q̄ p̄motioni aliquorū ad statū dignitatis in ecclēsia dei debent orones devote premitti: ideo subditur: f. Et legit. vii. t̄c. quibus succedit episcopii i ecclēsia dei. g. Symonē quē cognovit petrū. Ante cō versionē em̄ vocatus est symon: sed postea mutatum enō men eius. Et ex hoc inoleuit consētudo. q̄ q̄n alijs crea tur in papam mutat nōmen eius. b. Jacobus alphei. i. filius alphei: & iste vocatus est iacobus iustus et frat̄ dñi: q̄ erat ei valde similis in facie & in lineamentis corporis. i. Iudam iacobi. i. fratrem iacobi. k. Et descendens t̄c. Hic p̄n post electōem ap̄lōz p̄nit̄ instruc̄tio de op̄ibus p̄fectionis: q̄ p̄moti ad gradū maiori debet h̄re ma iorē cognitōem. L. autē sermo ip̄i sequens factus fuerit magne m̄ltitudinē: t̄c ip̄s sermonē sui ad ap̄los p̄ncipalē dirigebat. Dubitat̄ tamē hic: ver̄ iste b̄mo fuit idem cū illo q̄ a matheo describit̄. v. ca. Et dicit̄ aliqui q̄ sic tū quia hic t̄b̄i eodem modo incipit cū d̄: Beati paupes t̄c. et eodem modo terminat̄ cū d̄: Omnis qui audie

sermones meos & facit: versus finem huius capituli et Mathei. vii. in fine. Item quia illa que comuni b̄iſe reibi ponunt̄. Alius aut̄ videſ oppositū: tum quia hic dicit: k. Et descendens b̄iſus de monte Mathei. v. dicit: Clidens b̄iſus turbas ascendit in monte. Itē

b̄iſ dicit: Ste tit in loco cam pestri t̄c. ibi aut̄ dicit: Et cuz se disset accesserit ad eū discipuli eius. Et apiens os suum docebat eos dicens t̄c. Et ideo iste sermo & ille videntē differit q̄ tuum ad locū: q̄ iste sermo videt̄ eē factus in terra plana & cam pestri: aliis aut̄ in mōte. Item q̄tū ad faciē di modū. q̄ iste videt̄ eē fact̄ a ip̄o stādo. ali us aut̄ sedendo. Item q̄tū multa in illo ponunt̄ que bic omittunt̄: vt p̄z in tēti. Qui vult tenere primā opinionē p̄t dice re ad ista que videntur contrari: dicēt q̄ christus primo ascēdit cacum̄ montis ad eli gendū apostolos & t̄b̄i docuit̄ eos de aliquib⁹ sedendo: fm̄ q̄ dicit Mathei. scđo postea desēdit at aliquam p̄tem mōt̄ plāniorem que bic

dicitur cāpestri: vt ibi conuenientius doceret multitudinem et hoc stādo: fm̄ q̄ bic dicitur. Q̄ autem dicit̄ q̄ bic multa omittuntur que in alio ponunt̄ non obstat. quia euangeliste non semper uniformiter referit idem factum christi vel dictum: et quod unus omittit alijs supplet: vt sic conueniant: & cum hoc specialia & singula dicant. Qui autem vult tenere secundā opinionē potest dicere ad primū alterius opinionis: nō esse inconveniens q̄ duo sermones a christo facti diversis tempib⁹ eodem mō incipient et terminentur & tandem marcia saltem p̄ magna parte continent̄ his p̄missis. p̄cedendū est ad diuisionem: quia primo describit̄ instruc̄tio ip̄i directa principaliter apostol: scđo coiter facta turbis ca. viii. Adhuc primo ponitur dicta instruc̄tio: scđo eius confirmatio ca. sequēti. Dri ma in tres: q̄ primo in sermone p̄mittit̄ quasi quedam p̄fatio: scđo subdit̄ ip̄a instruc̄tio: ibi. Et ip̄se eleuatis oculis. tertio infertur intenta conclusio: ibi. Qis q̄ venit ad me. Circa primū describit̄ locus cū d̄: Et descendens cū illo t̄c. faciēndi mod⁹: cum dicit̄: Seest̄ in loco. Et expositio p̄z ex dictis fm̄ duplicez opinionē. Et as sistēs populus cū d̄: Et turba discipulorū t̄c. et canſe

Evangeliū

Sed est intelligendum fin Pharaonem animi: fin q̄ dicit Aug. li. de sermone domini in monte: qz homo dicitur animi p̄paratum ad sustinendum pressionē in illa marilla anteq̄ suscitare scandalū vel aliquid contra charitatem. Qui auferet tibi vestimentū aut tunicā: nō possit p̄biberē. eo mō intelligendū est fin p̄parationis animi in casu oīsimili nō aut in casu in quo ex talis p̄missione nutritur rapiens in maiestate sua: immo i talis casu nō eēt bonū sustinere nisi p̄ter scandalū vel aliquid aliud maius malū evitandū.

k. Quid autē petet te tribue. s. donū v̄rbi. fin q̄ dicit Aug. qz si irōnabiliiter petat tribuendum ē ei donū qd petat: q̄ si sit in necessitate extrema positus: talis datus cadit sub p̄cepto. vñ dicit bñs Ambrosius: Pasce fame moriente si non pavisti occidisti als ē supererogationis.

l. Et q̄ auferet que tua sint ne repetas. s. in iudicio: et hoc intelligendū ē fin p̄parationis animi: sicut dictum ē d' auferente vestimētū in. Et prout vultur faciant vobis hoc. r̄. hoc intelligendū ē velle rōnabili et ō dūtū in.

m. Et vos faciatis similiter. Istud facere in casu necessitatis est p̄cepti in alijs supererogationis.

n. Et si diligitis illos q̄ vos diligunt rātimodo. p. Que vobis est grā. i. merces a deo reddenda in eterna vita. q. d. nulla: qz talis dilectio nō p̄cedit a charitate q̄ se extendit ad oīs boīes: iō non est meritoria. q. Et si bñficeritis vñ. codem mō exponendū ē: qz bñficiencia ē effectus dilectionis: rot p̄dictum est. r. Et si mutuū dedecritis. codem mō exponendū ē. s. Hā et peccata. pec. se. i. dant mutuū: qd patet ex hoc quod subdit: c. Ut recipiant equalia. non ultra sortē bñ mutuū eq̄les si voluerint petere. v. Verū diligite inimicos vños. hoc ē iam et positiū supra. x. Ut mutuū datenibl inde sperantes. i. nibil extra sortē nec seruitū nec aliud: s ex charitate q̄ ē principiū rō merendi apud deum: ideo subdit: y. Et erit merces vñra multa et erit. si. altissimi. qz sola charitas dividit inter filios regni et p̄ditionis. z. Estote miseri. sicut et p̄ vñ r̄. deus em̄ relēuat miseras nras non expe. cando aliquid a n obis: s. p̄ter suam bonitatem: sicut hō dū moueri ad relevandū miseriā. p̄m̄. p̄ter amōrē boni tatis diuine. a. Molite iudicare. quanter autē iudiciz̄ sit peccatiū dictū fuit Matb. vii. ca. b. Date et dabit̄

vobis. s. bonū nature: fortune: ḡre et glorie. dum tñ datio fiat ex charitate: iō subdit: c. Et meliorā bona. q̄tū ad bona fortune q̄ a sīq̄ū cōserunt p̄ter opa pietatis. d. Ofertā. q̄tū ad bona nature: sicut sa. nitas et hōmō. q̄ etiā aliqui p̄serunt p̄ter opa pietatis.

e. Et coagita. tam. q̄tū ad hy. na ḡre. f. Et sup̄fluentem. q̄tū ad bona glie. iō dicit a. postol. j. ad Ti. motheū. iii. ca. Dietas ad oīa valet: p̄missio. vite q̄ nūc ē bā. bens et future. g. Eadē quip. pe mensura. vñ. qz fin q̄ opa pi. etatis fūt mālo. ra et retributio. diuina. Ista tñ. maioritas nō ē. attendenda sep. fin magnitudi. nem opis exte.rioris: s. magis fin magnitudi. nem interioris. affectus. vñ. et. marc. vii. vidua. q̄ misit duo mi. nuta ī gazopib. latū fin testio. nū saluatoris. plus misisse q̄. multi diuites q̄ magis dona misse. rau.

h. Dicebat ac illis. Hic p̄nter inducit saluacō exemplū ad vir. tutes p̄ficiētes intellectū q̄ sūt sapia de diuini. et scia de bñanis in q̄tū ordinā. tur in deū: et iste virtutes cotissime regrunt in platis et rectoriū aliorū ciuium modi futuri erat apli et alii r̄pi discipuli et cor. suc.cessores. s. ep̄i et sacerdotes curati: et hoc ē qd dicitur: i. Numq̄ pot cec. i. carētes scia et sapia. k. Cecū dicere. i. ignorante dirigere. q. d. nō: iō subdit: l. Molite ambo in fouēā cadit. i. in trāgressionē et p̄ctiū. q. d. scivit Grego. in pastorali: l. pasto: per abrupta gradif: p̄ns ē et ḡre ad p̄cipitiū sequat: iō sequitur: m. Non ē di. su. m̄gr̄m. iō non ē mir. si ipm̄ sequat. vñ sequit: n. Perfectus autē oīs erit si sit sicut m̄gr̄ eius: qz si assimilat bono m̄gr̄ erit p̄fectus fin veritatem. Si autē malo erit p̄fectus fin quādam transiūtō. nem eo mō loquendi: ut dī. v. metra. sic autē trāsseretēs et ad mala dicimus calūnatorē p̄fectū et latrone p̄fectū: qm̄ et bonos dicimus ip̄os. et latrone bonū et calūnatorē bonū. qz platus et rector malus nō hñt frontem corrigēdi: iō subdit: o. Quid autē vñ. festu. in oculo fra. tui. hoc expositū ē matb. vii. ca. p. Bo. nus homo dō bo. the. cor. sui. qui thesaurus est scientia et virtus. q. Profert bonū. q. doctrinam sanā ex. tam exemplarem. r. Ex abundantiā enim cordis os loquitur. quia fin q̄ dicit. s. p̄armenias: vñces sit

Luce

note. insignia eaz passionis que sunt in aia. Et qz mali rectores dicunt se esse vicarios xp̄i: id subdile. s Quid autem vocatis me dñerē. q.d. talis auctoritas nō cedet vobis ad utilitatem sed magis ad dānamōnem. t Qis qui venit ad me. Postqz saluator p̄misit suaz instructōnez: h p̄nr inducit ad q̄ seruatōem z p̄z ifa ex predictis Mathēi vii.ca.

Caplin.vii.

a Qum au tem im pleser. Postqz descri pta ē xp̄i instruc tio: h p̄nr ponitur eiusdē instru ctionis confir matio: z primo signo sensibili: scđo facio inui sibilibz. Rogat autē illum. Prima i duas: qz p̄prio describū tur quēdā mira cula facia coraz turbis: scđo co ram discipul̄ lo bannis: ibi. Et nūcauerūt Iohanni. Circa p̄mum ponuntur duo miracula: Primi ē d̄ser uo centurionis sanato: scđom de filio vidue resu scato: ibi. et sa cū est deinceps. Sma prime p̄p̄z ex dictis ma txi. viii.ca. exce ptis que sequū tur.

b Erat mor turus. ex illa in firmitate. nisi p̄ xp̄m fuisse sanat u. c Qui erat illi p̄ciosus i. carus et dilectus: et p̄ter h̄ wcap ei⁹ filius Ioh. vii.ca. h̄m Chrys. Alij tñ dicunt q̄ fuit ali ud miraculū ab isto: et etiā alia psona curata h̄ z ibi: et ibidē plenī diceat. d Misit ad eñ se. iude. Math. vii. dī q̄ ip̄met accessit ad bieſum: s non ē in telligenduz in psona. p̄p̄ias: sed q̄ accessit p̄ amicos et nūcios. quod eñ p̄ amicos facimus: facim⁹ quodam modo p̄ nosipos. e Ut re. z sanaret. ceturio nō ro gabat ut veniret ad sanandū: vt p̄p̄ ex l̄fā se q̄nti: s se mores iudeoz missi hoc petierūt p̄ter centurionis intentionē credentis q̄ solo verbo possit enī curare absc̄ p̄ntia corpali. f Diligit eñ gentē nām. i. iudeos:

ex q̄ patet q̄ erat gentilis posit⁹: ibi ab custodiā in terre a principibz romanis. g At synagogā ip̄e edificauit. licet eñ haberet vñ loci tñ ad offerendū sacrificia z ob latōnes. s. templū qđ erat in iisl̄m: tū in singulā civitatis z castris bēbant loca in quibz p̄ueniebat ea orationis rau diendi verbi dei q̄ synagoge vocabat

b Inuenierit ser uum q̄ läguerat sa natū ex verbo cbri sti absentis: vt ba bec math. viii.

i Et factum est: Hic p̄nr describit miraculum de filiovi due resuscitatio.

k In civitatez q̄ vocatur nām. ciuitas pua est in galylea. p̄p̄ motes thābor. l Et ibant cū eo discipuli ei⁹ z turba copiosa. hoc factū est ut euidentius ecē miraculūz corā multis factū.

m Ecce defunct⁹ efferebat. ad sepeli endū. Antiquitus enī loca sepulture erant extra ciuitates: ne ex cadaveribz inficerent habitationes ciuitatē.

n Misericordia motus sup̄ eā. tū quia erat vidua: tū quia non bēbat alij filiū a quo poss̄ i se necrute sustentari.

o Moli flere. q.d. cito consolata eris.

p Et accessit z te tigat loculū. i. fere trum. Ad hoc enī terigit ut oīderet: q̄ corp⁹ suū divini tati vñtu erat instrumentum diuinatatis etiam ī miraculis faciendis. de modo autē cooperādi ad hoc dēc̄uit Mar. v.ca.

sū s̄b p̄tate p̄stitut⁹: habēs sub me milites: z dico huic vade z vadit: z alio veni et venit: z suo meo fac hoc et facit. Quo audito iel⁹ mirat⁹ ē z puerus seq̄ntibz se turb dixit. Amē dico vob̄: nec ī isrl̄tant ī fidē inueni. Et reuī q̄ missi fuerāt domū iueniēt suū q̄ läguerat sanū. Et fcm ē deinceps i bat iesus ī ciuitatē q̄ vocat̄ nāym: z ibat cū eo discipli ei⁹ z turba copiosa. Lā aut̄ appropinquaret porte ciuitatē. m' ecce defunct⁹ efferebat fili⁹ vnic⁹ m̄ris sue. Et hec vidua erat: z t̄ba ciuitatis multa cū illa. Quaz cū vi disset dñs: "misericordia motus sup̄ eā. tū quia erat vidua: tū quia non bēbat alij filiū a quo poss̄ i se necrute sustentari.

q Et ce. lo. vt m̄ nifeste appareret q̄

erat vere resuscitatus z non apparenter tñ. vnde z de sy mone mago legit q̄ apparēter resuscitauit quēdā mortuū qui tandem loq̄ nō poterat: q̄ qđ appariuit illā resurrecti onem fuisse tñ apparenter. r Quia p̄p̄eta magnus surre. in nobis. i. ille magnus. p̄p̄eta de quo dē deu. vii.ca. Prop̄p̄eta suscitabo eis de medio fratre suō. tē. qđ intel ligit de xp̄o in lege et p̄p̄etis p̄missio: z ideo subditur: s Et qz deus visi. plebē suā. mitredō eis salvatorem. t Et nūcauerunt iohāni. Illic p̄nr ad confirmationez

Evangeliū

doctrine christi ponuntur miracula corā discipulis iohānis facta cum subdīt: a. In ipa aūc hora c. rauit multos tē. t q̄ hoc r̄ndit questioni iohānis ostendēs q̄ ip̄e eēt re-
tus r̄ps p̄ miracula soli diuinie virtuti possibilia: ideo sub-
ditur: Et respondens dixit illis. p̄n̄ ponit iohannis com-

mendatio cum dī:

b. Et cū discessis-
sent. magis em̄ vo-
luit iohāni cōmē-
dere et in absētia
discipulorū eius q̄
in p̄stia: ut cī com-
mendationē ex fa-
uore hūano s̄ amo-
re veritatis p̄cede-
re videre. Cetera
autē patet ex dictis
Math. xj. vñq̄ ibi.

c. Et oī ipsi. vbi
p̄ ioh̄is p̄menda-
tionē ponit euange-
lista phariseorū t
legisperitorū p̄futa-
tionē: t p̄mōver-
bis p̄lī: sed exer-
bis r̄p̄: ibi. Lui. g.

Circa primū dīat:

c. Et oīs populū.
i. simplices et vul-
gares. d. Et pu-
blicani. i. mūdanis
t publicis negocia-
tionib⁹ occupati.

e. Justificauerūt
deūz baptiſtā. iohāniſ. ex hoc ēm̄
q̄ audierūt r̄pm̄ tā
excellētē cōmēdā.
tem. Iohāniſ ce-
perūt laudarez glo-
rificare deūz tāq̄ in-
stum t glōsum de-
hoc q̄ erāt baptiza-
ti a tāto t tali: t ad
penitētiam vocati
t p̄ hoc apparet cō-
futatio phariseorū
qui de sua scia sup-
bientes spreuerūt
baptismū iohāniſ
a deo institutū: t b̄
est quod dī: phari-
sei aēt legisperiti cō-
siliū tēi spreueitē.

f. Lui ergo siles
dicā tē. Hic p̄n̄ po-
nit cofutatio pha-
riseorū t legisperi-
torū exerbis r̄p̄: t
p̄ simia et dīs ma-
thei. xj. d. g.

Rogabāt autē illū.
Descripta confir-
matione doctrine
christi signo visibi-
li: b̄ consequeer
describitur cuiusdz
confirmatio facto
imvisibili: videlicet
p̄ remissionem pec-
atorum mulieris
peccatricis. vbi primo describit locus: cū dī: h. Et in-
gressus domū pharisei discubuit. Legit autē xps mādu-

casse cū peccatoribus vt eos ab p̄niā p̄uo caret: vt
b̄ Math. ix. Itē cū amicis familiarib⁹ vt eoz teoti
onem nutrire: vt dī. Job. xii. de martha t maria. Itē
cū cognatis paupib⁹ vt eoz in opia supplere: vt habe-
tur Joban. ii. de nuptiis: vbi deficiente vino xps aq̄m

vertit in vīnum
Itē cū pharise-
is supbientibus
vt eoz supbiaz
p̄futare: p̄t b̄
b̄: vt videbīt p̄
seundo.

i. Et ecce mu-
lier tē. de pecca-
tis suis plene t
p̄fecta cōtrita.

k. Et stās re-
q̄ pre verecum-
dia sui peccati n̄
audiebat se ante-
ponere. l.

La. cepit ri. pe.
eius tē. ex q̄ p̄z
magnitudo cō-
tritonis ex qua
tātē fleuit q̄ po-
terat lauari pe-
tes vñi bonis
nudis pedibus

incēdētis. m.

Et capillis capi-
tis sui tergebat
q̄bus an ad co-
positōem vult⁹
sui fuerat abu-
sa. n. Et os.
pe. eius. vt totū
deo scrūtare i p̄c-
nitētia: quicqd
ex deū concē-
perat in culpa:
h̄m q̄ dicit gre-
gorius.

o. Et vnguen-
to vngebat ad
refrigeriū calorū
t mitigationē
voloris ex labo-
re itineris.

p. Tidēs autē.
Hic p̄n̄ ponit
pharisei idigna-
tio: vñ subdīt:
q. At intra se
d. b̄ sicēt pha-
rei scīēt occul-
ta. r. Scīz
vti. q̄ t qua. cēt
mu. t p̄n̄ nō
mittit se tāgi
ab ea. s. Et
r̄ndōs b̄s̄l̄s.
ad p̄futatōz il-
li. p̄ b̄ em̄ q̄ r̄n-
dit ad cōgīta-
tionē q̄ soli deo
nota ē: ondī se
plusq̄ p̄b̄am.

t. Duo debi.
x. p̄b̄ola est vt
p̄uenītius cō-
dudat p̄tapharisei d̄ sua mīsione: q̄ subdīt cū dī: v
R̄i. symō tē. qr̄ amor iohāniſ plētūq̄ cāt ex p̄ceden-

dixēt: Iohānes baptista
misit nos ad te dicens: Tu
es q̄ vēturns es an aliū ex-
pectam⁹? In ipa at hora
mītos curauit a lāguorib⁹
suis t plagis t spiritib⁹ ma-
lis: t cecis mītis tonauit vi-
sum. Et r̄ndens dixit illis:
Eūtes renūciate iohāni q̄
audistis et vidistis: Qūia
ceci vidēt: claudi abulāt: le
prosi mūdāt: surdi audūt:
mortui resurgūt: pauperes
euāgelizāt: t brūs ē q̄ cūq̄
n̄ fuerit scādalizat⁹ in me.
Et cū discessissent nūncij
iohāniſ: cepit te iohāne di-
cere ad turbas: Quid exi-
stis in desertū videre? Elū
dinē vēto agitatā? Sz qd
existis videre? Hōiem mol-
libyvestimētis indutū? Ec-
ce qui in veste preciosa sūt
t delitijs in domib⁹ regum
sunt. Sed quid existis vide-
re? Prophetam. Ultiq̄ di-
co vobis: et plus q̄ p̄phetā:
Hic est te quo scriptum est
Ecce mitto angelum mēnū
ante faciem tuā: qui p̄pe-
bit viā tuā antete. Dico
em̄ vobis: maior interna-
tos mulierum propheta io-
hānie baptista nemo est.
Qui autē minor est i regno
tei: maior ē illo. Et om̄s
ipsi audīt⁹ t publicani iu-
stificauerūt iesum baptiza-
ri baptismo iohāniſ. Pha-
risei autē et legisperiti os-
lū tēi spreuerūt in semet-
ipsos: non baptizati ab eo.
At autē dñs. Lui ergo simi-
les dicā hoīes generatōnis
huius: et cui similes sunt?
Similes sūt pueris sedēti-
bus in foro: t loquētib⁹ ad

inuicē t dīcētib⁹: Lātauī
vob̄ tibijs et non saltastis.

lamētāuim⁹ t nō plorastis.
Tlenit autē iohānes bapti-
sta neq̄ māducans panem
neq̄ bibēs vīnum: t dīcītis:
Dēmoniū h̄z. Tlenit filius
hoīs māducās t bibens: et
dīcītis: Ecce homo teu-
rator t bibēs vīnuz: amic⁹
publicanoz et peccatorū.

Et iustificata est sapientia
ab om̄ib⁹ filijs suis.

Roga-
bat at illū quidam d̄ phari-
sei ut manducaret cū illo.
Et ingressus domū phari-
sei discubuit. Et ecce mu-
lier que erat in ciuitate pec-
catrix: vt cognouit q̄ jesus
accubuit in domo pharisei
attulit alabastrum vngue-
ti: t stans retro sec⁹ pedes
eius: lacrimis cepit rigare
pedes eius: "et capillus ca-
pītis sui ēgebāt" et osculaba-
tur pedes eius: t vnguento
vngebat. Evidens autē
phariseus qui vocauerat
eum⁹ ait intra se dīcēs: Hic
si esset propheta sciret vti-
q̄ que et qualis ē mulier q̄
tāgit eū: quia peccatrix ē.

Et respondēs iesuſ: dīxit
ad illum: Symō habeo ti-
bi aliqd dicere: At ille ait:
Magister dic. Duo tebito-
res erāt cuiqd fenerat ori:
vnus tebebat tenarios q̄n
gētos: t ali⁹ quinq̄gīta. Mō
hūtib⁹ illū vñ redderēt: do-
navit vtrīq̄. Quis ergo
cū plus diligēt? Respon-
tēs symon dīxit: Estuno
quia is cui plus tonauit.
At ille dīxit ei: Recte iudi-
casti. Et conuersus ad mu-
lierē: dīxit symoni: Eides

clādaſ p̄tapharisei d̄ sua mīsione: q̄ subdīt cū dī: v
R̄i. symō tē. qr̄ amor iohāniſ plētūq̄ cāt ex p̄ceden-

Luce

tibus: qd seques maior amor ex maioribz donis. **C**o seques en ipso redarguit ex explicit defectu pietat cū dī: a Intra in dō tuā aquā pedibus meis non dedisti. qm̄ erat fessi et dolentes ex labore itineris: et lutosi seu pul uerizati eo q sine calciamentis incedebat: sed ex defe cū charitatis cu dicit: b

Osculum mibi non dedisti: qd est amicitie si gniū. tercio ex defectu hilaritatis seu leticie q no mine olei designatur: vt dī ps. xl. iii. Propterea vnit te de⁹ de⁹ tu⁹ tē tria autē dicta regnunt i hospitale ḡtis. Et ecōtra laudat muliere de triplici pfecti one opposita: vt

hāc m̄lierē. **I**ntraui in domū tuā: aqua pedibz meis nō dedisti. **D**ecaūt lachrymis rigauit pedes meos: et capillis suis terst. **O**sculum mibi nō dedisti: hec autem ex quo intraui non cessauit osculari pedes meos. **O**leo caput meum non vnxisti: hec autem ynguento ynxist petes meos. **P**ropter qd di

catione sane intellectis reperitur: etiam loquendo utrobi q fin modū humana sit. Nam primo in parabola christus loquitur modo humano fini amicitia am vtilem vbi amor et dono causatur. **A**nde rectificat iudicium symonis dicentis q is cui plus donauit plus diligit. **S**ecundo dō in applicacione loquit etiā modo humano fini amicitiam honestam que procedit ex virtute seu meritis amantis et amati:

fin quam amans certificatus d' amicitia quam amat̄ babet erga amate: que quidem amicitia fin philosophi vbi supra est virtus vel non sine virtute provocat ad amorem sui amati: et p cōsequens ad impendendū ei bona et de bac amicitia loqui

co tibi. **R**emittitur si pecata multa: qm̄ dixerit multū. **Q**ui at min⁹ dimittit min⁹ nūs diligit: **D**ixit at ad illā **R**emittitur tibi peccata. **E**t ceperunt qui simul ac cumbebant dicere intra se: **Q**uis est hic qui etiā peccata dimittit? **D**ixit autem ad m̄lierē. **F**idel tua testam facit: **G**lade in pace.

tur cum dicit: Remittunt ei peccata multarē. qd autē se q̄: **L**ui autem minus dimittit minus diligit. potest vno modo intelligi fin amicitiam vtilem: et sic correspondet principio huius altercatōnis vbi dicebat q is cui pl⁹ donauit plus diligit tē. **A**lio modo potest intelligi de amicitia honesta: q̄a ultimum loquit: vt sit sensus: **L**aus autem quare alicui minus dimittitur q̄ia minus diligit: et sic est amor causa domi: **A**nde nulla contrarietas in huiusmodi reperitur cū d' diversis amicitias speciebus loquuntur: et utrobis fin modū humanū. **N**on em̄ est verisimile q̄ christus loqueret illi phariseo te amore diuino qui pertinet ad p̄testinatōnem vel de remissione culpe et penitentia scientia pertinet ad eos qui iam perfecti sunt in fidei rudimentis. **I**ste enim phariseus abduc erat infidelis et sati ignarus et sati patet. **E**t notandum q̄ p̄cessus r̄pi circa informacionem pharisei de his amicitias est conaturalis homini: incipit enim ab imperfecto et de magis noto et tendit ad perfectum et minus notum. Amicitia em̄ utilis est hominibus magis nota: vt est imperfecta tanq̄ deficiens a ratione vere amicitia fin philosophi vbi supra. vnde ista amicitiam cātūmodo rūdis cognoscet: christus dō tradidit sibi noticiam pfectioris amicitie. s. honeste que habet veram rōnem amicitiam fin philosophi. **I**tem nota dī q̄ fin veranq̄ amicitiam r̄ps phariseum duicit: ostē dendo ei q̄ illa mulier erat dignior ad recipienda beneficia r̄pi q̄ ipse phariseus. nam fin primā. s. amicitia vtile sibi oculū q̄ plures utilitates seu obsequia habuit ab illa muliere q̄a phariseo: et hoc cū dicit: **I**ntraui in domū tuā tē. fin dō amicitiam honestam: similiter oculū dicit ei q̄ erat dignior: et hoc cū dicit: q̄ dixerit multū. **I**n quibus fin consideratis: nos docet q̄ verus penitus dō br̄ extēriora opera et deuota et interiora a more seruēta fin doctores.

Replica.

Thā caplo. vii. vbi in parabola r̄pi innuit q̄ more humano loquēdo amor oriēt ex dono cum dī: q̄ pl⁹ diligit. r̄nūm est: **E**stimo cui pl⁹ donauit. **E**t seq̄: verbū r̄pi: **R**ecte iudicasti. postul. exponit hoc de humano amore in quo amor oriēt ex dono: sed in applicacione parabolae r̄ps dixerit similiter ad loquendū de amore dei erga nos q̄ nō ē ex meritis nūs: s. magis cāt bonū in nob̄ et ē donati nūs: **D**ixit: remittitur ei p̄ca multa qm̄ dilerit multuz: vt sic amor n̄ sit ex dono s. doni ex amore: **B**urg. hvult absolue dixerat q̄ v̄ illa: q̄ amoē vtile et honestū utrobi q̄ dīcō more humano: fin primū dīm̄ rectificat iudicium symonis vt ex vtili surgat amor. **I**ux̄ scđm fit applicatio: q̄d dilectionē et meritū et vture ipedire ei bona. **H**ec aut applicatio burg. labiat i equocis: q̄d amor et cupido et amor amicitia s̄ equo et amor. q̄d diversi rōnibz. n̄ ē ar̄ verisimile r̄pm amorez equocasse: nec est necessariū amorem

Allat simus q̄ donū sit causa amoris: et amor cātoni: etiam loquendo de amicitia modo humano: quod sic pater: Nam amicitia humana fin philosophi in. viii. ethycoru⁹ triplet est scilicet utilis: delectabilis: et honesta: sed constat: q̄ amor et amicitia utili cāt et dono seu utilitate ab amato habita seu spectata. **I**n amicitia vero honesta causat amor ex virtute amantis: que amatū diligit non p̄ter donū vel utilitatē habita vel cōsequenda: sed p̄t virtutem ipsius amati: ex quo amore causa ē q̄ vult amato bonū et bonū operat et q̄tūm in se est: vt verus amicus: et sic i amicitia honesta amor ē causa doni. **A**nde nulla contrarietas in bac parabola: nec in eius appli-

Evangeliū

bonestum esse cām̄ domi: prout Burge. vult: q̄ stat illum amore esse rectum sine omni domo dato et sperato. als est amore mercenarius per consequens non honestus. Cir̄tus em̄ diligēt ppter se per consequēs virtuose sine respectu ad domū. Qz aut̄ burgen. dicit non ē verisile q̄ christus sit locut⁹ phariseo de amore ptinente an fidelitatem et reissim⁹ pene et dñe hoc est contra beatū augustinū in bmo ne d̄ maria magdalena sic exponēt h̄c passum et ptra btm̄ Bernardum sup can. ser. xxii. an medium. et vide de hac materia factū thomā p̄p̄ scđe. q .xxv. 12. iii. Radō aut̄ Burge. ad sic dicendū non valz: q̄ ppter ruditatēz vel infidelitatēz pbarisei ips⁹ non voluit ptermittere ea que fidelibus ad iſtructionē poterat valere. Sepe enī dixit cora p̄fidi⁹ que ip̄i nō intellexerūt: tñ eccl̄ie pdesēn cessat: cui datū est nosse myſterium regni dei: ceteris autem in pabolis. vt videntes nō vidēant: intelligētes non intelligat. Qz̄ vis ei pharisei mō non intellexerūt imo impugnauit veritatem dicēdo intra se. Quis ē bic q̄ etiaz peccata dimitit: nihilominus xp̄pus dixit corā eo de remissione peccatorum quo ad culpaꝝ et q̄ ad penā q̄tum ad liberalitatēz dei p̄ce denē mulieris dilectionē que in peccato existens diligere nō poterat: et quo ad penam debitā: ppter mulieris primā dilectionem. Tñ dixit: Remittitur ci peccata multa: q̄ dilexit multum. Caplin. vii.

Quod factū ē deinceps. Descripta instructio xp̄i facta apostolis principali: hic p̄i p̄mis̄ eiusdem instructio facta aplis et turbis coiter. et primo p̄mititur quasi quedā p̄fatio: sedo subdī dicta instructio: ibi. Et autem plina turba. circa primū dī: b. Peiteſa ciebat p̄ ciuitates. in quo apparēt xp̄i diligētia in ope pre dicatiōnis. c. Et duodecim cū illo. i. duodecim apostoli: te quoꝝ electōne dictum est supra. vi. ca. nō tamē ibāt cū illo ad predicandum sed magis ad audiendum: ut pos sent convenientius predicare ad quod missi sunt posteaꝝ patet ca. sequēti. d. Et mulieres aliquæ que erāt curate tñ sequebant̄ eū. e. Maria q̄ w. magdalena. si noīata a magdalo castro: et ista ē de qua ē sermo factus ca. precedenti: ratio tamē sui cognominis diversimode assignatur a doctoribus diuersis. Illi enim qui dicunt q̄ ista fuit foroz lazari dicunt q̄ nominata est magdalena: eo q̄ magdalu[m] castrum cecidit in partem suam de hereditate paterna: fuit enim pater eius maginus homo et nobilis habens dominū in pluribus locis inter que erat dictum castrum. Alij vo qui dicunt q̄ ista non fuit foroz lazari sed alia eiusdem nominis: dicunt q̄ nominata est magdalena a magdalo castro: eo q̄ erat inde oriunda. f.

Que ministrabant ei de suis facultatibus. a pud iudeos eāt cōsuetū q̄ mulieres sancte de uote ministrabant doctoribus necessaria ex de uotione: tñ q̄a xp̄s de cebat p̄ dicabat infiu deos: h̄ mō accipiebat necesa ria ab eis. Daus aut̄ qui p̄dicabat gentili bus inter quos non erat talis cōsuetudo: nō habebat mulieres sequentes ip̄m et ci ministrantes: vt habeat. j. Lorin. ix. Ne forte ex hoc gentiles scandalizarent

Et factū ē vii. Deinceps b. ip̄e iter faciebat p̄ ciuitates et castella p̄ dicās et euāgelizās regnum dei: et duodecim cū illo: mulieres aliq̄ erant curate a spiritib⁹ malignis et infirmatib⁹: maria q̄ vocat̄ magdalene d̄ q̄ septē demonia exierāt: et iohāna vxor chuze procuratoris herodis: et susāna et aliae multe: q̄ mis̄trabant ei de facultatib⁹ suis. Et autē turba plurima cōuenirebat: et de ciuitatib⁹ p̄peraret ad eū: dixit p̄ silitudine. Et q̄ semiat semiaē se mē suū. Et dū semiat: aliō cecidit sec⁹ viā: et culcatū ē et volucres celi comederūt illō. Et aliud cecidit sup̄ pētrā: matū aruit q̄ n̄ habebat humorē. Et aliud cecidit inter spinas: et silē exorto spine suffocauerūt illud. Et aliō cecidit in terrā bonā: et ortū fec fructū cētuplū. Nec dices clamabat. Qui h̄z au res audiēdi audiat. Intrahabat at eū discipli ei? q̄ es let h̄ pabola: Quibus ip̄e dixit: Gob datū est nosse my.

G. Et autē plurima turba. hic consequēter de scribit̄ ip̄ius xp̄i doctrina seu instruc̄. Et primo describit̄ dicta instructio: se cundo instructio: se confirmatio: ibi. Factū est autem. Drama in duas: q̄a primo describit̄ pabola sue predicationis: secundo feruor predicanis: ibi. Venerunt autē ad illum. Prima adhuc in duas: quia primo parabola preponitur: secundo exponitur: ibi. Interrogabat autē Sententia autem istarum duar̄ partū p̄ ex dīs m̄thi. xiii. excepto q̄d sequit̄ in pte secundi. b. Nemo autem accēdens lucernam operit eāz va se. Per lucernam saluator hic intelligit de trinam et uangelicam que non est occultanda: nec in latibris timē doceenda: sicut doctrina suscep̄te et male: sed in palam coram omnibus. i. Non est enim occultum quod non manifestetur: quia licet christus aliquando vocuerit discipulos secreto: voluit tamen q̄ per costa lia publice docerentur: unde dicit Matheus. t. caplo: Quod in aure auditis predicante super tecta. ideo subditur: k. Vide te quomodo audiatis. vt ostēntate per orbem p̄dicetis. l. Qui enim habet dabatur illi. hoc subdī ad ostēndendū premū p̄dicatois aplor̄: q̄ enī p̄dicant. ex fide formatā charitate merent̄ et sibi detur augmentū ḡfē in p̄nti et p̄mū glie in futuro. m. Et q̄cū. nō h̄z. videlicet fidem charitate formatam. n. Enī qd̄ p̄. seba. au. ab illo. q̄ ḡfē grat̄ date non

Luce

valebit et ad salutem: sed magis cedent ad damnationis sue augmentum: in quantum abusus fuerit eis. Alter exponit de legisperitis et sacerdotibus indeoꝝ qui fidem Christi non habuerunt: et ideo noticia legis et prophetarum non valuit eis ad salutem: sed magis nocuit eis ad augmen-

tum sue damnationis finis qꝫ dicitur infra. xij. caplo:

Seruus qui sciuit voluntatem domini sui et fecit vapulabit multis. o Ecce r̄t̄ aut̄. Hic consequenter describit feruoribꝫ p̄dicantis ex hoc qꝫ p̄pter ad uenientis suis sue etiam expectatis foris non interrupit p̄dicatioꝝ h̄c canit̄ sume diligenter et bonoꝫ raret: sed respodens nuncianti si bi adiunctum dicit:

p̄ Mater mea et fr̄es mei t̄c. q. d. ille est mihi p̄ pinquus q̄ sp̄ alibus opibꝫ est magis int̄ctus. In hac etiā ratione Christus cōfauit illū qui ei nūcianuit aduentum matris sue: qz finis doctores nōnos maliciose hoc fecit: ut si ex hoc p̄dicatioꝝ dimitteret: arqueret ipm esse boiem purū carnali affectione motu. Adiuerte dum tñ: q̄ fr̄es Christi hic dicuntur cognati sui germanice modo loquendi q̄ apud hebreos: fratres dicunt illi q̄ s̄nt de eadem cognitione: et hoc modo vocavit abraaz lob nept̄e fratrem suum: ut habet Genes. viii. capitio.

Factum est at.

Hic consequēt̄

descibit doctrine Christi confirmatio que p̄prie fit permiracula: finis q̄ dicitur mar. v. l. mō: Sermonem confirmando sequentibus signis. Et primo describitur miraculum factum in mari: scđo factum in terra: ibi. Et cū egressus est ad terram. Snia prime partis patr̄ ex dictis math. viii. ca. hoc excepto. r̄ Transfretemus trans stagnū. math. viii. vocatur mare modo loquendi hebraico quo omis congregatio aquarum in notabilis quantitate vocatur mare finis illud Genes. i. Longrega-

tionesq; aquarum vocavit maria finis veritatem aque iordanis fluui extenđetur ibi in magna latitudine: ideo frequenter vocatur mare et aliquando lacus et aliquando stagnum: sicut hic. s Et cum egressus esset. Hic describitur miraculum factum in terra: et primo de curatione demoniaci: secundo de suscitatione filie archisynagogi: ibi.

Factū est aut̄ cum redisset. Sententia aut̄ prime partis p̄ ex dictis matth. viii. et Mar. v. hoc excepto quod sequitur. Et vestimento nō inquedabat. amētes ei et demoniaci multa possunt sustinere sicut patr̄ nabuchodonosor Dan. iii. Qui per septē annos habitauit cum seris: feniā quasibꝫ comedebat. ȳ Pro aut̄ ascēdens nauim reuertens est et rogabat illum vir a quo dedi. ut cum eo cēdiat ipm bieles. i. noluit q̄ ipm seq̄retur. cuius ratio est quia discipulis sequentibus Christi data est potestis faciliā miracula veatebit ca. fr. et. r. Si aut̄ iste qui fuerat demoniacus talia faceret: posset a simplicibus et etiā a maliciois hominibus imputari: q̄ talia faceret virtute demonis qd̄ Christus excludere intendebat. Et ex hoc consuetū est in ecclesia q̄ demoniaci et furiosi sicurantur: nō tamē ad ecclesiastica officia p̄mouentur.

Factum est ac. Hic consequēt̄ describitur miraculum de resuscitatione filie archisynagogi. Circa quod priponit dicti miraculi inchoatio: lecito interponit mulieris patientis florus sanguinis curatio: ibi. Et contigit dum iret. Tercio dicit resuscitationis consumatio: ibi. Ad huc illo loquere. Sententia istarū partium patet ex dictis Mathei. ix. et mar. v. ca. excepto qd̄ sequitur in prima parte. y Excepit illum turba. Licet enim sacerdotes et legisperiti ex odio ipsum despicerent: et doctrinam eius tamen communis populus devote audiebat verbū eius.

Evangeliū

3. Et ecce vir iairus. Istud nomen nō exprimit mathei
ir. et mar. v. tñ bic supplet. Scendum tamen q̄ iste vo-
cabularia iudeomate hebreo: si noia, p̄a hebraica qñ tñ se-
runt ad latīnum frequenter accipiunt hanc syllabā vsi fine
sicut iacob in hebreo iacobus in latīno: et paulus: et co-
dem mō iair iair.

Lapl. ix.

Quoniam catis
aut. Descri-
pt̄a p̄dicatione r̄pi
p̄ seipsum: hic oīr
describit̄ predicationē
scā p̄missionē di-
scipulorū: et quia p̄-
dicator verbi diui-
ni post descensū p̄-
predicationē ad p̄-
timū debet p̄ orō-
nem descendere in
deum: sicut tñ sca-
la iacob angelū de-
scendebat et ascen-
debat: ut habeatur
Gene. xxviii. 10 sal-
uator primo mit-
tit discipulos p̄di-
care: secundo docet
eos orare. xij. caplo
Adhuc circa dñm
premit̄ missio a-
postoloz: secundo
subdit̄ missio. lxx
discipuloz sequenti
ca. Prima i duas:
qz primo describit̄
apostolorum mis-
sio: secundo eoruū
reversio ibi. Et re-
versi apli. Prima
adibuc in duas: in
partem principale
et incidentalē: que
incipit ibi. Adiūt
aut̄ herodes. Circa
primam partē dat
auctoritas apostol
predicandi: et pot-
estas miracula faci-
endi ad confirmationē
sue doctrine: et sic
mittunt̄ p̄di-
care. Et p̄t̄ s̄na
buīus partis ex di-
ctis matb. x.

b. Audiuuit aut̄
herodes. Nec cēs
incidentalē: quia
per predicationē
apostolorū facta
christi p̄dicantium
herodes audiuit fa-
mam de miraculis
christi: et desidera-
bat videre ipsa ma-
gis duxit curiosi-
tate videndi mira-
cula q̄ deuotione:
propter quod chri-
stus noluit in pre-
senta eī aliquod
miraculum facere:
ut babetur infra. xxiiij. Ratōnes vō quare aliqui credebāt

christum esse Jobannem de quibus iste Herodes. alij
belyam: alij bieremiam: alij vnum ex ip̄betis antiquis
tacte fuerunt breuiter Mathei. xij. c. Et reuersi
apostoli. Hic describit̄ reuersio aplorū te predica-
tione circa quod ostenditur benignitas christi ad apo-
stolos: p̄t̄ eos

benigne recipie-
do: secundo eos
ad maiora inci-
tando: ibi. Et sa-
ctum est cum so-
lus esset. Pria
in duas: quia p̄-
mo describit̄ be-
nignitas christi
ad aplos: sedo
ad populos: ibi.
Qd c̄ cognō-
uisser turbe.

Circa primū dī
c. Et reuer-
a-
postolinar. illi q̄
se. Iij em non in-
digere talis nar-
ratōne c̄ omnia
sciret p̄ seipsum
et hoc etiā apo-
stolis cē notūz
tamen reculeret
eī modū am-
cabilis collatio-
nis discipulorū
cum magistro:

d. Et assi-
ptis illis secessit

seorsum: et req-

esercent segr-

gati a tumultu

populorum: et

ut se recollige-

rent in oratōne

sicut fuerunt di-

spersi in predi-

catione.

manū eius clamavit dicēs:
Puella surge. Et reuersus
ē spūs eī: et surrexit et inuo-
Et iussit illi dare māducař
Et stupuerūt parētes ē: q̄
bō p̄cepit ne alicui dicerent
q̄d fūc̄ erat. La. ix.

Quoniam catis āt̄ iesus
duodecīz aplis: dedit
ill̄ vtutē p̄tātē sup̄ omnia
temoia: et lāguores cura-
rēt. Et misit illos p̄dicare
regnū dī: et sanare iſfirmos.
Et ait ad illos: Nihil tule-
ritis ī via neq̄ virgaz neq̄
perā neq̄ panē neq̄ pecuni-
am neq̄ duas tunicas ha-
beat. Et ī quācūq̄ tomū
intraueritis ibi manete: et
inde ne exeat̄s. Et q̄cūq̄
n̄ recepint vos: exēt̄s d̄ ei
uitate illa: etiā puluerē pe-
dū vīoz excutite ī testimoni-
um supra illos. Egressi aut̄
circuibāt p̄ castella: euāge-
zātes et curātes vbiq̄. Au-
diuit aut̄ herodes tetrar-
cha oīa q̄ siebat ab eo: et he-
sitabat eo q̄ dicere: q̄bus
dā q̄ iobes surrexit a mor-
tuis: a q̄bus dā vō q̄ helyas
appuit: ab alijs at q̄r̄ p̄he-
ta viuis te antiq̄s surrexit.
Et ait herodes: Jobannē
ego v̄collauī. Quis ē autē
iste de q̄ ego talia audio?
Et q̄rebāt videre eñ. Et re-
uersi apli narrauēt illi q̄
cūq̄ fecer̄t. et assūptis illis
secessit deorsū ī locū deſtū:
q̄ ē bethsaide. Quod cum
cognouissent turbe: securē-
sunt illū: et excepit eos et lo-
quebat illis de regno dei et
eos qui cura indigebat sa-
nabat. Dies autē cepit te-
clinare. Et accedētes duo-

Et eos qui cura indigebant sanabat. Quarto quis

e. Quod cum
cognouissētur
be. Hic oīr de-
scribit̄ benigni-
tas r̄pi erga po-
pulos. primo re-
cipiendo eos et cu-
rialiter: q̄d no-
tatur cū dicitur
Et exceptit illos
secundo q̄ pa-
uit eos sp̄naliit̄:
tō subdit̄. Elo-
quebat eis d̄ re-
gno dei: terzō q̄
curauit langu-
dos generaliter
cum subdit̄:

Evangeliū

banc: donec filius hōis a morte resurgat. a Factum ē aut. Hic p̄nter reprimit discipulorū emulatio: t̄ primo fa-
cto secundo verbo: ibi. Intravit aut̄ cogitatio. Circa p̄mū
scindum q̄ eo q̄ t̄ps duxit petrū iacobū t̄ Johannez se-
orsum ab alijs ad videndum glām sue maiestatis: vt p̄t
dictum ē: alij disci-
puli qui nōdū erāt
in bono cōfirmati
aliquid būanū pas-
si moti fuerūt qdā
zelo inuidie contra
tres p̄dictos: t̄ido
pt̄as ejiciendi de-
mones fuit eis sub-
tracta: t̄io non po-
tuerunt curare de-
moniaci eis obla-
tum: vt patet in līa
vt hoc aduertētes
resiliret a tali emu-
latōne: t̄o in fine
dīcīs: b Pon-
te vos in cordi. ve-
ser. istos. s. ad uni-
tandum.

c Fili⁹ em̄ bo. su.
ēt̄ tra. in ma. bo.
ad sui bumiliatōe⁹
fīm illud p̄b̄l. n. ca.
Humiliauit lemet
isp̄m obediens fa-
ctus vñq; ad mor-
tem r̄c. q. d. Nō de-
betis p̄ ambitōem
inuicem emulari: s
magis in vobis hu-
miliari. Letera q̄ i
bac p̄te exponēda
sunt patet ex dict̄
Mathei. xvii.

d Intravit autē
cogitatio r̄c. t̄ non
solum cogitatio in-
terior s̄ etia contē-
tio exterior: fīm q̄
bi Mar. ix. vbi dr:
Si quidem inter se
in via disputau-
rant quis eorū ma-
ior ē: quod reprī-
mit saluator verbo
t̄ exemplo pueri po-
sti in medio: t̄ p̄t
sua ex dictis Ma-
thei. xvii. t̄ Mar.
ix. e Respon-
dens aut̄ iohānes.
Hic ei incidenti r̄n-
det sibi facte qōni.
et p̄t sūia ex dictis
Marci. ix.

f Factum ē aut̄. Supius saluator excitauit discipulos
ad martyriū verbo: hic hoc idem facit facto. Et dividit in
duas: q̄r primo facit quod dcm̄ ē: scđ remouet aliqua a
suis sequacib⁹: ibi. f̄cīm ē aut̄. Crea primum dicit.

f Factum ē aut̄ dum cōplic. dies assumptō. cī. i. passio-
nis p̄ quam transiurus erat et assumēdus ad glām pris-
fīm q̄ b̄z. i. xxiij. Oportuit pati xp̄m t̄ta intrare in glām
suam. g Et ip̄e firmavit facie suā. i. firmē dispositus.

h Et iret in irl̄m. constater t̄ p̄mitte ad sufficiendū mor-
tem: vt suo exemplo discipulos animaret. i Et misit

nuncios ante conspectū suū: vt aduentus eius ei⁹ nō
lateret. k At p̄parent illi. s. bōp̄itū. l Et non
recep. illū: q̄r fa. eius erat eum. in irl̄m. ex mō incedēdi ap-
parebat vt iter ei⁹ eēt in irl̄m ad festū paschale: in quo
t̄ps passus ē: samaritanus aut̄ displicebat q̄ aliqui

irent in solemi-
tibus bierusa-
lem cā orōnis:
q̄r dicebat q̄ lo-
cus orōnis erat
apud eos i mō-
te garizim. vt b̄z
Johannis. iii.
Item q̄r ex re-
stimenti xp̄i et
discipulorū ei⁹
cognoverut sa-
maritāi q̄ erāt
iudei: q̄r iudei et
rāt distincti ab
alij gentilibus
in vestib⁹: vt b̄z
nume. xv. iudei
aut̄ erāt samari-
tis odiosi eo q̄
contemnebant
eos: nolētes co-
medere t̄ bibe-
re cum eis: b̄z
q̄b̄z Joh. iii.
Non enim contū-
tur iudei sama-
ritaniis.

m Dñevis di-
ci. vt ignis desce-
dat de ce. t̄ con-
silios. p̄ter ma-
liciam suaz fīm
ambrosiū h̄ bo-
no zelo direnūt
licet indiscrete.
t̄ allegarent
sile de belya. vii
sequit: Si cib-
lyas fecit vt ba-
bek. iii. regū. j.
Hoc vo dicat:
q̄b̄z direnāt
impaticies: si-
cut adhuc car-
nales volentes
vindican: t̄ ido-
repbēduntur
a christo de indi-
cretōe fīm am-
broſiū: t̄ de im-
patientia fīm te-
dam: cum sub-
ditur:

n Nec̄tis
cui⁹ sp̄us estis.
quia in nouo te-
stamento quod est lex amoris non timoris sicut exetus
testim̄ p̄ducendū ē suauē t̄ benignē. vii subditē: o
Si. hōis nō venit aias p̄dere. statī inferēdo pena mor-
tis sic vos vult. t̄ b̄z dat exēplū p̄lat̄ vt n̄ statī cū ip̄e
tu p̄cā punitāt̄ s̄ mag t̄ps t̄ locū expectet. p f̄cīm ē
at. Postq; p̄s incitauit discipulos ad seqndū ip̄m et es-
q; ad martyriū: h̄ 2nr rmouet alij a volētib⁹ seq̄ ip̄m.
ip̄m ē cupiditas t̄cīoz: cī dī: Sine ut mor. sepeliat
mor. suos. t̄ p̄t sūia istoz duoz ex dictis Mathei. viii.

Luce

Zerco est istud utilis dilatio que nota est cum dicitur: q
Ecce alii alter: Sequar te dicit: s p̄mū p̄mittit mihi resūci-
bis qui domini sunt. sic faciunt qui iniutiliter ingressum reli-
gionis vel execudēt melioris vite differunt: z hoc re-
mouet exēplo puerienti cū subdit: r Hoc mō mit.
manū suā ad d. a.
z asp. retro z.

Erat et retro
respicēs fac sul-
cum tortuosū
aut inutilez : sic
accipīsēs medio-
ritate status et
babēs affectus
redēndi ad pri-
mū statū : et p-
dicator verbi di-
uini retardans
opus p̄dicatō-
nis p̄ amic car-
nali bus vel fre-
nis negotiis in-
eptus ē reg dei
ad ipsidō vel
possidendo.

31 ca.it.vbi
di in postil. Si-
cut et in scala ia-
cob angeli desce-
tebant et ascendebant.

Auditorum invenientur. Additio.
Quod inducit de scala iacob non facit ad propo-
rietum suū: Nam ibi q̄ oppositū legit. s. q̄ ange-
li ascendebant et descendebat p̄ ea: Bm q̄a costi-
derationem predictor prius debet orare: et sic in deum
ascendere q̄ p̄ predicationem ad proximū descendat: et
hic est modus rationabilior. Nam oīo potius respicit
futurū q̄ presenti: iuxta illud math. ca. vii. Denite et ac-
cipietis qd̄ consonat vīs ecclie consuetudini Bm quāz
predicatores verbi diuinī et etiā auditores prius orante-
rū non ē necessarium q̄ hec visio scale iacob applicet
distinctionē postillatoris s. potius applicanda e pdica-
tions p̄cessui debito. Penit.

Tunc p. vbi postillator facit aggressum et diuini
onem huius capiti dicens: Christus primus ini-
tit apostolos ad pdicandum: secundo docet eos ad
orandum: ut predicatori verbi dei primo p. predicatori
nem descendat ad primum: secundo p. oponit ascen-
dat ad deum sicut in scala iacob vidit angelos descendentes
et ascendentes. t.c. Istud exemplum burgensis egre-
rens dicit scribi p. oppositum: Gen. xxviii. Sed vide
ibi correctum et etiam dicit ordinem illius esse rationabilem q.
predicatori primus ascendat p. oratione q. descendat per
predicationem: Sed non videat conueniens talis ordo:
nam qui substitutus predicatori debet primum exercere
officium ad quod institutus est: sic primo alijs spicere
iuxta materiam institutionis et pinter ad deum institutae
pertinet in oratione: et q. facit iuxta institutionem sui tebi-
tum orare debet post ut soxiatur effectum. Quislibet n.
non solum predicatori prius debet se exercere in capo
actionis q. ad contemplationem accedat nisi enim p. cui
ly a traxerit ad amplexus rachelis puniri non mere-
tur: cui non obstat usus ecclesie qui predicationi pre-
mittit orationem: nam talis oratio est petitio suffragij
illa autem que est portio contemplationis est sursu actionis
desiderii: sicut predicationi premititur studium et re-
primatur presumptio: sic et oratio pro adiutorio que
ad contemplationem non pertinent que est ascensus sca-
le t.c. Contemplatio enim orat pro gratia sursum actionis:
sed actione orat pro remotone impedimenti et fru-
stracionis: contemplatio in solo deo quietatur: actione pro
se et alijs sollicitatur.

Capit. L. **O**stendit autem designavit. Postquam descripta est publicatio doctrine Christi per predicationem apostoli, hic sequitur describitur eiusdem publicatio per predicationem, lxxiiij. capitulorum. Circa quod primum describitur eam electione secundum

ad predicandū mis-
sio:ibi . Itē ec. ego
mitto vos.tercō eo-
rū reuersio:ibi . Re-
uersi sunt autē.cir-
ca primū dr:

a Post hec antē
i. post missione a
postoloz ad pdicā
dum.

b Designauit co-
minus iesus.i.sig-
ter elegit. vel di-
signauit;qz q̄s ab e-
terno predestina-
uit ad hoc opus te-
poraliter ad hoc in-
stituit z applicauit
c Lxxij in signis
q̄ post christi resur-
rectionem z ascen-
sionem in celum p̄-
dicatur erant fidē
xpi gentibus septu-
aginta duabus v. liciu-

propter mutuā 250-

tat opari osim esse suā^r. Itē
ecce ego mittō vos sicut a-
gnos int̄ lupos. Nolite por-
tare sacculū neq; perā neq;
calciamta^r; nemine p̄ viaz
salutayēti. In quācūq; dō-
mū int̄ ueritis: p̄mū dicite
pat huic domui: si ibi fue-
rit fili^r pac: requesct s̄r illū
parvia: sinānt ad vos reute-
tur. In eadē at domo ma-
nere: "edentes et bibētes q̄
apō illos st. Dign^r ē eiopa-
rius mercede sua. Nolite
trāsire de domo in domum:

rum. d Et misit illos botos. tum propter mutuā pso-
latōnem: et propter mutuā pseruātōnem: ut nū esset
cūstos castitatis alterius et alioz bonoꝝ: tum. ppter pſir-
matōnem veritatis p̄dicande ab ipis: ut in ore duoruꝝ
testimū flaret verbum: tūz in signū charitatis que deb̄
esse in p̄dicatore: fīm et exponit beatus Gregorius di-
cens: Binos ergo discipulos in p̄dicatōnē mittit: ut
per hoc nobis tacitus innuat q̄ qui erga alterum chari-
tatem non habet: p̄dicationis officium nullatenus su-
scipere debet. e Nite faciem suā: ut aduentus r̄pi nō
lateret. f In dēm cūtātē et locū: quia indifferēt
chrīstus et apostoli p̄dicabant in cūtātibꝫ et locis ma-
gnis et paruis. g Nessis quidem multa: quia multi-
tudo gentium ad suscipiēndū verbum r̄pi p̄dicationē
nem apostoloz erat parata: ut dicit aplus ad Ro. xj. c. et
pz p̄ effectum in actibꝫ aploꝝ. h Opari autē pauci.
qz apli et r̄pi discipuli erant pauci: certe tante multitudine
quærede. Et adhuc est ita fīm et exponit Gregori⁹
qz lñ et ecclia sūt multi curati et ecclie ministri: tñ pauci
inueniunt̄ apti ad p̄dicandū rone vice sancte et sane docē-
ne. Tñ dicit Gre. sup loci istū: Ecce mūndus sacerdotibꝫ
plenus ē: tñ in messe dei rarū valde inueni⁹ opari⁹: q̄a
officium quidem sacerdotale suscipimus: sed opus offici⁹
non implemunt̄. i Rogate ergo dñm messis ut mittat
opia in mes. suā: qz null̄ apt⁹ ad p̄dicatioñē vbi diuini
nisi p̄ grām dei: tñ nisi ab eo missus mediate rem immediate
k Itē ecce ego mittō w̄s. Dic p̄t̄r describit discipulorū
missio ad p̄dicandū: et pz lf a et dictis math. x. c. vbi ea q̄b
conunit̄ posita sūt lñ non codē ordine: exceptis q̄ sequitur
l Meminē q̄ viam salutaueritis. i. salutū dixeritis in bac
vita: iii qua quilibet est in certus de salute futura: nisi super
hoc certificatus fuerit reuelatōne diuina. Sed q̄ h̄c expo-
sitio lñ cōs̄ sit: tñ videtur sp̄nalis seu mystica: ideo alī p̄
test exponi magis ad lñam: dicendo q̄ in hoc oñdī quata
diligentia et festinatōne p̄dicator̄ verbi diuini tebeat of-
ficiū sibi iniunctū exercere: et qz p̄ hoc intelligi: q̄ nō tebeat
ab officio sibi iniuncto retardari: ppter familiaritatē cum
aliquo. et tali mō loquendi v̄sus et beligerē mīttes festi-
nanter familiū suū ad suscitatōnē pueri defuncti: ut h̄
ūn. Reg. iñ. ca. Et cingelūbos tuos tē: et subdit̄: Si occur-
rent tibi bō nō salutes cō: tñ si salutauerit te quispiāz non
respondeas ei. per hoc enim intendebat excludere verba
cum alijs retardantia cum ab itinere. m Edict̄ zbi.

Evangeliū

q̄ apud illos sunt. n̄ib⁹ interrogat̄es ppter consciā: sicut ⁊ paulus postea docuit. *s. Corint. x. 11.* Et cura infirmos. quia simplicibus boib⁹ ⁊ illatis quales erāt discipuli xp̄i. permittentib⁹ regnū dei non credere nisi b̄ent protestatē miracula faciēd̄ ad p̄firmatōem sue doctrine. o

¶ Et t̄ coro. finit⁹ b⁹

p̄l p̄z ex d̄c̄is mat.

¶ l. p̄ Quis oſ au-

me audit. hoc ad-

dit salvator in fine

ad oñdendūz q̄ dō

ctrina discipulorū

eius est deuote ⁊ re-

uerenter audiēda:

saltē ppter reuerē-

tiam dei: cuius pri-

paliter ē doctrina

b. q̄ Re. se autē

ll̄c̄ p̄n̄ describit

lxvii. discipulorū re-

versio: ⁊ diuidit in

ptem principalem

⁊ incidentalē: q̄ in-

cipit ibi. Et ecce q̄

dam legiſpit?

Circa primam partē

oñdē benignitas

xp̄i erga discipulos

reversos in duob⁹

vñ eos benigno co-

ndiendo: sc̄do te il-

loz illuminatōne do-

pri gr̄as agēdo: ibi

In ip̄a hora. Cir-

ca primū dī.

q̄ Re. se ac. lxvii.

ministerio fuelega-

tionis cōplete.

r. Qū gaudio. tuz

de sua p̄dicātōne q̄

quā pp̄lm edifica-

uerāt: tum de mira-

culoz opatōne: q̄

temones encerāt.

vñ subdī dīcēs.

s. H̄ne etiā dīmo-

mia subiçiunt no-

bis. Verūtamen

q̄ ex hoc nūm glo-

riabāt tanq̄ ad-

buc infirmi ⁊ iper-

fecti: ō h̄c gl̄a rep-

mitur cū subditur:

Et ait ill̄: Videbā sa-

thānāz sicut fulgur te celo

cadentē. Ecce tedi yobis

prātē calcādi supra sp̄tēs

⁊ scorpiones: et supra oēm

virtutēs inimici: ⁊ nibil yobis

sc̄o: et inflam-

matōne: sic demo-

nies de celo empyreō ceciderunt in instanti: ⁊ videntibus

sanctis angelis ⁊ cum fetore peccati proprii: ⁊ ad inflam-

māndum homines per tentationem parati. et causa b̄uius

ruine fuit elatio siue superbia de sua excellentia. q. d. salua-

tor discipulis cauere diligenter debet: ne ex elatione d̄ po-

testate yobis concessa super temones nimis eleuēmī: ⁊

sic corrūtis. v. Ecce tedi ve. pote. cal. super serpentes

*z̄c̄ ⁊ si in aduentu cr̄isti videtur impletum illud *Exaie-**

ti. 11. quod dicit de serpentibus. Non nocibunt ⁊ non occi-

dcēt in yniuerso monte sancto meo: quia replera est terra

scientia domini. videlicet p̄ p̄dicātōnē xp̄i et discipulo-

rum eius. x. Verūtamen in hoc nolite gaudere: quia

signa facere in hoc mundo aliquā concessum est etiam ma-

lis homib⁹ vt habetur math. vii. non p̄fer ipsos. *¶*

ad confirmationem fidei xp̄i predicate p̄ ip̄os.

y. Gaudete autem quia noia v̄r̄a scripta sunt in cel. i.

⁊ libro vite in quo aliquor̄ noia dicitur scribi dupli-

vno modo b̄m p̄ntem iustificiam: alio modo b̄m eternā

p̄destinationēz

⁊ v̄troḡ mo no-

mina eorum e-

rande scripta i ce-

lis: q̄ erāt p̄de-

stinati excepto

iuda proditore

⁊ cum hoc bate-

bant grām dci

qua illa gloria-

tio quam habu-

erunt de electō

demōnum ut p̄

dictum est: non

fuit mortale pec-

catum. sequit:

z. In ipsa bo-

ra z̄c̄ ⁊ p̄z sentē-

tia ex dicti ma-

thci. x. v̄l̄zib̄:

a. Beati ocli q̄ vidēt que

vos videtis. Bico. n. yobis

⁊ multi p̄phē ⁊ reges volue-

rūt videre q̄ vos videtis: ⁊

nō viderūt: ⁊ audire q̄ audi-

tis: ⁊ nō audierūt. Et ecce

qdā legiſperit surrexit tē-

tans illū et dices: Adgr̄ qd̄

faciēdovitaz etnā posside-

bo? At ille dicit ad eū. In

lege qd̄ sc̄ptū ē? Quō legz?

¶ Illēndens dicit: Diliges

dñm tuū ex toto corde

tuo: et ex tota anima tua: ⁊

ex oīb̄ virib⁹ tuis: et ex oī-

mēte tua: ⁊ primuz, tuū si-

cut teip̄m. Dicitq̄ illi: Re-

ctēndisti. Hoc fac ⁊ viues

¶ Ille at volēs iustificare se

ip̄m dicit ad iesū. Et quis ē

me? prim⁹? Būs; iās at ie-

sus dicit: Hō quidā tescen-

debat ab irlm̄ in hiericho:

c. Ille aut̄ w-

lens iustificare seip̄m, quod exponit duplicitē: Uno

modo q̄ vellet se iustificare b̄m apparentiaz; alio mo-

do b̄m veritatē querens a christo intellectum prece-

pti b̄uius: ut opere adimpleret. Et causa b̄uius dupli-

cis expositionis est: quia sicut dictum fuit. N̄ athei-

v. c. simosecundo. iste videtur primo venire ad dñ-

stum mala intentione: et b̄m hoc procedit prima expo-

sitione: sed postea christi verbis cōpunctus fuit: z̄o di-

xit ei xp̄s: Non longe es a regno dei: mar. xij. ⁊ b̄m hoc

p̄cedit secunda expositione: q̄ n̄ apparet dare ex tertio ver-

questionem de proximo fecerit ante compunctiones vel

post. d. Hō quidā descendebat de b̄seru. in b̄sero.

sc̄dm aliquos est tec̄ parabola: b̄m alios est res gesta:

Luce

ouia inter bierlin et biercho erat quedam solitudo vbi
frequenter boies trascentes spoliabant latronibz ro-
cidebat: in q solitudine captus fuit sedecim fugiens
ab exercitu nabuch. vt br bire. vlt. Moralis en expo-
nit de peccato te secedere a statu iusticie in pctm mor-
tale q spoliatur a
demonibz bonis
griez r vulnus i
bonis nature: et
relinquit semi-
uius q collit
ab eo vita gra-
tie remanente vi-
ta nac: cui xpus
approprians
i sua benedicta
incarnatio.
e Alligavit vul-
ne. eius in fun.
oleum. misericordie
cui vino iusti-
cie. f Durit
in stabulz. in
domu ecclie: vbi
simplices refa-
untur. g Et
altera dic. i. p
resurrectio suar.
i Dedit stabu-
lario. i. cui libet
aplo. h Quo
os denarios. i.
intelligitur no-
ui et veteris te-
stameti: qz ape-
runt illis sentuz
et intelligent
scripturas: et ha-
bet. j. xxii. ca.
Et eis cura penitentia comedita: pmittes p salario
vita eterna. k Vide et tu fac sil. ex responsione co-
cludens qz pinqutas generis non facit. pnum: s opus
misericordie impensum. l Factum est autem. Hic po-
ni secundus incidentis: qd est excusatio marie erga so-
rorem: vbi pmitit locus cum dicitur. m Et ipse intra-
uit in quoddam castellum. s. bethaniam. n Et mulier q
da noie martha exce. illu in d. sua. ad illam. n. domum
xpc frequenter divertebat: et secure: tui ppter deuotiez
ibi habitantibus: tui qz plura beneficia eis otulerat: quia
ipam martha a pfluo sanguinis sanauerat: s. am-
bro. et maria a septem demonibus liberauerat: s. illi
doctores qui dicunt illa fuisse sororem lazari: sicut supra
dictum est. vn. ca. o Que etiam sedens secus pedes et
intenta opibus vite. c. contemplative. p Martha at
satage. circa fr. min. occupata in opibus vite actiue.
qz Questit. qz fessa labore ministeriis discurrendo per
domum: ut xpc et eius discipuli cent penitenter recepti
z refecti. r Et ait: dñe non est tibi cure te. coqueres d
ociositate sororis sue: et te xpi negligientia hoc pmitte-
ris. s Et rindens dicit illi dñs. excusando mariam
Inuenit autem maria accusata tripliciter. s. a. phariseo
de psumptio seu temeritate: eo qz xpm tetigit recum
bente ut dcm est. vii. ca. et hoc s. illi qz dicit illa fu-
isse sororem lazari et marthe. Ita iudica de pdigilate:
eo qz pccatum vnguentum effudit: et pedes ibu vnit: vt
b. Jo. xii. tertio a sorore de ociositate: et hic b. z vbi
qz maria tacuit: et xpc ea excusavit ostendens phariseo q
factum marie non erat psumptio s. deuotio. Ita osti-
dens iude et alijs discipulis qz illa effusio vnguenti non
erat pdigilatis sed pietatis. Item qz oñdit sorori q
fessio marie non erat ociosa: s. melioribus actibus appli-
cata video sequitur: t Martha martha sol. et qz
opera actiue vite sollicitudine et distractio mentis in-

ducunt: et frequenter p turbatorem ingeneruntur.

v Porro vnu est necessarium. s. ipse deus q vnu est p omni-
bus querendus. vel vnu. i. unitas mentis ad deum: et istud
respicit vitam contemplatiuam p quam mens adharet deo: q est
simpli vnu s. qz dic apls. j. Lorin. vi. Qui adharet deo
vnu est spus. sicut
econuerso pyram
actiuam intendendo
creaturis g mltet
aia dividit.

x Maria opt. p.
elegit. q. d. n. tu ma-
lam: s. illa meliore
Distinguiri. n. du-
plex actio a docto-
ribus. Una que ex-
istit in exercitio vir-
tutum moralium et ista
disponit ad contempla-
torem: s. qz dic be-
atus greg. vi. mo-
ral. Qui contempla-
tois arcet tenere de-
siderant: necesse est
ut prius in campo
actionis se pberent.
Quius ro est: qz vnu
pbm. vii. phy. Se-
dendo et quiescen-
do sit anima sciens et
pudens: sedatis. n.
passionibus et tu-
multibus passionum
p exercitu virtutum
moralium: disponit
animavit libere pos-
sit elevari in cotem
platorem veritatis

Er quo pte qz talis actus ordinat ad contemplationem sicut
ad finem. Finis autem melior est bis qz sunt ad finem: et iuste tali
acte cocedit oes: qz contemplatio est melior. Illa autem est
actio que sequitur contemplationem pcedens ex plenitudine co-
templatio: sicut est docere: et in regimine animarum laborare:
et homini de tali acte dicunt aliqui qz est melior ipsa contemplatione:
et de ista acte non loquitur hic pte pte intuenti.
Alio modo dicunt qz etiam ista actio contemplatio melior est: qz
illud qd simpli peligrit vide et melius absolute qz istud
qd peligrit tamen in casu sic pharis melius est simpliciter qz di-
tari: t. ditari sit magis elegibile in casu magne paupertatis
contemplatio aut est p se eligenda. cura autem et regimine ani-
marum ad qd spectat populu de cere: et dirigere in salute est
eligenda vel potius suscipienda in casu necessitatis fratre,
vnde dicit Aug. xix. de ciui. dei. Ocum sanctu qz ob-
ritas: negotiis iusti suscipit necessitas charitatis: quam far-
cian si nullus imponit intuende veritati vacandum est.
Si autem imponit suscipienda est ppter charitatis necessita-
tem. y Que non auferetur ab ea. Op. a. n. vite actiue non
habent locum nisi in presenti vita: et ideo adueniente fu-
ra auferuntur. sed contemplatio p.ime veritatis non tol-
litur. nisi extum ad illud qd est imperfectionis: quia videmus
nunc p speculum in enigmate. tunc autem facie ad faciez
s. qz b. j. Lorin. viii.

Caplm. xj.

z Factum est post xpc misit discipulos suos pre-
dicare. Hic omnes docet eos orare. et primo inducit
eos ad orationem instantiam. secundo ad fidem instantiam
ca. se. tertio inducit ipsos ad penitentiam: ca. xii. Circa p
mi sciendi qz ad orationem debita duo requiruntur. s. affectio
pura: et intentio recta. Primo igit inducit ad primum: secun-
do ad secundum ibi. Nemo lucerna accendit. Circa primum p
mittit instructio discipulorum: scdco confutatio emulorum: ibi.
Et erat ejusdem temporum. Unde circa primum primo vocet
modum orandi. secundo oratione continuandi: ibi. Et ait ad illos

Euangelium

Circa primum p̄mittit ē xp̄i orō: q̄ cepit facere et docere: vt
dī. Act. i. 710 eius orōne p̄mittit cū dī. b. Cū eēt in lo-
co quodā orās. Sciendūt q̄ xp̄c nō orauit iniquāt de-
q̄ sic nō cōpetit ei orare. Orō. ii. e explicatio p̄rie volun-
tatis apud dēū vt ea impleat. Voluntas aut diuina q̄ se-
ipsam est effectua
eoz que: vult fm
illud psal. Q̄ia que
cūq; voluit dñs se-
cit. s q̄ xp̄c inquā-
tū bō habuit volu-
tate humāna: que
nō ē p̄ sc̄pām effi-
car ad implenduz
ea que vult nisi per
virtutē diuina: dō
xp̄o fm q̄ bō cōpe-
tebat orare. Ora-
uit igit̄ vt p̄ nobis
imperetrar: vt ex
emplum nob̄ oran-
di daret: orauit eti-
am p̄ sc̄pā ad obti-
nendum qđ sibi de-
erat. l. gloria corpo-
ris: Jor. xvii. clarifi-
ca me tu pater. Cō-
sequenter docet dī
scipulos orare cuz
dī. c. Cōorat: dī
cōtate pater nr̄ tē.
p̄z sententia et dī
ctis math. vi. Scie-
dū q̄ lucas hōmit
tit duas p̄tōnes
orōnis dīmce. s. ter-
cīa et septimā: quia
tercīa implicite cō-
tinet in duob̄ p̄c-
tentibus. Si enim
gloriā dei p̄ncipalē
querimus et p̄ci-
patēm regni eius
que cōtinēt in du-
abus p̄mnis p̄ti-
tōibus bñ volu-
tate eius facimus:
et eius volūtas im-
pletur in nobis qđ
p̄tinet in tercīa p̄-
tōne que est: Fi-
at volūtas tua tē.
S̄t septima q̄ est
S̄ liba nos a ma-
lo. p̄tinef in sexta.
Si. n. in tentatōes
n̄ inducamur ei suc-
cumbēdo: sed mag-
is p̄ualemus resi-
stendo: bene libera-
mur a malo.

d. Et ait ad illos. Hic dñr inducit ad orōnis cōtinuatōz
Primo p̄ exemplū eius qui nō solum ab amico imperat
illud qđ ē sibi necessariū p̄pter amicīa: sed etiā p̄pter pe-
tendi cōtinuatōem. Moraliter aut iste amicus intelligit
ip̄e deus a quo p̄uenit nobis oē bonū: tñ aliquā differt da-
re illud qđ dare intendit: vt qđ ē nobis necessariū impe-
tremus a deo p̄ orōnis instantiā: t̄ tale ē qđ p̄tinet ad sa-
lute: qñ tñ ista tria cōcurrunt: vñz q̄ aliquis petat pie. i. de
p̄tinentibus ad salutē: z. p̄ se et p̄seueranter seu cōtinue sp̄
imperat qđ p̄tinet a deo: nō tñ semp statim daf: fed aliquā
differt vt cogruo t̄p̄e def. Si aut̄ aliquis petat de impietē
tibus ad salutē nō sp̄ exaudit: q̄r frequenter sibi nō expe-

dit exaudiri: s̄l si p̄teat d̄ p̄tinentib̄ us ad salutē p̄ alio
aliqñ nō exaudit: p̄pter defectū illius p̄ quo petit. Itē
si petat pie z. p̄ se: no tñ p̄seueranter impedit effectus
p̄pter defectū orōnis: iō subdif. e. Petite. p̄seueran-
ter. f. Et dabis vobis tribus p̄dictis cōcurrentib̄
et p̄z sententia
ex dictis math.

vii. g. Et e-
rat eūcīes pos-
ta instructio di-
scipulōz de san-
cta affectione in
orando: hic con-
sequenter descri-
bitur cōsūtatio
emulōz de pra-
ua affectione scā
xp̄i peruerse de-
prauādo. Et p̄mo
describit co-
rū emulatio. se-
cūdo eoz cōsū-
tato: ibi. Ip̄e aut̄
vt vidit. Circa
primum sciendū:
et aliq̄ maligna
tes miracul xp̄i
tetrabebant du-
plicē. Uno mō
attribuendo b̄-
tuti demonis: et
hic mod̄ dicit
math. ix. z. xij.
Alio mō mira-
cula xp̄i reputā-
do qua eo q̄e-
rant circa inse-
riora vt cōmu-
niter: vt pote cir-
ca sanitates cor-
p̄z th̄mō. Et
ideo querebant
ab eo signa fieri
circa corpora cele-
stia: sicut tempe-
tus sol stetit
immobil ad spa-
cium viiius dīci
vt habebat Josue
x. et tempe. Eze-
chie retrocessit
sol decem gradī
bus: vt habetur
Ela. xxviii: z. B
notat cum dic-
tur. Et aliū cen-
tantes tē.

b. Ip̄se autem vt vidit. Hic consequenter describit
cōsūtatio malignantium p̄dictorōz: et primo illoz qui
op̄a xp̄i demoni attribuebant. secundo illoz qui signūz
de celo querebant: ibi. T̄ urbis aut cōcurrētibus. Pr̄-
ma in duas: q̄z primo cōsūtatur verbo xp̄i eoz maliciā
arguentis: secundo verbo mulieris deuotē virtutē xp̄i
cōfidentis: tibi. Factum est autem. Sententia aut̄ pri-
me p̄tis p̄z ex dictis. Math. xij. ca. i. Factum est
aut̄. hic ponit cōsūtatio p̄dictorōz verbo mulieris virtutē
xp̄i cōfidentis: cū dī. Factum ē aut̄ cum bec diceret.
Icz xp̄c r̄ndens blasphemis iudeoz. k. Extollens
voce. i. ex corde et p̄stanter alte p̄ferens laudē xp̄i cou-

Luce

tra vituperium iudeorum. **I** Quedam mulier. Ista a sanctis doceatur: quod fuisse sancta marcella famula beate marthe sororis lazari. **m** Beatus venter eius te portauit. matre beatificata et laudat ex filio et non econuerso quod ab illo puenit gratia et gloria principaliter regne vita eius: et instrumentum caliter regne bona nitatis: quod humilitas Christi est originari coiunctus ipsius deitatis.

n Et ille dixit commendando fidem et constantiam mulieris et aliorum sicutum.

o Quinimo. beati qui audiuntur et. Istud quoniam summo non debet ad ueritatem sed co-comitatine. quod non solum illa quae me portauit beatam est. sed etiam quae audiuntur vobis dei corde credentes: et ope adiument plentes. Unde dicit beatus augsburginus libro de virginitate: Quia beata Maria felicius concepit deum mente per fidem et corporis carnis assuptionem.

m In mea vesti exire. Et cum veniret inuenit eam scopis mundata. **L**uc videntur et assunt se propter alios spissos secum nequeores se: et ingressi habent ibi. **E**t sunt nouissima hois illi per iusta porro. **f** Nam est cum hec dicaretur: extollens vocem quedam mulier te turba dixit illi. **H**ec veterum quod te portauit: et ubera quod suscepisti. **A**ltille dixit. Quinimo beati qui audiuntur et custodiunt illum. **T**urbis autem cōcurrentibus cepit dicere: Generatio haec generatio nequam est: signum quod rit et signum non dabit ei nisi signum ione. **N**on sicut fuit iudas signum numerum: ita erit et filii hois giustorum isti. Regia austri surget in iudicio cum viris generatis haec et condonabit illos: quod veit a finibus terre audire sapientiam salomonis. **E**t ecce plusquam salomonis haec viri numeri surgent

p **T**urbis autem.

Hic enim ponit confutatio illorum qui signum de celo querebant: et per sententiam ex dictis Math. xij. quod **N**emo lucerna accedit. quia sicut dictum est in deuota oratione requiritur affectus sancta et intentio recta. **I**so postquam salvator docuit discipulos de sancta affectione. hic omnes instruit eos de recta intentione. et quod recta intentio que dirigit omnia ad gloriam dei corrumptum per hypocrisim que ordinat omnia ad priam laudem: ideo salvator primo discipulos de recta intentione instruit: secundo de hypocritis emulos arguit: ibi. **E**t cum loqueretur circa primum sciendum quod intentio recta est actus voluntatis tendentis in finem debitum per aliquod ad finem debito modo ordinatum. si cut cum aliis dat elynam propter deum per hoc tendens in ipsum deum: et id pergit actum charitatis in deum tendens: sicut in finem propter quem elegit illud quod est ad finem. pergit etiam actum fidei vel cognitionis cuius est ordinare hoc in illud. **L**ucerna autem hic accipit per intentio recta: ut videbitur: et ideo dicit salvator. quod **N**emo accedit lucerna. et quia intentio recta includit illum fidei et ardorem charitatis ad modum lucerne ardentes. **r** **E**t in abscondito ponit nec sub modo. quod intentio recta dirigitur ad supernum: id sequitur. **s** **S**upra candelabrum. **t** Scilicet. **u** lucerna in alto posita illuminat ea que sunt in domo materialis: sic intentio recta ea que sunt in domo materialis: sic intentio recta ea que sunt in domo ecclesie: et etiam in domo conscientie: id subdit. **t** **L**ucerna corporis tui est oculus tuus. **H**ec est locutione metaphorica: quod corpus accipitur hic per congeries operationum: sicut corpus materiale est quedam aggregatio membrorum diversorum: et id

sicut oculus dirigunt membra ad expandendum: ut pedes ad ambulandum: manus ad scribendum: sic intentio recta: put in dividit fidem et caritatem ut predictum est: dirigit varias operationes in fine debitum: id subdit. **v** **S**icut tuus es simplex: et intentio tua recta sine plica false simulacris.

k **T**otus corpus tuum. **i** congeries operationum tuarum. **y** **L**ucidus erit: et meritorum vice eternae uerbi operationis sunt bone de genere: revel saltim indifferentes: alterno cadentibus sub recta intentione. **z** **S**i aut nequa fuerit: et intentio quiesca.

a **E**tiam corpus tuum tenebrosum erit. **i** congeries operationum mala erit quia opus bonum de genere malum efficietur et pueris intentio: sicut cum aliis dat elynam mulier paupercule intentione trabendi ad peccatum luxurie: id subdit. **b** **E**t sic lucerna fulgoris illuminabit te. **E**t cum loqueretur rogavit illum quidam phariseus ut praecepit apostoli: Ihesus autem in gressu recubuit: phariseus autem cepit in se reputas dicere: quare non baptizatus es et ante prandium. **E**t ait dominus ad illum. **M**unc

d **T**otum lucidum fuerit: tum ex bonitate intentonis: tum ex bonitate operis de genere. **e** **E**rit lucidum totum: quia omnia cedent ad vitam eternam meritum.

f **E**t sicut lucer fulillum: in preciis gram et in futuro per gloriam. **g** **E**t cum loqueretur. Hic consequenter arguit emulos de hypocrisi que est corrupti recte intentionis. Et primo ponit Christi argutio: secundo reprehensor obstinatio: ibi. **L**uc becad illos diceret. prima in duas: quia primo arguit phariseos: et secundo legisperitos: ibi. **R**espodens ait: Circa primum deum. **b** **R**ogavit illum quidam phariseus ut vtrum autem et deuotio seu emulatio ipsius iniurauerit hunc deum: videbis enim ex fine huius causae. quod maliciose cum iniurauerit: ut inter epulas aliquid calamabile de verbis Christi audiretur. **i** **H**ic autem ingressus recubuit. **g** **H**oc videbis enim contra doctrinam eius: quod mittens discipulos suos ad predicationem dicit: In quaunque ciuitate aut castellum intraeuntem interrogate quod in ea dignus sit et ibi manete: ut ibi Math. x. **I**ste autem phariseus erat indignus: ut videtur ex sequentibus. Dicendum quod non est dilexus de Christo et de discipulis eius: et erat cobabitio eius cum peccatoribus non poterat priorari: sicut discipuli qui erant ab eo segregati ad exequendum actum predicationis: et maritum qui tunc non dicitur erant confirmati: et id propter dominum pharisei intrauit ut habeat occasionem arguendi via phariseorum.

k **P**hariseus autem ceperat intra se re di. quare non est baptisatus secundum traditiones iudeorum. **l** **E**t ait dominus ad illum: per hoc autem quod resuas cogitationis eius ostendit se esse deum cui nuda et apta sunt secreta cordium. **m** **M**unc vos pharisei quod deforis emini. Quia de mundicia exteriori inveniatis et corporibus

Evangeliū

suis erant multū solliciti: et de mundicia interiori ipsi mentis negligētes: cu[m] tñ deberet eē econtrario: qz interior mudi-
cīa necessitatī ē: exterior autē solūmodo honestatī: q
pō omitti sine peccato: t iō xpc pdictam lotiōem omisi:
vt haberet occasiōē arguēndi pbariseos de exteriori mu-
dīa tñ curantes:

t interiorē negligē-
tes: t iō sequit.

n Qd aut intus
ē ve. ple. éra p. alio
rū bona violent ac
cipiendo t iniqta-
te t fraudibus eos
recipiendo.

o Verūtū quod
superst date elynas.
qz primo debet fie-
ri restitutio: t de eo
qz remanet elyna-
rū largitio.

p Et ecce omnia
mūda sē vob. quia
elyna magna babz
virtutez ad pecca-
tor remissiōe: vt
bi Dñi. iii. Pecca-
ta tua elynis redi-
me t. s. quia pha-
risei et hypocriti
solū quereret esse
riorez mundiciā: s
et iā apparenē iusti-
ciam: iō subdit.

q Ne vobis pha-
ri. qz deci. mentaz t
rūta t. vt p. h. ap-
parerent iusti quia-
si volentez imple-
re mandatē de te-
cimis reddendum
et iā circa minima:
vt p. hoc crederen-
tur multū voluntā-
tij ad implendū di-
uina manda: cu[m]

tñ cēnt transgressores in maioribus. iō subdit.

r Et pterit iudicū. iustitia subuerēdo. s Et cha-
ritatem dei. opa misericordie omitendo. Et qz honor est
premū virtutis fīm phm: t ex appetitu apparētis iusticie
sequit̄ appetitus indebitus honoris: tō sequitur: t. vobis
phari. qz vili. hīnas ca. t. Et qz vicia occulta a deo puniē-
tur grauius qz manifesta quanto peccatores tales volū-
tic alijs pferri in honoribus: ideo sequit̄. t. vobis
in hoc est cōmīnatio pene eterne. v Quia estiſt mo-
numēta. i. sepulchra. Et dicit̄ monumentū quasi. monē-
mentē: qz viuentes p. hoc monēt de sua morte cogitare.

x Quenō apparēt. s. exteriori qualia sunt interiori: qz ali-
qñ monumenta pingue t ornant exteriori t fetorib⁹ re-
plentur interiori. y Rñdens autē. Hic sequēt̄ xpc
arguit legispitos: peccata. n. coꝝ erant publica t mani-
festa: t iō xpc cōtuelia cis nō faciebat publice arguēdo: p
ut iste legispito imponebat: t iō xpc eos arguētē trib⁹
Primo te immoderata dñatē: cu[m] d. 3 Et vo. legi-
peri. ve. quia one. bo. Et patet sententia ex dictis Math.
xiiij. Secundo arguit eos de falsa religione: cu[m] dicitur.

a Vobis quia edificatis. t p̄t sententia ex dictis Math.
xiiij. excepto qz subditur. b Profecto testi. qz cōfē-
ti. op. pa. ve. videſ magis sequi cōtrariū: ad hoc. n. ordina-
bant sepulturas. p̄bteraz vt viderent iustiores patribus
suis qui occiderunt illos: vt habeb̄ expresse Math. xiiij.
Et iō dicendū qz illud restitutio referit ad hoc qz ipi p-
sequebant xpm qui erat p̄beta magnus eis pmissus: et
discipulos eius: t iō subdit. c Propterea t sapientia

dei dixit. i. xpc qui est sapientia patris. d Mittam
ad illos. p̄bteras. qz aut hoc sit dictū a xp̄o p̄z Math.
xiiij. vbi dicit: Ecce ego mitto ad vos. p̄bteras t sapie-
tes t scribas: t ex illis crucifigetis t occideris t. Cer-
cio arguit eos de pueris expositōe sacre scripture cum
dicitur.

e Vt vo. legis-
pit. qui tuli. da.
scientie. Clavis
scientie ē auto-
ritas docendi p
quā debet intel-
lectus verus la-
tens inter̄ape-
riri: t ipi cōtra-
rio claudebat p
ueris inter̄ap-
erto: vt p̄z circa
p̄ceptū de bono
repentū: qz
enacuabat p
doctrine suā: p
ut dictum fuit
Math. xv. 2eti
am de pluribus
alijs p̄ceptis ut
dictum fuit Mat.
v. f Ipi nō
introfis. ad in-
tellectū verita-
tis. g Et eos
qui intrabant. i.
intrare desidera-
bant.

b Prohibui-
tis. pueris.
doctrine vestre.

i Cum hec ad illos diceret. Hic p̄m describit̄ phari-
seor. t legispitoz obstinatio qui ex verbis xp̄i nō fue-
runt emendati: sed magis peiorati: iō subditur.

k Lep. p̄ba. t legi. gra. iſſistere. vt cu[m] turbarent et
stupfacerent: quia cōturbati minus pūident.

l Et os eius oprimere de multis. vt sic ex variis que-
sitis t obiectis: extraherent aliquid calūmabile de ore
eius. m Ut accusarent eu. sicut postea fecerunt co-
ram pilato: t habeb̄ iſſra ca. xiiij.

Caplin. xii.

Dicit̄ autē turbis. Hosti⁹ xp̄i induxit discipu-
los ad orōnis instatiā. Hic p̄m iſſidit eos ad
fidei cōstantiaz. t hoc tripliſiter: primo dissua-
dendo quedam a fide retrabentia: secundo p̄suadendo
quedam in fide stabilitatia: ibi. Moli timere. tercio on-
dendo ad fide retrabentia: ibi. Dicēbat autē. t. Retra-
bentia autē a fide sunt quatuor: s. astutia seductoz: scui-
tia pſecutoroz: auaricia cupidoz: cura nimia necessario-
rum: t fīm hoc p̄ma p̄s diuidit̄ in quatuor: secun-
da incipit: ibi. Dico autē vobis: tercia: ibi. Tertia autē ei-
ḡta: ibi. Quarta ad discipulos suos. Circa p̄mū sci-
dum qz heretici moderni p̄ simulatōem sanctitatis fre-
querent corrumput fidei simpliciū: t hoc mō pha-
risei faciebant qui erant hypocrite: vt p̄t ex pdictis: t
phoc auertebant multos a fide xp̄i: qz xp̄i doct̄ eae
re. d. b Attēdite a fermento phariseor. ne. s. p̄ co-
ruin hypocritū auertamini a fidei veritate.

c Thibil. n. optū ē qz nō reueletur. qz eoz falsitas in

Luce

judicio dei manifestabat. d. Qm que in tenebris di-
ristis. hoc referit ad seductores: modus. n. seductor est
in tenebris et occultis docere: sed talia venient in palaz
in iudicio extremo: et hoc nota cum dicitur. e. Pre-
dicabat in tectis. domus enim in terra illa sunt plana tecta
ubi congregan-
tur homines ad
spaciandum et co-
fabulandum: tio
illa que dicuntur
ibi publice dica-
tur: et hoc modo
expone teophili-
lus. Beda at ex-
ponit hoc refe-
rendo ad disci-
pulos Christi: quo-
rum ea que passi
sunt in tenebris
carcerum et prisona-
rum: declarata se-
pote ad gloriam
eorum. f. prima ex-
positio magis co-
cordat literis pre-
cedenti.

f. Dico autem vobis. Hic rescri-
bit secundum retrahens a fide: quod
est scutia pseu-
toz quam Christus do-
cet non timere: et
per misericordiam ex dicto
Math. x. exceptis que sequuntur.

g. Nonne quinque pas-
sares venient. i. ve-
duntur.

b. Dipondio. dipondium est spe-
cies monete et
valet duplex as-
tio quinque pas-
sares vendebantur
dipondio: ut
bi habeat: duo
asse: et haberetur
Math. x. q. quin-
tus passer non po-
terat dividitur: Et

so remanebat yendenti: sicut quoniam
vino denario non dantur nisi duo per obulo. i. Et ois
qui dicitur ver. in filium hominis. contra Christum humanitatem.

k. Remittetur illi. i. non est ita graue ad remittere
sicut verbum blasphemie dictum contra deitatem: et
fuit expostum diffusum Math. xiiij. l. Cum autem indu-
cent vos. Istud fuit expostum Math. xiiij. m. Sic
autem ei quidam. Hic Christus dissuaderet tercium retrahens a fi-
de: quod est immoderata concupiscentia terrenorum: ubi per-
mittit cuiuscumque cupiditi petitio dicentis Christo.

n. Magister dicit fratri meo ut mecum diui. here. inco-
nuenienter petebat: quia non erat locus neque tempus: nec
Christus erat temporalibus intentus: immo ea contempnere
decebat. Et ideo Christus respondit ei. o. Homo. carna-
lis et crudis et terrenus. p. Quis me constituit regem? Si
militari apostoli ut possent vacare verbo dei curam tem-
poralium a se abiecerunt dicentes: Act. vi. Non est equum
nos derelinquere verbum dei et ministrare mensis. et ido
ex hoc Christus consequenter vocuit cauere avariciam quae a deo
separatur: unde subditur. q. Quia non in abundantia
cuiuscumque vita ciuis est. s. spiritualis per quam coniungitur deo:

nec etiam corporalis: quia propter abundantiam et superflui-
tatem mors plurius acceleratur: multo. n. plures moriuntur
ex repleteone quam ex attenuatione: vite etiam pauperum
nullus insidiatur: viventes autem in nullo loco sunt securi
et in omni cibo et potu tumescere intoxicari. r. Dixit autem ad

illos similitudinem.
ad suum propositum de
clarandum.

s. Domini cuiusdam diuini. vbe. fru-
ager attulit. i. mul-
toplures solito cur-
su. t. Et cogita-
bat. quod abundatia
diuinitatis inducit
magnum solitudi-
num: et persequens ani-
mam suam sup-
plens indigentiam
et declarat Boetius
secundo libro de
consolatore. v. secundum. s. c. t.

v. Quid facias quia
non habeo quo co-
gregem fructum meos.
e. ecce abundan-
tia fructuum facie-
bat eis horreis in-
digente.

x. Illuc congrega-
bo. cujus econtra-
deberet dicere dispe-
gam pauperibus.

a. Et dicam ani-
me mee. i. mihi met-
ipi sum per totum ho-
mo denominatus a per-
te digniori.

b. Requiesce. Hic exprimitur quatuor mala quae solent
er abundantia diuinitatis eveneri. societas que notatur
ibi. Requiesce. gulositas: cum dicitur. Comedere. ebrietas
ibi. Bibere. comedationis celebritas: ibi. c. Epulare. vi-
te infra. xvij. de diuinitate epulone dicitur: quod epulabatur quo
tidie splendide. d. Dixit autem illi deus. i. contrarium
sue cogitationis fecit. dicere enim dei facere est: sum illud
psalmus. Dixit et facta sunt. e. Stulte. qui non cogitas de
dei prouidentia et iusticia. f. Hac nocte animam tuam
repentant a te. s. demones quibus obligata est per peccata.

g. Que autem parasti cuius erunt: quod non erunt tua: quia
non portabis tecum: hoc autem portissimum poteris queri a perso-
nis ecclesiasticis qui non possunt relinquere bona ecclesie
hereditibus suis. h. Sicut est. i. similiter stultus et ad simili-
tem finem veniet. i. Qui sibi thesaurizat. bona tem-
palia. k. Et non est in deo diuines. i. vacuus est bonis spi-
ritualibus. m. Dixit ad discipulos. Hic consequen-
ter salvator dissuaderet quartum retrahens a fide: quod est cura
numia et superflua respectu necessarioz: et patet sententia ex
dictis Math. vij. n. Molite timere. Hic consequenter
saluator: suaderet in fide stabilientia: et sunt quatuor. s. psto

Euangelium

latio premij: expectatio iudicij: exigentia officij: et magnitudo beneficij. Et sicut hoc iusta ps diuidit in quatuor: secunda incipit ibi. Sunt lumbi vestri precincti. tercua ibi. Ut at quartu*m* ibi. Qui autem cum multu*m* datur. Circa primum scinduntur spes vite eternae maxime stabilitate in fide: iō dicit salvator ip̄is fidelibus.

n *M*olite timere persecutores patens vire. o *P*usillus gressus: et dicit pusillus quod pauci erant fidelles respectu infideliū: et quod pauci se electi respectu reprobos.

p *A*qua cōplacuit patri vro dare vobis regnum. ex mera emī liberalitate diuinā aliquos elegit ad regnum celeste alios dimisit: et quos ab eterno sic elegit in tēpe vocavit ad fidem: et iustificauit per gratiam: ut sic digni efficerent vita beata: sicut q̄ dicit aplus ad Ro. viii. Quos autem p̄destinauit bos et vocavit: quos autem vocavit bos et iustificauit: quos autem iustificauit illos glorificauit. q *T*endi te que possidetis. q. d. ex quo vobis patet regnum celorum: par debitis curare de tēris. Scendit in te que vides possessa ad vāndū elynam nō ē necelatis nisi in casu extreme necessitatis: alio est superrogationis: ppter hoc dicit Math. xix. Si vis perfectus esse vade et vende oia que habes et da pauperibus. non dicit si vis saluari: sed si vis perfectus es.

r *S*acite vobis sacculos: i. repositoria bonorum.

s *A*qui nō veterascuntur: et quae sunt illa ostendit dicens.

t *T*hesaurum nō deficientem in celis. ibi. n. nō potest esse corruptione ab intrinseco: neceps sequens inuteratione: quod antiquat et senectus: ppter interitum est: ut habeat Hebre. viii. Sicut nō potest ibi violentia fieri ab extrinseco: iō subdit.

v *Q*uo fur nō appropiat tecum. Iste autem thesaurus acquiritur per predictam elynam plarigotem: vñ Math. xix. Quod dixisset salvator: Uende que habes et da pauperibus: subiungit: et habebis thesaurum in celo.

r *U*bi. n. est thesaurus tuus: i. res a te amata et desiderata. y *I*bi et cor tuum. quod sicut Aug. Anima verius est ubi amat quam ubi animat. 3 *S*unt lumbi vri precincti. Hic ponitur secundum stabilens in fide quod est p̄stolatio iudicij futuri: vbi fideles qui nunc cōculantur et deprimitur honora buntur: et iō ex tali expectante solidantur in fide disponentes se ut possit secure illud iudicium expectare: et ad hoc inducit salvator: dicens. 3 *S*unt lumbi vestri precincti. Lumbi mentis sunt voluntas et intellectus: ex quibus procedunt cogitationes male. Lumbi vero carnis sunt in quib⁹

viget motus luxurie: et utrumque lumbi sunt periculis. i. coartandi ab illicitis cogitationibus et opibus.

a *E*t lucerne ardentes. i. doctrina clara, procedens ex charitate. b *I*n manibus vris. implendo opem.

c *E*t vos siles hominibus tecum. i. sicut disceret vigiles et solliciti de vestra custodia experientando dominum vestrum ad iudicium: sicut antiqui patres expectabant cum vestrum in carne: et certitudine siles illis.

d *E*t cu veniret et pulsauerit. venit autem dominus ad iudicium primo in morte cuiuslibet: et talis probabilius in iudicio qualis inuenientur in morte quam ad gratiam vel culpari: iō sequitur.

e *B*eatissimi illi qui sunt cum verebro in eorum morte. f *I*nuenientur vigilantes. i. i. statu gratiae: et non in peccatis dormientes.

g *A*men dico vobis. i. fidelis assero quod. b *P*reciosus. i. pempte et sine reparatione ministribat illis vitam beatam.

pusillus gressus: per placuit pro vro dare vobis regnum.

Uledire quod possidetis: et date elynam. Facite vobis sacculos: quod non veterascuntur: thesaurum non deficientem in celis.

Quo fur non appropiat. ne quod tunica corrupit. Elbi enim thesauri vri est. ibi et corrumperuntur in lucerne ardentes immobiles viis: et vos siles hoib⁹ expectantibus dominum suum quoniam revertantur a nuptiis: ut cum venerit et pulsauerit festis apiant ei. Beati sibi illi qui cum venerit dominus inuenientur vigilantes. Amem dico vobis: quod preceget se et faciet illos discubere: et transierit misstrabat illis.

Aut si venerit secunda vigilia et si tercia vigilia venerit: et ita inuenientur: benti se sermelli illi.

Hoc autem scitote: quoniam si sciret pater familias quod hora fur veniret: vigilaret utique: et non sineret profodi domum suam.

Et vos estote pati: quod quod hora non putat filii hoib⁹ velet.

Hec autem ei Petrus: Dicte ad nos dicas hanc parabolam: an et ad oes: Dixit autem dominus. Quis-

i *E*t si inuenientur in secunda vigilia. sicut beatum Gregorius. prius vigilia est custodia pueritiae: maxime postquam incipit vobis rōmis in pueris: secunda vigilia est custodia iuuentutis: tercua status virilis: quarta senectutis: quod in quo liber statu aliqui moriuntur: et ideo in quolibet statu si deles debent esse pati: et sufficiant ad recipiendum mortes. Consequenter ad hoc inducit exemplum. Hoc autem scitote tecum: et petrus et Iesus. k *E*t autem ei petrus. Hic preceptor ponitur tertium stabilens in fide quod est exigentia officij: quia plati qui debet alios in fide firmare: debet esse in fide magis solidi: et id debent vigilare non solus super se: sed etiam super gregem sibi commissum: ne insurgat aliquid fidi et moxibus contrarium: et hoc est quod dicit respondendo ad questionem petri. l *Q*uis putas est fidelis dispensator: tecum. q. d. licet quilibet debeat vigilare super custodiam sui camen: hoc precepit platis incumbit qui sunt dispensatores dei: et ideo debent esse vigiles et solidi citire et ministrare subditis bona spiritualia: et hoc designatur cum dicit. l *E*t de illis in tēpe tritici mensuram. ipsa tritici vocatur tēpus euāgelium: et xp̄c se grano tritici cōgauit Ioh. xii. m *D*imensurā: quā boni plati

Luce

debent adiunxitare spūalia subditis sūm eoꝝ ꝑportō
nem ⁊ capacitatē. n Beatus ille seruus quem
cū venient dñs. in morte ip̄ius. o Inuenient ita fa
cientem. i bona spūalia fideliter dispensantē.

p Sup oia que possidet p̄stituit eum. qz in beatitu
dine eterna p̄se.
queſ bonū infi
niū qd includit
oia bona.

q D si dixerit
seruus ille r̄. n
cogitando d̄ ad
uentu dñi i mor
te: z p̄ hoc ma
lis opibꝫ seoc
cupauerit q̄ sit
ca ruine subdit
qd notaꝫ cū d̄.

r Et cepit per
cutere pueros.
tunc. n. platus
pueros peccat:
qñ subditos su
os malo exem
plo peccare facit
s. Uticet dñs
seru illi. et in
sperato repetes
debitū mortis.

t Et dividet cū
a pñtis vite bo
nis. v. Dividet
cū sepando ani
mā a corpore.

putas ē fidelis disp̄sator
z prudēs: quē p̄stituit dñs
supra familiā suā vt tet ill
i tpe tritici mēsurā". h̄s
ille seru⁹: quē cū venerit w
min⁹ iuenerit ita faciētēz.
v̄ere dico vob⁹: "qñ supra
oia q̄ possidet: p̄stinet illū
"Q si dixerit fu⁹ ille i corde
suo: morā fac dñs me⁹ veni
re" z cepit p̄curē fuos z an
cillas: z edere z bibere z in
ebriari: "veniet dñs fu⁹ illi
us in die q̄ nō sperat hora
q̄ nescit: z diuidet eū: "ptē
qz cūz infidelibꝫ ponet.
"Ille aūt seru⁹ q̄ cognouit vo
luntatē dñi sui. z nō se p̄pa
nit z nō fē fm volūtate e⁹
"vapulabit multis: q̄ aūt n̄
cognouit z fecit digna pla
gis" vapulabit paucis. b Di
aūt cui mltū datū ē: mul
tū q̄ret ab eo: z cui cōmē
tū

in terrā. s. charitatē deir. primi. f Et quid volo nisi ve
accendatur. i. augmentet: qz cb aritas meretur augeri ve
aucta mereat p̄fici. Et qz passio xp̄i quā ex maxima chari
tate p̄ nobis sustinuit est maximū charitatis incentiu⁹:
ideo subdit. g Baptismo aūt habeo baptizari. bapti

smū appellat sui sa
guinis effusionem
et quo baptisimus
z alia sacramenta
ecclie habent effica
ciaz. h Et quo
coartor⁹ v̄scadū p̄f
ciatur. qd duplicē
exponit. Uno mo
re p̄ hoc intelligat
magnum desideriū
eius p̄ficiendi no
stram salutem per
suā passionē. Alio
mo re p̄ hoc intelli
gat tristitia ⁊ anxi
etas animi que ha
runt in eo immunit
te passiōe: re p̄ hoc
onderetur veritatem
biiane nature. Et
qz post passionem
xp̄i ad p̄dicatiōem
euāgeliū multi cre
diderunt alii p̄fo
nis sibi iunctis: in
infidelitate rema
netibꝫ ⁊ p̄fēcibꝫ
eos v̄scadū ad mortē:
re p̄ez de sc̄o Cbr
santo z p̄re eius: id
sequit.

v Partemq
eius ponet cum
infidelibus. i. cū
damnatis. z subdit causam quare tales magis dam
nanc⁹ subditis malis. d. x Ille aūt ser. qui cog. vo
do. sui. cuiusmodi sunt plati qui sciunt vel debent scire
scripturas sacras: in quibus voluntas dñi exprimit.
y Vapulabit multis. i. verberab̄ vel puniet multū
qz talis non peccat ex ignorantia: sed ex certa malicia
z Qui aūt nō cognouit. cuiusmodi sunt subdit. qui
vt in pluribus sunt illiterati. a Vapulabit paucis
i. minus puniet: qz talis peccat ex ignorantia que di
minuit de peccato: nisi fuerit affectata: sicut cū aliquis
vult ignorare illud qd tenet facere vel vitare vt licen
tius peccet. Et magna. n. libidine peccandi. p̄uenit cū
aliquis vult ignorare illud cuius scientia posset eūz a
peccato impeditre vel retrahere: z in psona talium dicit
Job. xxi. Lui dixerunt deo recede a nobis scientiam
vix tuaꝫ volumus. b Omnia aūt. Hic cōsequen
ter ponit quartū stabilens in fide: qd ē magnitudo te
nēcī collati: quia non solū plati debent eē stabiliores
alijs in fide: sed etiā illi qui plus ceteris acceperunt a
deo te gratias gratias: que vñt ad utilitatem ec
clesie z p̄motoem fidei: cuiusmodi ē noticia scriptura
rū: gratia miraculoz: z cōsimilia: z hoc ē qd dicitur.
b Omnia aūt cui multi datū est. s. te predictis gratias
c Multū querēt ab eo. nō solū sibi: sed etiā alijs. p̄f
ciendo. d Et cui cōmendauerit multū. differt cō
mendatū a dato: z iō p̄ cōmendatū nō intelligit hic no
ticia scripturarū: sed magis dōcendi officiū: qd ē regimi
ni annexū: vñt z subditū dicunt cē cōmendatiū seu acc
modatiū curē pastorali: fm q̄ dicit apls. j. vbi. vi. De
positū custodi. z a talibus plus requiri: vt supra dñm
est. Et quia gratiae gratias: nō valent ad salutē nisi
sunt cum charitate: iō subdit. e Ignē veni mittere

i Putatis quia pacem veniā dare tē. z p̄p̄ sentētia et dī
ctis Math. x. k Dicebat autem. Hic consequētē po
nuntur attrabentia ad fidem: z primo oīdicitur p̄positus: se
condo remouēt dubium: ibi. q̄ um aūt vadis. Līcā p̄i
mū sciendū q̄ duo sunt valde attractiva ad fidē xp̄i inter
alia. Primum est oracula. p̄betaz que exp̄esse loquuntur
de adventu xp̄i in mundū: q̄tū ad conditōne p̄sone re
mientis: z q̄tū ad determinatōem t̄pis: z aliaz p̄ circūstā
tiaz sicut plenus declarauit in quadam questione de quo
libet: de adventu xp̄i: que p̄pter plūtate omitto. Et quia
iudei saltem legi sp̄iti in oraculis. p̄betaz erant doctrinā
arguit eos saluator de hoc q̄ h̄ attractivū ad fidem nō co
gnoscēbant: z tñ de dispositō aeris futura p̄ signa iudica
bāt que tñ sunt fallibilā: oracula aūt p̄betaz sunt certa:
z hoc est quod dicitur. l Cum videritis nubēt r̄c. et
concluditur. m Hoc autem tempus. s. aduentus xp̄i.
n Quid non. p̄batis p̄ scripturas. p̄betaz quas habe
tis: vnde z vñ. ix. Tempus aduentus xp̄i determinat
fm certū numerū hebdomadaz amoz. Secundum
attractivū ad fidem est conditio euāgelicē doctrine q̄
si. p̄poneretur alicui sapienti qui tñ non esset imbutus ali
qua lege: z cum hoc alie leges diuinitus z humani⁹ tradi
te naturali iudicio rōnis iudicaret legem euāgelicā p̄o
rem: sanctiōe z p̄fectiōrem lege veteri: z multoplus alijs
legibus humanitus confitit: sicut est lex macōmen et
consumiles: z hoc est quod dicit saluator.

o Quid autem ex vobisip̄is. i. naturali iudicio rōnis.
p Non iudicatis quod iustum ē. recipiendo doctrinaz
euāgelicā tanq̄ p̄fectissimā. q Cum autem vadis
cum aduersario. Hic remouēt dubium: quia supra dire
rat saluator: Non veni pacem mittere. possit aliquis cre
dere q̄ intellexisset de omni pace: qd nō ē vera: sed solum

Euangelium

de pace illa in qua aliquis cōcordant in malo: iō dicit.
q. **C**ū aut vadis tē. **D**ic accipit aduersarius: frater vel
primus ab alio iniuste Iesu: qui habet cām trabendi ad
iudicē illū qui lexit eum: et talis ē recōciliatus p̄ satisfactō
nē debita: put fuit expositū plenus Matth. v. alioq̄ se
queret maior pu-
nitio a deo.

Caplin. xiiij.

Herat aut. Post q̄ sal-
tor indurit discipulos suos ad
fide cōstantiā: hic
inducit peccatores
ad pniā. Et pñi
ponit tpi monitio
secundo peccator
cōuersio ca. xv. pri-
ma in duas: qz pñi
mo ponit informa-
tio penitentia: secū-
do pñitatio impe-
nitentia: sequenti-
ca. Circa primū pñ-
mo ponit peniten-
tie motiuū: secundo
penitendi moduz:
ibi. Ut aut illi qui-
dam. Prima i duo
qz primo describit
motiuū pñie: secū-
do ex hoc sequet̄z
fructū ecclesi. Di-
cebat ergo. Pria i
duas: qz circa mo-
tiuū penitentie primo ponit tpi instructio: secundo instru-
ctionis cōfirmatio ibi. Erat aut de cens. Circa primū in-
ducit tpc ad penitentia: primo p̄ exempla: secundo p̄ rō-
num sumptam ex pabola: ibi. Dicbat aut. Circa primū
sciendū et motiuū ad penitentia frequentier contingit et
morte repentina et horrida aliquorū: de q̄ ponunt hic duo
exempla. Primi ē d galilei a pilato interfectis: dū actu-
eſſent occupati in sacrificiis: de quibus ē duplex opinio.
Dicit n. **C**yrillus q̄ isti fuerunt sequaces iude galilei: d q̄
dicat **A**ctu. v. ca. q̄ auertit populu in die pñfessionis: quia
dum iudei pñferentur se esse subditos romano impio: ut
dictū ē supra. n. ca. iste iudas galileus dicebat q̄ hoc erat
eis illicitū. s. recognoscere aliquē dñm p̄ter teum qui eos
eduerat de egypto: et fecerat sibi ipm peculiare: et multi
pñsiderunt ciuitatē: q̄ postea pñbabant oblatōes fieri
p̄ salute imperii romanū: de quo pilatus indignatus repe-
te cum multitudine romanorū venit sup eos sacrificates
fm ritum sū: et interfecit eos ita q̄ sanguis interfectorū
fuit mixtus cū sanguine sacrificiorū. In scolastica vo histo-
ria dicit q̄ fuit quidā magus de galilea qui dicebat se esse
filii dei: et dum multis sedurisset et fecit durisset in monte
garizim: pñmittens inde se ascensurum in celū: et dū illi sa-
crificarent ei sicut filio dei. Pilatus supuens eos cum
armis interfecit: ne maior seductio fieret. et hoc ē q̄ dicit
hic. a **I**derant autem quidam ipso in tpe nunciantes
illi de galileis. pdictis duplī d̄ causa. Una erat: qz aliqui
eoz volebant notare tpm de cōsimili seductōe. **U**na cau-
sa erat: qz aliū illam occasionē subitā et horridā horribilē
peccatis ipsoz occisorū imputabant: et sim hoc dicit salua-
tor. b **P**utatis q̄ galilei bi p̄ omnibus galileis pecca-
tores fuerunt. q. d. non est argumentum sufficiens: vñ sub-
dit. c **N**on dico vobis. nō negat eos peccatores fuis-
se et ppter hoc pñsse: sed asserti duo. l. q̄ talis mors non est
argumentum sufficiens q̄ grauius peccata omibꝫ alii
qz frequenter dñs peccata minus grauius in pñti vita pu-
nit et grauiora post vitā pñtez differt grauius pñmenda.
Etsenit etiā q̄ nisi de peccatis pñm penitentia similis p̄

ribunt: qd adimpletū fuit p̄ tytum et vespasiānū in de-
structōe ciuitatis h̄ierolim: et occasione ip̄i iudaici: q̄ nō
penituerat de occisione tpi: et alii peccatis suis. Fi-
teles enim qui tunc crediderunt tpo ante aduentum
tytū et vespasiāni p̄ angelum fuerunt moniti ut recede-
rent de iudea et
tunc transierūt
ad regnū agrip-
pe qui tunc erat
pñderatus ro-
manis. Secun-
dū aut exemplū
ponit cum d.
d **S**icut illi de
cē et octo tē. isti
erant berosoly-
mitani: dū edi-
ficarēt quandā
turrim i loco dī
cto subito ceci-
dit sup eos et op-
pressit: quā riu-
nam aliqui im-
putabant enor-
mitati peccato-
rū suorū: de quo
simile h̄iam di-
cit tpc sicut et de
pñmo exemplo.

Putat qz et ip̄i debitores
fuerit: ppter oēs hoies habi-
tates in h̄ierolim? Mō dico
vob: si nō pñiam habue-
ritis: oēs s̄lē pibitis. **D**ice
cebat aut h̄ac similitudinē:
Arborē sic h̄ebat quidā
plātata i vinea sua: et veit
q̄rēs fructū i illa: et n̄ inueit
Dirit at ad cultorē vinee.
Ecce anni tres sūt exq ve
nīo querēs fructū in simili-
nea hac: et n̄ innenio. **S**uc-
cide ergo illā. **U**t qd etiā
trā occupat. **U**t illerūndēs
dixit illi. **D**ñe: dimitte illā
et hoc anno vñsqdū fodiaz
circa illā: et mittā stercora
Et siqdē fecerit fructum
sin at i futuru succides eā.

e **D**icebat aut et similitudinē. hic inducit saluator ad
penitentia rōne sumpta ex similitudine arboris que p̄
scindit nisi faciat fructū: ex hoc concludens q̄ similit
essent p̄scindendi de pñti vita et puniendo: nisi faceret
fructum penitentie et bonorū operū: et hoc est qd d.
f **A**rborē sic i gentē iudaicam. g **H**abebat qui-
dam. i. ip̄e deus. cuius pfectio et pñrietas non pōt a no-
bis exprim̄ aliquo determinato noſe fm q̄ d. vi. p-
positione de causis. Causa prima superior est omni nar-
ratōe. ideo d. **Q**uidā indeterminate. h **P**lanta-
tam in vinea sua. i. in iudea que spōli modo dicebatur
bereditas dei. i **D**icebat aut ad cultorē vinee. i. ad
angelū custodē et prepositū illi genti qui tunc erat mi-
chael: et b. **H**an. x. k **E**cce anni tres sunt. i. tria tē
pora. s. tempus legis tps. p̄betaz. tempus pdicatio-
nis tpi: in quibus deus quesuit fructū bonorū operū
a iudeis: et nō inuenit nisi in paucis valde: qui quasi ni-
bil copitant respectu tante multitudinis: et p̄t p̄dī-
cta tpa consideranti. l **S**uccide ergo illā. In q̄ on-
ditur q̄ meruerant occidi et de terra illa ejerū: qd factū
est postea p̄ tytum et vespasiānū: qui multis vñillis oc-
ciderunt: et alios captiuos de terra eicerunt.

m **D**ñe dimitte illam. qz angeli p̄ illis quos custodi-
unt interpellant diuinam clementiā: vñ et deſtructio ci-
uitatis et populi dilata est p̄. xl. annos post passionē
tpi. n **U**spadū fodiaz circa illam. immittēdo eis
terrore diuinorū iudicioz. o **E**t mittā stercora. on-
tendo eis fedatē et abominatē peccatorū suorū
q̄ que solent homines penitere de peccatis suis.
p **E**t siqdē fecerit fructum. quia in illis. xl. annis
dicte dilatōis multi de iudicis penituerunt: et conuersi
ad fidem fructus bonorū operum fecerunt: et p̄. Act.
ii. et pluribus locis. q **S**ināt in futurum succi-
des eam. qz impenitentes et in sua perfidia remanētes
fuerunt occisi et captiuati p̄ tytum et vespasiānū: et p̄
dictum ē. r **E**stat autē. hic cōsequenter ponit doctri-
ne tpi cōfirmatio p̄ sequēs miraculū: vbi primo nota-

Luce

loens cū dī: Erat autē dōcēs in synagoga eoz. in loco
cōi vbi cōueniebat iudei. et p̄s cū dī: sabbatū
in quibus homines debebant intendere diuinū cultui
et ad audiendū verbus tēi. et Et ecce mū. q̄ ba. spī.
infī. i. infirmitatē a spū maligno inflictam vel causatā
qd̄ pat̄ ex hoc
qd̄ infra subdit

hāc autē filiam
abrae quā alli-
gauit sabbatas
sc̄ vinculo infir-
mitatis. v
Annis. xviii. ex
quo p̄t̄ infirmi-
tate diuturnitas
x. Et erat incli-
nata nec rē. In
quo apparet in-
firmatis gra-
uitas et reformi-
tas: et ista expri-
munt et mira-
culi sequēs ma-
ius et cūdēcius
ondat: vñ sub-
dit. y Et cō-
festim erecta est
l. n. p̄ naturam
possent alio in-
firmates cura-
ritū nō in iusta-
ti. a Respo-
dens autē archi-
synagog⁹. i. p̄n-
ceps synagoge:
et dī ab archos
qd̄ ē princeps et
synagoga.

b Hec dies sc̄
in quibus opt̄
opari. hoc intel-
ligitur te opib⁹
seruilibus: sed
opatio miracu-
lor̄ q̄ ordiatur
ad gloriam dei:
et evidentē devo-
tionem excitandā
poterat fieri
in die sabbati
et cūdēcius il-
la die q̄ in alijs: eo q̄ illa dies erat ordinata cultui di-
uino: et devotioni populi: et hoc oīcētē p̄c exemplū sen-
sibili: cum dicitur: Hypocrite vñquisq̄ vñ tē. et p̄z
litera. c Et cūbec diceret et rubescet tē. consuli
sua rōnabili rōnione cui nō poterant cōtradicere. Cir-
ca qd̄ considerandū q̄ p̄c cōfundebat aduersarios
sūos: alioq̄ exemplis sicut bīc alioq̄ miraculis: sicut s.
v. ca. Ut autē sc̄atis: quia filius hominis bīz p̄t̄atem di-
mittendū in terra peccata: ut palytico: tibi dico surge
tē. Alioq̄ scripturis: sicut Math. xxi. Nunq̄ legistis
q̄ ex ore infantū et lacientiū p̄fecisti laudem. p̄ter tē.
Alioq̄ rōnibus certis: sicut Math. xxii. Quis ē ima-
go bec et supscriptio tē. Alioq̄ testimonios: ut Job. v.
Glos misit ad Jo. et testimoniorū phibuit venti-
d. Dicebat ergo. Postq̄ saluator̄ posuit penitentie
motū: hic p̄sequenter oīdē sequente ex hoc ecclēsie
fructū. Circa qd̄ cōsiderandū q̄ lī penitentes et cōuer-
si ad fidē catholica primo fuerunt pauci et abiecti tpi-
bus p̄secutōis tyrānoꝝ et hereticōꝝ: tñ dñs postea in-
duxit aliquos penitentes ad fidē qui fuerunt magni ho-
mines scientia et vita: sicut fuit Ambro. Aug. et cōsiles
p̄ quos eccia fuit exaltata valde put hic cōtinet i dua

bus pabolis que expositē sunt Math. xiiij. cap. e. Vide
autē illi. Postq̄ saluator̄ supra posuit penitentie motū: et
sequētē fructū: hic p̄t̄ oīdē penitēdi modū. Circa qd̄
sciendū q̄ in penitētibus triplex est difficultas ad opera
virtutū. Una est ex corruptione nature p̄ peccatum p̄mō
parentū: et q̄ cau-
sata ē in buana na-
tura. p̄nitas ad ma-
lū et difficultas ad
bonū vñ q̄ dī gen-
vñ. Sensus et co-
gitatio buani cor-
dis p̄na sūt ad ma-
lum ab adolescen-
tia sua. secunda est
q̄ ex peccatis p̄te-
ritis causatus ē in
ip̄is peccatibus q̄
dam habitus vñ sal-
tem dispositio. vñcli-
nans ad peccata si-
milia. Et cī ē et diffi-
cultate opis vñtu-
si: q̄ virtus ē circa
bonū arduū et diffi-
cile: et modū pe-
nitēdi ad hoc q̄ sic
efficac̄ debet cū ma-
gno conatu fieri: et
hoc ē qd̄ dicat.

mile estimabo illud? Sile
est grano sinapis: qd̄ acce-
ptū hō misit i horū suū et
creuit: et fcm̄ ē i arbore ma-
gnā: et v̄ oluces celi reque-
rūt i ramis ei⁹. Et itez di-
xit: Qui sile est abo regnū
tei? Sile ē fermōt qd̄ acce-
ptū ml̄ier abscondit i farine
sata tria vñ nec fermetaret
totū. Et ibat p ciuitates et
castella dōcēs: et iter faciēs
i vñlī. Ait at illi qdā: Dñe
si pauci s̄t q̄ saluāt. Ipe at
dixit ad illos: Cōtēdite in-
trare p angustam portā: q̄
multi dico vobis q̄rēt in-
trare et nō poterūt. Qū autē
intrauerat paterfamilias: et
clauserit ostiū: incipietis
forstare: et pulsare ad ostiū
dicētes: dñe aperi nobis: et
rñdēs dicit vobis: Nescio
vos vñ sitis. Lūcincipiet
dicere: Manducaūm̄ co-
ram te: et bibimus: et in pla-
teis vñris vñcuisti. Et dicit
vobis: Nescio vos vñdesi-
tis. Discedite a me omnes
operari iniquitatis. Ibi
erit fletus et stridor tentiū:

f Cōtēdite intra-
re p angustaz por-
tam. et p hoc etiam
soluit questio p̄po-
sa d̄ paucitate sal-
uandor̄. q̄ pauci
respectue inueniū

tur ita seruile penitentes q̄ nō impediātur p̄ter dicas
difficultates: et subdit. g Multi dico vobis querent
intrare et nō poterent. tñt̄ sunt tepidi p̄dictis difficulta-
tibus impegitū: et q̄ nō sp̄ durat tempus penitendi. sō seq-
tar. h Num autem intrauerit paterfamilias: iste pa-
terfamilias est p̄c qui per passionem suam intravit gloriam:
vt bīz in fra. xxiij. Oportuit pati p̄m̄ et ita intrare gloriam
fiaz. Et quo etiam oīdētē q̄ alio non habebunt ingressū
facilem. i Et clauserit ostiū: in morte peccatorū clau-
ditur ostiū penitentie. k Incipietis foris stare et pul-
sare tē. in quo oīdētē penitentia p̄ mortē sed in fructuo
sa: vñ q̄ dicit Sap. v. dicentes intra. l. penitētiam agen-
tes tē. m Lūcincipiet dicere tē. hoc potissimum re-
fertur ad iudeos inter quos p̄c cōversatus fuit: et plate
is eoz docuit. n Nescio vos tē. q̄ nesciet eos sc̄ia ap-
probatiois: s̄ reprobatōis. o Ibi erit fletus: in fletu. n.
duo sunt. s̄ tristitia animi ex qua p̄cedit fletus corporalis
et vñ fletus erit in damnatis generaliter tam demo-
nibus q̄ hominibus. Aliud ex pte corpis. s̄. resolutio la-
chrymar̄: turbatio cerebri et oculor̄: et q̄tū ad hoc fletus
nō p̄t̄ eoz in demonibus neḡ animabus sepatiis: sed post
resurrectōem in hominibus damnatis erit turbatio cerebri et

Evangeliū

oculoꝝ: nō tñ flutus seu resolutio lachrymꝝ: qz cessante motu celi tñc cessabit omnis generatio & corruptio. Stritorant tentiū nō importat aliquā corruptiōem: tñ poterit ibi eē. n. Cū videritis abraā tñ. Illoc ipse erit in extremo iudicio qñ reprobi videbunt electos resurrexisse i corpibus gloriosis & audient vocē iudicis eos vocantis ad regnū celestē: et condemnantia reprobos ad penam gehenne: bñ qz dicit matb. xxv. Tñc em̄ videbunt se expelli p̄ demones ex eccl̄oꝝ dñm̄ iusticie. o Et venient ab oriente et occidente tñ. qz ab universis mundi p̄ tubis gentiles conuersi sunt ad fidem: qui tunc recipient gliam in aia & corpore. p Ecce sunt nouissimi qui erant primi. s. iudei qui erant primi ad recipiendū beneficia dei: erunt posteriorēs gētib⁹ p̄ pr̄ sua incredulitatē: t̄ hoc ē qd̄ dicit ap̄l̄ Ro. xi. Eccl̄as ex pte cotinuit in israel donec plenitudo gentium intraret tñ. q In ipa die. Hec est ps in cidentalis aliqui. n. phariseorū nō potentes do-

ctrine xp̄i cōtradicere: p̄ cautelā voluerunt terrere eum: & sic eius doctrina impeditare dicentes. r Eri t̄ vade hic qz herodes vult te occidere. De quo videt qz tunc erat in terra herodi subiecta: verūt̄n videt qz isti dixerunt falsū ex hoc qd̄ habet. j. xiiii. Herodes aut̄ viso hiesu gauisus ē valde: erat aut̄ ex multo tpe cupiens videre eum tñ. xp̄c tñ in sua responsione ondit se talibus nō terrib⁹: nec a bonis opib⁹ i mpediri dicens. s Dicte vulpi illi. i. herodi. Vulpis. n. est animal dolosum rapar tortuose incēdens & fetidū: sic princeps malus qualis erat iste herodes est dolosus & macchinatōes malitiae rapar cr̄is alieni: tortuo se incēdens p̄ pueritatem iudicii: fetidus p̄ infamia nomis sui. t Ecce demonia cincio. t̄ non pnt mibi resistere: cu tñ sint maioris p̄tatis qz herodes. q. d. non habeo timere eū. v Et sanitates p̄ficio bodie & cras. qz xp̄c dñobus annis p̄dicauit ista beneficia cōferendo: t̄ in tertio anno sue p̄dicatiōis passus est. vel: Ilodier & cras. i. paucis dieb⁹ vſq; ad t̄p̄ passionis mee in hierlin. r Quia nō capit xp̄ham pire extra hierlin. Quia cōueniens fuit xp̄m pati in loco passionis. p̄phaz qui est hierlin vt p̄t̄ et de cursu veteris testamenti: vñ t̄ de manasse rege iuda dr. iiiij. Re. xxi. Qz impletuit hierlin sanguine. p̄phaz vſq; ad os: t̄ oī cōueniens fuit xp̄m ibidem pati: tum qz ē caput oīm prophetarū: tuz qz oēs. p̄phete te eo scripserunt: km̄ qz dicitur actu. x. ca. Hui comines. p̄phete testimoniū phibent: t̄ ppter dictā occasiōē exprobat cōsequēter cīnitati hierusalem dicens. y Hierusalem hierlin tñ. Pat̄ sententia ex dictis Math. xiiii.

EFactum ē. Posita informatiōe penitentium: hic p̄sequenter ponit cōfutatio impenitentium: dicunt aut̄ impenitentes. ipse qz ad verbū xp̄i nō cōtere-

bantur: sed potius indurabant in malis suis: t̄ insuper xp̄o insidiabant: quales erant pharisei & legipiti. Dūmo ergo ponit istoz cōfutatio: secundo simpliciū in formatio: ibi. Ibant aut̄ turbe. prima diuidit in qua- tuor: qz primo cōfutat eos de ignorantia: secundo d̄ su perbia: ibi. Dicebat aut̄ t̄ ad in uitatos. tercō d̄ cupiditate: ibi. Dicebat aut̄ t̄ ei. quarto de in gratitudine: ibi. At ip̄e dicit. Circa primū sc̄ēdū qz inuidia excepit intellectuꝝ t̄o pharisei & legipiti ex inuidia dia p̄tra xp̄m ex cecati dicebant euꝝ legis trans gressorem: eo qz curabat in sabbato: qd̄ tñ ē salsum v̄dēm ē capitulo precedēti & hoc iterū on dīf ad maiores cōfirmatiōem in curatōe hydro pici: cu dīat.

a Et factū ē cī intrasset i domī cuiusdā princi-

pis phariseorū tñ. Iste inuitauit xp̄m: vt p̄t̄ ex sequētibus: t̄ videt qz hoc fecit maliciose & nō ex teuotōne: vñ subdit. b Et ip̄i obseruabant eū. attendentes si inter epulas aliquid diceret aut faceret vñ possit eum accusare. c Et ecce hō quidam hydropicus & vicitur ab hīdoꝝ quod est aqua quia hydropicus habet aquā inter carnem & cutem. d Erat ante illuz p̄phiseorū: sed solū se ondēbat vt xp̄c cu videntis eius miserere. e Et rñdens ih̄s. non ad verba. qz que stio sibi nō p̄ponebat: sed ad cogitationes phariseorū et legipitorū: qm̄ cogitabant curatōem in sabbato ē illi citam. f At illi tacherunt. qz si dīsissent nō: timebant ab eo rōne p̄futari. si aut̄ dīsissent sic nō haberet frontem ip̄m de hoc accusandi. g H̄e vō apphen sum sanauit eū ac dimisit. qz p̄ impositōis manus ip̄m curauit: t̄ postea manū retraxit. h Erñdens. cogitatorib⁹ coz: quibus cogitabant illud factū illicitū i. Dicit. ostendendo illud ē cīlitū t̄ bonū p̄ exem plū animalis bruti: cuius piculo licitū erat succurrere in sabbato: etiā bñ ip̄os: t̄ multo fortius succurrenti ē homini: ppter quem facta sunt animalia bruta: t̄ om̄i factus est ad imaginē dei. k Econō poterant ad h̄c rñdere. tanq; cōfusi evidenti rōne. l Dicebat aut̄. Hic cōfutat cōsequenter eos de supbia & ambitōe in debita honorū: qd̄ notatur cu dr. m Intēdes quō pri. ac cub. i. primas sedes in cōiuīs solemib⁹.

n Cum inuitatis fueris ad nuptias non recubas in primo loco. Per primū locū nō solū intelligit hic ho-

norabiliorū sessio in cōiuīs solemib⁹: sed etiā quelibet electio vel postulatio seu p̄motio ad aliquā digni-

Luce

tatem: et hoc p[ro]p[ter]e et hoc quod p[ro]mittit. Dicebat autem et ad inuitatos per hos. Parabola est alterius rei significativa: ad dignitates aut se nullus debet ingenerere: sed alios meliores se ponere quam est in se: si quo in uitatorum principalis. s. deus a quo est ois p[ro]p[ter]as: denicit eum a sua dignitate: saltez sp[irit]ualiter sententia d[omi]nato[n]is. Alioquin etiam denicit tales per tua opal[es] depositionis. si autem b[ea]utiliter refugens sicut faciebant patres antiqui ut Gregorius et Ambrosius et consimiles: tandem ex obedientia suam scipit: et et cetera fraterna ea bene v[er]sus fu[er]it: tandem celestem gloriam obtinebit: i[ps]o subdit. Et erit tibi gloria tecum. cuius regni subdit cui dicitur. o. Quia ois qui se exaltat: p[ro]sumptuose se dignitatibus ingeneret. p. Humiliabitur: mo[re] p[ro]dicato.

q. Et qui se humiliat: non fallatur et facte: v[er]o d[omi]n[u]s. E[st]i. xix.

Est qui nequiter se humiliat: et interiora eius plena se volo: sed qui veraciter et ex corde. r. Exaltabitur. s[ed] q[ui] scribit Prover. xxix. Humilem spiritu suscipiet gloria. s. Dicebat. Hic consequenter arguit phariseos de cupiditate: q[ui] faciebant couiuia non motu pietatis: sed magis cupiditate intendentis per hoc consequi aliquam utilitatem seu honorem per adiutorium illo[rum] quos vocabat ad couiuia: et hoc est quod dicitur. s. Dicebat autem et ei qui se humiliauerat: ut per refectio[n]e corporali rependeret ei sp[irit]ualiter documentum pietatis. Sciendo tamen qui licet dirigeret verbum ad ipsum tuum per hoc alios assistentes qui erant in hoc culpabilis arguebat. t. Quid facis pra[dict]um autem. noli vo[lo] am[ico]m. i. p[ro]pter amicitiam secularem. v. Neque fratres tuos. i. p[ro]pter consanguinitatem. x. Neque cognatos. i. p[ro]pter affinitatem. y. Neque vicinos. i. p[ro]pter familiaritatem. z. Neque diuites. i. p[ro]pter aliquam utilitatem consequendam: ideo subdit. a. Ne forte et ipsi reuinuerint te. Ista reuinatio intelligi cuiuscumque boni opalis recipensatio. Motandum tamen si per vocem predicti ad couiuia p[ro]pter charitatem mutua nutriendam: meritorum est: si autem ad lasciviam aut gulam exercendam peccatum est: si autem p[ro]pter liberalitatem quandam seu yrbanitatem indifferens est: et potest bene fieri et male: p[ro]ut ad finem ultiorum ordinatur qui potest esse bonus vel malus. b. Sed cum facis couiuia: motus pietatis. c. Voca pauperes: carentes censu. d. Debiles: carentes conatu. e. Claudio: carentes gressu. f. Eccl[esi]os: primatos visu. g. Et beatus eris. q[ui] tens retribuet tibi. Pietatis. n. ad oiam utilis est: p[ro]missione habens vite que nunc est et future: prima. h[ab]y[mo]. iii. ideo subdit: Re-

tribue[re]. n. tibi in resurrectio[n]e iustorum sequitur. h. Hoc autem cum audisset quidam Christus loquentem de resurrectione mortuorum verbo Christi prouipit in becverba. i. Beatus qui maneat in regno dei. Dicunt aliqui quod per panem iste intelligebat beatitudinem vera que consistit in visione et fructu de cunctis Christi principaliis et humanitatis secundario quod vocat se permanente: Joba. viii. Alioquin autem dicunt quod iste erat rudis carnalis: credens quod resurrectione futura esset ad uitam cibis corporibus indigentem: sicut credunt saraceni et iudei moderni. Et istud videtur verius: quia statim post rediens apostoli it pabolam de his qui p[ro]cessuam in episcopatum exclusi sunt a concilio celesti.

k. At ipse dixit ei: homo quidam tecum. Hic prosequitur Christus arguit eos de ingratis: quia iudei propter ceteris gaudentibus fuerunt iniuncti ad beatitudinem celestem: primo per p[ro]phetas: secundo per ipsum Christum eis predicantem in persona propria: tertio per apostolos: et tamen remunerunt venire per fidem: et ideo vocari se gentiles: sicut q[ui] dicitur actu. xiiij. Nobis oportebat primus loqui verbum dei: sed quoniam repulisti illud: indignos vos iudicasti eternae vite: ecce conuertitur ad gentes: sic enim nobis p[re]cepit deus: et hoc est quod dicitur p[ro]p[ter]a.

l. Homo quidam tecum. i. Christus verus homo et verus deus. m. Fecit cenam magnam: i. statuit celestem beatitudinem que vocatur cena: eo quod est refectio ultima.

n. Et vocavit multos: quia vult omnes homines salvos fieri. i. Thymo. ii. o. Et misit seruum suum. i. seruos accipiendo singulare per pluraliter: sicut Ego. viii. Denique misericordia eius multitudine muscarum. p. Et ceperunt simili omnes excusare: i. per mala opera se retrahere: et accipiebunt hic omnes per maiori parte: quia pauci salvantur respectu: ut dictum est capitulo precedenti.

q. Villam emi. Hic nocatur superbi per dominum ville empem: quia superbi volunt alijs dominari.

r. Juga boum emi quinque. De hoc autem intelliguntur cupidi: terrenis numeris intenti finem suum ibi constituentes.

s. Urorem duxi. Per hoc intelliguntur carnales et lascivii. Ad ista vero tria via reducuntur omnia excludentia a beatitudine celesti: sicut q[ui] dicitur Jo. prima canonica. ii. capitulo. Omne quod est in mundo: aut est concupiscentia carnis: aut concupiscentia oculorum: aut supbia vite.

t. Ego cito in plateas: et ricos civitatis: et paup[er]es. tecum: quia principes iudeorum: et sacerdotes: et legisperiti: et maiores sicut populi: p[ro]pter sua peccata sunt dimissa a teo. Pauperes autem: et simplices: et publicani illius populi sunt vocati:

ut p[ro]p[ter] apostolos et in pluribus alijs ex decursu cuagellis.

Evangeliū

a. Et adhuc locus est. quod non solum de iudeis. sed etiam de gentibus quod diversas partes orbis multi sunt vocati ad fidem et ad gloriam: ut per dictum est: hoc nota est cuius dicitur. b. Ex iis in vias et sepes. i. extra iudeam discurrendo ad ipsius gentilem: sicut fecerunt apostoli: ut per dictum est. c. Dico autem vobis quod nemō est. Non est intelligendum per hoc quod nullus de iudeis sit salvatus: sed quod pauci copiae: sicut communis non loquendi dicitur: Nemo est in ecclesia vel in foro quoniam sunt ibi pauci. d. Ibant autem turbe. Posita contumacia impenitentium: hic consequenter ponitur instruatio sequentia rationis. Et primo simplici verbo. secundo gabolico: ibi. Quis n. ex vobis. Circa primum dicitur. e. Si quis venit ad me. i. vult venire per fidem credendo: sicut sunt seculares: vel statu perfectio assumento: cuiusmodi sunt religiosi. f. Et non odi patrem suum: hic accipit odi unum large iniquatum: propter perturbationem parentum et amicorum non dimittit venire ad fidem catholicam: sicut pater de sancto Librario: et multis alijs: vel de seculo ad religionem.

g. Adhuc autem etiam suam. i. vitam corporalem ea contemnendo: propter secundum paratus vitam sua exponere per fidem: casu necessitatibus occurrente. h. Non potest meus esse discipulus: discipulatus autem regi dupliciter potest intelligi. Uno modo generaliter omni statum coem fidelium: et ad hoc sufficit fidis cum obseruantem mandatorum. Alio modo cum hoc per obseruantiam filiorum: in utroque tamen statu requiritur reprehensio concupiscentiarum carnalium: magis tamen in secundo modo discipulatus quam primario sequitur. i. Et qui non habulat crucem suam: per carnis macerationem: et concupiscentiarum reprobationem.

k. Quis enim adducit hic pater duas pabolas ad suum perpositum de agressu statutis precordis: qui consistit in obseruacione filiorum. Et primo ostendit quid requiritur in tali aggressione: secundo quid in debito eius: ibi. Bonum est sal. Circa primum dicitur. k. Quis n. ex vobis. vol. tur. edificare. i. aggredi perfectum euangelicum. l. Hoc prius sedens. i. getatus a tumultu passionis deliberans. m. Cogitat sumptus. i. considerat si habeat illud quod ad hoc requiritur: quod est proximitudo ad relinquendum oiam: propter deum: ut patebit postea: n. Ne postea quod posuerit fundamentum: quod consistit in obseruantia mandatorum. o. Et non potuerit perficere: quod non habet statu perfectio acquirendem: talis est ille iuuenies: de quo dicitur Matth. xix. Qui obseruauerat mandata: cui dixit Christus. Si vis perficere eum vade et vende oiam que habes et da paupib; Et sequitur ibidem: quod abit tristis eo quod multas habebat possessiones: quare amore fuit impeditus a statu perfectio- nis: et non habuit sumptus ad perficiendum turram cui posuerat fundamentum. p. Aut quis rex. Dic ponitur secunda pabola ad idem cui dicitur: Quis rex iterum committere bellum: hic accipit rex quicunque vult aggredi perfectio- nis statutum: quod debet bene regere operationes et cogitationes suas et bellum committere: ad rapientem sibi celeste regnum: omni quod

dicitur Matth. xix. Regnum celorum vim patitur et violenti rapunt illud. q. Si possit cum decem milibus regi. i. cum obseruantia decem mandatorum: sed quod non sufficit ad perfectio- nis statutum acquirendum: ut per dictum est: quod rex celestis. r. Teneat cum xx. milibus ad se: quod dupla obseruantiam exigit ab eo. i. mandatorum et filiorum: id subdit. s. Rogat ea quod pacis sunt. assentiendo regi celestium obseruantia filiorum quod incepit ab evangeliica paupertate: id concludit. t. Sic omnis ex vobis qui non regi. Et bac conclusio ne per tria quae ista pabola percedens vadunt ad istas intentiones. v. Bonum est sal. Quid enim requiriatur in pfectio- nis aggressu: hic consequenter ostenditur quod requiriatur in ei debito eius: scilicet discretio: quod requiriatur in omnibus opibus bonis: scilicet per dicitur apostolus ad Rom. xii. Reginabile obsequium vestrum: et hoc est quod dicitur. *Lapl. xv.*

w. Bonum est sal. i. discretio que est condimentum bonorum operum: sicut sal est condimentum ciborum. x. Si autem sal evanuerit. i. discretio defuerit. y. In quo codicetur. quia opus bonum de genere: insipidum est et inutile si careat discretio. z. Sed foras mitteat hoc et perfectio cadet: unde et in collationibus patrum collatione secunda moysi abbatum declaratur per rones et exempla quod illi qui ceciderunt a statu perfectiois hoc fuit coeteri: propter defectum discretiois.

In ea. xiii. vbi dicitur in postilla: Sicut credunt saraceni et iudei moderni.

Additio.
x. Traditionibus iudeorum talmaticis et alijs apodictis auctoritatis nullo modo habet quod in futuro seculo boves cibis corporalibus indigent: et ideo si forte sint aliqui moderni qui hoc credant hoc contingit ex fastiditate eorum: et apud principios doctores eorum et omnes talmaticas traditiones: put habent canbedrin ca. xl. i. futuro seculo non est cibus neque potus nec usus venerorum: sed iusti ibidem in capitibus eorum coronati delectantur in visione diuina habitatibus: quod si recte intelligeretur bene adaptaret fructum diuine in qua sancti cum aureolis fruuntur visione Christi: ut quo est vera habitat diuina unde magis redargundi sunt: quod non receperunt doctrinam Christi que traditionibus eorum bene intellectis maxime consonat.

In eodem capitulo ubi dicitur in postilla: Iugaboum enim quinq;

Additio.

*R*egopius videtur hec pabola per Augustinum exponi in libro de verbis domini: ubi quod dicitur: Illam emi applicat ad superbiam: prout Postillator dicit: ubi autem dicitur: Quinque iugaboum. ad quinque sensus carnis qui geminati sunt: put ipse declarat

Luce

vbi notabiliter exponit illa verba excusatiois. s. Et copbare illa. Mon. n. dixit: eo pascere illa: qz ad necessitatē naturalē bonū ē vti sensibus nō aut ad curiositatem et supfluitatē: qd aut sequit. **Trozem** duxi. exponitur ex carnalitate: in quo etiā postillator cōcordat.

La.rv.

Rant at
Appropria-
quates.
Supius descri-
pta est peccantiū
monitio ad pe-
nitentia: hic co-
sequenter descri-
bit eorū puerio
ad iusticiā: et pri-
mo in generali:
secundo in specia-
li.c. xix. Prima
in tres: q̄rō mo-
ndit q̄ pecca-
tores regentes
sunt benigne re-
cipiendi: secun-
do caute nutriē-
di.ca.xvii.terco
deute instruen-
di.ca.xviii. Pri-
ma in duas: q̄a
primo describit
peccatorū rece-
ptio benigna: se-
cundo doceat eis
rū satisfactio co-
digna.ca.sequi-
ti. Circa primū
onditūt couer-
sionē peccatorū: cū
dicatur.

a **F**rant autē
approei publi. t.
pecca. ex apposi-
to emendatiois
vite.

b. Ut audiret
illū, pati ei obc.

dire. secundo subditur iniusta murmuratio malignan-
tia: cu dī. c Et murmu. phari. et scri. d. qz hic pecca-
tores recipit zc. Notandum xp̄m de mala vita: co qz ea
libus amicabilē se p̄hebat. Et sequit xp̄i mīsio: cu dī.
d At illos tū. In mīsione oñdī qz peccatores re-
deentes sunt dulciter recipiēdi: t ad hoc inducūt tr̄cs
pabole. secunda incipit: abi. Aut que mulier. tercia: ibi
hō quidaz habuit duos filios. e Quid ex vobis.
Hic ponit prima pabola de oue pdita: t bumeris pa-
storis cum gaudio reportata: t p̄z sententia ex dictis
Math. xviii. ca. f Aut que mulier. Hic ponit secū-
da pabola de dragma pdita t reinuenta: vbi dicit.
Que mulier habens dragmas decem. Mulier ista est
sapientia diuina bñs nouem ordinis angelorum qz dra-
gmas nouem: t decima dragma ē humana natura ad
imagines dei facta: t iō capat ipius qz cognitōz t amo-
rem: ista dragma decima fuit pdita qz peccata p̄ morū
parentū. g Nonne accendit lucerna. Lucerna elu-
men in testa: quia diuina sapientia lumen deitatis accē-
dit in testa nostrae moralitatis ad querendū naturam
humānā dñrit: t reducendā eā ad beatitudinem.

G. *None cuerit domum. Ita domus ē synagoga; que
fuit euersa ut inueniret natura humana.* b *Et cuz
inueniret cōuocat amicas. i. angelos societates; q̄ cō
gaudent de peccatoribus ad dēn cōuersis; fin q̄ dictū
est in pabola p̄cedet. Et er hoc iterū cōcludit: Ita di*

covobis.gau.erit tē. i **D**omo quida. **D**ic ponit ter
cia pabola de filio pdigo: q̄ quē designat ips⁹ gentilis qui
erat subditus peccatis: vel etiā q̄cū p̄tor singularis.di
cti ergo. i **H**ō qđā. i deus p̄ nobis hūanatus.
K **D**abuit duos filios.i duos p̄slos.s.indaicū t gentile.

venerit: cōuocat amicas et
vicinas dices: **L**ograta
mī mīhi: qz inueni dragmā
quā p̄diderā. Ita dico vob
gaudū erit corā angel̄ tēi
sup vno peccatore pniam
agente. **A**lit aut̄ **H**o quidā
habuit duos filios: dixit
adolescētior ex illis patri.
Pr̄da mīhi portōem sub-
stātie q̄ me p̄tingit" **E**t di-
uisit illis Isbam. **E**t non p̄
multos dies: p̄gregatis oī-
bo" adolescētior fili" p̄gre-
pfectus ē in regionē lōgin
quā: "ib⁹ dissipauit Isbā,
tiā suā" viuendo luxuriose.
Et postq̄ oīa p̄sumass⁹ fa-
cta ē famē valida i regionē
illa: "ip̄e cepit egere. **E**t a-
bīt⁹ adhesit vni ciuiū re-
gionis illius: "misit illum
in villam suam: "vt pasce-
ret porcos. **E**t cupiebat
implere ventrem suum te-
siliquis quas porci mādu-
cabant: "nemo illi dabant.
In se autes, reuersus dirit

verbi divini & sacre scripture: qz ḡtis illud nō data élēx ve
tus neqz oracula p̄phaz: s̄m illud psal. cxlvii. Illorū fecit
taliter oī natōi & iudicā sua nō manifestauit eis peccato-
ribus etiā iudeis in tali statu lex & p̄phete nō valebant ad
salutem: ideo subditur. r Et ipse cepit egere spūliab'
bonis. s Et adhescit vni ciuiū regiōnis illius. s dyabo
lo cuius est ciuitas in regione zimbergois.

Et misit illū in villam suam. i. occupauit eum circa cū
pitudinem mundanā: cuius ville dyabolus dī dñs: Job.
xiiij. Uenit princeps mundi buius z in menō habet quic
q̄. **v** Et pasceret porcos. i. vicia q̄ setida sunt z im
da. vn. l. Limo. vi. ca. Radix oīn malorū cū cupiditas: q̄a
sicut radix ministrat nutrimentū oībus ramis arboris: sic
abundantia tpalū circa quā versat mundana cupiditas
ministrat materia z fomentū oībus viciis. **r** Et cu
pient implere ventrū hūz: qz intentus cogragatiōnē te
poralū qrit in talib⁹ sufficiētia: intendēs cā habere p ta
lia: s nō assequiēt intentiū: qz talia nō minuunt cupiditatē
s magis cā augēt: quato. n. aliquis plus h̄z de bonis tem
palibus: tantoplis ad babēda maiora anhelat: h̄m q̄ dic
bēs greg. Et h̄ de coī cursu accidere videmus: tō h̄b sub
dit. **y** Et nemo illi dabat. qz nō assequit qd̄ intēdebat:
z qz p̄sideratio buius defectus inducit aliqui ad pniām: o
subditur. **z** In se aut reuersus dixit. Homo. n. peccā
to extra se egreditur: quia līmites recte rōnis transgredi
tur: z ideo penitēdo ad se revertitur.

Evangeliū

a Quāti mercenarij. i. seruientes p mercede eterna.
b In domo patris mei. i. in ecclia seu cōgregatōe iustoz
c Abūdāt panibus. s. pane sacre scripture p eruditōz &
pane eucharisticōz sacramenti receptiōem. **d** Ego āt
fīe fame pereo. qz si ad plūn gentilē referat hoc dcm. p. t.
qz ei talia nō admī
nistrant. **f** Si autē
ad catholicū pecca
torē: p. qz talia nō
p. ficiunt homīz qz
dī manet in mor
tali peccato.
e Surgaz. p. insi
derit vel pecca
ti derelictōem.
f Et ibo ad p̄ez
meū r̄. p. vite me
lioratiōem. **g** Et
dicam ei pater r̄.
p. verā fidēi cōfes
sionē: qz ad po
pulū gentilē: fin il
lud Rom. x. Lorde
credid ad iusticiāz
ore āt confessio
salutē: qz ad ca
catholicū peccato
rep. p. int̄grā pecca
torōz cōtritoz & pu
ram cōfessionē.
h Cū autē adhuc
longe eset. i. moē
ad penitendū non
pfecte cōtritus:
ad qua requiritur
gratia diuina one
niens: o subdiē.
i Tredit illū pater
ipius. oculo clemē
tie. sequit.
k Dicit at pater
ad seruos suos. i.
ad apłos & eccliesie
ministros: quibus
p̄cepit p̄dicare nō solū iudeis: s. etiā gentilibus & etiā non
solū iudeis & etiā peccatorib⁹. **l** Cito p̄ferte stolā pri
mā: & induite illuz: " & date
anulū in māu ei": " & calcia
mēta i pedes ei". **m** Et addu
cite vitulū saginatū & occi
dite: " māducemus & epu
lemur: " qz hic fili⁹ me⁹ mor
tu⁹ erat & reuixit: pierat et
inuēt⁹. **n** Et ceperit epulari
o Et adducite vitulū saginatū. i. sacramētū eucharisticō
fidelibus administrate: in quo immolat xp̄c qz est vitulū
saginatus. p̄ter gratie pinguedinē. p. **o** Et māducem⁹.
qz in primitua ecclia nō solū ministri ecclie sumebāt hoc sa
cramētū: s. etiā totus qpli quotidie & t̄ habet. **p** Act. ii. Et
adbus semel in anno quilibet xp̄ianus tenet refici hoc sa
cramētū: refici etiā quotidie qz sacerdotes nō solū su
munt hoc sacramētū. p. se: s. etiā. p. plo. **q** Quia fili⁹
us meus hic mortuus erat. morte culpe.
r Ererunt. vita gratia. **s** Erat autē filius eius seni
or in agro. quia iudaicus populus in cultu vniuersi tei erat
occupatus. t. **t** Ecum ve. & ap̄ro. d. l. eccliesie.
v Audirent symphonīa & chor. qz cum sp̄issancus de
scendit super apłos aliosqz & cipulos in die pentechos
ceperunt laudare deus varijs linguis: vt br. Actu. ii.
Et tunc iudei qui erant in bierml audientes voces eoz
admirati sunt & incepserunt querere vñ ec̄tanta gratia &
exultatio: o subdiē. **x** Et vocauit vñ de ser. & inter
que hec essent: qz petrus. p. alijs r̄ndit: oñdens qz erat ex
dono sp̄issanci qz iustificat venientes ad fidēi catholicā
fue sunt iudei fue sint gentiles: vñ & s̄lis: gratia sp̄issanci
data fuit gentilib⁹ creditibus sicut & discipulis r̄oi in

^a Erat autem filius eius senior in agro. Et cum videret et appro-
piaret dominum audiuit sym-
phoniam et choz. et vocavit
vnum de servis: et interrogavit
quid essent. Propterea dicit illi:
Frater tu venit: et occidit patrem
tuum vitulum saginatum: quia sal-
uus es illu[m] receperit. Indicatur
autem et nolebat introire per
hunc egressus cepit rogare
eum. At ille respondens dixit pri-
mo suu[m]: Ecce tot annis sermio ti-
bi: et nunquam maledictum tuum per-
terini: et nunquam tedisti mihi
hereditatem ut cum amicis meis es
pularer. Sed postquam filius tuus
hic quod te uorauit substitutus
sua cum meretricibus venit:
occidisti illi vitulum sagina-
tum. At ipse dixit illi: Filius tuus
sed mecum es: et oia mea tua
sunt. Epulari autem et gaudere
oporebat: quia frater tuus
morsu[m] fuit et reuixit: pierat
et inuenitus est. Laus regi.

c. Et nunque dedisti mihi bedu. quod tot*e* legis mo-
saice nunque tantuz beneficium datum fuit ipso iudeo co-
quatum datum est te euangelim gentili populo ad fidic-
conuersion: ideo cia beneficia illius te modica sunt et
quasi nullius reputatios respectu beneficiorum noueleg-
is. d. Filii pro meus. quod semper aliqui te indecis
adheserunt deo pro fidic-: et multi eris repperunt fidez
catholicam: qui sunt participes beneficiorum noueleg-
is: ideo si bditur. e. Econ*tra* mca tua sunt: Eph. 1c.
cetera patet ex pdicition. Si autem referatur ista pab-
la ad iustum et peccatorm reuertere: sic filius senior ex*ist*is
in agro est homo a iumentu*m* in opibus virtuosis exer-
citatus. Iunior autem filius est peccator: penitens: quod diu
male vivit: et aliqui sibi datur a deo maior gratia: te per
consequentes maior gloria: quod illi qui bene vivit a iumen-
tute: sicut parer te sancto bonifacio martyre non ponti-
fice: qui iumentus in stupro penituit: et passus est sub
Diocletianum cuius festum colit ecclesia romana secundo
yulus maij: de quo iusti aliqui admiration: quae quidem ad-
miratio pot*d*ici quod indignatio*n*: inquantum talis non
videtur dignus rato bono: sed deus pater pacificat ha-
indignationem: quod enredit et erudition vel inspiration:
quod hoc non prouenit ex parte peccatoris penitentie: sed
ex infinita bonitate dei conferentis fm sua vera iudi-
cia facultatem humanam omnino transcedentia: et
ad hanc intentionem potest defaci*li* litera applicari.

Capitulum xvij.

Luce

Dicebat autem post scripta est penitentia receptio benigna hic sequenter describit eorum satisfactio codigna: que potissimum est elemosynarum largitiones: unde illud Nam iiii. Peccata tua elemosynas redime: et iniuriae tuas in misericordias pauperum. Et ad hoc saluator inducit omnes pa bolam secundum regulae scda ponitur ibi: sed qdā erat dñes. Circa primum primo ponit xp̄i eruditio: secundo p̄ba riserunt tercero: ibi. Audiebant autem prius in du as: quod primo ponit pabolarum ratio: scđo ipius ad p̄positum applicatio: ibi. Et ego vobis dico. Circa primum sci endū: quod ad h̄ inducitur pabola ut p̄ hoc intelligat quod sicut di spicator facies curialitate dō bonis dñi sui: rece pteus dñi in domi bus illoꝝ qbus fecit: sic diuities buiꝝ mundi si de bonis a deo sibi traditis ad dispensatoꝝ dent paupi bus: recipient in domo ipsoꝝ que est celum: unde illud: Marth. v. Beati pauperes spiritu qm ipsoꝝ est regnum celorum: dicit ergo. b. Homo quidam. i. ipse deus p̄ nobis buiꝝ mundi. c. Gradus dñes. Unde qd̄ dicit. xxi. p̄secutelib⁹ de causis: primum est dñes p̄ seipm̄ nō est di ues maius. et psal. cxv. Gloria et diuitie in domo eius. d. Qui habebat viliꝝ i. dispensatore cui tradidit bona temporalia ad dispensandum. e. Et hic dicit est apd illū. qd̄ nibil latet cum. f. Quasi dissipasset bona il lius. quis frequenter contingit quod diuities buiꝝ mundi et maxime ecclie ministri quibus traditae sunt bona temporalia ad exponentium in p̄s opibus: frequenter consumunt ea in illicitis et superfluis contra voluntatem dñi tradentis talia ex dispensatione. g. Redde ratō nem. quia de omnibus sibi traditis deus exigeret ratione usq; ad minima quadrante. h. Jam. ii. no poteris villicare. qd̄ oia te auferatur in morte. i. Ut at viliꝝ intra se: quid fa. quia aliquis contingit quod diuities buiꝝ mundi in male consumentes bona sibi tradita timore mor tis ducunt ad penitentiam et ad cogitandum te vita futura. k. Rodere non valeat. i. pro labore et penitentia no possum satifacere dō peccatis: et venire ad vitam be tam. l. Mendicare erubescit. quia verecundus debet esse buiꝝ mundi diuitibus petere a paupibus et religiosis suffragia spiritualia: et nō rependere eis in temporalibus bonis. m. Scio quid faciam. quia bona temporalia eis distribuam. n. Ut cum amo. sue. avil li. in morte. o. Recipiant me in domos suas. i. per eorum suffragia et merita recipiat in vita beata.

p. Conocatis itaq; singulis debi. dñi sui. quia religiosi et pauperes quatinus iusti sunt debitores dei. In hoc tam tenet ista pabola: quod sicut iste qui curialis fuit creditoribus de bonis dñi sui recepit ab illis curialitatez quibus fecerat: si diuities buiꝝ mundi si bona eis tra dita paupibus dispensent: p̄ hoc de offensis satisfaciēt pabola. n. similitudo est. Similitudo autem nō semper currit quod pedibus immo si teneret in omnibus iam nō eet

similitudo sed magis identitas. q. Et lauda. do. viliꝝ iniqui. nō de fraude sed de prudentia: sic diuities huiꝝ mu dī nō sunt laudabiles dō consumptio bonorum in illicitis actibus: sed de hoc quod prudenter se couertū ad distribuendū bona in p̄s opibus: vt p̄ hoc p̄uidet sibi invita futura

quia sola elemosyna est comes defunctorum: unde qd̄ dic beatus Aug.

r. Quia filii huiꝝ seculi. i. homines temporibus intenti.

s. Prudentiores i. magis astuti sunt et seruidi in temporalibus negotijs agendis.

t. Filiis lucis. i. qd̄ homines spiritualibus deputati sunt in negotijs spiritualibus:

z. hoc videmus ad sensum frequenter accidere. Eiusmodi una ratio est corruptio nature: p̄ter quāz

bō. p̄modū ē ad malum qd̄ ad bonum.

Allia rō ē quia bona terrena sunt sensibilia: et iō fortis movent animū: quod bonum nō mouet nisi

vt cognitus: unde qd̄ dicit Aug. Annisa diligere possimus

incognita autē nequaquam: sensibilia autē bona sunt magis cognita qd̄ spiritualia: quia sensibilia sunt cognita p̄ expientias sensus: illa autē solum p̄ fidem.

v. Et ego vobis dico.

Hic ponit p̄dicere pabole applicatio cum dicitur.

r. Fa. vobis amicos de māmo. iniqui. Mammon ē no

men demonis tentantis de diuitiis male acquirēdis: et id

nomen cius ad diuitias significandas teriuatur: et p̄tētē

prime vel tercie declinationis: dicendo mammona mā

mone: vel māmon māmonis. Facere igit amicos de mā

mona iniquitatis est dare diuitias pauperibus: que dicū

tur mammona iniquitatis quia frequenter ad iniquitatē

inducunt et implicant: non tamē per se sed ex abuso

hominiū. unde dicit beatus Ambrosius.

Sicut diuitie

impedimenta sunt reprobis ita p̄bis sunt adiuvantia

virtutis. Alter etiam potest exponi de diuitiis iniquo af

flectuvel malo actu acquisitis: de quibus potest tamē ele

mosyna fieri: vt te acquisitis p̄ meretrictum et hmoi: dare

igit talia pauperibus est facere sibi amicos de māmo

na iniquitatis. i. de diuitiis in quo actu vel affectu acquisi

tis. Si autē in iusto titulo acquirantur vel possideantur di

uitie eis non debet dari elemosyna: sed est restitutio fa

cienda. y. Ut cum defeceritis. a p̄nti vita.

z. Recipi vos in eterna tabernacula. i. per sua merita et

suffragia impetrant apud deum vos finaliter recipi in be

ata vita. a. Qui fidelis est in minimo: et in maiorī fide

lis est: bona nimis sunt temporalia: similiter sunt aliena a

isobis: quia sunt extra nos: bona autem spiritualia sunt

bona maiora: sunt etiam nostra quia non possunt auferri

a nobis itobis noscentibus. dicit igitur saluator.

a. Qui fidelis est in minimo: et in maiorī fidelis est: qua

si dicat: Qui bona temporalia que sunt minima fidei et

dispensauit per elemosynarum largitionem dignus est ut

sibi committatur dispensatio spiritualium que sunt maiorā: quod fidelitas dispensationis prime est argumentum si

telitatis secunde. b. Et qui in modico iniquus est.

bona temporalia que modica sunt in illicitis consumen

do: aut male retinendo.

c. Et in maiorī iniquus est: i. in dispensatione bonorum

Euangelium

spñaliū que maiora sunt: qz infidelitas primaē largumē
tū infidelitatis secundē: iō sequit. a Si ḡ in iniquo mā
mona fideles nō fuistis. tpalium male dispensando q̄ sunt
magis bona b̄m apparentia q̄ b̄m veritatē. b Quod
verū ē.i.bona spñalia q̄ sunt vera bona. c Quis cre-
det vobis tē.i.tra-
det vobis ad mini-
strandū. q. d. null⁹
sapientis: t̄d tales
si. pmoueant in ec-
clesia: nō ē ex dei or-
dinatō s̄ magis p̄
missione.

c Et si alieno fi-
deles nō fuistis. i. i
tpalibus que sunt
aliena avobis p̄
dictum est.
d Qd̄ v̄m ēst. i.
bōa spñalia q̄ sunt
babentibus intrin-
seca: et p̄dictum ē.
e Quis dabityo
bis. s. ad dispesan-
dū. q. d. nullus sa-
piens hoc faceret.
f Nemo p̄t duo
bus dñs seruire. s.
coträris: iō sequit
g Non potestis
deo ser. et mā. i. obe-
dire deo et dyabolo
tentanti de diuitiis
male acquirendis
et male dispesadis.
h Audiebat aut̄.

Hic om̄ ponit phariseor̄ terissio irronabilis: secundo eoz
pfutatio r̄onabilis: ibi. Et ait illis. Primum ponit cū d. z
h Audiebant aut̄ hec oia pbari. qui erāt auari et teri. q̄i
irrationaliter loqueret̄: qz abraam fuit dines valde:
vt habeat Ben. xiij. t multi ali⁹ qui deo seruerunt et placu-
erunt: t̄: qz le⁹ vetus et p̄bete inducabant ad seruitutem
dei. p̄mittendo abundantia tpaliū: vt ptz in multis locis
vete. testamenti: pharisei tñ ista inducebant ad defensio-
nē sue auaricie. male eti⁹ inducebant qz illi qui bene uti⁹
diuitiis nō seruiunt eis: nec demoni tentant: s̄ magis ecō
uerso diuitie eis seruiunt. qz sunt eis iumenta virtutis:
vt p̄dictū ē: tales aut̄ fuerunt abraā et alii dīmītes qui deo
seruerunt et placuerunt. S̄: le⁹ et p̄bete seruentib⁹ deo
nō p̄mittebant abundanta tpaliū tanq̄ principale pre-
mū: cu⁹ sunt minora bona q̄ actus meritorij. p̄mū aut̄ pn-
cipale ē maius bonū cu⁹ sit finis actus meritorij: t finis so-
potioz eis que sunt ad finem ordinata: t̄d v̄bicunq; in
sacra scriptura. p̄ actibus virtutū p̄mittebant bona tpaliū
sub illis intelligunt bona spñalia et eterna: tanq̄ principa-
liter p̄missa: neq; tpaliū sic p̄mittunt̄ ad malū v̄sū s̄ ad
bonū. i. Et ait illis. Hic osequenter ponit phariseor̄
cōfutatio: et primo dicta cōfutatio ponit: secundo dubiū
remouet: ibi. Facilius. primo iiḡ ponit phariseor̄ cōfu-
tatio: cū d. k Vos. estis qui iusti. vos corā bo. auari-
ciā v̄ram p̄dicto modo colorando false. l Deus aut̄
nouit corda v̄ra. i. iniquitatē ibi latente. m Quia qd̄
boibus altū est. i. apparens iusticia et nō ex̄s. n Ab-
ominatio est apud deū. qz b̄m q̄ dicit beatus hiero. Simu-
lata sanctitas duplex ē iniquitas. o Et et p̄bete v̄s-
q; ad iohannē. nō q̄ le⁹ vel p̄bete defecerit: sed qz extū
p̄fectio euangelica p̄dicari incepit: que inducit ad cotem
ptum tpaliū: ppter amorem spñaliū et celestium tanq̄
pter maius bonū expeditius cōsequendū: vñ d̄ libro de
ecclasticis dogmatibus. Bonū ē facultates cū dispensa-
tōe erogare: melius ē tñ intentōe sequen di xpm̄: totu⁹ sil-
donare et absolutū a solitudine cū xpo egere. Sed qz ad
b̄ requiri magnus conatus liberī arbitrii: iō sequit.

p Et ois in illud vitū facit. qz bono nutritus et affue-
tus in amore bono tpalium nō p̄t talia cōtemnere
pter deū: nisi sibi quandā violentia faciat: qz p̄suetu-
to quedā naturā ē. ista aut̄ que cōtra naturā sunt: sunt
aliquo nō violenta. q Facilius est. Hic remouet
dubiū: qz dire-
rat saluator: lex
et p̄bete v̄scad
iobāne. possent
aliqui credere:
q̄ ista essent per
xpm̄ annibalā-
da qd̄ nō ē verū
immo p̄ xpm̄ fu-
erunt impleta et
impfectio eorū
amota: vt pleni
us declarati su-
it Math. v. ca.
et hoc ē qd̄ dicit
saluator.

q Facilius ē
aut̄ celū et terrā
pterire: q̄ de lege vñ apicē
cadere. Om̄is qui dimittit
vrox̄ suā: et alteram ducit:
mechaē: et q̄ dimissam a vi-
ro dicit mechaē. No qui-
dā erat dīnes qui indueba-
tur purpura et abyssō: et e-
pulabat quotidie splēdite
y Et erat qdā mēdic⁹ noīe
lazar⁹: q̄ iacebat ad iannā
ei v̄lcerib⁹ plen⁹ cupiēs sa-
turari de micis q̄ cadebat
te mēsa diuitis: et nemo il-
li dabat. Sz et canes venie-
bāt: et lingebant vlcera ei⁹.
Factū ē aut̄ vt moreretur
mēdic⁹: et portaret ab ēgel
i sinū abrae. Adoret⁹ ē at et
dīnes: et sepult⁹ ē i īferno

q Facilius ē
aut̄ celuz tē. Et
ad hoc inducit
vñ ex̄plū. d.
r Om̄is q̄ di-
mittit vrox̄ tē.
Lex. n. p̄mitte-
bat īpudiu⁹ vro-
ris: no tñ scitli-
citum sed ppter
maius malū e-
uitandum: vt declaratum fuit Deutero. xxiiij. et Ma-
thei. xix. Et ideo xpc impfectōem legis amouit qñ in-
dissolubilitatē matrimonij ondit. d. r Qd̄ qui di-
mittit vrox̄ tē. et p̄t sententia ex dictis Math. xix.
s Homo quidā erat dīnes. Hic inducit exemplum
ad. p̄uocandum homies ad opa misericordie ex diuite
damnato. ppter defectū pietatis et misericordie: et non
dicit hic q̄ sit gabola: qz b̄m toctores ē narratio rei ge-
ste dicit ergo. s Homo quidā. b̄m q̄ dicit Grego.
non exprimit nomen eius: qz nō erat a deo cognitus p̄
aprobationem: b̄m q̄ dicit saluator: reprobat Math.
vii. Numq; noui vos: discedite a me tē. t Qd̄ dī-
nes. ecce supfluitas in censu. v Qui īduebat pur-
pura. ecce excessus in vestitu. r Et epula. quo. splē-
excedens in victu. y Et erat quida mendi. no la-
za. exprimit aut̄ eius nomen: qz erat deo cognitus per
aprobationem: sicut et moysi dicit: xpo. xxij. Mouit
et noīe. Et ex hoc dicit Ambro. hic q̄ ē magis narratō
q̄ gabola. z Qui ia. adia. eius. vt ex vicinitate ma-
gis apparet duritia diuitis et p̄baretur patiētia pau-
peris.

a Lipiensis sa. de mi. nō dicit de p̄cōsis.
b Que ca. de men. diui. in quo apareat maxima duri-
tia: eo q̄ p̄ire p̄nittebat vñ paup̄ poterat subleuari.
c Et enī illi da. qz tali dño talis familia etiā cōfor-
mabatur in mentis dūritia. d Sz et ca. ve. tlui. xl
ce. eius. Ecce brutalis pietas in lingendo vlcera pau-
peris arguit duritiam diuitis: quia curabiliores erāt
canes paupi q̄ ecō dñs.
e Factū est aut̄ vt moreretur mendicus. in pa-
tientia que opus perfectum habet. pbatus.
f Et portaretur ab angelis in sinū abrae. i. ad lim-
bum sanctorum patrum: vbi descendebant iusti mor-
entes ante q̄ impedimentum generale glorie per pas-
sionem xpi esset amotum.
g Mortuus est autem et dīnes. quia diuitie non pos-
sunt a morte saluare. h Et se. cū īfer. dāmator

Luce

q: erat dyaboli prochianus ei primitias reddens: bona epalia in illicitis consumendo et horas eius audiendo cantilenis dissolutis: et malis verbis intendendo.

a Eleuans autem oculos suos cum esset in tormentis. quod eius oculi apti erant per penam quam ante fuerant clausi per culpam.

b Ait abraham aliove. quia multum etiam ante apertos ianue celesti distabat statim electorum a statu reproborum irritantibus quod impossibilis erat transitus ab uno in aliun: ut dicitur infra.

c Ex hoc autem loco

dicit Gregorius super

luca: et posuit in

quarto smaragdum in

fine quod infideles in

imo. et in inferno

posuerunt ari die

in iudicium fideles se

se in requie attende-

dunt: quoque gau-

dia post cœtem-

plari non possunt. qli-

ter an intellige-

do sit deum beati

Gregorius. Maio-

rū discretio et in

dicio dimittitur;

q: dannati vobis in diez iudicij videant gloriam beatorum:

ut videntur verba eius sonare: non enim brachio ex hoc loco sufficiens argumentum: quod salvator narravit hic regis gesta ut predictum est: et quod consequens facta sunt ante Christi passionem. Ex quo sequitur quod abraham et lazarus non dum erant in gloria celesti: sed in limbo sancto per patrem. c Pater abraham dicitur falsum: et nihil vocat patrem quem in opibus misericordie nolunt imitari. Unus et salvator Iohannes viii. dicit iudeus: Vos ex patre dyabolo estis. dicitur. d Nunc Lazarus non irrationaliter pertinet illi ad se inuanduz mitti: cui micas panis noluit muttere esliriensi. e Ut refrigeret lingua mea ibi plus cruciabatur quod per eam plus peccauerat. hunc duo officia nature in quibus lingua deferruit. s gustu et loquela: ut habeat. q: de aia: p: aut per linguam in officio gustus peccasset per aliquid quod supra dictum est. Epulabatur quotidianus splendide. Sunt in officio loquela: quod inter epulas splendidas magis relaxatur lingua ad loquendam inepta. Nonandum est hic quod lingua et digitus metaporphice dicuntur in animalibus separatis: quod animales erant anime lazarum et diuinitatis: sicut in deo qui spiritus est manus de virtute eius operativa: et sicut in lazaro hic per dignitatem virtutis eius auxiliativa: per linguam diuinitatis virtus conceptus mentis exprimenda. f Hunc recor: quod recessit in vita tua. Hoc sibi dicit ad augustinum sue penitentie: quod maximus in fortunam genus est fusse feliciter ut dicitur. Et deus primo te solatorem. g Nunc autem hic consolatur propter meritum patientie. h Quod cruciatur. propter defectum misericordie. i Et in his omni: inter nos et vos chaos imaginis est. i: diuinitatis magna meritorum et statuum firmata est rigore iusticie diuine: ut impossibiliter transitus ab uno statu in aliun: subditur.

k Ut huius qui volunt hinc transire recte: quod anime separante sunt extra statum meriti et dementia. Quod autem damnationem vellent venire ad locum electorum si est possibile non est dubium: sed de electis quod vellent ire ad locum damnatorum videtur falsum. Ad quod dicendum quod non vellent ire illuc ad manendum: vellent enim ire illuc si est possibile ad ipsum quod suos liberandum. Ita tamen velle intelleximus voluntate naturalem non autem in voluntate deliberativa: in quod co-

forma simpliciter diuine iusticie. l Rogo ergo te prius ut mitis eum in deo patris mei. dixit hoc non charitate ductus cum illam non haberet: sed timore servuli: ne in ipso confortio cuius pena augerebatur: quia fuerat eis occasio peccandi: tum rōne diuinitatis quas eis dimiserat ad abusum: tuus exemplo malevitudo quod eis tederat ad sequendum.

m Et ait illi: habui moysem qui docuit moralia agenda.

n Et prophetas qui deo cuerunt mystica et credenda: et ista sufficientia ad salutem: ideo sequitur.

o Audiant illos. Ex hoc patrem quod iste diues et amici eius erant de gente iudeorum: quod gentiles non habebat doctrinam moysi et prophetarum.

p Non pater abraham: sed si quis ex mortuis resurrexerit cre-

quentur. **L**a. xvii. q Ait ad discipulos suos. Impossibile est ut non veniat scandala. Ne est illi per quem venient. Utiliter est illi si lapidis molaris iponatur circa

num phibenti non crediderunt: sed in assidua interficere cum eo fuerunt: ut habeat Iohannes xii. Similiter nec Christus resurgentem: sed corpus eius a discipulis suis furati fuisse: et hunc mattheum. v. vici.

In cœ. xvij. vbi dicitur in postilla: Lex enim permittet repudium uxoris recte.

Additio.

Debac permissione agitur satis large in additio de supra Deuteronomio. xxiiij. et Math. xix. capitulo: vide ibi.

In eodem capitulo dicitur in postilla: Qualiter autem intelligendum sit dictum Gregorius. Maiorum discretioni dimittitur recte.

Additio.

Erba beati Gregorius. vbi dicit ante diem iudicij. intelligentia sunt ac si dicat: ante diem passionis Christi. In passione enim fuit quodammodo iudicium mundi: iuxta illud Iohannis. xvij. capitulo: Munc iudicium est mundi.

Replica.

Th capitulo decimo octavo tangit postillator de matrimonio indissolubilitate. Sed Burgen se opponit per ea que posuit Deutero. xxiiij. et Math. xix. s: vide cof. Math. xix.

Capitulum. xvij.

Et ait ad discipulos suos. Postquam salvator ostendit quod peccatores penitentes sunt benigni recipiendi. Hic consequenter ostendit quod sunt caute nutrimenti. Circa quod primo ponitur informatio Christi benigna secundo subditur phariseorum interrogatio maligna: ibi. Interrogatus autem a phariseis. Circa primum ponitur Christi instructio: secundo instructionis confirmatio: ibi. Et factum est dum iret prima in duas: quia primo ponitur dicta informatio: secundo apostolorum postulatio: ibi. Et dixerunt apostoli. Circa primum scidum quod peccatores converti ad penitentiam: primo caute nutrimentum quando aprobando eis occasionem reuertendi ad vomitum diligenter caueat: et talis occasio vocatur scandalum: et dicit a scandalon grece quod est impactio pedis que facit hominem ruerere: prout dictum fuit Math. xvij. vbi iste passus expone-

Euangelium

Secundo nutrit caute qn defectus eorum patiēter portantur: et iniurie remittuntur: qd de novo couersi ad pniām ppter cōfuetudinē pristinā habet quandā pniatā reciduā dicitur: dicit saluātor.

Si pec. in te frater tuus increpa illū dulciter et charitatice. c Si septies in die tē. i. toties quoties bñ q ergo scū fuit mat. rōm. viii. universitas. n. numero septēario designat. d Et di kerunt. Hic pñr ponitur aploꝝ postulatio: cauere enīz a scandalis et remittere iniurias toties quoties: pcedit ex magnitudine fidei qua aliquis credit et sperat p. talibus i vita futura remunerari: et id aploꝝ q erant adhuc impfecti et ignari audita p̄dicta xp̄i doctrina petierunt augmen tu fidei dicentes.

Dñe adau. no. fidem. Augēt autē fides duplicit. uno mō extensio. scilz qn plura credibilia cognoscunt et credunt explicite: sicut fideles literati cognoscunt et credunt explicite: que simplices implicite credunt credendo de talibus in quodā generali illō qd tenet eccia. Alio mō augēt intensio: vi delictis qn credibilia clarissim cognoscunt et firmius seruētiūq tenent: et vtrungs augmentū fidei requiriāt in ecclā platis: ppter qd aploꝝ q post xp̄m fuerunt pñm plati in ecclā dei: ppter vtrungs augmentū fidei qd xp̄c dedit eis maxime post resurrectiū suā dando eis grām sp̄s sancti: et ideo p̄dicat eis virtutes fidei dicens. f Si ba bu. si. sicut gra. sinapis. qd sit modicū quātitatē: et tamē maximus virtus: ppter qd fides ei copat. g Recitatis bui arbori moro. i. dicere poteritis. b Eradicare et transplantare in mare. duo mira cōlūgit. s. eradicatōem subitam arboris terra solida: et transplantatiōem ei in aqua fluida: ut p hoc magis appareat virtus fidei. s qd de talibus opibus que nō sunt principali virtute credentis sed virtute dei opantis nullus debet elevari: s magis sub deo humiliari: ideo subdit. i Quis autē ve. ba. ser. arā tem. i. labore in agro. k Qui regresso. s. de labore. l Dicat illi sta. transi et recube. i. quicse post labore et refocillare. q. d. nō ita d: ei a dno suo: sed magis d: ei.

m Para q cenē ita q post labore in agro requiriāt ab eo abor in domo: et si in oibys seruus obediāt: nō tñ. ppter hoc tenet sibi regatiani dñs: nec seruū in supbia teb̄ elevari: qd ad hoc tenebat ex cōdīcē seruitutis: et hoc cōcludit xp̄c et aploꝝ te bonis opibus nō debent elevari: sed magis humiliari: iō subdit. n Dicte serui inutiles sumus. qd bñ veritatē nulla vtilitas: puer teo de humānis opibus: sed solū ipis opantibus. o Et factū ē. Hic cōsequenter ponit doctrinā xp̄i cōfirmatio p opa miraculosa in sanatōne dece leprosoꝝ: cui subdit. p Qc currerunt cī decem viri leprosi. qd audierāt famā de mira-

billbus xp̄i. q Quis steterit alone tu. ppter xp̄i reuertentiā: tū qd nō debebant appropiquare sanis homi nibus ne eos inficerent. r Et leuauerūt voce sua. et magno desiderio sanitatis. s Dicentes bīclu pcep. misse. nos. i. solo vbo potes curare nos. t Ite ondite vos la cerdotib⁹. Lex em p̄cepit: Le uit. viii. vt emū dati a lepra sa cerdotib⁹ se of ferrēt: et hoc duplīcē de cā. vna crat qd sacerdo tes debebant iudicare virtū ta lis cēt vere cura tus. secunda erat qd p sua emun dationē iustebar tur offere sacrificiū determinatū in lege. Legalia autē tunc cursum sūn habue runt: vndō et xp̄c ea fūavit: vt p̄z in cō circūcisōne: et oblatōe in teplō: et immola tōe agni pascha lis: et ideo illos quos a lepra sanauit ad sacerdotēs misit.

v Et factū ē dum iure mun dati sunt. ex fidē et obediē ad xp̄m meritorie de cōgruo: s diuinavirtute esse cīme.

x Thus autē ex illis tē. sūn sanatōem virtuti xp̄i imputans. y Regressus est. tā qd gratias deo agens. z Et bic erat samaritanus. i. de gentibus ilis qd misse fuerunt a rege assyrioz in samariaz et alias ciuitates terre illius: captiuitatis inde iudeis et translatis in assyrioz: et habet. iii. Reg. xvii. et illi samaritanū p̄tū cōlebat idola et p̄tū deum: et iudei nō cōicabāt cum eis sicut nec cuz alīs gentilibus: vt habetur Jo. iii. Et per hoc qd dicit: Et bic erat samaritan⁹. uniuersit̄ et ali nouē erant iudei nec reuersi sunt ad gratias agendū: quia decepti a sacerdotib⁹ quibus se representauerant qui doctrinā xp̄i et miraculis tērababant fin eorum informatōem attribuerunt suam sanatiōnē obseruantie legis et non virtuti christi licet a principio fideliter et deo petuerint ab eo sanari: iō subditur. a Non est inueni. qui redi. et gloriām deo nisi hic alie. et in hoc figuratum fuit q gentiles venturi erant deo te ad fidem xp̄i: iudeis remanentibus in suo errore. b Interrogatus autem. Descripta instruētōne xp̄i benigna: Hic consequenter ponit phariseorum interrogatio maligna. xp̄c enim in suis sermonibus frequenter fecerat mentionem de aduentu regni dei: et p̄tū et predictis in hoc euāgelio et in aliis ideo pharisei qui doctrinā christi deridebant: vt dicūtū est ca. p̄cedēt iurisōe ab eo querebant.

c Quando venit regnum dei. q. d. ante qd veniat regnum de quo loqueris: occupabit te mors crucis s. dominus tanq̄ vere patiens nō dignatus est eis mōdere

Luce

rōnabiliter et mansuete. d. a. Nō ve. reg. dei cum obser. p aduentū aut regni dei intelligit aduenit xp̄i ad iudicium: qz veniet tangē rex ad iudicā dū. Venit aut ad iudicium dupli. Uno mō p̄iculariter. s. in morte cūtusibz: qz qualis vnuſquisqz in morte regit: talis i iudicio extremo p ſentabz. f. in p̄ te elector v dā natōrum. Alio mō vnuſsalit: z ſic velet ad iudicium in fine mūdi: z neuer aduentus ē cū obſeruātōne ep̄is: qz nūbil incerti: t̄bora morti: t̄pē etiā futuri iudicii dixit apōſtolus Actu. l. Mō evīn noſt̄ tpa vel momēta: z multo fortiſ illud tps ē incertum alijs: qm̄ dicit aug. Illud verbum oīm calculatiuīz digiros quiesce reuabet.

b. Neqz dicet t̄c. i. nō p̄nt dice re certitudinalr: z determinate tēpus aduēt̄ xp̄i ad iudicium. vnd z illi q̄ voluerūt hoc determinante dicere vt abbas Joachim z h̄dā alij inueniunt ſunt falſum diriſſe: qz tpa ab eis determinata trāſiſt. c. Et ait ad diſcipulos. Hic p̄n̄ ponit diſcipulorū in formatio de aduentu xp̄i ad iudicium: vt p̄ter immensitatē pſecutionū nō credant cito xp̄i venturū ad iudicium: nec ppter pacē credant de longe venturū: b. ſp ſint pati ad cū expectandū: z hoc eſt qd̄ dī. d. Venient dies qn̄ tēſide. vide. viii. di. bo. i. diez extreimi iudicij: q̄ erit vnuſ z a iuſtis tēſiderand̄: qz tunc a malis pſeuſtis vite liberabunt: z ad requiē glorie tranſerent: bīn qd̄ dī inſra. xx. Hīs aut fieri incipientibus respicite et leuate capita v̄a qm̄ apropinquat redemptio v̄a. qd̄ exponens Greg. dicit. Leuate capita v̄a. i. exhilarate corda. e. Et nō videbitis niſi poſt multas tribulatiōes. f. Et dicens vobis: Ecce hic et ecce illic. qz ante aduentu xp̄i ad iudicium ſurgent multiſ pſeudo ſp̄bete z multiſ pſeudo xp̄i. g. Molite ire. affiſtentio de tali doctrine. h. Nam ſicut fulgur choruſcas t̄c. q. d. Aduentus xp̄i ad iudicium nō erit ambiguoſ quādo erit de facto: fed erit ita clarus z manifestus: qz nullus poterit dubitare: i. Subdiſ: Ita erit filius hoīe in die ſua. i. Primum op̄z illum mīta pati. In primo cū aduentu venit in humilitate z paucis cogitūt: et a multis deſpectus z reprobatuſ: ſed in ſecondo aduentu venit manifestus: z gloriouſ in p̄tate orbem iudicaturus: ſk qz tps illius aduentus eſt incertus: ut p̄dīm eſt: iō inducit ad hoc duplex exemplū. Primum ē dī p̄ diluui. vt babet Gen. vii. qd̄ nota cum dī. k. Et ſicut factum eſt in diebus noe. qz hoīes illius temporis erant in ſecuritate nūbil timentes quoſqz diluui ſubito ſubmersit oēs excepto noe z bis qui cū eo erat in arca. Scđm exemplū ē de tēpe ſubversionis ſodomox: vt babet Gen. xi. qd̄ nota cū dī. l. Similē

si. f. eſt in die loth t̄c. qz erant in ſecuritate vſqz ad illā booram qua dñs p ignē z ſulphur deſtruit terra illam.

m. Scđm hec eſt qua die fili. bo. reuel. i. hoīes erunt in ſecuritate nūbil timentes de futuro iudicio vſqz ad illō tēpus quo xp̄i in humilitate gloriouſa maniſte videtur

vneſ ad iudicium.

n. In illa die qui fuerit in tecto t̄c. i. tunc nō vacabit ali cui intendere nego cīs t̄pālibus: quia optebit ſubito eūz coſpectibus iudicil comparere. o.

Memores eſtote vrois loth. qz nec habuit ſpaciuſ rēſpi ciendi retro: ſtātim cōverſa fuit in ſtatū am ſalis ut h̄ Gen. xir. ſic nec tūc homines habebūt ſpaciuſ recipiendi retro. i. ſpaciuſ intēdendi alicui nego cīo: ſi oportebit eos ſtātim cōparere co ſpectibus iudicis.

p. Quicūqz queſierit aiam ſua t̄c.

.i. timore morti de

ficiet a fide in tribulatiōe antixp̄i q̄ p̄cedet iudicium.

tabat z edificabat: qua die at exiſt̄ loth a ſodomis pluſ ignē z ſulphur de celo et oēs p̄didiſ. "Scđm h̄ erit q̄ dī fili hoīis reuelabitur" In illa hora q̄ fuerit in teeto z vasa eīi domo: ne deſcedat tollere illa: z qui in agro ſilt nō redeat retro. Memores eſtote vrois loth. Quicūqz q̄ſierit aiaſ ſuā ſalua facē p̄det illā. Et q̄cūqz p̄diderit illā vniſi cabit eaſ. Dico vob̄ in illa nocte erūt duo in lecto vno vnuſ aſſumeſ z alt̄ er relinquit. Due erūt molentes i vnuſ: vna aſſumeſ z alt̄ reſlinquet. Duo i agro: vnuſ aſſumeſ z alt̄ reliqueſ" Rūdētes dicūt illi: Ubi dñe? Qui dixit illis. Ubicūqz fuerit corpus illuc p̄gregabunt aquile. La. xviii.

q. Perdet illam. p̄ternam damina tōem.

r. Et quicūqz p̄

diderit illam. p̄eligens mori q̄ cadere a charitate fidei. s. Cuiſificabit ea. merendovita eterna. t. In illa nocte erunt duo in lecto t̄c. hoc expositū ē in math. xxiiij.

v. Respondentes dicunt illi: vbi dñe. i. quo aſſumentur

r. Qui dixit illis: Ubicūqz fuerit corpus. i. xp̄i qui ſuicabit in forma humana gloriouſa. y. Egregabuntur z aquile. i. sancti occurrentes xp̄o venienti ad iudicium: ſm qd̄ dī. i. theſſal. iiiij. Simul rapiemur cum illis in nubibus obuiam xp̄o in aere.

Caplin. xviii.

Icebat autem. Postqz ſaluator ostendit q̄ peccatores penitentes ſunt benigni recipiēti: z cauſe nutriendi: hic conſequenter oſtendit: q̄ ſunt teſtate inſtruendi. Et diuiditur in duo: quia primo deſcribitur xp̄i inſtructio: ſecondo inſtructionis conſirmatio: ibi. Factum eſt autem. Circa primum ſciendum: q̄ deuotio portuſiſe conſiſtit in oratione que eſt ascenſus mentis in deu: ſm Damas. De qua ſaluator bic inſtruit p̄tates diſcipulos qui iam erant ad deum conuerſi: z p̄ conſequens futuros ad eum p̄ penitentiam conuerſandi. primo ergo ſaluator ōndit orationis efficaciam: ſecondo inducit diſcipulos ad martyrii tolerantiā: ibi. Assumpſit autem. z pater ordo quia eleuatio mentis inducit ad contemptuſ v̄te p̄ſen- tis. prima in duas: in p̄tem principalem z incidentalem: ſeunda ibi. Et interrogauit. Circa primum ſciendum q̄ ad efficaciam orōnis duo maxime faciunt: vīz instantia z būli- tas. primo ergo doceat orare inſtanter: ſecondo būliter: ibi. Dixit at z ad quosdam. Primum ōndit p̄ ſimilitudinem viuē que per impoſitatem precum obtinuit effectū.

Euangelium

dicit ergo. a Dicēbat autē et pabolā. i. similitudinē vi-
due q̄ postea sequit. b Qm̄ op̄z sp̄ orare. li sp̄ nō im-
portat p̄tinuitatē tps: qz op̄z ordēm interrupi repe dor-
mitōis et aliquar̄ aliar̄ necessitatū: s̄ importat instantia
ordōis tpsbus tboris ad hoc cōgruis. vñ dicit glo. Hede-
sup istū locū: Dicē
dum ē eūz sp̄ orare
et nunq̄ deficere: q̄
canonicis horis ro-
gare nō desistit. Lō
sequēter inducit si-
militudinē. d.
e Jūdex quidā-
nō exprimit ei? no-
mē: qz nō erat deo
cognitus p̄ appre-
batōz. vñ subdit.
d Qui tēū nō ti-
mebat. s̄ offendere
e Ethoies nō re-
uerebat. s̄ eos pu-
blice scandalizare.
Et subditē de p̄catō
vidue. f Un-
dica me te aduersario meo
g Et nolebat p̄ multū tps
h Post h̄ aut̄ dixit intra se.
i Etsi tēū nō timebo necho
minē reuereor: tñ q̄ mole-
sta ē mihi h̄ vidua vindica-
bo illā: "ne in nouissimo ve-
niēs suggillet me. At aut̄
dñs. Audit̄ qd̄ iūder̄ iniqui-
tatis dic̄. Deus at̄ nō faciet
vindictā electoz suoz clā-
matiū ad se die ac nocte: et
patiā h̄ebit i illis. Dico at̄
vobis: qz cito faciet vindic-
tā illoz. Clerūt̄ filī ho-
mis veniēs: putas inueni-
et fidēī tra? Dixit at̄ et ad
quosdā q̄ in se cōfidebant
tanq̄ iūsti et asp̄nabāt cete-
ros pabolā istā dices. Duo
qz mol. ē mibi hec
vi. vñ. illā. faciendo ei iūsticiā. m Ne in no. ve. sigill.
me. i. suggestendo offendat sua importunitate: ex quo ap-
paret motus ad faciendū iūsticiā nō p̄pter amore iūsticie
s̄ ad vitādēm sue molestie. n Deus at̄ nō fa. viii. tc.
i. si iūder̄ iniquitatis p̄ter p̄cū instantiā fecit vindictāz:
Deus qui necessari ē iūstissimus: Nō faciet vindictā ele-
ctoroz suoz. exentiū in pressūa et tribulatiōe. o Clamā-
tium die ac nocte. i. orantiū instanter p̄ sua liberatiōe et de-
claratiōe diuine iūsticie. q. d. multoplus exaudiet talū p̄-
cum instantiā. Sed illud qd̄ dī: hic de orōne electoz vide-
tur effēstra illud qd̄ dī. Math. v. Orate p̄ sequentibus
et calūmiantibus vobos. Ad qd̄ dicendū: q̄ ad bonos p̄tinet
bona sp̄ialia et eterna que sunt simpliciter bona optare
suis p̄secutoribz: t̄ hoc nō p̄ eis orare. sed qz p̄ne rpa-
les sunt quedā medicinē: qz valent ad emendatiōem vite
et declaratiōem diuine iūsticie: o ad scēdū bñ p̄tinet petē a
teo hoc mō vindictam de suis p̄secutoribz: nō ex motu ire
sed ex zelo iūsticie. p Dico aut̄ vobis tc. l. n. aliquan-
to tardare videat̄ bñ humānū iudiciū: tñ vñ veritatē
nō tardari: qz oia opatūr bñ dispositiōem sue sapientie in-
finitē. q Clerūt̄ filī hois veniēs. s. ad faciendū vindi-
ctā. r Putas inueniēs fidēī in terra. q. d. parū in-
ueniēs respectiūe: loquendo te fide formata c̄baritate.
s Dicit̄ aut̄. Hic p̄n̄ ostendit q̄ bñ humilitas est teo grata et acce-
pta p̄ hoc q̄ p̄ueros t̄bñ amicabiliter recepit: t̄ p̄z sūta
ex dictis Mathei. xii. o Et interrogauit. Hec est

bolam publicani et pharisei dicens. t Duo homi-
nes ascendebant in templū: qz ad literā erat in alto si-
tum. s. in monte moria: ut habet. ii. palyp. in.
v Anus phariseus. apparet iūstus.

t Alter publicanus. i. publicis negotijs intentus: q̄
de cōi cursu im-
plicat ad p̄ctū
y Pharisēus
stans. ecce iactā
tia: qz stabat ut
ab alijs videtur
orare: et irreue-
rentia: cū in ora-
do deberet se p-
sternere.

z Deus grās
ago tibi: qz sūz
sicut ce. tc. Iste
nō p̄rie oravit
sed magis se ia-
ccauit d̄ iūsticia
alios cōdemnā-
do: torantez iū-
ra se publica-
nū despiciendo.

z Iēcuno bis
in sabbato. i. in
hebdomada: q̄
sic denominat
die dignior.

a Decimas dō
omnium q̄ pos-
sideo. Pharisēi
cū decimas mi-
nimoz vt rutez
mente et cimini
ad quas non te
nebāt: vt dicūt
aliqui dabāt vt
ceteris iūstiores apparerent: vt dictum ē supra.

b Et publicanus a longe stans. Ecce dei timor: qua-
si non esset dignus appropinquare.

c Nolet̄ nec oculos ad celum leuare. ecce pudor
quali. p̄ peccatum p̄terris non audens celuz respicere.

d Sed percutiebat p̄ceptus suum. ecce dolō: de pecca-
tis comissis. e Deus. p̄i. esto mihi peccatori. ecce
vera et pura confessio: et ista faciūt ad peccatoroz remis-
sionem: ideo sequitur. f Amen. i. fideliter dicō
bis. g Descendit hic de domo dei que erat in mon-
te. vt supradictum est. h Iūstificat̄ ab illo. i. p̄il
lo remanente in secibus suis. cuius causa subditur cū
dic̄. i Quia ois q̄ se exaltat. p̄ supbiam.

k Humiliabit̄ per penam.

l Et qui se humiliat. p̄ veram peccatorum confessio-
nem. m Exaltabit̄ in gloria per remuneratio-
nem. Sicut enim in statera materiali vna parte dep̄-
sa altera eleuat̄ et conuerso: sic in statera diuine iū-
sticie decretum est: vt qui eleuant̄ tur per superbiam in fu-
turi vita: deprimit̄ tur per penam confusibilem in fu-
tura: et conuerso: qui se humiliant̄ in p̄nti p̄ter deum
in futuro ad gloriā eleubunt̄.

n Ufferebam autem ad eum infantes. Hic cōsequē-
ter facto ostendit q̄ humilitas est teo grata et acce-
pta p̄ hoc q̄ p̄ueros t̄bñ amicabiliter recepit: t̄ p̄z sūta
ex dictis Mathei. xii. o Et interrogauit. Hec est

Luce

ps incidentalis in qua ponuntur duo incidentia. scđ ponit ibi. Ut aut petrus. Circa primum sciendū qđ s̄us immediate dicerat de pueris: talium est regnum celorum hoc pabolice loquebat p̄ puericā intelligēs humilitatē et innocentia. ideo qđā legisperit q̄ vocat hic p̄nceps: eo q̄ erat diues: vt p̄t ex sequentib; p̄tēt ab eo qđ facien do habet regnum celorum. q.d. vi casimbi plane zapte absq; pabolis: qđ debet facere ad p̄scq; dū regnum celeste. et hoc modo christi? ei respon dit: et patr̄ sua ex dictis Mat. xii. vñz ibi: p̄ que impossib; apud hoies pos si. sunt apud de uis. qđ ad regnum celorum nō p̄nt hoies ptingere p̄pria virtute: s̄ p̄ auxiliū dñi gratie. q̄ Ait aut petrus. Hic p̄m̄ secundū incidentis: qđ petrus a christo immediate audiēt qđdifficile qui pecunias habent regnum dei intrabut: iō quæsivit a christo q̄ esset sui et alioz remuneratio: qđ oia terrena reliqrāt ppter christum et patet chashī responsio ex dictis Mat. xii. r̄ assumpt̄ ih̄s. Postq; saluator: ondit orðis efficaciam: hic co sequenter inducit discipulos suos ad martyrii tolerantia exēplo sui: et patet sententia ex dictis Mat. x. exceptis que sequitur. s̄ Cōsummabuntur oia que scripta sunt tē. q̄ p̄p̄te scripta sunt de passione christi futura: et patet qđ sa. liij. et Danielis. ix. et in multis alijs locis. Et ipsi nihil horū intel. tū qđ adhuc erat rudes et imperfecti: tū qđ xp̄s frequenter eis pabolice loquebat: tū nescierūt si tū pabolice loquerer. v̄ Factū est. Postq; posita ē chistī instrūctio de efficacia orðis: et de toleratia passiois: hic p̄nter describit dicte doctrine p̄firmato q̄ op̄ mira

cūlosuz: bñm p̄ scribēt Mar. vlti. Sermonē p̄firmantes equentibus signis: t p̄z sinia ex dictis Mat. x. et Marci x. hoc excepto. Factū est aut cū appropinqrēt iesus biero co. s̄ p̄ biero adhuc existaret: qđ bñm veritatē nō accede bat ad biero: s̄ inde recedebat: vt̄ matb. x. et marci. x.

Laplin. xix.

bñt: et cōspuek: et postq; flage lauerūt occidēt eū: t die tercia resurget: et ip̄nihil hoy intelleceret. Et erat v̄bū istud absconditū ab eis: et nō intelligebat q̄ dicebātur. Factū ē aut cū appropinqrēt hierico: cec̄ qđam segebāt secus viā medicās. Et cū audiret turbā p̄tere: untē interrogabat qđ bñ eff̄: Dixit aut ei q̄ iesus nazaren⁹ trāsiret. Et clamauit dices: Iesu fili dñi misere rere mei. Et q̄ p̄ibāt increpabant eū vt tacet. Ip̄e vo mitromagis clamabat: fili dñi miserere mei. Etas aut iesus iussit illū adduci ad se. Et cū appropinqr̄set interrogauit illū dices: quid tibi vis faciā? Et ille dixit Dñe vt videā. Et iesus dixit ei. Respice: fides tua te salunz fecit. Et p̄festim vidit et sequebat illū magnificans deū. Et om̄is plebs vt vidi tedit laudem deo.

Laplin. xix

Et ingressus pambula bat hierico. Et ecce vir nob̄e zache⁹: t h̄ p̄nceps erat publicanor⁹: t ip̄e diues Et q̄rebat vidē ibm q̄s es set: et nō potest p̄ turba q̄a statuta pusill⁹ erat: Et pre currēt ascēdit i arborē sycomorū vt vidēt eū: q̄ id ēat trāsitur. Et cū venissz ad locū: suspiciēs iesus vidit illū: t dixit ad eūz. Zachee festinans descēde: quia ho

Laplin. xix

c Princeps erat publicanor⁹. i. p̄m̄ inter illos q̄ vacabant publicis actibus. s̄. exactionib; et vectigalibus leuandis et deferendis q̄ cōter ad pecatū implicat: exq; in cōvocatiōe apparet maior deimi sericordia. d

Et ip̄e diues. q̄ravans fuerat in ac quirēdo: s̄ p̄ querionē nō fuit avarus in retinēdo: q̄ patus fuit reddere q̄ druplū defraudat ab eo. e Et quere. vi. ibm. et deuotio ne. f Et nō potest p̄ turba. ex q̄ p̄z deuotō p̄planū ad xp̄m. seq̄. g Suspiciēs iesus. i. appreb̄as deuotionēez illi. b Quia hodie in domo tua oportet me ma. i. dōmo materiali. ppter refectionem christi et suoz discipulo rū: et ad ostendendū benignitatē peccatorū reuertēti: t in

Egressus Helis. Host descripta est ouerlio peccato rus in generali: hic p̄nter describit in particulari. s̄. in cōuercio zachei. Et dividit in duo: q̄a primo describit co uerlio zachei: sedō remotio dubiū ibi. Hoc illis audentibus. Circa primū dī: a Et ingres sus ihesus p̄ambulabat hierico. bñm ea que dicitur sunt in fine p̄cedentis capitulū: ista historia za chei non sequit̄ in immediate post illū nationē ceci que facta fuit i egressu ie su a hierico: sed p̄ egressum ei ab hierico et p̄gressu per alia loca regressus fuit ibidē sicut et in multis alijs locis i euā gelio dī plures venisse ad eundem locum: t isto regressu accidit histōria istius zachei: cum dī: b Ecce vir nob̄e zache⁹. Ex primē hic nomen eius: qđ dign⁹ erat noīari ppter ouer sionis facilitatem: t ppter conuersiō p̄fectionem.

Euangelium

omo spūali p̄scientie p̄ gratie infusionē. i Et cū vide
rent oes. i. p̄barisci t̄ alii malignātes. k Murmura
bant. t̄ hoc irronabiliter: qz nullus rōnabiliter p̄t mur
murare si medicus visitet egrotū ad ipm̄ sanandū.
l Stans aut̄ zacheus. ad obediendū dñō pmptus. vñ
subditur. m

Eccē dimidium bo
noꝝ meoꝝ dñe do
paupibꝫ. nō dicit
dabo in futuro q̄a
erat pat̄s statim
vare. et hoc etiā p̄
q̄ nō oia bona sua
erant male acquisi
ta: or de illis nō pos
set elemosynā face
re. n Et siquid
aliquē t̄c. L ex. ii. in
aliquibus p̄cepit re
stituere dupliꝫ: t̄n
aliquibus quadrū
p̄um t̄n aliquibꝫ
quintuplū: vt pat̄z
Ero. xxii. et ideo p
hoc q̄ hic exprimit
restitutio media: in
telligūt̄ alie dne ex
treme sequitur.

o Eo q̄ et ip̄e fili
us sit abrae. dicit h
glosa Bede: Fili
aut̄ abrae zacheus
viciꝫ: nō q̄ de eius
stirpe genitus. sed
quia eius fidē imi
tata: vt sicut ille ter
ram domiꝝ paternā
descriuit ita iste bona sua partienda
pauperibus reliquerat: et sic videt̄ dicere q̄ nō fuit iudei
natione & gentilis: quia om̄es iudei natione te stirpe abrae
descenderant. Idē vt dicere ambrosiꝫ dicēs zacheus ex
guis meritis sicut ipsiꝫ nationū t̄c. Aliquibus aut̄ alius vt
cotranī: q̄ d. dicis q̄ murmurabant de christo intrāte
mūi zachei coꝫ ad dominū p̄peccatorē diuertisset. apud iu
dicos. n. longe abominabilis fuit ingredi ad gentiles q̄
ad iudeos peccatores: p̄ter q̄ petrus etiā p̄ ascensionē
christi p̄ revelationē fuit p̄monit̄: vt ab eo: tali abomina
tiōe ingredere domiꝫ corneliꝫ: vtbi act. x. Et iōi zache
fuisset gentilis magis habuissent occasiōe murmurandi
eo q̄ ad hoī gentile magis diuertisset: t̄ vñ pbabile q̄ hanc
cam lue murmurationis expressissent ad colorandū mur
murationē suā tanq̄ rōnabilem. Itē et hoc q̄ zacheus di
xit. Siquid aliquē defraudau redō q̄druplū. Illa. n. lex
fuit dāta iudeis t̄ nō gentilibꝫ: t̄ nec ad eā tenebant̄ gen
tiles in aliquo sōlo ad simplū: nisi forte in aliquo casu ex
circumstantia facti: t̄ iō illā legē ignorabant̄: p̄ter q̄ zache
us q̄ illam sciuī: t̄ fin eā facere voluit vñ fuisse iudeis an
te vocatiōe suā. Nec valer si h̄oc ar̄guit̄ q̄ hic dī p̄in
ceps publicanoꝫ: q̄ mat̄bꝫ publican̄ fuit q̄ t̄nūdeus
fuit natione: xii. t̄ euāgelii suū scriptis hebraice: fin q̄ di
git beaꝫ hierony. in plogo sup mat̄bꝫ. p Hec illis au
nitur remortio dubii q̄ primo remouet̄ vbo: scđo facto:
lbi. Et his dicit̄ p̄cedebat. Circa primū scđū q̄ iudei
ascensionē credentes cū in regno dāuid temporaliter re
gnaturū: vnde act. i. petierunt a christo: Domine si in tē
poze hoc restitues regnum israel. vnde t̄ filii zebedei credē
tes cum sic regnaturū petierunt q̄ vñus ad t̄xterā suāz et
alius ad simistrā sediceret: et ideo q̄ appropiabat christ⁹
versus hierusalem: credebant cum sublimandum cito in
regē in regia ciuitate: et hoc est quod dicitur. q Eo q̄
est prope bīrusalem et q̄ existimārēt̄. falso tamē,

r Q̄ confessum regnum dei manifestaretur. ec voca
tur bic regnum dei regnum ipsius dāuid. vnde et pri
mo Paralyp. xxix. Sed sit salomon sup solium domi
ni in regem p̄ dāuid patre suo t̄c. et ideo adhāc falsaz
estimationē remouendā. pponit gabolam ad ostendē

dum q̄ in p̄mo
aduentu nō ve
nerat ad regnā
dū temporalē:
sed maḡ ad pa
tiendum t̄n se
cundo aduentu
revertē ad iu
dicandum sicut
rex excellentissi
mus: t̄c regnū
suum omnibus
manifestaturus
ideo subditur:
s Homo qui
dam nobilis. id
est christus bo
mo natus scđm
carnem de semi
ne dāuid regis.
t Et ab iure
gionem longin
quam. i. ad celū
empyreum: p̄ sua
ascensionē.
v Accipere si
bi regnum. sup
ordines angelo
rum. f Et
reverti. scilicet i
fine mūdi ad iu
dicūtūc enim manifestabitur omnibus regnū suū.
y Vocationis autem decem seruūs suis. id est fidelibꝫ
vniuersitatis quorum vniuersitas numero tenario des
ignatur quia est p̄imus limes numerorum rende t̄ nu
meri sequentes sunt replicationes ipsius et partium
eius. viginti enim sunt bis decem. et triconta ter decem
et sic consequenter: z Predit̄ eis decem mūas. id est
vniuersitatem bonorum suorum diversimodo tamen
quia dedit vniuersitatis plus vñ minūs s̄m propriam vir
tutem. a Negociāmū duz venio. quia temp⁹ me
tōna sua ad hoc p̄ multiplicantur p̄ fructus bonorum
operum. b Quis aut̄ eius oderant illum. Cives
isti sunt iudei qui p̄ maiori parte in odio christi se
firmati. c Et miserunt legationē post illum dicen
tes. Molumus hunc regnare super nos. quia post ascē
catholicanū in qua incipit regnum christi: quod com
pletur et manifestabitur in fine mūndi. d Et fa
cilius vocari seruos. quibus tecit pecuniam. quia
dum te omnibus receptis ab eo rationem. f Hec
curi pati erunt astare iudici. g In modico fūstis si
ta presenti modica sunt respectu bonorum celestium:
que expectant̄ in vita futura. h Eris potestatem
babens supra decem ciuitates. id est gaudebis de fel
icitate omnium: qui q̄ tuam doctrinam vel exemplū vi
quia licet malis reformatiēt̄ venire ad conspectum iu
diciis: tamē oporebit eos ibidem representari.
k Ecce mūa tua quam̄ babui repotiam in sudario.
Sudarium autem est pannus in quo inuoluitur cor
pora mortuorum: et ideo mūa tua in sudario reposita

Luce

signat donū dei a bonis oīibus oīosum tanq; mortuū. **i** Timui. n. iste tumor non est nisi pusillanimi tas bene agendi. **m** Quia homo austerus es. licet em modo tempus sit misericordie in iudicio tū erit tē pus rigoris iusticiæ: **n** Tollis qd nō posuisti. t me tis quod non se minasti. quia a placis ecclie nō solum requiriatur bona in plo na. pria: b in sib ditis eorum. q; tenentur indu cē ad bonum: t sinū huius pat plenus ei dicit. **D**ath. xxv. v. q; ibi: o Ce rūntamē inimi cos micos. i. u deos q post ascē sionē christi co natūrā fide ca tholicam destru erent s. dicitū ē. p Addu cte buc t inefi cit. q. xlii. anno post passionem xp̄i ciuitas bie rusalem fuit de struea: t ppls iudeorū occisus p tyū t vespaſia nū. In fine etiā mundi om̄s re prodi generaliē qui sunt inimici christi sua mor tis eēne sunt in terficiendi. q Et his dictis. h oīr ostendit fa cto quod tecla rauerat verbo. In pabola au tem immediate p cedenti duo de clarauerat: vñ ptnēs ad suāz passionem: ali ud ad ciuitatis bierosolymita ne destructionē igitur primo fa cto offert dī pri mun: secundo seundum: ibi.

Et cum apropinquauit vidēs ciuitatē sciuīt. Prima diuiditur in tres: quia primo describit̄ christi humilia tio: secundo populi deuotio: ibi. Eunte autem illo. tercio phariseorū malignatio: ibi. Et quidā phariseorum Circa primum sic dicit: q Et his dicti pcedebat ascē dens hieroſo. vbi erat pasturus: fm q pdixerat facto offendens q erat patissimus se humiliare t obediērē et q ad morem contemptibilissimam t acerbissimam. et ideo humiliter voluit illuc venire sedens super pulluz asinē sicut fuerat p̄dictum zacbarie. ix. Et cetera patētē et dictis Mathei. xxi. r Eunte aut illo. **D**ic ponitur populi deuotio: t patēt sententia ex dictis Mathei. xxi. Excepto quod subditur: s Saper omnibus

quas viderant virtutibus. ex suscitatiōe enim lazari quā plures viderant fuerunt moti ad istam deuotionē: ut ba betur Jobannis. xii. et etiā ex alijs christi miraculis.

t Et quidam phariseorum. Hic consequenter describit̄ phariseorum malignatio: ex iniuria cum quam contra

christum concepe rāt̄ deuotionē po puli ad christū vi dere non poterant ideo dicerunt:

v Magister in crepa disciplos tu os. quasi dicant: tālē falsum applau dum nō debes susti nē. x Quib; ipse ait. rationabilē se excusando t pbe tando de futuro.

y Dico vobis. q; si bitacuerint: lapi des clamabunt. et hoc fuit implorū in sua passione. qn̄ discipulis p timore iudeorum tacerib; laudē christi lapides scissi sunt: ut babetur mathe triū. quasi perti bentes testimoniū sanctitatis ipsius christi morientis: propter quod cen turio et alij genti les qui erant cum eo visis tot signis sanctitatem christi confessi sunt dicen tes. Tercius dei erat iste: ut babet̄ ibidem.

3 Et appropi quant. Hic conse quenter ostendit fa cto futurā ciuitati bierosolymita ne destructionē in hoc quod scit ex compunctione. pro pter mala super ci uitatem et p̄pli fu

tura: t qz sp in deo cuī misericordia currit iusticia: ideo in christo primo oīnditur dulcor cōpassionis: secundo rigor vltimis: tertio in principib; iudeorum malum obſtru ctionis: secunda ibi. Et ingressus. tercia ibi. Principes autē. Circa primum dī: a Tidens ciuitatē. scilicet bie rusalez in qua diu viguerat cultus diuinus. b Tidens super illam. tum ppter mala culpe que ibi multiplicata fu erant: tum ppter mala pene que futura imminebat di cens: c Quia si cognouisses. sup. mala dicta. d Et tu. suple fieres. e Et quidē in hac dictua. i. modico tempore in quo facies voluntatem tuam. f Que ad pacem tibi. i. modico tempore duraturā: tō nūc gaudes q; mala iniuria tua nō vides: ideo iubilatur: Hunc autem

Evangeliū

abscondita sunt ē. **s** Et circūdabūt te inimici tui. scz
romani. **b** Gallo. i. cū exercitu valde fortis. **i** Et co
angustabūt te vndiqz. instantū q̄ p̄ angustia famis inuen
te sunt mulieres filios. p̄ prios comediss. sūm q̄ refert iose
phus libro de iudaico bello: et cātate destructionis subdit

k **q̄** q̄ nō cog
ueris tps visitatio
nis tne. p̄ dicationē
christi recipiendo:
sed magis vscz ad
more ipm p̄seqn
do. **l** **Et** ingress
sus. Hic p̄n̄ i chri
sto oñdīc rigor vl
tions in h̄ q̄ vēdē
tes z emētes in tē
plo inde eicat p̄ h̄
designans q̄ essēt
cīclēdi in gebemā
z p̄t̄ sūmā et dictis
Mat. xxj.

m Principes autē. h̄
p̄sequēter describi
tur obstinatio p̄nci
pū iudeor et p̄mo
q̄tum ad interio
re machinationēz:
sēdo q̄tū ad exterio
rem miserationē
ca. sequēti. Circa p̄
mū dr. **n** Princ
ipes autē sacerdo
tū. q̄ prēcant i sp̄
ritualibus. **n**
Et scribe. q̄ intēde
bant doctrine legē
z p̄phetarū.

o Et principes
plcbis. q̄ p̄sidebāt
in tēpaldibz dispo
nēdū. **p** Que
rebāt illū p̄dere. ex
cogitātes diuersas
vias z modos quo
modo posent illū
occidere moti errā
core et inuidia con
tra ipm: iō subdit:
q̄ Et nō inuenie
bant. cū cēt sanctis
simus: nec etiā au
debat timore po
puli: subdit.

r Dis enim p̄pls
suspensus erat au
diens illuz. i. valde
attētus ad audiē
dā sanctā cius do
ctrinā.

In ca. xix. vbi d̄
in postilla: Et sic v̄
dicere q̄ nō fuit iu
deus nationē s̄ gen
tilis. **t** Additio

u God autes
zachēus sit
natione he
breus satis oñdīc q̄ rōnes postillatoris: nec beda oñtrā
v̄ dicere si bene intelligent v̄ba euāgeliū: qb̄ sūmā suaz
adapeat. nā xps dixit q̄ salus facta est et huic omni. s. za
chēo habitorii eo q̄ esset filius abrae. Cōstat autē q̄ non
nōt salus facta zachēo eo q̄ de stirpe abrae genitus esset

sed q̄ eius fidem est imitatus: et sic referenda sunt ver
ba Bede ad causam salutis. s. zachei. nō aut ad el̄ stir
pem tñ. sūlter ex dictis Ambrosij dicentis: zacheo ex
guis meritis sicut populus nationū ē. non videt di
cere q̄ sit de populo nationū: sed q̄ sit de figura populi
nationū: no est
aut inconveniens
vt aliquis d̄ na
tione israelitica
figurēt nationē
gentilium: sicut lu
ce. xv. ca. 8 filio
pdigo.

La. tr.

Q **L** factū
est. Hic
consequē
ter describit
ideoz obſtinatō
quantū ad insi
diatiōne exteri
orē. strā christi
z primo circa h̄
describit eoz
malicia insidias
scđo eoz sup
bia ad hoc inc
tansabi. Audī
ente omni popu
lo. prima in du
as partes quia
primo eoz ma
licia describit.
secundo p̄futa
tio concluditur
ibi. Responden
tes autē. P̄ma
ad huc iu
as: quia primo
describit mali
cia principiū in
ſidiātō christo
z seipso: secun
do p̄ ministros
ibi. Et obſeru
tes miserie insi
diatores. Circa
primus premi
tū maligra in
rogatio: secun
do iudicatur in
rogantiū confu
tatiō: ibi. Respo
dens autē. Et
ista secunda p̄
diuidit in duo:
quia christus p̄
mo cōfutat eos
responsōe cau
ta: et secundo p̄
rabolica ad hoc
apta: secunda ibi
Cōpit autem di
cere. Sententia
autem istarum
partium p̄ ex
dictis matth. xij

b Et obſeruantes. Hic describitur insidiatio prin
cipiū iudeorum contra christum per ministros: cuz di
citur. **c** Misericordia insidiatores qui se iustos simu
larent: vt sub specie iusticie facilius Christum tec
perent: sed dicitur Drouer. **j** Frustra iacturabete an

Luce

oculos pectorum: et ideo frustra insidias tendebat chri-
stus: cum nulla simulatio possit eum decipere: quod omnia iusta
et agta sunt oculis eius: sicut qd dicit Hieronimus. ca. Lete-
ra patent ex dictis Matthei. xxiiij. ca. c. Accesserunt au-
tem. Hic autem ponit pfectio saduceorum: et patet sen-
tentia ex dictis

Matthei. xxiiij. v. scilicet

Ibi: d. Omnes

enim vivunt ei.

quia iusti sunt

defuncti corpo-

re: vivunt tamen in

aia resurrecturi

ad plenam par-

ticipationem glo-

rii: et iniusti sumi-

liter ad declara-

tionem diuinam iu-

sticie. e. Non

dentes autem: hic

ex predictis perlu-

dit pfectio in-

sidiatiu christi:

et primo ex eorum

aparia confessio-

nem: cui dicitur: Dic

te magister ben-

dixisti tu. Secundo

ex silentio imposi-

tione: cui dicitur:

Et amplius non

audebant eum qd

qd interrogare.

tertio ex ignoran-

tie eorum declarati-

one: cui dicitur:

Quo dicitur Christus

filiu David. et

pz sua ex victor-

Matthei. xxiiij.

Audientes autem.

Dicit qd scrip-

pta est principium

iudeorum malitia

hic secundo de-

scribit eorum sup-

bria que fuit pri-

mum motiuu in-

sisis. Ex superbia

enim et psumptu-

one no poterat

correctione Christi

sustinere: nec de-

uotione populi

ad Christum videre:

et patet sua ex di-

cis. Matthei. xxiiij.

excepto qd sequi-

tur: g. To-

luit ambulare in

stolis. i. in culti-

oibus vestimentis

in publicum

pedere: et per

hoc honorabili-

ores viderentur.

b. Qui deuo-

runt domos vi-

duarum bona eo-

rum ad se traben-

tes et consumen-

tes sub falsa spe

ut caperet eum in sermone
et tradicerent illi principa-
tui et potestari pfectis: Et in-
terrogauerunt eum dicentes. Adgredi scimus quia recte di-
cias et docas et non accipias pso-
nas: sed viam tei in veritate do-
cas. Licet nobis tributum
dare cesari: an non? Considera-
ras autem dulium illo: qui dixit ad eos:
Quid me tetatis? Non
dite mihi tenarium: cui hunc
imaginem et inscriptionem. Non
dentes dixerunt: Celsaris: et
ait illis: Reddite ergo que sunt
cesaris cesari: et que sunt dei
deo. Et non potuerunt vobis
eius reprehendere coram plebe:
et mirati in rido eius tacu-
erunt. Accesserunt autem qd
saduceorum: qui negant esse resur-
rectione et interrogauerunt
eum dicentes: Adgredi moyses
scripsit nobis: si fratres alicui
iis mortuus fuerit habens
vixit: et hic sine liberis fue-
rit: ut accipiat ea frater ei.
vixit: et suscitetur semen fra-
tri suo. Septem ergo fratres erant
et primus accepit vixit et mor-
tuus est sine filiis. Et sequens
accepit illam: et ipse mortuus
est sine filio. Et tecum acce-
pit illam: similiter et omnes se-
ptem et non reliquerunt semem: et
mortui sunt. Monissime om-
nium mortua est et mlt. In re-
surrectione ergo cuius erit vixit
vixit: siquidem septem ha-
buerunt eam yore: Et ait
illis iesus: Iuli huius seculi
sunt nubiles et tradunt ad nuptias
as illi: voce digni habebun-
tur seculo illo: et resurrectio-
ne ex mortuis: neque nubent
neque ducent vixit: neque vixit
tra mortis poterunt. Equales
enim angelis sunt et filii
scilicet dei cum sunt filii resurrec-

tie sanctitatis. i. Hic accipiet damnationem maiorem. qd
summa qd dicit hieronimus. Simulata sanctitas duplex est in chris-
tate: et ideo pfecta est maiori pena.

R. Espiciens autem. Descripta doctrina christi p modis
ramos beneficia conferendo: b. psequenter descri-

bis eius doctrina p
modum terrores fu-
turi iudicij horro-
rem incutendo: et qd
bochit p responsio-
ne saluatoris ad p
posita questionem
ideo primo ponit
questionis occasio-
secundo eiusdem ppo-
sitionis ibi. Interro-
gauerunt autem: tercio
soluto ibi. Qui dicit
Circa primum ponit duplex occa-
sionem: secundam ibi. Et
quibusdam dicenti-
bus. Prima occa-
sio fuit ex hoc qd ipsi
vidua mittentem
duo minuta in ga-
zophylaci templi:
eius oblationes p
ceteris pmedavit:
et p sinia ex dictis:
Marcii. iii. b
Et quibusdam hic
ponit secunda occa-
sionem. Munera. ii.
illa ponit in ga-
zophylacio p suste-
tatione edificiorum
templi et aliis que
erant necessaria ad
ministerium: et ideo
discipuli Christi cepe-
runt locum de struc-
tura templi: et talis qd
pstebat ad eum or-
natum: quibus sal-
uatoris dicit totum fo-
re destruendum: et
patet ista. c. Interro-
gauerunt. Hic
psequenter ponit
questionis positio-
ne ex quo. n. qd christi
dixerat templum fo-
re destruendum que-
sierunt a christo di-
scipuli de tempore
buius destructionis
et de precedentibus
signis: et qd discipu-
li post destructionem
civitatis et templi
credebat cito fu-
turam esse summationem: seculi: ido-
ne de hoc mouerunt se-
cundam questionem
cum pcedente yepatz
math. xxiiij.

Qui dicitur. Hic co-

sequenter ponitur

vtriusque questionis

Evangeliū

solutio: et primo primus sedo ibi. Et erunt signa. Dri-
ma in duas: qz circa destructionē ciuitatis pmo pmitū
prostica signa: sedo destructio ipsa ibi. Cu aut videris.

Habuc circa pñm pñncipiant mala futura ipso iudeorwz

in generali: secundum do cbisti discipulis in spāl: ibi. Sed an-

bec oia. et pacz sen-

tentia istarū pñwz

ex dictis Mathei

xvii. exceptis qz se-

quunt: e Ber-

roresqz de celo. di-

cit em iosephus li-

bro de iudaico bel-

lo: qz an destruc-

nem ciuitatis stel-

la comata in simili-

tudinez gladii sup-

civitatez apparuerit:

et p annū durauit.

designans futuraz

ppl occisionē.

Sed antebec oia.

injacent vobis ma-

nus. Quia beatus

stephanus iacobus

frater iohannes petrus

et paulus: tfer oes

ali apli: et quasi in

numerabiles xpia

ni fuerunt pro fide

christi occisi. g.

Tradentes in syna-

gogas. vbi iudei

babebant pratem

sudicandi. b.

Trabentes ad re-

ges et presides. vbi

gentiles babebat

auctoritatē pñdem

mandat mortem.

Löttinger autem

vobis in test. s. veri-

tatis euangelice ibi.

dem pñtane pñte-

de. k. Ponite

g in cordibus vñs

re. p hoc nō exclu-

dit meditatio rñ-

dendi si tempus as-

serit facultas scie-

s. promittit securi-

tas si ista deficiant

qz frequenter ptingebat in primitiva ecclesia: qz tñc fre-

quenter fideles subito trahebant ad iudices. et cu hñrat

illiterati et simplices: qz deus pñ tales defecit supple: io

sequit: l. Ego enim dabo vobis os. i. loquidi pñstantia

m. Et sapientiam. i. scripturarum intelligentia; sicut factuz

est in multis simplicibus: et si nō dabant sp talis intelligen-

tia dabatur tñ loquendi pñstantia: qz in tali casu sufficit ad

salutē confiteri pñstante fidē in generali: quod pñt facere

simples xpianos. n. Qui nō poterunt recitare re. sicut

pacet te beato stephano: te que scribit Act. v. Non po-

terant recitare sapientia qui loqba: o. Trade-

mini aut et parentibus re. sicut legit de beato christiano et

multis alijs. p. Et capillus de capite vñro nō pibit. hoc

aut addit salvator ad declarandū veritatem future resurre-

ctionis qz quā refurget in electis: nō solum illa que sunt de

necessitate nature humana: sed etiam ea que faciunt ad

decorum cuiusmodi sunt capilli: quia meditatio buius re-

surrectionis minorem facit ad tolerantiā martyrij: de qua

saluator loquebatur. q. Cum autem videntis. Ibi co-

sequenter describitur destruētiō ciuitatis biceralez et pa-

titaria ex dictis math. xxviii. exceptis qz sequuntē.

Circūdari ab exercitu iherlm. s. ab exercitu tyti et ves-

paliani p qz destruēta est. s. Et cadent in ore gla-

dij. Refert aut iosephus qz a principio obſidionis vñsc

ad finē cesa sunt decies centena milia. t. Et captiūs

ducent. qz sedo ipm ducti s̄t capi-

ptui iudeorwz qz ad nonaginta

septē milia. v.

In oes gentes qz destruētiō ci-

uitatis et popu-

li facta est in vi-

tionem mortis

christi: vt dicū

est s. ca. xix. et qz

hoc et aliqz de il-

lo populo duncti

sunt captiū in

omnes gentes:

facta est quedā

testificatio inno-

cētie christi et p-

fidei iudeorwz.

Et bicer

calcabit a gen-

ti. i. calcada da-

bi. 3. Do-

nece impletatur,

tempora na. tunc

exim cum plenī

tudo gentium

intrauerit om-

nus israel saluus

fiet: vt babetur

ad ro. x. 3.

Et erunt signa.

Dic ponit solu-

tio secunde qz

onis et adiutori

christi ad iudicū

u3 vbi primo de

scribuntur signa

prosticta: cu3

dicitur. Et erit

signa. quia licet

talia plures p-

cesserint tamē

imminente ad-

uētu iudi: i. ma-

iora et crebriora

fient. In scolastica bystoria. ponunt̄ quindecim signa

precedentia. xv. diebus aduentum iudicis. sed utrum

illi dies quindecim futuri sint continue se habent vñ

interpolate: ibidem sub dubio relinquit̄. Primo die

erigetur mare quadragita cubitus sup altitudines mo-

tium stans in loco suo quasi murus. secundo tantum de-

scendet ut viri possit tercio marine belue appa-

rentes sup mare dabunt rugitus vñqz ad celum. quar-

to ardebit mare et omnes aque. quinto berbe et arbo-

res dabunt rorem san guineum. sexta eueni edificia. se-

ptimo petre adiunice colliden̄. octavo fiet generalis

terremotus. nono equabitur terra. decimo erubunt to-

mine de cavernis et bunt velut amentes: nec mutuo

poterunt loqui. undecimo surgent ossa mortuorum et ha-

bunt sup sepulchra sua. duodecimo cadent stelle. tercio

decimo morietur viuētes ut cu mortuis resurgant. decio-

quarto ardebit celū et era. quinto decio fieri nouū celū et no-

va era et resurget oes. di et ibidē qz bieronym⁹ inuenie-

sta in annualib⁹ hebreoz: i. qd⁹ l⁹ sint multa vñ et s̄t ibi

multa falsa admitta: et iō de veritate seu falso sitate isto

Luce

signor iudicium maioribus derelinquo. a Leuate capita vfa. qz dies iudicij licet reprobus sit terribilis: ta me electis debet esse isolabilis: qz tunc traheretur ad gloriam. a Attende ait. i. diligenter cautele. b Ne forte grauenter corda vestra. i. deputum ad vicia. c Crapula etebri etate. i. ex superfluitate cibi et por. d Et curis huius vite. i. sua solitudine terreno-rum. e Et supueniet tecum. i. di-ces iudicij. f Tunc laque. qui euadi nullo modo poterit. et ex hoc loco videtur quod hoibus cristi tubis in coniunctis festiuitatibus tanquam securis et mobilis timentibus te die iudicij ve met repente: et idem hic Matthaei xxiiij. vbi dicitur. Si cut. n. erat in diebus annis diluvium comedentes et bibentes nubeces et nupetui tradentes: vobis ad eum die quia regni archa noe: et non cognovetis donec venire diluvium et tulit omnes: ita erit et aduentus filii hominis. et hec veritas euangelij vide saltem in aliis dissonare ab illis quindecim signis suppositis et acceptis de apocryphis iudeorum.

A Vigilate itaque omnes orantes: pro hoc non est intelligendum quod oratio sit semper continua: quod oportet ea interrumpi. somno et alijs necessitatibus corporis: sed etiam otium et intelligit quod non interueniat peccatum mortale impediens effectum ipsius: id subdit: b At digni habuimus illi quod illi est inuenient sine pectore mortali erunt salvi.

i Et stare an filii hominis. et stare sicure in iudicio coram ipso quod iudicabit in forma humana. k Noctis vero eniens morabatur in monte quod vocat oliveti. ut ibi vacaret oratione. l Et ois plus manicabat ad eum. et mane accelerabat venire ad predicationis sue locum: attrahens efficacia et dulcedine doctrine sue. La. xxiij.

H Propropinquabat. Postquam euangelista descripsit Christi predicationem: hic omnes describit ipsius passionem per quam solutum est precium nostrae redempti onis: ubi primo describit maligna Christi comprehensio per explorationem iudeorum: scilicet ei perdemnatio iniusta per executionem gentilium et sequenti. Prima dundit in qua tuor pres: quod primo describit Christi venditio facta non ex eius ignorantia: sed magis ex prescientia et voluntate secundo ipsum venditi traditio non ex ei displicetia: sed et charitate: tertio tractati compunctione: non ex Christi impotestate sed ex sua iniustitate: quarto probensi illusio non ex sua iniusticia sed humilitate: secunda ibi: Venerem autem dies azimorum. terciam ibi: Comprehendentes autem

eum. quarta ibi: Et viri qui tenebant eum illudebant et. Circa primum dicitur. a Propropinquabat autem dies festus. i. solemnitas paschalis quod celebrabat prima mensa quinta decima die mensis: ut habeat Lcui. xxiij. incipiebat enim a vespero precedens diei. b Azimorum. quod fermentatum et fermentatum non tenebatur apparere in dominis iudeorum septem diebus huius solemnitatis: ut huius ex eo. vij. c Quis dicitur pascha. id est transitus: quia tunc transiit angelus domini per Egyptum interficiens progeny in genita egyptiorum hebreos salvans. d Et querebant principes laicorum et sacerdotum tecum moti inuidia contra Christum. e Quomodo enim interficerent. licet enim hoc sume desiderarent tamen erat eis difficile propter fauorem populi ad christum: id subdit: f Volebant vero plebes ne contra eos insurgeret si in tempore manus mitterentur. g Intravit autem satanas iudicium id est animus iudei non per illapsum: quia hoc est deo primum: sed per effectum venditionis Christi ei fugerendo. q Et abiit et loquitur est cum principi sacerdoti tecum. Motiu autem iudei hic tacet: sed exprimitur mat. xxv. et Johannis xvij. scilicet ut recuperaret valorum vnguenti preciosi effusus super Christum a maria sorore Lazarus. i Et gauissimuntur. quia ille modus capiendi Christum per suum discipulorum videbatur magis possibilis et secretus. k Venerem autem dies azimorum. Id est sequentia describitur ipsius Christi videntis traditio. Et primo ista traditio prenuntiatur. Secundo executioni dicitur. Et egressus ibat. Prenuntiatio dictae traditionis facta est a Christo cum cenare cum discipulis. et ideo primo describitur paschale coniunctionem. secundo institutio eucaristie sacramentum: ibi. Accepto pane. tertio ponitur dictio traditionis prenuntiatio: ibi. Venerem. quanto discipulorum informatione: ibi facta est contentio. Circa primum dicitur. k Venerem autem dies azimorum. ista erat quartadecima dies mensis primi in cuius vespera tenebant comedere agnum paschalem cum azimis panibus: id seq. l In quo necesse erat occidi pascha. et accipitur huius pascha non pro die solemnium sicut est: sed pro agno paschali qui illo vespero tenebatur occidi. sequitur: m Ecce introcessimus vobis in ciuitatem. scilicet hierusalem. n Occurrebat vobis homo tecum. in hoc dedit eis signum directum in preparatione coniunctionis paschalis. o Et dicitur patris familias domus tecum. hic autem creditur fusse Christi discipulus: et ideo prouidit de loco et de agno et alijs necessariis in celebratione coniunctionis paschalis: ut dictum fuit plus minus Marci. xiii. p Desiderio desiderauit. id est valde desiderauit.

Euangelium

q Hoc pascha manducare. qz tunc finiuit vetus testamentoz tunc hunc nouum qd erat sibi in desiderium.

r Dico n. vobis qz ex hoc nō man. il. do. ample. in re. dei. tē. quia post illam cenam nō comedit nec bibit donec postre surrectionem suā: in qua impletū est regnū dei: quia tunc ap-

ta est ianua: t chri-

st⁹ refurrit ad vi-

tam immortalem: et

tunc rōs cū multis

comedit z bibit ad

phāndū sue resur-

rectionis veritatē:

vt habeat infra. xx-

iiii. ca. s

Hic con-

sequenter institutē

eucharisticē sacramen-

tum post legale co-

uiuu: cum dicitur.

Et accepto pane g-

tias egit. Per hoc

ostendit qz in cōse-

cratione huius sa-

cramenti p̄figitur

deuotio z oratio.

v Et fregit et de-

dit eis dicens: hoc

est corpus meū tē.

Mō est sic intelligē

du: qz p̄ius frange-

ret z daret discipu-

lis: z postea diceret

verba consecratio-

nis: s magis econ-

verso: qz chris⁹ de-

dit aplū suis corp⁹

suum consecratum

et ideo prius dixit

verba consecratio-

nis que sunt: Hoc

est corpus meū. qz

verba consecratio-

nis efficiunt quod figurant: postea fregit et dedit.

x Hoc facite in meā commemorationē: quia eucharisticē

consecratio est quedā dñice passionis rememoratio.

et p̄ter hoc p̄secat̄ corpus separatum a sanguine: quia in passi-

one sanguis fuit separatus a corpore: id est subdit. Simi-

liter et calceum tē.

Letera autē que ad istud sacramentum

pertinet: tractanda sunt in quarto sententiarum.

y Cleruntamen. Hic p̄nter christus prenunciāt traditionē

sui dicens: z Ecce manus tradentis me mecum est in

mēsa. Ex quo patet marima ingratiūdo et proditio iu-

de: qui ingrediat se cōmēdiō ēi christō quem nō latebat

sua. pditio. a Et quidē filius bonis. qz licet sit deus z

homō: nō tamē tradebat z patiebat sibi diuinitatē in qz

imp̄assibilis est: s tñ sibi humāpatem: sibi qz diffinituz ē

in p̄uidentia tei z salutē mundi. b Cleruntamen ve-

lli homini p̄ quē tradet tē. qz licet iudas post factū peni-

tuerit: hoc tamē fuit inutiliter: quia p̄ desperationem se

suspendit: vt habeat math. xxvii. c Tripsi ceperunt qz

rere inter se. s. apostoli. d Quis esset ex eis qz h̄ factu-

rus esset. tamen nesciuērūt: qz hoc christus non reuelauit

manifeste: sed tñ iobāni secrete: vt habetur iobānus. viii

d Facta est corētio. Hic consequenter ponit informa-

tio discipulorū: et primo ostendit qualis sit aptus ad of-

ficiū p̄ficationis: scđo qd foret eis licetū tpe p̄secutionis:

ibi. Et dixit eis. Adhuc primo p̄nit̄ informatio disca-

pulorū in generali: scđo ipsius petri in speciali: ibi.

Aut̄ dñs symoni. Adhuc primo informatio discipulorū d̄

p̄ficationis aptitudine: scđo de p̄mī magnitudine. ibi

Clos aut̄. Circa primū sc̄iencū qz cū apli audierūt xp̄z

predicētē tradi-

tōne sui ad mor-

tez crediderunt

firmis. B̄ eccl̄itu-

rū: et io cepērūt

querere inter se

qz inter ap̄los

c̄s̄t̄ p̄uenienti-

or ad tenenduz

chr̄st̄ locū: z b̄

est quod dicit:

d Facta ēau-

tez inter eos cō-

tentio. i. disqui-

sto. e Quis

ez̄ videre t̄ cē

ma. i. aptior ad

ps̄fidentuz alijs

loco xp̄i: et ideo

christus d̄ hoc

cos vocit: vide

licet qz ille est

ad hoc aptior q̄

ēt̄ v̄būlior qz

ētrariū ad ter-

renā dominacō-

nem. Et ad hoc

inducit xp̄i

sui dicens. f

Quis maioret

qz r̄cumbe an qz

ministrat: Mō-

ne qui r̄cūbit:

q.d. sic: sibi iudi-

cium humānuz

et infert: g

Ego aut̄ in me-

lio r̄strūm̄tuz

sicut qz ministrat.

Mōc iā ostendat

in lotione p̄dū

suoz discipulo-

rum. Et ex hoc

intendit concludere qz ille est aptus ad succedendum

sibi in regimine eccl̄ie qui est fundatus in vera humi-

litate. b Clos aut̄. Post̄z ostendit aptitudinez p̄

lati: hic p̄sequenter ostendit magnitudinem p̄mī di-

cens: Clos aut̄ estis qui pmansistis mecu3. iā. n. iudas

exierat de societate cor̄ accepto pane intincto: vt habe-

tur Ioh. xii. i. In temptationib⁹ meis. qz immu-

regnū: quod intelligē dupliciter. Uno modo d̄ regno

militatis eccl̄ie: cui d̄ regimē christus tradidit aposto-

lis. Alio modo d̄ regno triumphantis eccl̄ie ad qd̄

erant apostoli assumendi post laboře vite presentis.

l Ut edatis et bibatis. Hoc simili d̄ dupliciter intel-

ligitur. Uno mō d̄ sacramento eucharisticē: cuius p̄se-

crationem acceptiōnē z dispensationem christus tra-

didit apostolis. Alio modo d̄ fructione glorie: ad quā

apostoli erant p̄destinati. m Et fedatis sup thro-

nos: quia in iudicio extremo crūt̄ assētores christi iu-

dicant. n Ut autē: posita informatione discipu-

lorū in generali: hic ponit̄ informatione petri in specia-

li de fragilitate humana consideranda z de constantia ro-

tei adiutorio babenda: cū dicit: o Symēn ecce sa-

thanas experti. vos. i. studiose quesuīt̄ per tentaciōnē

subuertere: z multū int̄ ad subversionē sayctop: il-

Luce

los enim pulsare negligit quos quasi iure quieto posside
re se sentit; et dicit gregorius. p. Ut cribret. i. t. c. tati-
onis impulsu cōcuteret; et sicut in tali cōcussione rema-
net palea et transite farina: sic iudas remansit dyabolo
ad pena eternam: alij vero apli transierunt ad gloriam. q.

Ego autem ro-
gauis p te ut non
deficiat f. tua. s.
finaliter. Non
enim rogauis q
petrus non cade-
ret: sed ut in casu
non remanere: r
ideo sequitur: r
Et tu aliquan-
do couerius sci-
licet te peto ad
gratiam. s
Confirmata fra-
tuos. Hoc dici-
tur ei. q. ecclia
erat subi. omittē
dare: et habebat io-
ban. vlt. vbi ter-
dicit ei a christo
pascere agnos me-
os. Ex hoc eti-
am patet fidē n
deficere vsp ad
fīe mundi: po-
tissimum in ecclē-
sia romana que
a petro p. cōfir-
mata ē
¶ Dñe tecum
pa. sū. tū. car. et
in mort. ire. hoc
dixit et seruore
et cōfidēs d. sua
constantia: vir-
tute: ideo conse-
quēter pōcifici si
bi sua fragilitas

v Non cantabit hodie gallus donec ter abne. nosse
me. Post binam autē negationē petri gallus cantauit:
sed petrus non aduerterit. Sed post tertiam cu itez gallus
cantauit: put fuit expositū plenus marci. viii. r
Et dixit eis. Hic om̄ ostendit qd̄ fore aplis licet tpe
psecutōis. Quia cu primo chris̄ misit eos ad p̄dicā-
dū dedit eis formā incedēdū: et sine pecunia et p̄quisi-
tione alia necessaria incedēdū: et dictū fuit s. x. capi.
et ideo forte cederet q tpe psecutōis q̄ immuraret
non liceret eis talia portare qd̄ remouet dicens: y
Sed nunc d̄ habebat sacculū. ad portandū pecuniā p. p
visione necessariō. 3 Tollat i. portet. a Si-
milariter et perā. i. repositoriū virtualiū. Et qd̄ erat eis
licita talia portare: sed etiā lepida psecutoribus mode-
rate defendere salte. p̄tū: ideo subdit. b Et qui n
babat s. gladiū. c Tendat tunica suā et emat. q. hoc
immitē q̄ licita est eis defensio moderata tempore psec-
utionis: ideo subdit: d Dico enim vobis qm̄ ad
hunc hōc qd̄ scriptū est oporet impleri in me. s. morez
acerbitūnam et ptemptibilissimā p iudeoz psecutō-
nem. e Et cu inquis deputatus est. hoc scribitur
Esa. liii. ca. f Et enī ea q sum de me scripta. supple
p. p̄betas. g Fine habent. i. sunt. p̄tē cōplementū.
h Dñe ecce duo gladiū hic. non curau: runt apli loq̄
de sacculis vel peris: sed tñ de gladiis: q̄ erat aiati ad
defensionem sui magistrilice postea fugerunt timore
humano p̄cussi. Dicit aut̄ Chrys. q̄ illi duo gladiū erat
duo magni cultelli ad scindendum carnes agni. i
Satis est. quia vnu euaginandum sufficiet: ostē-

dit licentiam se defendendi: et audaciam petri ad defendē-
dū suū magistrū: et voluntariā passionem christi q̄ cuj
bret a p̄ co pugnaret: p̄tē in hoc p̄hibuit. Alio nō euagi-
natus ostendit ap̄los non fuisse permisso facere quantuū
poterant ad defensionem sui et magistrī: p̄tē hoc ostēde-
rēt q̄ pfectio: c p̄
tientia q̄ defensio:
etiā licita. k

Et egr. sus ibat.
hic p̄ponē traditio-
nis chāsti execu-
tio et primo ex parte
christi se volunta-
rie offerentis: sed o
ex pte inde eū p̄di-
torie tradētis: ibi.
Abibuc eo loq̄ntc.
Līca primū dicit
k Et egressus. de
loco celi p̄dicto
l Ibat p̄m p̄sue-
tudinē. quia assue-
tus erat illuc exire
de nocte cā oratio-
nis. m In mo-
tem oliuarium. obi-
scēbat traditorem
vetur. n Ora
te ne intretis in te-
tationem. Oratio
enī p̄m Damas.
est eleatīq̄ menel
in deum. Quanto
aut̄ mens eleuat̄ i
deum: tanto facil-
us tētatio ab eo se-
paratur.

o Et ip̄e auulsus
est ab eis. q̄ orō de-
bet esse solitaria.
p Et positis ge-
nibz ora. q̄ debet eē
reuerens et deuota

q Pater si vis transser te. qd̄ dō esse discreta submittet
do. p̄pria voluntate voluntati diuine. r Apparuit aut̄
illi angelus. visione corporali in specie humana. s Con-
forsans eū. q̄ modū seruientis qd̄ factū fuit ad cōfirmā-
dū fidem discipulorū. q̄ christus sit maior angelis ratio-
ne tētatis. per hoc etiā ostendebat q̄ in eo vera humani-
tas erat que p̄forabatur p̄tra tristitia insurgete in pte
sensitiva ex apprehensione mortis imminentis. t Et
factus in agonia. Erat em̄ ista agonia reluctatio sensuali-
tatis mortem horrentis et rationis ip̄am acceptantis: q̄
vōtū diuina quilibet pars p̄mittebat agere et pati: qd̄
erat sibi p̄prium. v Prolixius orabat. ostendens q̄ in
maiō necessitate magis debet homo orōni insistere. x
Et factus est sudor eius sicut gutte sanguinis. Et vebene-
ti em̄ anxietate sensualitatis que p̄mittebat agere et pa-
ti qd̄ erat sibi. p̄prium ut dictū est: sicut et nō soluz humo-
res exiret p̄ sudore: s cum hoc aliqd̄ de sanguine sudorez
tingente. bñ ho alios supnaturaliter factū est ut sanguis
p sudore exiret ut siccias sanguinem p salutem a
effundere inciperet. y Inuenit eos dormientes p̄tri-
sticia. Tristitia enim est passio causata ex malo presenti:
quod non potest repelli: et sic causat aggravationem ani-
mi quasi depresso ponderemali presentis quod nō potest
amoueri: et sicut per consequētis impedit ulterius motum
spiritū a corde ad organa sensuum exterior. Sed quia hu-
iūmodi spiritus causant opera vigilie: inde est p̄ tristicia
impedit talem motum spirituum causat aggravationē
sensuum et cessationē ab actibz. p̄prij sicut sit in somno
ap̄rie dicto qui causatur ex vaporatione humoroz et cubis

Evangeliū

^a potibus ascendente versus cerebrū: q̄ humores ibidem ingrossati ex frigidit at cerebri descendente versus organa sensuum opilantes mea^b: p̄ q̄ sp̄us p̄grediētes a corde teberit ad organa sensuum transire: sic cessat sensus ab actibus vigiliis. ^a Adhuc eo loquēte. **Dic** p̄nter pomē ex ecclio traditionis ex parte iude trādentis cū dicē.

^b **Judas** vñus de duodecim ante cedebat eos. tāq̄ ductor illos q̄ volebant p̄phendere iesum. ^c **Cap** propinquauit iis vñ oscularerit eis. dederat. n. **Judas** cōp̄ebens oīibus istud signum: p̄ ieu capēt **Jacobū** fratrem domini q̄ fuit ei valde simili: ut dictum fuit mat. xxvij.

^d **Juda** osculo filii bominis tradis. i. in signis caritatis: p̄ditio nēbomicidū facis et quo factum iude aggrauabatur valde. ^d **U**identes aut̄ bi q̄ circa ipsū erant. i. xp̄i discipuli.

^e **Quod** futurū eāt. s. captionē magistrū sui: ut duceret ad mortem. ^f **Dixerunt** ei: vñ si perentim in gladio et p̄cussit vñus tē. alii discipulis licetiam p̄ceptibus peccati ad magistrū suū defensionē: petrus qui erat at audacior ceteris et feruentior nō petuit licetiam nec expectauit r̄missionē s. ap̄tauium^g auriculā int̄dēs cū interūcē vel grauiū vulnerare. ^g **S**i nite vñq̄ duc. q. d. nō moueat vos qd̄ est futurū: quia p̄mittēdi sunt ut me comprehendant: ut impleant ea que de me scripta sunt.

^b **E**t cū tetigisset auriculā ei^h sanā. eu. in q̄ appet maria christi charitati sanando illū q̄ venerat ad coprehēdēdū ipm. ⁱ **Dicit** autē ihs ad eos q̄ ve. ad se p̄nci. sc̄. tē. **O**ntrariū vñ Mathei xxvij. vbi dīci vñ q̄ p̄ncipes sacerdotū nō fuerunt in captione iesu: sed ducēt fuit ad eos p̄ p̄bēsores ad locū vñ p̄uenarent. **A**d quod respondebat dupliciter: uno modo q̄ liēz venerat ad coprehēdēdū ielum in p̄p̄is p̄sonis: reuerunt tñ in virtute in ministris ab eis missis. Alio modo q̄ alii de p̄ncipibus sacerdotiū venerat cū ministris ad coprehēdēdū ielum: ut diligētius fieret negocium: plures tamē expectabāt in domo: ut dicit Mat. ^k **Q**uasi ad la. cr. cum gla. et fust. cū q̄ti. vñbis. su. in tē. q. d. **L**uc nō cepistis me q̄ nolebam: nec mō caparetis nisi p̄mittere: ideo seq̄e. ^l **H**ec est hora: vñbis cōcessa ad me p̄bēdēdū. ^m

Et p̄tā tenebrarū. q̄ dyabolū tenebrarū p̄nceps eos ad hincabat. ⁿ **C**ōp̄edētes autē. **Dic** p̄nter pomē xp̄i traditi p̄bēsio: s. subdē petri negotio: cū dr. o **P**etrus vñ. de negotio. n. petri variē loquit̄ euāgeliſtē: q̄ varietas exposita fuit et p̄cordata: Mat̄. xxvi.

^p **E**t viri. hic cōseq̄nē tēscrībitur xp̄i p̄p̄ēsi illū: cū dicitur: q̄ Propheta nobis christe tē. p̄ hoc. n. designabant q̄ esset falsus p̄ pheta: et q̄ ignoraret q̄s cū p̄cēt: tñ solū lūdūcio sēt̄ cālumniōfēt̄ rogabat. ^r

Si tu es xp̄s dic nobis. q̄ si r̄ndiss̄ sic: statim imp̄fūscent q̄ volūsset sibi v̄lup̄p̄se dignitatē regiā: s. iudeis abūt̄lēt: sicut dictus fuit s. iiii. ca. Si aut̄ dix̄s̄ set nō obic̄sset p̄ eum de redār guriō: q̄ pluri es vñbis palā. Respondit̄ eis iel̄ loqr̄ vñbis et nō creditis: oga q̄ ego facio in nomine p̄ris meū: hec testimoniū phibent de me: tō sequit̄: s. Si dico vñb̄ non credet̄ mihi: si aut̄ t̄ interrogauero nō respondebitis. sicut cū als petuerat ab eis de christo quo sū filius dauid n̄ m̄derat. t̄ in pl̄i bus alijs eius questiōibus sile inueniēt v. **N**eq̄z dimit̄tis. q̄ obſtinationē sciebat eoz. ^x **E**x hoc aut̄. i. post passionē meā: t̄ resurrectiōē. ^y **E**rit fi. ho. se. a. tē. vir. dei. q̄d̄ implētū est in ascensione christi: fin q̄ dicit̄ Marci vli. **E**t vñs q̄dē iesus: post q̄ locutus est eis assumptus ē in celū: t̄ sedet a tērr̄ dei. ^z **D**ixerunt aut̄ om̄s tē. Mat̄. xxvij. dī. q̄ sūmus sacerdos hor dicit̄. dicendūz q̄ ille dixit primo et principaliter: t̄ ideo mattheus ipm soli exprimit̄. alijs autē consequenter idem diceret volentes et b̄ cōdūcere cōdemnationēm christi fore iustam. ³ **Z**u ergo es filius dei. hoc non sequebatur ex dicto precedenti: q̄ dicerat: cūt̄ fili⁹ hominis: verūtamen quia hoc erat verūtmen noluit negare nec etiā affirmare: ne agret

Luce

locum calumne fūndit: a **G**os dicitis q̄ ego sum: qd̄ vbi erat verū & realiter plati q̄ calumnae nō habebet fūm veritate: s̄ tñ bñ iudeorū maliciā: ex q̄ cōcluserunt.

b **Q**uid adhuc desideram⁹ testimoniu⁹. q.d. cōvictus est p̄prio vbo: vñ subdit. Ipsi ei audiui⁹ de ore eius

ḡ cap. xiiij.
vbi dicit in po-
stilla: q̄rille mo-
d̄ capiēd̄ xp̄m
p̄ suū discipulū
v̄magis possi-
bilis.

Additio.

Dicitur
O p̄p̄di
cōf̄ristus
p̄ suū discipulū
nō solividebat
phariseis ma-
gis possibilis et
secreta: s̄ cū b̄
erat magis pue-
mēs ad subuer-
tēd̄ p̄p̄lm quē
pharisei matie-
tinebant in ca-
ptio⁹ christi: ve-
marci. xiiij. cap.
Mō u die festo
ne forte tumul-
tus fieret in po-
pulo: vñ ex hoc
q̄ discipul⁹ cbri-
sti associabat ca-
pitētes erat ip̄lo
magis p̄sualib⁹
le q̄ christ⁹ esset seductor seu malefactor: z̄bmoi.

Ni codem cap. vbi dicit in postilla: Et factus est su-
dor eius sicut gutte sanguinis.

Adītō.
Enīt doctores dicit p̄tra naturam est sudare
sanguinem: nec in libris medico⁹ q̄ de istis corpo-
ralibus passionib⁹ tractant: vt credo hoc inue-
nitronde tenendum est q̄ fuit sup̄naturalē & figurati-
vū. nam sicut August. dicit significabat de corpore suo
manatura martyria.

E surgens oīs multitudi⁹. Postq̄z descripta ē
christi cōp̄bēnsio p̄ maliciā iudeorū: hic confe-
querter describit⁹ eius occisio ⁊ executionē gē-
tiliū: vbi primo describit⁹ sollicita examinatio: sedo ini-
qua & damnationib⁹. **P**ylatus aut̄. tercio impia occisio
ibi. Et cū duceret eū q̄rto deuota tumultatio: ibi. Et ec-
ce vir noī ioseph. Circa primū primo describit⁹ exami-
natio corā pylato preside secundo corā herode: ibi. Py-
latus aut̄. Circa primū dicit: a **E**surgens om̄s
multi. cōz dix. illū ad pyla. qui erat ibi preses loco ro-
manorū. b **C**eperūt aut̄ accusare illū. & hoc de tri-
bus. Primo de averseione populi a lege moysi fuanda
cū dicit: Hunc inuenimus subuentē gentē nostrāz
secundo q̄ p̄ dōctrinā suā impedire redere cesari tri-
butū & hoc nota cū dicit: Et phibētē. Tercio & vo-
bat sibi & surparē regnū iudeorū: ideo sequit⁹: Edicen-
tem se cb̄ristum regem esse. p̄imum autem erat mani-
feste falsum: quia non venit soluere legem sed adimple-
re ut babetur Mathei. v. zlegem moysi vñq̄ ad mor-
tem seruauit: vt declaratum fuit ibidem. Similiter se-
cundum: quia iudeis querentibus: Licet nobis censu-
dere cesari an nō: respondit: Reddite que sunt cesaris
cesari. vt babetur Mathei. xxi. Similiter tertium: qz
cum iesus sciret turbas venturas vt eum raperent et
facerent super serem: fugit: vt babetur Joban. vi.

Pylatus aut̄ de p̄mo nō curauit q̄a gentilis erat: et ideo de
lege moysi nō curabat. sc̄m reputabat falsum. q̄r̄fisiōez
christi audierat p̄ revelationē de tributo cesari reddendo
vt p̄dictū est. s̄ de tertio inquisiuit q̄ videbaeſ esse ḥ dñm
sum. vnde & iudici corā eo dixerunt: Mō habemus regem
nisi cesarem Job-

p̄ix. z ibidē dī. O m-

nis. n. qui se reges

facit & tradicit ce-

sarcibastus auctez

se regē eē nō nega-

uit neq̄z affirmauit

s̄ medio modo re-

spondit dices: Tu

dicis. Veritatem

exp̄sisti q̄ si eē rex

regniū eius nō erat

de hoc mō: vt br̄

Job. xviij. et q̄r̄ p̄y

lat⁹ & iungator⁹ dō-

m̄s nō cura-

bant nisi de regno

terreno. s̄ pilatus

babuit iefuz exca-

fatu dicens: c

Mobil inuenio cāe

s̄. criminis vel mō

tis. d In hoc

hoīc: At illū uale-

scēbat. vt clamori-

bus obtineret: qd̄

rōne nō poterant

e. Cōmonuit p̄plin

.q.d. turbauit pacē

comunē. f In-

cipiens a galylea.

volebāt enim eum notare q̄ esset similis iudeo galyleo qui
tempore nativitatē christi inducebāt populum ad redē-
landum imperatori romano dicens esse illicitum iudeis
p̄ficeri aliquem dominum terrenū: sed solum deum: vt
habetur Act. v. Ante hos dies existit iudas galyleus qui
auertit populu⁹ in die p̄fessionis. sed pylatus hoc falsum
reputauit co q̄ audierat christum dixisse: Reddite q̄ sunt
cesaris cesari: et que sunt dei deo. per hoc ostendens q̄ po-
terant esse subiecti nō solym deo sed etiam tpali domini
s. **P**ylatus aut̄. Hic p̄ntur p̄examinatio cb̄risti
coram herode. Pylatus aut̄ audiens q̄ iefus esset de ga-
lylea remisit eum ad herodētum vt herodi deferret: tū
quia credebat q̄ liberenter liberaret hominem qui esset de
terra sua: et maxime in innocentem. Sc̄dūm etiam q̄ illi
cet cb̄ristus fuerit in bethleem natus: vt dictum est supra
secundo capitulo: tamē dicitur bic de galylea: quia fuit
ibi nutritus & conuersatus. b **Q**ui te ipse hierosolymis
erat his diebus. sc̄licet paschalibus propter solen-
nitatez: quia iudeus erat. pater enim iūus fecit se circum-
ciditraniens ad ritum iudaismi: vñ q̄ dicit iosephus.

i **H**erodes autem vñ iefu iūus est. non propter re-
uotionem sed propter curiositatem ideo subditur: k
Eb q̄ audierat multa de eo. sc̄licet de miraculis eius & do-
ctrina. l **E**sperabat signum aliquod. id est mirabile
factum. m **E**ndere ab eo fieri. sperabat etiam ab eo
audire quedam curiosa & insolita: deo subditur.

n **I**nterrogabat autem cum multis sermonibus. iūus
autem in conspectu eius noluit aliquid signū facere: tū
quia herodes erat indignus cum moueretur ex curiosita-
te: vt dictum est: tum quia iefus voluit ostendere q̄ predi-
cator verbi diuinū non debet coram principib⁹ ostenta-
tionem suam querere: et eisdem rationib⁹ non respon-
di: cuius interrogationib⁹. o **S**preuit autem iūus
herodes. reputans cum idiotam & fatuum. p **E**t illū
sit inquit veste alba. sic enim illudebat tunc fatuus.
q **E**remisit ad pylatum. vt eū honoraret sicut & pylat⁹ c̄i

Euangelium

a. Et facti sunt amici, propter mutuā reverentia factā: ut dictū est. **b.** Nā an inimici erant ad iniūcēm, ppter galileos q̄s pylatus occiderat mis̄cens sanguinē corū cū sacrificiō: ut dictū est s. iiii. ca. **c.** Pylat⁹ autē dicit̄ oī̄ describit̄ xp̄i p̄dēmnatō iniūsta: ubi p̄imo declarat̄ christi innocētia cū tripliō ūfessiōne iudicis causaz examinantis: et cū ex allegatiōe herodis: q̄ ip̄m nō p̄dēmnauerat. Iudei autē cōtrario contra vba iudicis ter reclamauerunt: ut obtineret p̄ impo- tūtūtē clamoris qd̄ nō poterat via rationis: ppter qd̄ pylatus finalē de- clauit a iusticia cō- demnans ad mor- te innoceētē biesuz inclinatus ad hoc ex p̄p̄li fauore quē qucrebat: et cesar timore: cuius indi- ginationē formida bat: eo q̄ dixerant iudei in cōspectu suo: Si būc dimit- tis nones amicus cesaris: ut habeatur Jo. xix. et ex dictis p̄p̄li paucis excep- tis que erponen- tur. Nā remisit il- lūz ad nos. i. ad no- strū iudicū. libri antiq̄ et correcti sic habent. **d.** Nā remisit vos ad illū. s. ad herodē: et p̄p̄- ex dictis: et l̄ra se- quens cōsonat: cū dicit̄. **e.** Ec- ce nihil dignū mor- te actū est ei. s. corā berode. **f.** Sime- datum g. i. verbe- ratū. **g.** Illum dimittam. liberūz a morte. s. oī̄a hoc vī: q̄ pylatus scie- bat ip̄m esse inno- centē: quō iigē vo- lebat ip̄m iniūste- berare: dicendū q̄ volebat facere ut iudei videntes hanc flagellationē satiarent hac pena et cessarent a morte ielu querenda. **h.** Necesse autē habebat dimittēt̄ eis tē. q̄a in nocte pasche angelus dñi saluauit hebreos et p̄misit p̄- mogenita egyptior̄: et iō in memoria būius bñficii in so- lemnitate paschali saluabat vnu. p̄linquum morti: et alijs p̄dēmnotos ad mortē inēsicerat ad representandū salua- tionē hebreor̄: t̄ intercessione egyptior̄: et ista cōsuetudi- nē eis obseruari impetraverat ab impatore romanorum sicut fuerat obseruata aīs iudea et romanis subiecta: et hoc est quod dicit̄. **i.** Necesse autē habebat tē. q̄ tenet̄ obseruare illud quod erat p̄ceptum ab impatore. Py- latus scieb̄ ielu innoceētē volebat cū liberare p̄bāc viam p̄ponens q̄ nō expediret̄ eis dimittēt̄ nisi ielu aut bar- raban: cuius liberationē credebat iudeos nullo modo p̄- eligere: ppter nimia iō̄is maliciā: sed ip̄li nimio odio me-

ti dñi christiū: p̄elegerat̄ barabā liberare: p̄tēt̄ eis biesuz crucifiḡ: eo q̄ erat modus mortis asperior̄ et durior̄: ce- tera patet. **i.** Et cū duceret eum. Hic oī̄ describit̄ xp̄i impia occasio: cū dī: Et cū duceret eū ad crucifigen- dū apphenderet̄ symonē tē. q̄ coegerat̄ eū ad portan- dū crucē: vt cū ius venirent ad locū crucifiḡ: nis: q̄ iesus vi- debat nimis de- bilitatus ex af- flictione p̄cedē- ti: et iō̄ quis Je- sus primo por- tasser crucē suā: tē illi q̄ cū duce- bant accepit eā et posuerunt supra symonez rōne p̄dicta ille aut̄ inuite porta- bat: tē q̄bocē- rat turpetū q̄a fosicā crat̄ di- scipulus ielu oc- cultus tē. k

Seque. aut̄ illū tē. q̄ alī̄ sequen- tēs eū ad iō̄m crucifigendum alī̄ ad teriden- dū eū: et alī̄ ad vidēndū specta- culum: et aliqui ad plangendū spālē mulieres deuote q̄bus di- xit. **l.** Filie irl̄m nolite flere sup- me: sed sup vōsiās flete: et sup filios vestros. **m.** Qm̄ ec- ce venient dies iō̄ q̄bō dicent̄. **n.** Heate steriles: et ventres q̄ nō genuerūt: et ybera que nō lactauerūt. **o.** Lūc incipi- ent dicere montibō: cadite sup nos: et collibō opite nos. **p.** Quia si iō̄ viridi ligno hec faciūt: in arido qd̄ fiet: Du- cebat aut̄ et alī̄ duo nequa- cū eo: ut infisceret̄. Et post q̄ venerūt̄ in locū q̄ vocat̄ calvarie: ibi crucificeret̄ eū: et latrones vnum a dextris alterz a sinistris. **q.** Jesus aut̄ dicebat: Pater dimittēt̄ illū. Mō. n. sciūt̄ qd̄ faciūt̄. Bi- uidentes vero vestimenta eius miserūt̄ sortes. Et sta- bat populus expectans: et

in quo fuit dicta obsidio. **o.** H̄tē steri. q̄ agiliores erant ad fugiendū q̄s guide. **p.** Et vni. q̄ nō genu- q̄ mulieres habentes pueros in obsidione fucrūt̄ an- rietate non solum: p̄ se sed etiā p̄ pueris suis: et aliqui p̄ famis antrietate p̄p̄ios pueros comedederunt: fūm q̄ dicit̄ iō̄eph̄ libro de iudeico bello. **q.** Tē inci. di- mon. tē. q̄ aliqui p̄ horrore misericōdē q̄ tunc fuit in plo- iudeo: et dicebant vniā montes caderent sup nos. **r.** Quia si in viri tē. xps̄ bic dicit̄ lignū viride faciens fructum: et p̄sequens indignū abficatione per mortē: plus autē in daicā bic dicit̄ lignū aridum infructifi- rum: et p̄sequens dignū abficatione p̄ mortē et obusi- onē gebenne. que est pena extrema et maxima. **s.** Pater dimittēt̄ illū: quia nesciūt̄ qd̄ faciūt̄. **t.** Grant enīz ibi aliqui simplices et illiterati a sacerdotibus iudeorū decepti: qui perficabantur christiū zelo legis: et p̄io

Luce

illis orauit christus. Alij autem erant literati: qui ipm esse xpim probabilius nouerant seu agnoscere debuerant: sed ex odio timida fuerunt excecati: et ipm psecuti sunt vi grad morte: et post illis non orauit.

a Erat subscriptio scripta super eum lris grecis latinis et hebraicis: quia iste erat tres lingue principales ut omnes possent legere.

b Me qd tu times deum qui in eadem datione es. q.d.

licet boies non timueris: tñ teberes deum timere

maxime in articulo mortis in qd tu es: joh subdit.

c Qui in ead damnatione es. s.mortis. d

Memento mei domine magna fides huius latronis: qd nec acerbitate penae quam sustinebat: nec propter infirmitates carnis quas in christo videbat confessio n vere feci omisit.

e Cum veneris in regnum tuum. miserebis p. qd non loquebas te regno temporali s. eterno: s. subdit. f Hoc die mecum eris in paradyso: non accipies hic paradiso: p. borto voluptatis: nec p. celo empyreio: s. p. fruitione beatissima babuerunt sancti patres in morte christi qd erat in limbo: testi statim eum eius aia descen-

dit ad eos: et eadem die illuc descendit aia illius latronis facta piceps beate fruitionis. g In manus tuas pimento spiritum meum: onusq; in articulo mortis maxime debemus recurrere ad teum. h Clidens autem centurio: qd erat substitutus ad custodiendum christum i cruce quo usq; expirasset. i Quod factu fuerat. s. miracula in christi passione facta: utpote terremotus petras scisso: obscuritas solis supernaturalis: et qd cum clamore magno expirasset: qd non poterat fieri videntur nature.

k Glorificauit teum fidei confessione dicens: l Vere bic homo iustus erat. Mat. xvii. lbi. Cetero filius dei erat iste: dicendus qd utrumq; dixit centurio: s. macheo: expedit vnus lucas alius de altero tacendo. m Percutientes pectora sua: penitentes et dolentes de christi punctione: et isti fuerunt qd a peritis decepti fuerunt et predicti. n Sabbat autem oes noti ei alio. L'otriarii vi. Jo. xix. vbi dicitur: Sabat iuxta crucem iesu mater ei et soror matris eius tecum. R'ndet aug. qd non erat immediate in eum illi: p'citur turbas p'primet nec ita longe qd possit eum videre: io p'nt dicitus suis longe et p'ce diversis respe-

ctibus o Ecce vir. Hic describit deuota tpi tumula
tio qd fuit solemnis et preciosus: i mors fuit ignominiosa: p
ut de vtroq; fuerat p'betizatus qd Es. sicut plenius fuit de
claratus Mat. xvii. p Decurio: s. existes de curia: s.
presidis vel impatoris. q Hic non p'senserat consilio t
actib; eoz: s. iude-

orum alioz xp'm p

seqntiis. r Ab

arimathia: ista est

ciuitas qd vocata e

ramatha de qd fuit

belchana p'c. Sa-

muel: vth. j. Re.

j. s Qui expe-

ctabat et ipse regnus

dei: non tempore et ter-

renis: s. celeste et e-

nus. t Dic ac-

cessit ad pylatum.

erat. u. de curia et

p'p'hochebat ma-

torem accessus.

v Et depositum

intulisti syndone

i. in pannoline et

ex hoc ordinatus e

et corp' xp'i non con-

secrat nisi sup' p'as-

tu' lineu'. x Et

posuit eum in monu-

mento exciso. i. ut

vno lapide ocau-

to fin quantitates

bois: ne si ex pluri-

bus lapidib; e'ct fa-

ctu' poss' dici a iu-

deis qd sufficiuntur

f'isset sepulchru': et e'ct

pus inde sublatu'.

y In qd non d' qd

d' d' f'uerat. ne

posset dici qd ille qd

pr'ius ibi f'uis' se

p'f' resurrexit et non christus.

z Et dies erat p'asce

ues. i. feria. vj. qui

de p'asceues. i. p'pa-

tio: qd tunc p'gabat

tur et co'ban' illa

qd debebat' comedii

in sabbato: f'z qd p'cipt' Etio. xij. z

Et sabbatū illuc escerbat. qd solēnitas sabbati incipit a ve-

spera p'cedētis dici. b Subsecute autem milieres. qd erat

xpo deuote ut videret monumentū: et qualiter redire pos-

sent ad vngendū corp' xp'i ibi positiū. c Et reuertentes

s. amonumento. d Parauerunt aromata. h fecerunt fe-

ria sexta. anq; intraret solēnitas sabbati qd erat eis li-

citū aliqd emere et pare. e Et lab. qdē silu'. i. ab opib;

querunt. f Dom mandati. s. legis: qd bi' exo. xx. cx.

g Ma autem sabbati. Postq; eu'angelista deserit .xxij.

h p'le in gressum xp'i in mundū p' suā incarnatione et e

gressu' d' mū

do p' suā passionē: hic ultimo describit ei' regressu' ad pa-

tem p' suā resurrectionem et ascensionem. et primo de-

scribitur eius resurrectione: scđo eius ascensio: ibi. i. os au-

te sedete in ciuitate. L'etca xp'i resurrectōz primo describit

xp'i resurrectati apparitio. scđo resurrectiois pbatio: ibi. co-

turbatis ibo. p'ma in tres. qd p'mo describit xp'i appitio f'ca

milieb; scđo disciplis itineratib; f'cio oib; s'centib; p'c

thomā: scđo ibi. Et ecce duo. f'cia ibi. b' u' aut' h' loqu'et. L'et

ca p'mu' nota' ips' appitiois: c' d'.

z Tha sabbati. i.

Evangeliū

prima die post sabbatū eo modo loquendī quo dicit̄ **Gēne.** j. Factū est vespere ⁊ mane dies viii. i. p̄m̄us. viii. de ibi p̄nter subdit̄ dies scđs ⁊ tertijs: et si te alij. b Valde diluculo. Contrariū videſ **Mara.** xvij. ubi dicit̄: Oto iam sole. Dicendū q̄ est duplex oitus solis. viiij. q̄n̄ appetit primo luctus. s. aurora. Alius q̄n̄ appetit sol sup terā. **Marc.** aut̄ loquit̄ de p̄io ouro nō de secundo vici p̄t dīc q̄ quādo mulieres recesserit de domo erat valde diluculo. ut dicit̄ b̄lucas. sed q̄n̄ venerunt ad se pulchrum incipiebat apparere sol super terā: sicut dicit̄ **Marcus.** gloriū locū sepulchri erat extra ciuitatē irlm vt habeat Job. xix c. Et inuenierunt lapidē revolutus. qz angelus removerat lapidē te ostio monumenti: ut b̄l **Dath.** xvij. d. At ingresso. sc̄ locū monumenti: q̄a custodes fugantimōre angeli apparentis. vñia cebat sicut mortui. e. Et factū est dū mēte p̄sternate c̄sent. eo q̄ nō inueniunt̄ corpus domini in sepulbro. f. Ecce duo viri. i. angeli apparentes in specie viorum. g. Steterrunt secus illas. iob. xx. dīc q̄ erant sedentes: vñus ad caput alius ad pedes vbi positi fuerat corpus iſeu. Dicendū q̄ quādo maria vidit sola: erat sedentes ut ibi dicit̄: sed quando appauerunt illis mulieribus pluribus stabat: ut hic dīc: Facile em̄ est anglis sic apparentib⁹ mutari de sessione in statib⁹ et ecōcurio. h. Qū timerent aut̄ ex visione insolita. i. Et declinarent vultū in terā. ex verecūdia. k. Dixerunt ad illas. oſolādo eas: ⁊ instruēdo de christi resurrectione: fin q̄ r̄p̄is eis p̄ntib⁹ p̄dicerat: o ſubdiu: Et recordate ſunt verbōz eius. l. Nunciauerunt hec oia illis vndeclim. qz duodecim? s. iudas ſe ſuspenderat: ſadibuc vñ q̄ nō eſſent vndeclim ap̄l: ſi tñ decem: qz thomas erat abſens: ut b̄l Job. xx. Dicendū q̄ erat cū alij q̄n̄ iſe mulieres nunciauerunt: ut hic dicit̄: et ſilr̄ q̄n̄ duo diſcipuli regreſſi de emauis narrabat q̄ viderat ut habetur infra eodem capitulo: ſed tamē thomas diſcredes diſceſſit ab alijs p̄ aliquod ſpacium: et tunc venit iſeu ſt̄t̄ in međio diſcipulorū dicens: Par vobis. abſente thomar̄t dicit̄ Job. xx. m. Et vñſa ſunt ante illos q̄ſi delirantū vba iſta. i. fantastica tñ vera. n. Petrus aut̄ ſurgens cucurrit ad monumentū: ſi iobannes cucurrit cū co. ut habeat Job. xx. vbi iſe cursus plenius deſcribit̄. o. Et proculbns. Jobamis. xx. dicit̄ q̄ ip̄e intravit monumentū ſe vñſi lintheamīa ſe. Dicendū q̄ vñſes

ad oſtium monumenti: primo incurravit ſe ad vidēdat̄ ut hic dicit̄: poſtea intrauit ad certius cognoscendū veritatem. p. Et abij mirās. id est cogitans de r̄p̄i reſurrecione. q. Et ecce duo. Hic conſequenter deſcribit̄ apparitione facta duobus diſcipulis itinerantib⁹: ſe primo deſcribit̄ iſta appa‐ riſio: ſecundū ap‐ parentis cogni‐ tio: ibi. Et facili est. tertio cogni‐ tioſis relatio. ibi. Et reſu‐ gen‐ tes. Circa pri‐ muum dicitur:

q. Et ecce duo ex illis. sc̄ ex diſci‐ pulis quorum vñus vocabat cleophas: ut in‐ fra habetur: ali‐ us dicitur iuſſe **Lucas** euange‐ lista: ppter q̄ ſe ſe nomē ſuum tacut. r. Ibat ip̄a die. ſ. die reſu‐ rectionis. s. In castellū quod erat i ſpacio ſta‐ dii ſeraginta ab irlm no‐ mine emauis: et ip̄i loq̄bāt ad inuicē de his oib⁹ q̄ acci‐ derat. Et factū ē dū fabu‐ larenſ ſe cui quereret: et ip̄e iſeu appropiq̄ns ibat cū illis. t. Oculi aut̄ illorū tene‐ bant: ne eū agnoſceret. Et ait ad illos. Quis hi ſimo‐ nes q̄s p̄fertis ad inuicē abulātes et eſtis tristes: et r̄ndens vñ cui nomē Cleo‐ phas dixit ei: u. Tu ſolus pe‐ grinus es in irlm: et nō co‐ gnouisti q̄ facta ſe illa hiſ diebus? Quibus ille dixit Que? Et dicerunt. Be iſeu nazareno q̄ fuit vir p̄pheta potēs in ope et ſermone co‐ ram deo et omni populo. et quomo do eum tradiderūt ſummi ſacerdotes: et prin‐ cipes noſtri in damnationē mortis: et cruciſerunt eū:

t. Et factum ē dum fabularen‐ tur: non dicit̄ hic fabulari a fa‐ bula ſed a ſorfa‐ riſ: qz nō loque‐ bantur de vanis: ſed de operibus Iſeu et morte eius. v. Oculi aut̄ eoz tenebantur: quia incredulitas eorum ſe dubitacis temerebatur q̄ christus cognitioſi ſui corporis ab eis retardaret. w. Qui ſunt hi ſer‐ mones: non querit ex ignorantia ſed ut ex eorum re‐ ſponsione incredulitas eorum conuenientius argua‐ tur. x. Tu ſolus peregrinus es in bieruſalem et non cognouisti que facta ſunt in illa hiſ diebus. li ſolū non facit exclusionem aliorū peregrinorum: cuž mul‐ ti valde peregrini ſe diuersis p̄tibus veniſſent in bie‐ ruſalem ad diem festum paſche: ut habetur Jobānis duodecimo. ſed notat exclusionem cognitioſi ab iſo ſic apparente ſclicet noticia mortis iſeu: ut ſi ſentis Cum multi peregrini hiſ diebus veneſſent in bieruſa‐ lem: mirum est q̄ tu ſolus inter alios peregrinos igno‐ res ea que ſunt nota alijs omnibus. z. Quibus il‐ le dixit Que: non querit ex ignorantia ſicut prius di‐ c̄tuſi. a. Be iſeu nazareno qui fuit vir prophe‐ tia potens in opere ſclicet miraculorum. b. Et ſer‐ mone p̄dicationis ſe doctrine. c. Et quō tradidit eū tē: quia procuraverunt eius captionem ſe p̄ſuſcēt populis ſe coram pylatis peterent eius crucifixionem et barabae diuulfionē: ut habeat Dñe. vii. climoſepio.

Luce

r Mos autem sperabamus tecum quod dicant: iam euaneat spes nostra: cuiuscaecus subdit: a Nunc huc hec omnia tercia dies est bodie: quod perditur se resurgere: tamen adhuc non apparet discipulus: et tercia dies sit ipse finis: sicut dicitur infra: Adesparsit et inclinata est dies. **b** Sed et mulie. **q** ex no. tenuerunt nos.

non de resurrectione Christi qua nunc
cibat sed ab aliis
tunc corporis eius
qua discipuli timebat.

c Dicentes se etiam
nisi discipuli non
credebat plene
timentes nec
mulieres defacili fuisse de
luse. **d** Et
abierunt quidam
te. s. petri et Jo
hannes: ut sed
et. e. At
ita inuenierunt si
cuit mul. te. non
est ad visionem
angelorum seu au
ditione prophetariorum
ab ipsis: sed quoniam
inuenient sepul
chrum vacuum cor
porum: et sola lin
theania reman
sisti: iohannes subdit:
Iohannes vero non in
uenierunt. f

Et ipse dixit ad
eos. ei responsi
one eorum argueret
eos. g **D** stulti. ppter ced
tates intellectus.
b Et tardior
de. ppter tard
itate affectus. i
Ad credendum
in oibz te Christi
morte et resurre
ctionem: quas scri
pturas debebant
intelligere maxime.

m Et quererant cum Christo quod discipulis de talibus loquebatur. **k** Nonne oportuit pati Christum te. tu. ppter praeceptis de
ordinationem etiam ppter Christi exaltationem tu. ppter
humana redemptionem tu. ppter scripturarum impletionem
iohannes subdit: l **E** incia moy. et o. ppter inter il. in oibz
scrip. non quod omnes scripturas quod Christo sunt explicaret. quod
in tabernaculo non fieret sed explicauit quantum sufficiebat
ad ppositum ostendendum: et iohannes non facit distributionem
pro singulis generibus sed pro generibus sigulorum: sicut dicitur. om
nia ait fuit in arca noe: quod per qualibet specie alicuius fue
runt aliqua indumenta: et sic Christus in pposito de lege et
scriptis et agiographis induxit aliqua testimonia. m
Et ipse finitus se longius ire. non fuit ibi aliqua falsitas:
quod fuit talis fictio ad designandum veritatem. scilicet
distantiam eius a cordibus eorum. ppter fiducię defectus
tales enim apparitiones et communiter fuit secundum di
spositionem interiorum illorum quibus fuit. n
Et coegerunt illum. id est omnibus rogauerunt desidera
tes adhuc audire illuz. o **E**t intrauit cum illis. quod
per dictum desiderium disponiebant ad fiducię plementum.

p Et factum est. Hic prosequenter describitur Christi appa
rentis cognitio cum dicitur. q **A**ccepit panem benedicit et
fregit et porrigitur illis. sicut consueverat facere ante pas
sionem: sicut enim frangebatur panem ac si scinderetur cujus culpe
lo. r **E**apti sunt oculi eorum. quia voluntarie se eis ostendit
ut effigie quod erat
cognoscibilis ab eis.

t cum hoc cognoverunt enim per modum fra
ctionis panis. s
Et ipse euauit ex
oculis eorum ostendens discipulis ppter
babebat corpus gloriosum: quod subito
poterat disparere per do
cem agilitatis. t
Et surgentes eadem
hora regressi sunt in
Iherusalem: et inuenierunt congregatos
vnde decim: et eos quod cujus
illis erant dicentes: quod sur
rexit dominus vere: et appa
ruit symoni. v **E**t ipsi nar
rabant que gesta erant in via
et quomodo cognoverunt eum
in fractione panis: b **H**uic autem
hoc loquantur: stetit ie
sus in medio eorum et dicit:
Pax vobis. Ego sum: noli
timere. Conturbati vero
et conterriti existimabant se
spiritum videre: Et dixit
eis: Quid turbati estis: et
cogitationes ascendunt in
corda vestra. Videlicet ma
nus meas et pedes: quia es
goipse sum. Palpate et vi
dete: quia spiritus carnem
et ossa non habet: sicut me
videtis habere. Et cujus hec
dixisset ostendit eis manus
et pedes. Adhuc autem illis

Dicentes quod surre
rit dominus vere et appa
ruit symoni. quando autem ista appar
atio fuerit: non legit
erpetrat: sed tunc cre
dit: facta quod petrus
cucurrerat ad monumentum
et videt carnem
et manum posita abut
mirans secum quod
factus fuerat ut dictum est supra. y **E**t ipi narr
abant apparitionem eis facram prout descripta est per or
dinem. tamen nec istis nec aliis Thomas credidit: sed per
aliquid spaciun ab aliis discessit: et tunc ipso absente fa
cta est ista apparitio que sequitur: z **H**uic autem hec
loquerentur. Hic describitur tercia apparitio facta omni
bus ppter Thomas: cum dicitur. a **S**icut hiebus
in medio eorum. subito enim inter discipulos apparuit:
quia ad eos ianuam clausam intrauit: et babebatur Iohann
es vice ianuam. b **E**go sum: non res fantastica seu illu
sio dyabolica.

c Conturbati vero et conterriti. Hic consequenter descri
bitur resurrectionis probatio: per hoc quod ostendit se verum
hominem et verum deum: et secundum humilitatem vere sis
statum: ut patet probando prosequendo.

d Estimabant se spiritum videre. divina enim prouid
entia permisit sunt dubitare ad maiorem certificationem fi
dei de divina resurrectione. c **V**idelicet manus meas et
pedes meos. per cicatrices clavorum ibi remanentes ostenu
ant quod erat idem corpus numero. f **P**alpate et videte. p

Evangeliūm

Iuc enim oñdebatur habere corpus verū non fantastīcū.
a Habetis hic aliqd qd manducet. p comeditionē enim
oñdit se bfrē corpus viuū aia vegetatua aiatū. b Ille
sunt verba. p hoc q loquebat sensibiliter re
ducens ad memoriam q̄ eis dixerat ante mortem suam.

oñdit se habere cor
pus aiatū aia sen
situ et intellecti
ua: t cadē qua pr
us. c Tū ap
eruit illis sensuz tē.
sicut q̄ pcedentia
pbauit veritatē
sue resurrectionis
q̄tū ad hūanitatē
scep hoc illā. pba
uit q̄tū ad deitatē
q̄r illuminare men
tes ignorantiū in
tellectū sacre scri
pture et subito est
ipius dicitatis pri
um. t iō sub dī.

d Sic oportebat
christū pati t resur
gē. q̄r sicut an passi
ones declarauit se
esse verū dei t ho
minēita etiā post
resurrectionē suā.
Resurrectio. n. ve
ra est eiusdē in nu
mero iterata sur
rectio. e Et p
dicare in noīe eius
pniam t remissi
onē pec. in omnes gētes incipiē. ab bierosolyma. Hierusalem
cī est in media terre habitabilis: q̄r est in quarto climate
et iō ab illo loco quenācēter icerip̄ p̄dicationis euāgelij: vt per
apostolos christi aliosz discipulos circūquaç p̄ orbē disp
sos. In omnē terzā exiret sen̄ p̄dicationis eorū: sīn q̄ fuc
rat predictū ps. xviii. f Glos aut̄ testes estis horū. s. su
pius descriptorum q̄stum ad christi incarnationē: p̄dica
tionem: passionē: t resurrectionē. g Et ego mittā. id
est mittā te p̄pinq̄o p̄m̄ sluz patris mei. h In vos
s. spiritus sanctus in signo visibili ad predicanduz p̄stanter
vbiz veritati euāgelij. i Glos aut̄ sedete in ciuitate
Postq̄ euāgelista deser. p̄sit xp̄i resurrectionē: hic vltimo
describit eius ascensionē. Circa qd scindū q̄ in die ascensi
onis christus bis apparuit discipulis suis: Primo in ci
uitate bierlin discipulis comedentibus quā describit lucas
plenus act. i. cap. t tunc dixit eis q̄ no discederet ab bie
rosolymis sed expectaret promissum patris: t hoc repe
tit breuiter cī dī: i Glos aut̄ sedete in ciuitate qd ad
q̄ induamini virtute ex alto. q̄ dicat: Nō esis sufficiētes
ad predicandū constanter: eritatem euāgelij: donec co
firmitati fueritis p̄ tonum spiritus sancti: et tunc p̄cepit di
cipulis suis ut exirent de ciuitate in montē oliveti ut in
videnter eū ascendentē in celū: et hoc est qd dicit. k
Edixit eos foras in bethaniā. i. versus bethaniā: q̄r mōs
oliveti ad que exierunt est extra bierlin in via cūdi versus
bethaniā: et bethaniā est p̄ montem oliveti sita: et ibi
secundo apparuit discipulis in die ascensionis: q̄r postq̄ ap
paruerat illis in ciuitate t dixerat q̄ irent in montē olive
ti dispernit ab illis: et cī venissent ad montē oliveti iterū
eis apparuit. Octo. n. viciibus alijs apparuerat post resur
rectionem suam: ut declaratū fuit Mat. xxviii. l Gle
uatis oculis in celum. vbi volebat ascendere. m He
benedix eis. i. discipulis suis. n Recessit ab eis. preten
tia corporali. o Et ferebat in celum. p̄prio motu q̄ ro
tem agilitatis. Mubes tū et angeli apparuerūt ad eius ob
sequiū: ut bī Ect. j. p̄ Et ipi adorates. xp̄m ascendentes

q̄dū potuerūt videre eū. q̄ Regressi sunt in bie
rusalem. postq̄ p̄derunt eius aspectū. r Gau
dio magno. q̄r oia mysteria erant impleta in christo.
s Et erant sp̄ in templo laudates tē. Theophilus ex
positor refert hoc ad tempus quod fuit inter ascensio
nē dñi t pentē
costē dicens.
Qz licet apl̄ et
alij christi disci
puli an ascensi
onem christi sta
rent inclusi pro
pter metum iu
deorum ex ascē
sione tū cī for
tati exibat ad tē
plū cā oratiōis
lī nondū acce
pserūt sp̄san
ctū in signo visi
bili. Alijs aut̄ ex
positores refe
runt hoc ad tē
pus post pentē
costē: in quo a
postoli sp̄san
cto p̄fortati ab
iecerūt a seme
tum iudeorum.
Dicit. n. q̄ apo
stoli stabant in
bierusalē quasi
reclusi in oratio
ne positi quous
q̄ recipent grā
tiam sp̄sancti

onem p̄tōz in om̄s gentes
incipientibz a bierosolyma
Glos aut̄ testes estis horū.
Et ego mittā p̄missuz pa
tris mei in vos: Glos autē
sedete in ciuitate quo adus
q̄ induamini virtute ex alto
k Edixit aut̄ eos foras i bē
thaniā: et eleuatis manib
suis benedixit eis. Et fēm
est duz benedicet illis: re
cessit ab eis et ferebat in ce
lum: et ipsi adorantes: re
gressi sunt in hiersalez: cū
gaudio magno et erant sp̄
in templo laudantes t be
nedicentes deum. Amen.

Explicit euāgeliū fm lucā

eis a christo p̄missam: et hoc videt magis p̄cordare ei
qd dicitur Ect. j. Tunc reuersi sunt in bierlin a monte
q̄ vocatur oliveti tē. t sequit. Et cū introissent in cen
cūlū ascendebat in supiora: vbi manebat petrus t
iōannes tē. et subdit post: Di omnes erant p̄severa
tes vñanimite in oratione cū mulieribus et Maria
marie iefu et fratribus eius: in codem loco repperit
spiritus sanctum: in die penthecostes: ut habeat Ect.
i. et ex tunc credito timore iudeoz confitebant̄ et p̄di
cabant publice christum t̄bant causā deuotionis ad
templū: fm q̄ dicitur bic. s Et erant sp̄. i. omni
ter vel frequenter. t In templo laudantes t bene
dicentes deū. cui est honor t glā in sc̄la seclorū. Amen.

Explicit postilla fratris Nicolai de lyra sup Lucaz.